மனோன்மணியம்சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

NAAC (3வது சுழற்சி) மூலம் 'A' கிரேடு (CGPA 3.13 / 4.0) உடன் மீண்டும் அங்கீகாரம் பெற்றது

திருநெல்வேலி - 627012, தமிழ்நாடு, இந்தியா

1857 CE முதல் இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாறு

MA III வரலாறு

மூலம்.

டாக்டர் ரைச்சல் சி. ராஜ். MA, M.Phil , Ph.D.

திரு. எஸ். ஷோஜின் . MA, M.Phil , Ph.D.

அலகு: ஐ

விவசாயம்

ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் விவசாய நிலைமைகள் பாரம்பரிய நடைமுறைகள், காலனித்துவ கொள்கைகள் மற்றும் மாறிவரும் பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணிகளின் கலவையால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. 19 ஆம் நூற்றாண்டு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தின் காலமாக இருந்தது, மேலும் இந்தியாவில் விவசாயத் துறை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் சவால்கள் மற்றும் மாற்றங்கள் இரண்டையும் எதிர்கொண்டது. இந்த காலகட்டத்தில் விவசாய நிலைமைகளின் சில முக்கிய அம்சங்கள் கீழே உள்ளன:

- இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விவசாயம் இருந்தது.
- பெரும்பான்மையான மக்கள் (சுமார் 80%) விவசாயத்தை நம்பியுள்ளனர்.
- விவசாய நடைமுறைகள் பெரும்பாலும் பாரம்பரியமானவை மற்றும் பழமையானவை.

19 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்தியாவின் விவசாய நிலைமைகள் பல வழிகளில் மாறியது, அவற்றுள்:

அதிகரித்த சாகுபடி

ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் விரிவடைந்தது , குறிப்பாக பரவலாக வர்த்தகம் செய்யப்பட்ட பயிர்களுக்கு.

மேம்பட்ட விளைச்சல்

பருத்தி, கோதுமை போன்ற சில வணிகப் பயிர்களுக்கு ஏக்கருக்கு மகசூல் மிதமாக அதிகரித்துள்ளது.

கால்வாய் பாசனம்

சட்லஜ் ஆற்றின் மீது ராம்பூர் கால்வாய் போன்ற கால்வாய்கள் கட்டப்பட்டதால், சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலப்பரப்பு அதிக அளவில் இருந்தது. இது பஞ்சாப், நர்மதா பள்ளத்தாக்கு மற்றும்

ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற பகுதிகளில் விவசாய சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது.

வணிகமயமாக்கல்

விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் 1860 களில் தொடங்கியது, வீட்டு உபயோகத்திலிருந்து சந்தைக்கு சாகுபடியை மாற்றியது.

பண பரிவர்த்தனைகள்

பண பரிவர்த்தனைகள் பரிமாற்றத்தின் அடிப்படையாக பண்டமாற்று முறையை மாற்றியது.

பணப்பயிர்களின் ஏற்றுமதி

பருத்தி, இண்டிகோ, அபின் மற்றும் பட்டு போன்ற பணப்பயிர்களை இந்தியா உலக சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்தது.

விவசாய கல்வி

ஆம் நூற்றாண்டில் பூனா அறிவியல் கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகள் மூலம் விவசாயக் கல்வி நிறுவனமயமாக்கப்பட்டது .

இருப்பினும், வளர்ச்சியின் இந்த காலங்கள் பொதுவாக குறுகிய கால மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டவை. பஞ்சம் மற்றும் காலரா, பெரியம்மை, வயிற்றுப்போக்கு, வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் மலேரியா போன்ற நோய்களும் பெரிய அளவிலான இறப்புகளை ஏற்படுத்தியது .

நில உரிமை முறை:

- ஜமீன்தாரி அமைப்பு (1793):

  பிரிட்டிஷ் நிரந்தர குடியேற்றத்தை அறிமுகப்படுத்தியது, வருவாய் சேகரிப்புக்கு ஜமீன்தார்களை (நிலப்பிரபுக்கள்) பொறுப்பாக்கியது.
- Ryotwari அமைப்பு (1820):

  ஆங்கிலேயர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து (ரியோட்ஸ்) நேரடி வருவாய் சேகரிப்பை அறிமுகப்படுத்தினர்.
- மஹால்வாரி அமைப்பு (1833):

ஜமீன்தாரி மற்றும் ரயோத்வாரி அமைப்புகளின் சேர்க்கை.

1. விவசாயத்தில் காலனித்துவ தாக்கம்

- வருவாய் அமைப்புகள் மற்றும் நில வரி:

நிரந்தர தீர்வு (1793) , மஹல்வாரி அமைப்பு (1822) மற்றும் விவசாய நடைமுறைகளை பெரிதும் பாதித்த ரைட்வாரி அமைப்பு போன்ற வருவாய் முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர் .

  - நிரந்தர தீர்வு வங்காளத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டது, அங்கு ஜமீன்தார்கள் (நிலப்பிரபுக்கள்) விவசாயிகளிடமிருந்து வரிகளை வசூலிக்க பொறுப்பேற்றனர், பெரும்பாலும் அடக்குமுறை வரிவிதிப்புக்கு வழிவகுத்தது. நிலையான வருவாய் இலக்குகளை அடைவதற்கான அழுத்தம் விவசாயிகளை சுரண்டுவதற்கும் சில நேரங்களில் உணவுப் பயிர்களின் இழப்பில் பணப்பயிர்களை பயிரிடுவதற்கும் வழிவகுத்தது.
  - ரியோத்வாரி மற்றும் மஹல்வாரி அமைப்புகளும் இதே போன்ற விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது, ஏனெனில் நில வருவாய் பெரும்பாலும் விவசாயிகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு நேரடியாக செலுத்தப்பட்டு, நிதி அழுத்தத்தை உருவாக்கி, நிலத்தில் நீண்ட கால முதலீட்டை ஊக்கப்படுத்தியது.
- பணப் பயிர்களுக்கு மாறுதல்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், விவசாயக் கொள்கைகள் பருத்தி, இண்டிகோ, சணல், ஓபியம் மற்றும் தேயிலை போன்ற பணப்பயிர்களை பயிரிட ஊக்குவித்தன, அவை முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் தொழில்துறை பொருளாதாரத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய ஏற்றுமதிக்காக இருந்தன. இது சில பிராந்தியங்களில் உணவு உற்பத்தியில் சரிவுக்கு வழிவகுத்தது, உணவுப் பாதுகாப்பின்மைக்கு பங்களித்தது.

- **செல்வத்தின் வடிகால்: பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்தியாவில் இருந்து "செல்வத்தின் வடிகால்" விளைவித்தது , விவசாயத்திலிருந்து பிரிட்டனுக்கு வளங்களைத் திருப்பி, இந்திய விவசாயத் துறையை வளர்ச்சியடையச் செய்தது.**

கொள்கைகள் மற்றும் அவற்றின் தாக்கம்:

- **வருவாய் சேகரிப்பு:**

  அதிகப்படியான வருவாய் தேவைகள் விவசாயிகளின் அதிருப்தி மற்றும் அடிக்கடி பஞ்சங்களுக்கு வழிவகுத்தது.
- **கட்டாய வணிகமயமாக்கல்:**

  பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் உணவுப் பயிர்களை விட வணிகப் பயிர்களை (□.கா., இண்டிகோ, பருத்தி) ஊக்குவித்தது, பஞ்சத்தை அதிகப்படுத்தியது.
- **ரயில்வே விரிவாக்கம்:**

  இரயில்வே சரக்குகளின் போக்குவரத்தை எளிதாக்கியது, ஆனால் இந்திய வளங்களை சுரண்டுவதற்கு வழிவகுத்தது.

2. விவசாய உற்பத்தி மற்றும் தொழில்நுட்பம்

- **பாரம்பரிய நடைமுறைகள்: பெரும்பாலான விவசாயம் குறைந்தபட்ச தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகளுடன் பாரம்பரிய முறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது. விவசாயம் முதன்மையாக வாழ்வாதாரமாக இருந்தது, சிறிய அளவிலான பண்ணைகள் உள்ளூர் நுகர்வுக்காக பயிர்களை வளர்க்கின்றன.**
- **வரையறுக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசன வசதிகள்: சில பகுதிகளில் நீர்ப்பாசன முறைகள் இருந்தபோதிலும், அவை பெரும்பாலும் போதுமானதாக இல்லை அல்லது மோசமாக பராமரிக்கப்படுகின்றன. கால்வாய்கள் மற்றும் அணைகள் கட்டுதல் போன்ற முக்கிய நீர்ப்பாசனப் பணிகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.**

- **உள்நாட்டு விதைகள் மற்றும் கருவிகளின் பயன்பாடு: விவசாயிகள் பெரும்பாலும் நாட்டு விதைகள் மற்றும் காளைகளால் வரையப்படும் கலப்பை போன்ற பாரம்பரிய கருவிகளை நம்பியிருந்தனர். நவீன விவசாய உத்திகள், உரங்கள், இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்வது மெதுவாக இருந்தது.**

விவசாய பிரச்சனைகள்:

1. **நிலம் துண்டாடுதல்:**
   சிறிய மற்றும் சிதறிய நில உடமைகள் திறனற்ற விவசாய முறைகளுக்கு வழிவகுத்தது.
2. **குறைந்த உற்பத்தித்திறன்:**
   பாரம்பரிய விவசாய முறைகள், நீர்ப்பாசனம் இல்லாமை மற்றும் போதிய உரங்கள் இல்லாததால் பயிர் விளைச்சல் குறைந்தது.
3. **பருவமழை சார்ந்து:**
   விவசாயம் பருவ மழையை பெரிதும் நம்பியிருந்தது, வறட்சி மற்றும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படக்கூடியதாக இருந்தது.
4. **நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டல்:**
   ஜமீன்தார்களும் பிற நிலப்பிரபுக்களும் விவசாயிகளை சுரண்டினார்கள், இது பரவலான வறுமை மற்றும் அதிருப்திக்கு வழிவகுத்தது.

3. பஞ்சம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை

- **19 ஆம் நூற்றாண்டு இந்தியா முழுவதும் பல அழிவுகரமான பஞ்சங்களைக் கண்டது, பெரும்பாலும் இயற்கை பேரழிவுகள் (வறட்சி மற்றும் வெள்ளம் போன்றவை), காலனித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மற்றும் மோசமான உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக.**
    - **பெரும் வங்காளப் பஞ்சம் முன்னுதாரணமாக அமைந்தது, மேலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் 1837-38 இன் இந்தியப்**

பஞ்சம் , ஒரிசா பஞ்சம் (1866), தென்னிந்தியப் பஞ்சம் (1876-1878) மற்றும் வங்காளப் பஞ்சம் போன்ற பஞ்சங்களைக் கண்டது . 1943 .

- பஞ்சங்களுக்கு காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் பதில் பெரும்பாலும் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதை விட ஏற்றுமதிக்கான விவசாய உற்பத்தியை பராமரிப்பதில் கவனம் செலுத்தியது.
- விவசாய நிலத்தின் சீரழிவு: பணப்பயிர்களுக்காக நிலத்தை அதிகமாக சுரண்டுவது, முறையற்ற நில மேலாண்மை நடைமுறைகளுடன் இணைந்து, சில பகுதிகளில் மண் சிதைவு, காடுகள் அழித்தல் மற்றும் பாலைவனமாக்கலுக்கு வழிவகுத்தது.

4. விவசாயிகளின் பங்கு

- சிறு நில உரிமையாளர்கள்: 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் சிறு நில உரிமையாளர்கள் அல்லது குத்தகைதாரர்களாக இருந்தனர். அதிக நில வரிகள், வெளியேற்றும் அச்சுறுத்தல் மற்றும் கடன் சுமை காரணமாக அவர்கள் அடிக்கடி கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டனர்.
- ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்: நில வரிகளின் அழுத்தம் காரணமாக, பல விவசாயிகள் கடனாளியாகி, சில சமயங்களில் கந்துவட்டிக்காரர்களிடமிருந்து அதிக வட்டி விகிதத்தில் கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இது, விவசாய உற்பத்தியின் வீழ்ச்சியுடன், பலர் மொரிஷியஸ், கரீபியன் மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற இடங்களுக்கு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாக இடம்பெயர வழிவகுத்தது.
- விவசாயிகளின் ஏழைமயமாக்கல்: அதிக வரிவிதிப்பு, இல்லாத நிலப்பிரபுக்களின் (குறிப்பாக நிரந்தரக் குடியேற்றப் பகுதிகளில்) எழுச்சியுடன், விவசாயிகளின் ஏழ்மை நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது. பலர் கடன் சுழலில் தள்ளப்பட்டனர் மற்றும் அவர்களது நிலம் அல்லது விவசாய முறைகளை மேம்படுத்த முடியவில்லை.

5. வணிக விவசாயத்தின் வளர்ச்சி

- **ஆங்கிலேயர் காலத்தில், பருத்தி, இண்டிகோ, சணல் மற்றும் தேயிலை போன்ற பயிர்களின் உற்பத்திக்கான வணிக விவசாயத்தின் வளர்ச்சியை சில பகுதிகள் கண்டன. உதாரணமாக:**
  - **இண்டிகோ சாகுபடி விவசாயிகள் சுரண்டலுக்கு வழிவகுத்தது, இதன் விளைவாக பரவலான அதிருப்தி மற்றும் இறுதியில் 1859-60 இன் இண்டிகோ கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது .**
  - **இந்த காலகட்டத்தில் அஸ்ஸாம் மற்றும் டார்ஜிலிங்கில் உள்ள தேயிலை தோட்டங்கள் இந்திய மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை நம்பி கணிசமாக விரிவடைந்தன .**
  - **பருத்தியின் வளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் ஜவுளி ஆலைகளின் தேவையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.**

6. விவசாய நில உரிமையில் மாற்றங்கள்

- **காலனித்துவ நில வருவாய் அமைப்புகள் நில உடைமை முறைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. நிலப்பிரபுக்களால் (ஜமீன்தார்களால்) கட்டுப்படுத்தப்படும் பெரிய தோட்டங்கள் மிகவும் பொதுவானதாக மாறியது, அதே சமயம் சிறு உரிமையாளர்கள் மற்றும் குத்தகைதாரர்கள் அதிகரித்த பாதிப்பை எதிர்கொண்டனர்.**
- **ஜமீன்தாரி முறை மற்றும் பிற வகையான நில உடமைகள் பெரும்பாலும் இல்லாத நிலப்பிரபுத்துவத்தை விளைவித்தன, அங்கு நிலப்பிரபுக்கள் தாங்கள் கட்டுப்படுத்திய கிராமங்களில் வசிக்கவில்லை, விவசாய விவசாயிகளின் சுரண்டலை மேலும் ஆழமாக்கியது.**

7. சமூக மற்றும் பொருளாதார விளைவுகள்

- **சாதி மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்: சாதி அமைப்பு விவசாயத் தொழிலாளர்களை பாதித்தது, கீழ் சாதியினர் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகத்**

தள்ளப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் உயர் சாதியினர் நிலம் மற்றும் வளங்களைக் கட்டுப்படுத்தினர்.

- இடப்பெயர்வு மற்றும் இடம்பெயர்வு: வணிகப் பயிர்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்புத் திட்டங்களுக்காக வரிவிதிப்பு அல்லது நிலம் கையகப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் அழுத்தங்கள் காரணமாக விவசாயிகள் பெரும்பாலும் தங்கள் நிலங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தனர். இது உள்நாட்டில் இடம்பெயர்வு மற்றும் வெளிநாடுகளுக்கு தொழிலாளர் ஏற்றுமதி அதிகரிப்பதற்கு பங்களித்தது.

சீர்திருத்தங்கள்:

- பஞ்ச கமிஷன் அறிக்கைகள்:
  விவசாய சீர்திருத்தங்கள், நீர்ப்பாசன மேம்பாடு மற்றும் பஞ்ச நிவாரணத்திற்கான பரிந்துரைகள்.
- வேளாண் துறைகள்:
  விவசாய வளர்ச்சியை மேம்படுத்த வேளாண் துறைகளை நிறுவுதல்.
- கூட்டுறவு இயக்கம்:
  விவசாயிகளுக்கு கடன் மற்றும் ஆதரவை வழங்க கூட்டுறவு சங்கங்களின் தோற்றம்.

ஆம் நூற்றாண்டின் இந்தியாவின் விவசாய நிலைமைகள் குறிப்பிடத்தக்க சுரண்டல், வளர்ச்சியின்மை மற்றும் காலனித்துவக் கொள்கைகளால் பாதிக்கப்படக்கூடியவை. பாரம்பரிய விவசாயம் பல பகுதிகளில் தொடர்ந்தாலும், ஆங்கிலேயர் விதித்த வருவாய் முறைகள், பணப்பயிர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல் மற்றும் விவசாயிகள் நலன் புறக்கணிப்பு ஆகியவை பரவலான வறுமை, பஞ்சம் மற்றும் விவசாய துயரங்களுக்கு பங்களித்தன. இந்த காலகட்டம் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோன்றிய பிற்கால விவசாயப் போராட்டங்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் களம் அமைத்தது .

ஆம் நூற்றாண்டில் விவசாயத் துறை

ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் விவசாயத் துறையானது சாகுபடி நிலம் மற்றும் விவசாய உற்பத்தியில் ஓரளவு வளர்ச்சியைக் கண்டது:

சாகுபடி நிலம்

ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் நிகர விதைக்கப்பட்ட பகுதி அல்லது சாகுபடி நிலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. பரவலாக வர்த்தகம் செய்யப்பட்ட பயிர்களில் இது அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

விவசாய உற்பத்தி

ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விவசாய உற்பத்தி சராசரியாக ஆண்டுக்கு 1% என்ற அளவில் விரிவடைந்தது .

ஏக்கருக்கு மகசூல்

பருத்தி மற்றும் கோதுமை போன்ற குறிப்பிட்ட வணிகப் பயிர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு மிதமான விளைச்சல் இருந்தது.

நீர்ப்பாசனம்

கால்வாய் நெட்வொர்க்குகள் விரிவான நீர்ப்பாசனத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டன, இது சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலத்தின் பெரிய பகுதிகளை சாகுபடி செய்யக்கூடியதாக மாற்றியது. இது பஞ்சாப், நர்மதா பள்ளத்தாக்கு மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் விவசாய சீர்திருத்த மையங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

பணப்பயிர்கள்

பருத்தி மற்றும் நிலக்கடலை போன்ற ஏற்றுமதிக்கான புதிய பணப்பயிர்கள், மகாராஷ்டிரா மற்றும் மெட்ராஸின் வறண்ட பகுதிகளில் கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன.

எவ்வாறாயினும், இந்த வளர்ச்சித் திட்டுகள் அரிதாகவே நீடித்தன மற்றும் நீண்ட கால சமூக அல்லது பொருளாதார மாற்றத்தின் மூலம் வழக்கமாக உள்ளூர் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

ஜமீன்தாரி அமைப்பு

ஜமீன்தாரி அமைப்பு என்பது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நில வருவாய் சேகரிப்பு முறையாகும், குறிப்பாக வங்காளத்தில் 1793 இல் நிரந்தர குடியேற்றம் மூலம். இந்த அமைப்பு நில உரிமை அமைப்பு மற்றும் நில உரிமையாளர்கள், குத்தகைதாரர்கள் மற்றும் அரசு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவில் ஆழமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. காலனித்துவ இந்தியாவின் விவசாய நிலப்பரப்பை வடிவமைப்பதில் இது முக்கிய பங்கு வகித்தது.

தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

ஜமீன்தாரி அமைப்பு ஆரம்பத்தில் கார்ன்வாலிஸ் பிரபுவின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது, அவர் வருவாய் சேகரிப்பை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்திற்கு நிலையான வருமானத்தை உறுதி செய்வதற்கும் அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாகும். முகலாய இந்தியாவில் நில வருவாய் சேகரிப்பின் முந்தைய நடைமுறைகளில் இந்த அமைப்பு அதன் வேர்களைக் கொண்டிருந்தது, அங்கு உள்ளூர் வருவாய் சேகரிப்பாளர்கள் அல்லது ஜமீன்தார்கள் நிலத்தை நிர்வகிப்பதற்கும் அரசுக்கு வருவாயை செலுத்துவதற்கும் பொறுப்பாக இருந்தனர். இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், ஜமீன்தார்களின் பங்கு மற்றும் அதிகாரம் கணிசமாக மேம்படுத்தப்பட்டது.

ஜமீன்தாரி அமைப்பின் அம்சங்கள்

1. ஜமீன்தார்களின் வருவாய் வசூல் :
    - 1793 ஆம் ஆண்டின் நிரந்தர தீர்வுத்திட்டத்தின் கீழ் , காலனித்துவ அரசாங்கத்திற்கு ஜமீன்தார்கள் செலுத்த வேண்டிய நில வருவாயின் அளவை ஆங்கிலேயர்கள் நிர்ணயம் செய்தனர் . இந்தத் தொகை காலவரையின்றி நிர்ணயிக்கப்பட்டது (எனவே "நிரந்தர" என்ற சொல்),

மேலும் ஜமீன்தார்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து (ரியாட்ஸ்) வருவாயைச் சேகரித்து பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்குச் செலுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

- நிலத்தின் மீதான இறுதி இறையாண்மை பிரிட்டிஷ் அரசிடமே இருந்தபோதிலும், ஜமீன்தார்கள் நிலத்தின் முழுமையான உரிமையாளர்களாக ஆக்கப்பட்டனர்.

2. நில உரிமை மற்றும் கட்டுப்பாடு:
    - ஜமீன்தார்களுக்கு பரந்த நிலப்பரப்பில் நில உரிமையாளர் உரிமை வழங்கப்பட்டது . பதிலுக்கு, நிலத்தில் உழைக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து (ரியோட்ஸ்) வரி வசூலிக்கும் பொறுப்பை அவர்கள் கொண்டிருந்தனர்.
    - இந்த அமைப்பு பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சலுகைகளை அனுபவிக்கும் ஒரு நிலப்பிரபு வர்க்கத்தை உருவாக்கியது. இருப்பினும், இந்த ஜமீன்தார்கள் நிலத்தில் வசிக்காமல், விவசாயிகளிடமிருந்து வாடகை மற்றும் வரிகளை வசூலிக்கும் நில உரிமையாளர்களாக இருந்தனர்.
3. நிலையான வருவாய் மதிப்பீடுகள்:
    - நிரந்தர தீர்வின் மிகவும் தனித்துவமான அம்சம் என்னவென்றால், விவசாய உற்பத்தி அல்லது பயிர் விளைச்சலைப் பொருட்படுத்தாமல் வருவாய் தேவை நிரந்தரமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதன் பொருள் மோசமான அறுவடை ஏற்பட்டாலோ அல்லது இயற்கை பேரழிவு ஏற்பட்டாலோ, ஜமீன்தார் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருவாயை இன்னும் செலுத்த வேண்டும்.
    - இதன் விளைவாக, ஜமீன்தார்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளை சுரண்டி தேவையான வருவாயைப் பிரித்தெடுத்தனர், விவசாய மக்கள் மீது பெரும் சுமைகளை சுமத்தினர், குறிப்பாக பயிர் இழப்பு அல்லது பஞ்சத்தின் போது.
4. விவசாயிகள் சுரண்டல்:
    - விவசாயிகள், அல்லது ரயோட்டுகளுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்கள் நிலத்தில் விவசாயம்

செய்யும் போது, அவர்கள் ஜமீன்தார்களின் கீழ் விருப்பப்படி குத்தகைதாரர்களாக இருந்தனர், மேலும் அவர்கள் தங்கள் விளைச்சலில் கணிசமான பகுதியை ஜமீன்தார்களுக்கு வாடகையாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது . வாடகை பெரும்பாலும் நிலையான பணத் தொகையாகவோ அல்லது விளைபொருளின் பங்காகவோ இருந்தது.

- ஜமீன்தார்கள் வருவாய் அல்லது வாடகை கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்யத் தவறினால் குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றலாம், இது பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு சுரண்டல் மற்றும் கஷ்டங்களுக்கு வழிவகுத்தது.

5. இல்லாத நிலப்பிரபுத்துவம்:
    - ஜமீன்தார்கள் பெரும்பாலும் இல்லாத நிலப்பிரபுக்களாக இருந்தனர், குறிப்பாக வங்காளம் மற்றும் வட இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில். அவர்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த நிலத்தில் வசிக்கவில்லை மற்றும் பொதுவாக அவர்களின் சொத்துக்களில் இருந்து அதிகபட்ச வருவாயைப் பெறுவதில் கவனம் செலுத்தினர். நிலத்தில் இருந்து இந்த பிரிவினை நில உரிமையாளர்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே இடைவெளியை உருவாக்கி, சமூக அந்நியப்படுத்தலுக்கு பங்களித்தது.
    - இல்லாத நிலப்பிரபுக்களாக, பல ஜமீன்தார்கள் அன்றாட விவசாய நடவடிக்கைகளில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்டனர், இது நில நிர்வாகத்தில் திறமையின்மை மற்றும் விவசாய முன்னேற்றம் புறக்கணிக்க வழிவகுத்தது.
6. சமூக படிநிலை:
    - இந்த அமைப்பு ஏற்கனவே இருக்கும் சமூக படிநிலைகளை வலுப்படுத்தியது. ஜமீன்தார்கள் பெரும்பாலும் உயர் சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அதே சமயம் விவசாயிகள் கீழ் சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களின் அதிகாரத்தின் தயவில் இருந்தனர் . இது ஜமீன்தார்கள் பொருளாதார மற்றும்

அரசியல் அதிகாரத்தை வைத்திருந்த கடுமையான சாதி அடிப்படையிலான கட்டமைப்பை உருவாக்கியது , அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் சுரண்டலுக்கு ஆளாகினர்.

- ஜமீன்தாரி அமைப்பு ஜமீன்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே மோதல்களை உருவாக்கியது, விவசாயிகள் அதிக வரிச் சுமைகளைச் சந்திக்க போராடினர், அதே நேரத்தில் ஜமீன்தார்களே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு நிலையான வாடகை செலுத்த வேண்டிய அழுத்தத்தில் இருந்தனர்.

ஜமீன்தாரி முறையின் விளைவுகள்

1 . பொருளாதார விளைவுகள்

- விவசாயிகளைச் சுரண்டல்: ஜமீன்தார்கள் அவர்களிடமிருந்து அதிக வாடகை மற்றும் வரிகளைப் பிரித்தெடுத்ததால் , இந்த அமைப்பு விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதற்கு வழிவகுத்தது . வருவாய் கொடுப்பனவுகளின் நிலையான தன்மை, ஜமீன்தார்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்ற, குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றுவது, வாடகையை அதிகரிப்பது மற்றும் விவசாயிகளை கடனில் தள்ளுவது போன்ற அடக்குமுறை நடைமுறைகளை அடிக்கடி கையாண்டனர்.
- விவசாயத்தின் சரிவு: வருவாயைப் பிரித்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்துவது மற்றும் விவசாய மேம்பாட்டிற்கான ஊக்கத்தொகை இல்லாததால் விவசாய உற்பத்தித் தேக்கம் ஏற்பட்டது. ஜமீன்தார்கள் நில மேம்பாடு அல்லது நீர்ப்பாசனத்தில் முதலீடு செய்ய உந்துதல் பெறவில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் முதன்மையான அக்கறை அவர்களின் நிலையான வருவாய் கடமைகளை பூர்த்தி செய்வதாகும்.
- கடன் மற்றும் வறுமை: அதிக வரி மற்றும் வாடகையின் சுமைகள் பல விவசாயிகளை கடனில் தள்ளியது. விவசாயிகள் நிலத்தின் மீது சிறிதளவு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர் மற்றும் உரிமை பாதுகாப்பு இல்லை, மேலும் வரி செலுத்த

இயலாமை சில நேரங்களில் அவர்களின் நிலம் அபகரிக்கப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது.

2. சமூக விளைவுகள்

- ஜமீன்தாரி அமைப்பு நிலப்பிரபுத்துவ சமூக கட்டமைப்பை வலுப்படுத்தியது , ஜமீன்தார்களை மேலேயும், விவசாயிகள் கீழேயும் இருந்தனர். ஜமீன்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையிலான சுரண்டல் உறவு சமூக அமைதியின்மை மற்றும் பல எழுச்சிகளுக்கு வழிவகுத்தது.
- ஜமீன்தாரி முறைக்கு எதிரான மிக முக்கியமான கிளர்ச்சிகளில் ஒன்று வங்காளத்தில் இண்டிகோ கிளர்ச்சி (1859-1860) , ஜமீன்தார்களால் அமைக்கப்பட்ட அடக்குமுறை விதிமுறைகளின் கீழ் இண்டிகோவை கட்டாயப்படுத்துவதற்கு விவசாயிகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர் .

3. அரசியல் விளைவுகள்

- ஜமீன்தாரி முறையும் அரசியல் அதிகாரத்தின் ஆதாரமாக மாறியது. பெரும்பாலும் இல்லாத நிலப்பிரபுக்களாக இருந்த ஜமீன்தார்கள் , பெரும்பாலும் அரசியல் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்திற்கும் உள்ளூர் மக்களுக்கும் இடையில் இடைத்தரகர்களாக செயல்பட்டனர்.
- பல சந்தர்ப்பங்களில், ஜமீன்தார்கள் பிரிட்டிஷாரை ஆதரித்தனர், ஏனெனில் அவர்கள் அமைப்பின் வருவாய் உத்தரவாதங்களிலிருந்து பயனடைந்தனர். இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைத் தக்கவைக்க உதவும் ஒரு கூட்டு வர்க்கத்தை உருவாக்கியது.

4. அமைப்பின் சரிவு

- 19 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் எதிர்ப்பையும் விமர்சனத்தையும் சந்திக்கத் தொடங்கியது.நூற்றாண்டுகள். 1885 ஆம் ஆண்டின் வங்காள குத்தகைச் சட்டம் மற்றும் விவசாயிகள் இயக்கங்கள் போன்ற

இயக்கங்கள் ஜமீன்தார்களின் அடக்குமுறை நடைமுறைகளை சவால் செய்யத் தொடங்கின .

- 1950களில், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் மூலம் ஜமீன்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. இந்த சீர்திருத்தங்கள் நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்வதையும், இடைத்தரகர்களை ஒழிப்பதையும், விவசாயிகளின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.

தாக்கம்:

- விவசாயிகள் சுரண்டல்:

  ஜமீன்தாரி முறை விவசாயிகளை சுரண்டுவதற்கு வழிவகுத்தது, ஜமீன்தார்கள் அதிக வாடகையை வசூலித்து மற்ற சுமைகளை சுமத்தினார்கள்.
- நில உரிமையின் செறிவு:

  ஜமீன்தார்களின் கைகளில் குவிக்க வழிவகுத்தது , இது பரவலான வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மைக்கு வழிவகுத்தது.
- பாரம்பரிய உரிமைகளின் சரிவு:

  ஜமீன்தாரி முறை விவசாயிகளின் பாரம்பரிய உரிமைகளான நிலத்தை பயிரிடுவதற்கான உரிமை மற்றும் பொதுவான வளங்களை அணுகுவதற்கான உரிமைகளை அழித்தது.
- ஆங்கிலேயர்களின் வருவாய் அதிகரிப்பு:

  இந்த அமைப்பு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு நிலையான மற்றும் அதிகரித்த வருவாயை உறுதி செய்தது.

காலனித்துவ இந்தியாவின் விவசாய நிலப்பரப்பை வடிவமைப்பதில் ஜமீன்தாரி அமைப்பு முக்கிய பங்கு வகித்தது . இது பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்திற்கு வருவாயைப் பெற உதவிய அதே வேளையில், விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதற்கும், விவசாய வளர்ச்சியில் தேக்க நிலைக்கும், பரவலான வறுமைக்கும் வழிவகுத்தது. இந்த அமைப்பு சமூக சமத்துவமின்மை, பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் பல விவசாயிகளின்

எழுச்சிகளுக்கு பங்களித்தது. அதன் மரபு இந்தியாவின் விவசாயக் கட்டமைப்பை சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தில் தொடர்ந்து பாதித்தது, ஆனால் இறுதியில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அதன் ஒழிப்பு இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டிற்கான குறிப்பிடத்தக்க படியைக் குறித்தது.

Ryotwari அமைப்பு

ரைட்வாரி அமைப்பு ஒன்றாகும். இது ஜமீன்தாரி முறையிலிருந்து வேறுபட்டது , இது ஜமீன்தார் போன்ற ஒரு இடைத்தரகர் வழியாகச் செல்வதை விட மாநிலத்திற்கும் ரயோட் (உண்மையான விவசாயி அல்லது விவசாயி) இடையே நேரடி உறவை ஏற்படுத்தியது . இந்த அமைப்பு இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில், குறிப்பாக மெட்ராஸ் (இப்போது தமிழ்நாடு), பம்பாய் (இப்போது மும்பை), மற்றும் சிந்து (தற்போது பாகிஸ்தானில் உள்ளது) ஆகியவற்றில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது , பின்னர் மற்ற பகுதிகளுக்கும் பரவியது. இது நிலப்பிரபுக்கள் அல்லது இடைத்தரகர்களைத் தவிர்த்து, விவசாயி அல்லது விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடி நில வருவாயைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

ஜமீன்தாரி முறையின் தோல்வி மற்றும் அந்த மாதிரியிலிருந்து நிலையான வருவாயை உருவாக்க இயலாமைக்கு பிறகு, 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் , குறிப்பாக 1820 இல், தாமஸ் மன்ரோவால் ரியோத்வாரி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது . வருவாய் சேகரிப்பை எளிமையாக்கவும், நிலத்தின் நேரடி கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்யவும் இந்த அமைப்பு இருந்தது. அந்த நிலம் அதை பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு சொந்தமானது என்ற அடிப்படையை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மேலும் வரி வசூலிப்பதில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நேரடியாக அவர்களைக் கையாளும். இந்த முறை மெட்ராஸ், பம்பாய் மற்றும்

பின்னர் மத்திய மற்றும் வட இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

Ryotwari அமைப்பின் அம்சங்கள்

1. **பயிரிடுபவர் மீது நேரடி வரிவிதிப்பு (ரியோட்):**
    - **Ryotwari முறையில் , விவசாயி (ryot) நிலத்தின் உரிமையாளராகக் கருதப்பட்டார் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக நில வரிகளை செலுத்தும் பொறுப்பில் இருந்தார்.**
    - **நிலத்தின் சாத்தியமான உற்பத்தித்திறன் (நிலத்தின் அளவு, வளம் மற்றும் விளையும் பயிர்களின் வகை மூலம் அளவிடப்படுகிறது) அடிப்படையில் நில வருவாயை அரசாங்கம் மதிப்பிடும் மற்றும் ரைட் செலுத்த வேண்டிய வருவாயை நிர்ணயிக்கும் .**
2. **நிலையான வருவாய் மதிப்பீடு:**
    - **நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன் மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் வரியின் அளவு ஆரம்பத்தில் அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. வருவாய் மதிப்பீடு அடிக்கடி நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும் , அது அவ்வப்போது மறுமதிப்பீடுகளுக்கு உட்பட்டது , குறிப்பாக உள்ளூர் பொருளாதாரம் அல்லது விவசாய உற்பத்தித்திறன் மாறிய சந்தர்ப்பங்களில்.**
    - **ரைட் வரி செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் நிலையான வருவாய் மதிப்பீடு பெரும்பாலும் அடக்குமுறையாகக் காணப்பட்டது . இது பெரும்பாலும் வறட்சி, பஞ்சம் அல்லது மோசமான அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு பெரும் சிரமத்தை ஏற்படுத்தியது.**
3. **நில உரிமை:**
    - **ரயோத்வாரி முறையின் கீழ் , ஜமீன்தாரி அமைப்பில் இருந்ததைப் போலல்லாமல், ஜமீன்தார்களால் (நிலப்பிரபுக்கள்) நிலம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதைப் போலல்லாமல் , ரயோட் நிலத்தின் உண்மையான உரிமையாளராகவோ அல்லது விவசாயியாகவோ கருதப்பட்டது .**

- இருப்பினும், இன்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளபடி முழு தனியார் சொத்து உரிமைகள் என்ற பொருளில் ரியாட்டின் உரிமை முழுமையானது அல்ல. நடைமுறையில், உழவர் நிலத்திற்கு உரிமை கோருவது முதன்மையாக வரி செலுத்துவதைச் சார்ந்தது, அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் நிலம் இழக்க நேரிடும்.

4. இடைத்தரகர்கள் இல்லை:
    - ஜமீன்தாரி முறையைப் போலல்லாமல் , இடைத்தரகர்கள் (ஜமீன்தார்கள் அல்லது நிலப்பிரபுக்கள்) வரிகளை வசூலித்து அனுப்பினார்கள், ரயோத்வாரி அமைப்பு இந்த இடைத்தரகர்களை ஒழித்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் விவசாயி அல்லது விவசாயிகளுடன் நேரடியாக கையாண்டது.
    - இது மிகவும் எளிமையான வருவாய் வசூல் முறையாகக் காணப்பட்டது. இருப்பினும், இது ரயோட்கள் மீது அதிக நிதி அழுத்தத்திற்கு வழிவகுத்தது , ஏனெனில் அவர்கள் மட்டுமே வரி செலுத்துவதற்கு பொறுப்பானவர்கள் மற்றும் இந்த சுமையை நில உரிமையாளர்கள் மீது மாற்ற முடியாது.
5. வருவாய் சேகரிப்பு மற்றும் மதிப்பீடுகள்:
    - நில வருவாய் உள்ளூர் அதிகாரிகளால் மதிப்பிடப்பட்டது, அவர்கள் நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் அதன் சாத்தியமான விளைச்சலை மதிப்பீடு செய்தனர். இது ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு மாறுபடலாம்.
    - பிரிட்டிஷ் வருவாய் சேகரிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் உண்மையான விவசாய நிலைமைகளைக் கணக்கிடத் தவறிவிட்டனர், இது நம்பத்தகாத மதிப்பீடுகள் மற்றும் அதிக வரிச்சுமைக்கு வழிவகுத்தது.
    - ரியோட்ஸ் கடுமையான மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டது, மேலும் வரி செலுத்தத் தவறினால் நிலம் அல்லது பிற சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்படலாம்.
6. விவசாய நடைமுறைகள் மற்றும் பொருளாதார தாக்கம்:
    - Ryotwari அமைப்பு பொதுவாக விவசாயிகள் நிலத்தை மிகவும் திறமையாக பயிரிட ஊக்குவித்தது , ஏனெனில்

அதன் வெற்றி அல்லது தோல்விக்கு அவர்கள் நேரடியாகப் பொறுப்பாளிகள்.

- இருப்பினும், இது ரைட்ஸ் கணிசமான ஆபத்தை எதிர்கொண்டது. மோசமான அறுவடை அல்லது பயிர் தோல்விகள் அவர்கள் இன்னும் அதே நிலையான வரிகளை செலுத்த வேண்டியிருந்தது, இது கடன் அல்லது நிலத்தை இழக்க வழிவகுக்கும்.
- வணிக விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பங்களித்தது , குறிப்பாக பம்பாய் (இப்போது மும்பை) போன்ற பகுதிகளில், பருத்தி மற்றும் இண்டிகோ போன்ற பணப்பயிர்கள் ஏற்றுமதிக்காக பயிரிடப்பட்டன, பெரும்பாலும் உள்ளூர் நுகர்வுக்குத் தேவையான உணவுப் பயிர்களின் இழப்பில்.

Ryotwari அமைப்பின் விளைவுகள்

1. பொருளாதார தாக்கம்

- விவசாயிகளுக்கு சுமை: நிலையான நில வருவாய் பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுமையை ஏற்படுத்தியது. பயிர்கள் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், விவசாயிகள் அதே நிலையான வரியை செலுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இது பரவலான கடனை விளைவித்தது , பல விவசாயிகள் தங்கள் நிலுவைத் தொகையை செலுத்துவதற்கு கடனாளிகளிடம் கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- வணிக விவசாயத்தின் ஊக்கம்: இது ஆங்கிலேயர்களுக்கு வருவாயை ஈட்ட உதவியது, ரியோத்வாரி அமைப்பு ஏற்றுமதிக்கான பணப்பயிர்களை (பருத்தி, இண்டிகோ மற்றும் அபின் போன்றவை) பயிரிட ஊக்குவித்தது. இது காலனித்துவ பொருளாதாரத்திற்கு பயனளிக்கும், ஆனால் சில நேரங்களில் உணவுப் பயிர்களை புறக்கணிக்க வழிவகுத்தது, இது உணவுப் பாதுகாப்பின்மைக்கு பங்களித்தது.

2. சமூக விளைவுகள்

- **கிராமப் பொருளாதாரத்தின் சரிவு: ரைட்கள் வரிகளால் அதிகச் சுமைகளைச் சுமந்திருப்பதாலும், சிறிய மூலதனம் அல்லது ஆதரவைக் கொண்டிருப்பதாலும், பலரால் விவசாய நடைமுறைகளை மேம்படுத்த முடியவில்லை அல்லது சிறந்த கருவிகள் அல்லது நீர்ப்பாசனத்தில் முதலீடு செய்ய முடியவில்லை, இது கிராமப்புற வளர்ச்சியில் தேக்கநிலைக்கு வழிவகுத்தது.**
- **கடன் மற்றும் வறுமை அதிகரிப்பு:** பல **விவசாயிகள் வருவாய் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யத் தவறியதால், அதிக அளவிலான கடன்சுமைக்கு வழிவகுத்தது** . பல **விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை அடமானம் வைக்க வேண்டியிருந்தது அல்லது நிலமற்ற தொழிலாளர்களாக மாற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.**
- **சமூக அதிருப்தி: நேரடி வருவாய் கோரிக்கைகள் விவசாயிகளின் விரக்திக்கும் எதிர்ப்பிற்கும் வழிவகுத்தது. சில பிராந்தியங்களில், இது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்திற்கும் அதன் கொள்கைகளுக்கும் எதிரான எழுச்சிகளையும் போராட்டங்களையும் விளைவித்தது.**

3. நீண்ட கால விளைவுகள்

- **ரயோத்வாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய அரசாங்கம் விவசாயிகளின் சுமையைக் குறைக்கவும், நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்யவும், ரையோத்வாரி போன்ற வருவாய் சேகரிப்பு அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய சுரண்டல் நடைமுறைகளை அகற்றவும் நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்தியது .**

தாக்கம்:

- **குறைக்கப்பட்ட இடைத்தரகர்கள்:**
  ரியோத்வாரி அமைப்பு இடைத்தரகர்களை (
  ஜமீன்தார்களை) ஒழித்தது, ரயோட்களின் சுரண்டலைக் குறைத்தது .

- **அதிகரித்த வருவாய்**:
  இந்த அமைப்பு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கான வருவாய் வசூலை அதிகரித்தது.
- **மேம்படுத்தப்பட்ட விவசாய உற்பத்தி**:
  Ryotwari **அமைப்பு விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்த ரைட்களை ஊக்குவித்தது , ஏனெனில் அவர்கள் நில வருவாயை செலுத்துவதற்கு நேரடியாக பொறுப்பேற்றனர்**.
- **வரையறுக்கப்பட்ட சமூக இயக்கம்**:
  இந்த அமைப்பு சமூக நடமாட்டத்தை வழங்கவில்லை, ஏனெனில் ரயோட்டுகள் அவர்களின் நிலத்தில் பிணைக்கப்பட்டன.

Ryotwari **அமைப்பு இந்திய விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது இடைத்தரகர்களை (ஜமீன்தார்களைப் போல) ஒழித்து , கோட்பாட்டளவில் விவசாயிகளை நில உரிமையாளராக அங்கீகரித்தாலும், அது விவசாயிகளுக்கு பெரும் நிதிச்சுமையை ஏற்படுத்தியது. வரி முறையின் நிலையான தன்மை, விவசாய வளர்ச்சிக்கான ஆதரவு இல்லாததால், பரவலான வறுமை, கடன் மற்றும் சமூக அமைதியின்மைக்கு வழிவகுத்தது. இந்த அமைப்பு அரசுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே நேரடி உறவை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அது இறுதியில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் கிராமப்புற இந்தியாவை சுரண்டுவதற்கு பங்களித்தது**.

மஹால்வாரி அமைப்பு

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு நில வருவாய் அமைப்பு மஹால்வாரி அமைப்பு , முக்கியமாக வடமேற்கு மாகாணங்கள் (இப்போது உத்தரபிரதேசம்) போன்ற ப குதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டது.

தொடக்கம்

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகத்தின் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களில் உள்ளது , குறிப்பாக ஜமீன்தாரி மற்றும் ரயோத்வாரி அமைப்புகளின் பின்னணியில் . இந்த முந்தைய வருவாய் சேகரிப்பு மாதிரிகளின் சில குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யவும் மற்றும் நில வரிவிதிப்புக்கு மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் நிலையான அணுகுமுறையை உருவாக்கவும் இந்த அமைப்பு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.மஹால்வாரி முறை வடமேற்கு மாகாணங்களில் (இன்றைய உத்தரப் பிரதேசம்) ஹோல்ட் மெக்கன்சியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது , பின்னர் 1820 ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாப் , மத்திய இந்தியா மற்றும் ராஜ்புதானாவின் சில பகுதிகளுக்கு (இன்றைய ராஜஸ்தான்) பரவியது . கிராமங்கள் அல்லது கிராமக் குழுக்களின் (மஹால் என அழைக்கப்படும்) கூட்டுப் பொறுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு வருவாய் சேகரிப்பில் மிகவும் திறமையானதாகவும் மற்ற அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய சிக்கல்களைத் தவிர்க்கும் என்றும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகியான மெக்கன்சி நம்பினார்.

மஹால்வாரி அமைப்பின் அம்சங்கள்

1. மஹாலில் இருந்து வருவாய் சேகரிப்பு (கிராமம் அல்லது கிராமங்களின் குழு):
    - மஹால்வாரி அமைப்பு , கிராமங்களின் கூட்டுக் குழு அல்லது மஹால் எனப்படும் ஒரு பெரிய நில உடமை அலகு மூலம் நில வருவாயை சேகரிப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது . மஹால் ஒரு கிராமத்தையோ அல்லது பல கிராமங்களையோ கொண்டதாக இருக்கலாம், அது அந்த பகுதியைப் பொறுத்து இருக்கும் .
    - கிராமத் தலைவர் அல்லது தலைவர் (பெரும்பாலும் ஒரு முக்கிய உள்ளூர் நில உரிமையாளர் அல்லது ஜமீன்தார்) முழு மஹாலில் இருந்து வருவாயைச் சேகரித்து பின்னர் அதை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பும் பொறுப்பு .
2. வருவாய் மதிப்பீடு:

- நிலத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்தித் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, முழு மஹாலுக்கும் நில வருவாய் மதிப்பீட்டை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நிர்ணயித்தது .
- வருவாயின் அளவு பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது, ஆனால் அது விவசாய நிலைமைகள் அல்லது நில உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது திருத்தப்படலாம்.
- ஜமீன்தாரி முறையைப் போல் அல்லாமல் , ஜமீன்தார்கள் நிலையான வருவாயை செலுத்தினர், மஹால்வாரி முறையில், முழு கிராமக் குழுவும் வரி செலுத்துவதற்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். கிராமம் அல்லது மஹால் தலைவர் தனிப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து வருவாய் வசூலிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் பொறுப்பு மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தப்பட்டது.

3. உள்ளூர் நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் கிராமத் தலைவர்களின் பங்கு:
    - மஹால்வாரி அமைப்பில் , தலைமை அல்லது உள்ளூர் நில உரிமையாளர் (பெரும்பாலும் ஜமீன்தார்) நிர்வாகம் மற்றும் வருவாய் சேகரிப்பில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையில் இடைத்தரகர்களாக செயல்பட்டனர், ஆனால் அவர்களின் நிலை ஜமீன்தாரி அமைப்பில் இருந்து சற்றே வித்தியாசமானது .
    - வருவாயை செலுத்துவதை உறுதிசெய்வதில் கிராமத் தலைவருக்கு அதிக பொறுப்பு இருந்தது, அதாவது இலக்கை அடையத் தவறினால் அவர்கள் அபராதத்தை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.
4. விவசாயிகளிடையே வருவாய் பகிர்வு:
    - மஹால் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் சாகுபடி செய்த நிலத்தின் அடிப்படையில் வருவாய் சுமை பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் அவர்கள் வேலை செய்த நிலத்தின் அடிப்படையில் மொத்த

வருவாய் மதிப்பீட்டில் ஒரு பகுதியை செலுத்த வேண்டும்.

- குழுவானது வருவாய்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறினால், முழு மஹாலும் அடுத்தடுத்த காலங்களில் அபராதம் அல்லது அதிக மதிப்பீடுகளைச் சந்திக்க நேரிடும்.

5. நீண்ட கால வருவாய் மதிப்பீடு:
    - ஜமீன்தாரி முறையைப் போலவே , மஹால்வாரி முறையிலும் வருவாய் தேவை நீண்ட காலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது, இது பயிர் இழப்பு அல்லது பஞ்சம் போன்ற காரணங்களால் விவசாய உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்தால் விவசாயிகளுக்கு நிதி அழுத்தத்தை உருவாக்கும்.
    - தனிப்பட்ட விவசாயிகள் குடும்பங்களைச் சார்ந்திருப்பதை விட கிராமங்களின் குழுவில் சுமையை பரப்புவதன் மூலம் வருவாய் சேகரிப்பை உறுதிப்படுத்துவதை இந்த அமைப்பு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

மஹால்வாரி முறையின் விளைவுகள்

1. விவசாயிகள் மீதான பொருளாதாரச் சுமை:
    - மஹால்வாரி முறை பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு நிதி நெருக்கடிக்கு வழிவகுத்தது , ஏனெனில் வருவாய் சுமை நிர்ணயிக்கப்பட்டது மற்றும் விவசாய உற்பத்தியின் உண்மைகளின் அடிப்படையில் சரிசெய்ய முடியாது.
    - வறட்சி, பஞ்சம் அல்லது பயிர் இழப்பு காலங்களில், விவசாயிகள் நிலையான வருவாய் கோரிக்கைகளை இன்னும் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது, இது சில நேரங்களில் கடன் அல்லது நிலம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது .

2. பாரம்பரிய விவசாய முறைகளின் சிதைவு:

- நிலையான வருவாய் முறையின் திணிப்பு பாரம்பரிய விவசாய முறைகளை சீர்குலைத்தது. ஆங்கிலேயர்களால் வருவாய் கோரப்பட்டதால் உள்ளூர் தலைமை மற்றும் சமூகம் சார்ந்த விவசாய மேலாண்மை நடைமுறைகள் கீழறுக்கப்பட்டன.
- ஜமீன்தாரின் பங்கு பெரும்பாலும் சுரண்டல்களில் ஒன்றாகும், ஏனெனில் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு தங்கள் கடமைகளை பூர்த்தி செய்ய முடிந்த அளவு வருவாயைப் பெற முயன்றனர்.

3. சமூக அதிருப்தி மற்றும் எதிர்ப்பு:
    - ஜமீன்தாரி முறையைப் போலவே , மஹால்வாரி முறையும் விவசாயிகளின் அதிருப்திக்கு வழிவகுத்தது , பல விவசாயிகள் தங்கள் வருவாய்க் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இது இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் சமூக அமைதியின்மை மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான இயக்கங்களுக்கு பங்களித்தது.
    - ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் பணம் செலுத்தத் தவறினால் முழு கிராமங்களும் அல்லது கிராமங்களின் குழுக்களும் பாதிக்கப்படலாம், இது கிராமப்புற சமூகங்களுக்குள் மோதல்கள் மற்றும் பதட்டங்களுக்கு வழிவகுக்கும்.

4. ஆங்கிலேயர்களுக்கு வருவாய் நிச்சயமற்ற தன்மை:
    - பெரிய குழுக்கள் வரிகளை செலுத்துவதை உறுதி செய்வதன் மூலம் வருவாய் சேகரிப்பை உறுதிப்படுத்துவதை இந்த அமைப்பு நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு மஹாலில் இருந்தும் வருவாய் எப்போதும் கணிக்கக்கூடியதாகவோ அல்லது சீராகவோ இல்லாததால் , பிரிட்டிஷாருக்கு நிச்சயமற்ற நிலையை உருவாக்கியது.
5. படிப்படியான ஒழிப்பு:

- 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததைத் தொடர்ந்து, மற்ற காலனித்துவ நில வருவாய் அமைப்புகளுடன் மஹால்வாரி முறையும் ஒழிக்கப்பட்டது. நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்யவும், விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் பாதுகாப்பை வழங்கவும் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன.

தாக்கம்:

- குறைக்கப்பட்ட சுரண்டல்:
  மஹால்வாரி முறை இடைத்தரகர்களால் விவசாயிகள் சுரண்டப்படுவதைக் குறைத்தது.
- அதிகரித்த வருவாய்:
  இந்த அமைப்பு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கான வருவாய் வசூலை அதிகரித்தது.
- மேம்படுத்தப்பட்ட விவசாய உற்பத்தி:
  நில வருவாயை செலுத்துவதற்கு கூட்டுப் பொறுப்பாக இருந்ததால், மஹால்வாரி அமைப்பு விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்த கிராம மக்களை ஊக்குவித்தது.

மஹால்வாரி முறையானது, கிராமங்களை ஒரு கூட்டு வரி செலுத்தும் பிரிவாகத் தொகுத்து நில வருவாய் சேகரிப்பை முறைப்படுத்தவும், நிலைப்படுத்தவும் ஆங்கிலேயர்களின் முயற்சியாகும். ஜமீன்தாரி அமைப்பில் இருந்த சில இடைத்தரகர் சுரண்டல்களை அது ஒழித்தாலும், அது விவசாயிகளின் மீது பெரும் சுமைகளை இன்னும் சுமத்தியது. நிலையான வருவாய் மதிப்பீடுகள், விவசாய நெருக்கடிகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் நெகிழ்வுத்தன்மை இல்லாமை மற்றும் வரி வசூலிக்க உள்ளூர் தலைவர்கள் அல்லது தலைவர்களை நம்பியிருப்பது கிராமப்புற மக்களின் பொருளாதார கஷ்டங்களுக்கு பங்களித்தது. மற்ற காலனித்துவ நில வருவாய் அமைப்புகளைப் போலவே மஹால்வாரி முறையும் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார இலக்குகளை வலுப்படுத்தியது , அதே நேரத்தில் இந்திய விவசாயிகளின் நலனைக் கவனிக்கத் தவறியது.

நில வருவாய் அமைப்புகளுடன் ஒப்பீடு

அம்சம்	மஹால்வாரி அமைப்பு	ஜமீன்தாரி அமைப்பு	Ryotwari அமைப்பு
வருவாய் வசூல்	கிராமம் அல்லது குழுவிலிருந்து (மஹால்) சேகரிக்கப்பட்டது	இடைத்தரகர்களிடமிருந்து ஜமீன்தார்கள் சேகரிக்கப்பட்டது	விவசாயிகளிடமிருந்து (ரியோட்ஸ்) நேரடியாக சேகரிக்கப்பட்டது
பணம் செலுத்துவதற்கான பொறுப்பு	குழு பொறுப்பு (கிராமம் அல்லது மஹால்)	ஜமீன்தார்கள் (நிலப்பிரபுக்கள்)	தனிப்பட்ட விவசாயிகள் (ரியோட்ஸ்)
நில உரிமை	மஹாலில் குழு அல்லது கூட்டு உரிமை	ஜமீன்தார்களுக்கு சொந்தமான நிலம்	விவசாயிகள் நில உரிமையாளர்களாக கருதப்பட்டனர்
வருவாய் மதிப்பீடு	மஹாலுக்கு சரி செய்யப்பட்டது திருத்தப்படலாம்	அவ்வப்போது திருத்தங்களுடன் , காலவரையின்றி சரி செய்யப்பட்டது	நிலையானது, மறுமதிப்பீட்டிற்கு உட்பட்டது
இடைத்தரகர்கள்	உள்ளூர் தலைவர் அல்லது மஹாலின் தலைவர்	ஜமீன்தார்கள் (நிலப்பிரபுக்கள்)	இடைத்தரகர்கள் இல்லை

ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் விவசாயத் துறையின் நிலைமைகள்

பொருளாதார நிலைமைகள்

- **வறுமை மற்றும் கடன்**:
  அதிக வருவாய் தேவைகள் காரணமாக விவசாயிகள் கடனில் ஆழ்ந்தனர், இது வறுமை மற்றும் சுரண்டலுக்கு இட்டுச் சென்றது.
- **குறைந்த விவசாய உற்பத்தி**:
  பாரம்பரிய விவசாய முறைகள், நீர்ப்பாசனம் இல்லாமை மற்றும் போதிய உரங்கள் இல்லாததால் பயிர் விளைச்சல் குறைந்தது.
- **பருவமழை சார்ந்து**:
  விவசாயம் பருவ மழையை பெரிதும் நம்பியிருந்தது, வறட்சி மற்றும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படக்கூடியதாக இருந்தது.

சமூக நிலைமைகள்

- **நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டல்**:
  ஜமீன்தார்களும் பிற நிலப்பிரபுக்களும் விவசாயிகளை சுரண்டினார்கள், அதிக வாடகை வசூலித்து மற்ற சுமைகளை சுமத்தினார்கள்.
- **வரையறுக்கப்பட்ட சமூக இயக்கம்**:
  விவசாயத் துறையானது சமூக நடமாட்டத்திற்கான வாய்ப்புகளை வழங்கவில்லை, விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர்.
- **சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு**:
  கிராமப்புறங்களில் சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு நிலவியது, கீழ் சாதியினர் குறிப்பிடத்தக்க சமூக மற்றும் பொருளாதார தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

தொழில்நுட்ப நிலைமைகள்

- **பாரம்பரிய விவசாய முறைகள்**:

மரக் கலப்பைகள் மற்றும் மாட்டு வண்டிகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற பாரம்பரிய விவசாய முறைகளை விவசாயிகள் பயன்படுத்தினர்.

- வரையறுக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசனம்:

  பாசன வசதிகள் குறைவாகவே இருந்ததால் விவசாயம் பருவ மழையை பெரிதும் நம்பியிருந்தது.

- போதிய உரங்கள்:

  விவசாயிகள் போதிய உரங்களைப் பயன்படுத்தாததால் பயிர் விளைச்சல் குறைந்தது.

அரசாங்க கொள்கைகள்

- நில வருவாய் கொள்கைகள்:

  பிரிட்டிஷ் அரசின் நில வருவாய்க் கொள்கைகளான ஜமீன்தாரி மற்றும் ரயோத்வாரி முறைகள் விவசாயிகளை சுரண்டியது மற்றும் பரவலான வறுமைக்கு வழிவகுத்தது.

- விவசாய வளர்ச்சி:

  பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் விவசாய வளர்ச்சியில் முதலீடு செய்யாததால் இத்துறையில் தேக்கம் ஏற்பட்டது.

- பஞ்ச நிவாரணம்:

  பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் பஞ்ச நிவாரணக் கொள்கைகள் போதுமானதாக இல்லை, இது பஞ்சத்தின் போது பரவலான துன்பங்களுக்கும் இறப்புகளுக்கும் வழிவகுத்தது.

விவசாயக் கடன்

வறுமை மற்றும் குறைந்த வருமானம்:

விவசாயிகளின் குறைந்த வருமானம் மற்றும் ஏழ்மையால் அவர்கள் விவசாயம் மற்றும் விவசாயம் அல்லாத செலவுகளுக்கு கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

அதிக வட்டி விகிதங்கள்:

கடனாளிகள் அதிகப்படியான வட்டி விகிதங்களை வசூலித்தனர், பெரும்பாலும் 100% அதிகமாகும், இதனால் விவசாயிகள் தங்கள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவது கடினம்.

நிறுவன கடன் பற்றாக்குறை:

நிறுவன கடன் வசதிகள் இல்லாததால் விவசாயிகள் தனியார் கந்து வட்டிக்காரர்களை நம்பியிருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பயிர் தோல்விகள் மற்றும் இயற்கை சீற்றங்கள்:

வறட்சி மற்றும் வெள்ளம் போன்ற பயிர் தோல்விகள் மற்றும் இயற்கை சீற்றங்களால் விவசாய வருமானம் குறைந்து விவசாயிகள் கடன் வாங்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

இடைத்தரகர்களால் சுரண்டல்:

வியாபாரிகள், கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் போன்ற இடைத்தரகர்கள் விவசாயிகளின் விளைபொருட்களுக்கு குறைந்த விலை கொடுத்து சுரண்டினார்கள்.

விவசாயக் கடனின் விளைவுகள்

- கடன் பொறி:

  ஏற்கனவே வாங்கிய கடனை அடைக்க அதிக கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைக்கு விவசாயிகள் தள்ளப்பட்டதால், கடன் சுழலில் சிக்கியுள்ளனர்.
- நில இழப்பு:

  கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாத விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தை இழந்தனர், இது பரவலான நிலமற்ற நிலைக்கு வழிவகுத்தது.
- வறுமை மற்றும் வறுமை:

  விவசாயக் கடன்கள் விவசாயிகளிடையே பரவலான வறுமை மற்றும் வறுமைக்கு வழிவகுத்தது.
- இடம்பெயர்வு மற்றும் இடம்பெயர்வு:

  நிலத்தை இழந்த விவசாயிகள் வேலை தேடி நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, இது இடம்பெயர்வு மற்றும் சமூக அமைதியின்மைக்கு வழிவகுத்தது.

விவசாயக் கடனை நிவர்த்தி செய்வதற்கான அரசாங்க முயற்சிகள்

- கடன் சமரசச் சட்டங்கள்:

  விவசாயிகளின் கடன் சுமையை குறைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் அரசு கடன் சமரச சட்டங்களை கொண்டு வந்தது.

- **விவசாய கடன் தள்ளுபடி திட்டங்கள்**:

  விவசாயிகளின் கடன்களை தள்ளுபடி செய்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் விவசாயக் கடன் தள்ளுபடி திட்டத்தை அரசு அறிமுகப்படுத்தியது.
- **நிறுவன கடன் வசதிகள்**:

  விவசாயிகளுக்கு நியாயமான வட்டி விகிதத்தில் கடன் வழங்க கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் போன்ற நிறுவன கடன் வசதிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியது.
- **பயிர்க் காப்பீட்டுத் திட்டங்கள்**:

  பயிர் இழப்பு மற்றும் இயற்கை பேரிடர்களுக்கு எதிராக விவசாயிகளுக்கு நிதி பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் பயிர் காப்பீட்டு திட்டங்களை அரசு அறிமுகப்படுத்தியது.

பணம் கொடுப்பவர்களின் பங்கு

19 ஆம் நூற்றாண்டு இந்தியாவில் , **குறிப்பாக காலனித்துவ காலத்தில், கிராமப்புற இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை வடிவமைப்பதில் கந்து வட்டிக்காரர்களின் பங்கு முக்கியமானது. அவர்களின் செல்வாக்கு குறிப்பாக விவசாயத்தில் உச்சரிக்கப்பட்டது , அங்கு அவர்கள் விவசாய பொருளாதாரத்தில் அத்தியாவசிய இடைத்தரகர்களாக செயல்பட்டனர். இருப்பினும், அவர்களின் நடைமுறைகள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார நெருக்கடிக்கு வழிவகுத்தது , கடன்சுமை , சுரண்டல் மற்றும் கிராமப்புற சமூகங்களில் வறுமையை நிலைநிறுத்துவதற்கு பங்களித்தது.**

1. காலனித்துவ இந்தியாவில் பணம் கொடுப்பவர்களின் எழுச்சி

19 ஆம் **நூற்றாண்டில், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகளால் இந்தியாவின் பாரம்பரியப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு கணிசமாக மாற்றப்பட்டது. இந்த மாற்றங்கள் கிராமப்புற நிதியில் கந்துவட்டிக்காரர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் சூழலை உருவாக்கியது. பல காரணிகள் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தன:**

- **காலனித்துவ வருவாய் அமைப்புகள்:**
    - **பிரிட்டிஷ் நில வருவாய் அமைப்புகள் (ஜமீன்தாரி , ரயோத்வாரி மற்றும் மஹல்வாரி போன்றவை) விவசாயிகள் மீது கடுமையான நில வரிகளை விதித்தது, பெரும்பாலும் பணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இது கிராமப்புறங்களில் திரவ மூலதனத்தின் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுத்தது, குறிப்பாக அறுவடைகள் மோசமாக இருந்தபோது அல்லது விலைகள் ஏற்ற இறக்கமாக இருக்கும்போது.**
    - **விவசாயிகள், வரி செலுத்தவோ அல்லது தனிப்பட்ட செலவுகளைச் சமாளிக்கவோ தேவையான பணத்தை திரட்ட முடியாமல், கடனுக்காக வட்டிக்காரர்களை நாடினர். கந்துவட்டிக்காரர்கள் பெரும்பாலும் அதிக வட்டி விகிதங்களை வசூலித்தனர், விவசாயிகளை கடன் சுழலில் சிக்க வைத்தனர்.**
- **பாரம்பரிய கடன் அமைப்புகளின் சரிவு:**
    - **சுயஉதவி குழுக்கள் அல்லது சமூகங்களுக்குள் முறைசாரா கடன் வழங்கும் ஏற்பாடுகள் போன்ற பாரம்பரிய கிராம கடன் அமைப்புகள் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் பலவீனமடைந்தன. பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் சந்தை அடிப்படையிலான விவசாய முறைகளை ஊக்குவித்தன , மேலும் வணிகப் பயிர்கள் வாழ்வாதார விவசாயத்தை மாற்றியமைத்ததால், கடனுக்கான தேவைகள் அதிகரித்தன. முறையான கடன் நிறுவனங்கள் இல்லாதவை அல்லது கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு அணுக முடியாதவையாக இருந்தன, எனவே விவசாயிகள் கந்து வட்டிக்காரர்களை அணுகுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.**
- **விவசாயத்தின் கடன்:**
    - **பயிர் தோல்விகள் , வறட்சி மற்றும் ஏற்ற இறக்கமான சந்தை விலைகள் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படக்கூடியதாக இருந்தது . பணமளிப்பவர்கள் சாகுபடிக்கு கடன் வழங்கினர், ஆனால் அவர்கள் பெரும்பாலும் அதிக வட்டி விகிதங்கள்**

தேவைப்படுகிறார்கள் மற்றும் தவறினால் நிலம் அல்லது பயிர்களை கைப்பற்றினர்.

2. பணம் கொடுப்பவர்களின் செயல்பாடுகள்

ஆம் நூற்றாண்டின் இந்தியாவின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் பணம் கொடுப்பவர்கள் பல பாத்திரங்களை வகித்தனர் :

- கடன் ஆதாரம்:
  - வங்கிகள் அல்லது பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கு அணுகல் இல்லாத கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்குபவர்கள் முதன்மையான கடன் ஆதாரமாக இருந்தனர். விவசாயிகள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக கடன் வாங்கியுள்ளனர்.
    - விதைகள் , உரங்கள் மற்றும் பிற விவசாய இடுபொருட்களை வாங்குதல் .
    - வரி செலுத்துதல் அல்லது உடனடி நிதி நெருக்கடிகளைக் கையாளுதல்.
    - தனிப்பட்ட செலவுகளைச் சந்திப்பது .
- வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் கடன் விதிமுறைகள்:
  - கந்துவட்டிக்காரர்களால் விதிக்கப்படும் வட்டி விகிதங்கள் பெரும்பாலும் மிக அதிகமாகவும் சில சமயங்களில் சுரண்டக்கூடியதாகவும் இருந்தது , இன்று நியாயமானதாகக் கருதப்படும் வட்டி விகிதங்களை விட மிக அதிகமாக இருந்தது. இந்த வட்டி விகிதங்கள் பிராந்தியம் மற்றும் கடன் வாங்குபவரின் விரக்தியைப் பொறுத்து 30% முதல் 100% அல்லது அதற்கும் அதிகமாக மாறுபடும் .
  - கடன்கள் பொதுவாக முறைசாரா, மற்றும் விதிமுறைகள் தெளிவற்ற அல்லது வேண்டுமென்றே தெளிவற்றதாக இருந்தன, இது விவசாயிகளுக்கு அசல் மற்றும் வட்டியைத் தொடர்ந்து செலுத்துவதைத் தவிர வேறு சில விருப்பங்களை விட்டுச் சென்றது. இது அடிக்கடி கடன் பொறிகளுக்கு வழிவகுத்தது , அங்கு கடன் வாங்கியவர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் மேலும் நிலம்

அல்லது உழைப்பை அடகு வைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

- இணை மற்றும் பாதுகாப்பு:
    - பணம் கொடுப்பவர்கள் பெரும்பாலும் நிலம் , பயிர்கள் அல்லது கடன் வாங்குபவரின் உழைப்பைக் கூட பிணையாகக் கோரினர். கடன் வாங்கியவர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறினால், அவர்கள் தங்கள் நிலத்தை இழக்க நேரிடும் அல்லது கடன் அடிமையாகிவிடும் அபாயம் உள்ளது .
    - சில சந்தர்ப்பங்களில், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத விவசாயிகள், கடனாளிகளிடம் கொத்தடிமைகளாக வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர் அல்லது கடனைத் திருப்தி செய்ய தங்கள் பயிர்களை ஒப்படைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- வருவாய் செலுத்துவதற்கான இடைத்தரகர்கள்:
    - சில பிராந்தியங்களில் மாநிலத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையில் இடைத்தரகர்களாக பணம் கொடுப்பவர்கள் செயல்பட்டனர், விவசாயிகளுக்கு நில வருவாயை (பெரும்பாலும் பணமாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது) அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த உதவுகிறார்கள். மாற்றமாக, அவர்கள் பரிவர்த்தனையிலிருந்து தங்கள் சொந்த ஆர்வத்தைப் பிரித்தெடுத்தனர்.
    - அரசாங்கத்தின் வருவாய் அமைப்புகள் விவசாயிகளிடமிருந்து வரிகளை பணமாக வசூலிக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் விவசாயிகள் வழக்கமாக இந்த கொடுப்பனவுகளைச் செய்ய போதுமான திரவ மூலதனத்தை கொண்டிருக்கவில்லை, பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் கடனாளிகளிடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு அவர்களைத் தள்ளியது.
- நிலம் மற்றும் வளங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு:
    - அதிக வட்டிக்கு வாங்கிய கடன்கள் மற்றும் விவசாயிகள் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் போனதன் விளைவாக,

கந்துவட்டிக்காரர்கள் பெரும்பாலும் விவசாய நிலத்தின் உண்மையான உரிமையாளர்களாக மாறினர். இது ஒரு சிலரின் கைகளில் நிலம் குவிவதற்கு வழிவகுத்தது, விவசாயிகள் சுரண்டலுக்கு ஆளாக நேரிடும்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் பணமாக்குதலின் சமூக மற்றும் பொருளாதார தாக்கம்

இந்தியாவில் கிராமப்புறங்களில் பணம் கொடுப்பவர்களின் இருப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள் ஆழமான சமூக மற்றும் பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது:

பொருளாதார தாக்கம்

- கடன் மற்றும் சுரண்டல்:
    - கடனாளிகளின் அதிக வட்டி விகிதங்கள் விவசாயிகளிடையே வறுமையை நிலைநிறுத்த உதவியது. விவசாயம் அல்லது தனிப்பட்ட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய விவசாயிகள் எவ்வளவு கடன் வாங்குகிறார்களோ , அவ்வளவு ஆழமாக அவர்கள் கடன் சுழலில் சிக்கிக் கொண்டனர். கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாததால், பல விவசாயிகளுக்கு நிலம் , வாழ்வாதாரம் மற்றும் சமூக அந்தஸ்து இழப்பு ஏற்பட்டது.
    - வணிகப் பயிர்கள் அதிகம் உள்ள பகுதிகளில் (இண்டிகோ அல்லது பருத்தி போன்றவை), கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த இயலாமையால், விவசாயிகள் பங்குபயிர் அல்லது குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்ய கட்டாயப்படுத்தினர் .
- நிலமின்மையின் வளர்ச்சி:
    - , கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத பல விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தின் உரிமையை இழந்தனர் . இது கிராமப்புற இந்தியாவில் நீண்ட கால விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது, அங்கு மக்கள் தொகையில் கணிசமான பகுதியினர் பொருளாதார ரீதியாக உரிமையற்றவர்களாக இருந்தனர் .

- **பணவீக்கம் மற்றும் சந்தை உறுதியற்ற தன்மை:**
    - **விவசாயிகளின் பரவலான கடன்சுமையும் சந்தை உறுதியற்ற தன்மைக்கு பங்களித்தது . கடனைக் கட்டுப்படுத்தும் பணமுதலாளிகள் சந்தை நிலவரங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக மாற்றி, விவசாயப் பொருட்களின் விலையை உயர்த்தி, விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதை இன்னும் கடினமாக்கினர்.**

சமூக தாக்கம்

- **சாதிய படிநிலைகளை வலுப்படுத்துதல்:**
    - **இந்தியாவின் பல பகுதிகளில், பணம் கொடுப்பவர்கள் பெரும்பாலும் உயர் சாதி சமூகங்கள் அல்லது வணிக வர்க்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். கடன் மீதான அவர்களின் கட்டுப்பாடு கீழ்சாதி விவசாயிகளுக்கு பொருளாதார சார்பு முறையை உருவாக்கியது , அவர்கள் நிதி பிழைப்புக்காக அவர்களை நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது. இது கிராமப்புற சமூகத்தில் சாதி அடிப்படையிலான படிநிலைகளை வலுப்படுத்தியது மற்றும் கீழ் சாதிகளை மேலும் ஓரங்கட்ட வழிவகுத்தது.**
- **சுரண்டல் உறவுகளின் எழுச்சி:**
    - **கடனாளிகளின் பங்கு பெரும்பாலும் கடன் வழங்குபவர்களுக்கும் கடன் வாங்குபவர்களுக்கும் இடையே சுரண்டல் உறவுகளை உருவாக்கியது. பெரும்பாலும் மேல்நிலை அல்லது இடைநிலை வகுப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்த கந்துவட்டிக்காரர்கள், ஏழை, படிப்பறிவற்ற விவசாயிகள் மீது குறிப்பிடத்தக்க சமூக மற்றும் பொருளாதார செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர்.**
    - **வட்டியின் அழுத்தத்தை எதிர்க்கவோ முடியாமல் , தங்களை ஆழ்ந்த கடனாளிகளாகவும், பெருகிய முறையில் கடனாளியை நம்பியிருப்பதையும் கண்டனர்.**
- **சமூக அமைதியின்மை:**

- அடக்குமுறைக் கடன் அமைப்பும் , வட்டிக்காரர்களின் சுரண்டலும் இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் சமூக அமைதியின்மை மற்றும் எதிர்ப்பு இயக்கங்களுக்கு பங்களித்தன. மகாராஷ்டிராவில் 1870 களில் நடந்த டெக்கான் கலவரங்கள் போன்ற விவசாயிகள் எழுச்சிகள் , கடனாளிகளின் அடக்குமுறை நடைமுறைகள் மற்றும் கடன் சுமைகளுக்கு ஓரளவு பிரதிபலிப்பாகும்.
- அதிக வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் நிலம் அபகரிப்பு ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி கிராமப்புறங்களில் காலனித்துவ எதிர்ப்பு உணர்வுக்கு பங்களித்தது, ஏனெனில் பணம் கொடுப்பவர்கள் பெரும்பாலும் காலனித்துவ சுரண்டலின் முகவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

4. காலனித்துவ பொருளாதாரத்தில் பங்கு

பணமளிப்பவர்கள், சுரண்டல் செய்பவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், காலனித்துவப் பொருளாதாரத்தின் செயல்பாட்டிற்கு ஒருங்கிணைந்தவர்கள் . அவர்களின் கடன் வழங்கல் நில வரிகள் மூலம் வருவாயைப் பெற காலனித்துவ அரசை அனுமதித்தது, இது பெரும்பாலும் பணமாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது மற்றும் விவசாயிகள் நேரடியாக செலுத்த கடினமாக இருந்தது. இவ்வாறு பணம் கொடுப்பவர்கள் இடைத்தரகர்களாக ஆனார்கள், அவர்கள் பிரிட்டிஷ் வருவாய் அமைப்புகளின் சீரான செயல்பாட்டை எளிதாக்கினர் , ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக செலவில். சில பிராந்தியங்களில், கந்துவட்டிக்காரர்கள் காலனித்துவ உயரடுக்கின் ஒரு பகுதியாகவும் ஆனார்கள் , அவர்கள் விவசாய நெருக்கடி மற்றும் அவர்களின் கடன் முறைக்கு மாற்று வழிகள் இல்லாததால் லாபம் ஈட்டியதால், அவர்களின் பொருளாதார சக்தியை பலப்படுத்தினர்.

5. பணமாக்குதல் மற்றும் சீர்திருத்தங்களுக்கான பதில்கள்

ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் , கந்துவட்டிக்காரர்களின் நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்த பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதில் அடங்கும்:

- சட்டம்: பல மாகாணங்கள் கந்து வட்டி விகிதங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், அவர்களின் நடைமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் வட்டிச் சட்டங்களை இயற்றின.
- கூட்டுறவு சங்கங்கள்: கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களின் யோசனை விவசாயிகளுக்கு மாற்று கடன்களை வழங்குவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இருப்பினும் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இவை மிகவும் பரவலாக இல்லை.
- விவசாயிகள் இயக்கங்கள்: கந்துவட்டிக்காரர்களின் சுரண்டல் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக விவசாய அமைப்புகள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளிடமிருந்து கிளர்ச்சி அதிகரித்து வந்தது .

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இந்தியாவின் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தில் பணக்கடன் வழங்குபவர்கள் இன்றியமையாத ஆனால் சுரண்டல் பாத்திரத்தை வகித்தனர் . அதிக வட்டிக்குக் கடனுக்கு ஈடாக விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தேவையான கடனை வழங்குவதன் மூலம், அவர்கள் கடன் சுழற்சி , நிலம் அபகரிப்பு மற்றும் கிராமப்புறங்களில் வறுமை ஆகியவற்றை வேரூன்றினர். அவர்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக செல்வாக்கு விவசாயிகளுக்கு பாதகமான அதே வேளையில் காலனித்துவ கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்த உதவிய சார்பு முறையை உருவாக்கியது . அவர்களின் கடன் மற்றும் சுரண்டல் பாரம்பரியம் 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவின் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை வடிவமைத்து , விவசாய துயரங்களுக்கும் சமூக சமத்துவமின்மைக்கும் பங்களித்தது.

விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல்

இந்தியாவில் விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல், 1857 இல் தொடங்கி, விவசாய நிலப்பரப்பு, பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகத்தை ஆழமான வழிகளில் வடிவமைத்த குறிப்பிடத்தக்க

வளர்ச்சியாகும். இந்த செயல்முறை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கைகளுடன் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளது, இது பிரிட்டிஷ் பேரரசின் பொருளாதார நலன்களுக்கு சேவை செய்ய இந்தியாவின் விவசாய அமைப்பை மறுசீரமைத்தது. 1857 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் விவசாயம் வணிகமயமாக்கப்பட்டதன் விரிவான கண்ணோட்டம் கீழே உள்ளது:

1. ஆங்கிலேயருக்கு முந்தைய விவசாயப் பொருளாதாரம்

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்கு முன்பு, இந்திய விவசாயம் பெரும்பாலும் வாழ்வாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, விவசாயிகள் முதன்மையாக தங்கள் சொந்த நுகர்வுக்காக உற்பத்தி செய்தனர். அரிசி, பருத்தி மற்றும் இண்டிகோ போன்ற விவசாயப் பொருட்களின் வர்த்தகம் இருந்தபோதிலும், பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் விவசாயம் மற்றும் தன்னிறைவு பெற்றது. எவ்வாறாயினும், வங்காளம் மற்றும் தக்காண பீடபூமியின் சில பகுதிகள் போன்ற சில பகுதிகளுடன் பிராந்திய வேறுபாடுகள் இருந்தன, மேலும் சிறப்பு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டன.

2. 1857-க்குப் பின்: பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகளின் தாக்கம்

1857 கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு (பெரும்பாலும் இந்திய சுதந்திரத்தின் முதல் போர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது), பிரிட்டிஷ் கிரீடம் இந்தியாவின் மீது நேரடி கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டது, விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கலை தீவிரப்படுத்திய பல பொருளாதார சீர்திருத்தங்களைத் தொடங்கியது.

- நில வருவாய் அமைப்பு : வணிகமயமாக்கலைத் தூண்டிய முதல் முக்கிய கொள்கைகளில் ஒன்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நில வருவாய் முறையை நிறுவுவதாகும். வங்காளத்தில் நிரந்தர தீர்வு (1793), மற்றும் ரியோத்வாரி (தென்னிந்தியாவில்) மற்றும் மஹல்வாரி (வட இந்தியாவின் சில பகுதிகளில்) அமைப்புகள், வருவாய் சேகரிப்பை அதிகப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இண்டிகோ, ஓபியம் மற்றும் பருத்தி போன்ற பணப்பயிர்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளை வரி செலுத்துவதற்கு இந்த அமைப்புகள் கட்டாயப்படுத்தியது,

இது விவசாயத்தை பெருகிய முறையில் சந்தை சார்ந்ததாக மாற்றியது.

- பணப்பயிர்களின் அறிமுகம் : காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ், இண்டிகோ, பருத்தி, சணல், ஓபியம் மற்றும் தேயிலை போன்ற பணப்பயிர்களை முதன்மையாக பிரிட்டன் மற்றும் பேரரசின் பிற பகுதிகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக விவசாயிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர் (மற்றும் சில நேரங்களில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்). இது உணவுப் பயிர்களின் பரப்பளவைக் குறைத்து, இந்தியாவை உலகச் சந்தைகளைச் சார்ந்து இருக்கச் செய்தது.
- இரயில்வே மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு : விவசாயப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்ய ஆங்கிலேயர்கள் விரிவான இரயில் வலையமைப்பை உருவாக்கினர். இந்த உள்கட்டமைப்பு விவசாய பொருட்களை கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புற மையங்கள் மற்றும் துறைமுகங்களுக்கு மிகவும் திறமையாக கொண்டு செல்ல அனுமதித்தது, மேலும் விவசாயத்தை வணிகமயமாக்கியது.

3. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி (1870கள்-1900கள்): பணப்பயிர் உற்பத்தியின் தீவிரம்

ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் , பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் இந்தியாவில் விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கலை உறுதிப்படுத்தியது. நெல், கோதுமை, தினை போன்ற பாரம்பரிய உணவுப் பயிர்கள் இன்னும் பயிரிடப்பட்ட நிலையில், அதிகமான நிலங்கள் பணப்பயிர்களின் உற்பத்திக்கு திருப்பி விடப்பட்டன. இந்த மாற்றம் இந்திய விவசாயிகளுக்கு கலவையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது:

- பொருளாதாரச் சுரண்டல் : பணப்பயிர் சாகுபடி சில விவசாயிகளுக்கு வருமானத்தை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது, அது குறிப்பிடத்தக்க கஷ்டங்களுக்கும் வழிவகுத்தது. இண்டிகோ போன்ற பணப்பயிர்களில் கவனம் செலுத்துவதால், விவசாயிகள் தங்களுக்குப் போதுமான உணவைப் பயிரிட முடியவில்லை, இது பஞ்சங்களுக்கு

வழிவகுக்கும், குறிப்பாக பயிர் விலைகள் நிலையற்றதாக இருக்கும்போது.

- பஞ்சம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை : விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கு பேரழிவு தரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இந்த காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் பஞ்சங்கள் நிலத்தை உணவு அல்லாத பயிர்களுக்கு மாற்றியதால் அடிக்கடி அதிகரித்தன. எடுத்துக்காட்டாக, 1943 ஆம் ஆண்டு வங்காளப் பஞ்சம் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில் பணப்பயிர்களுக்கு வளங்களைத் திருப்பியதால் ஓரளவு ஏற்பட்டது.
- நில உரிமை முறை : ஆங்கிலேயர்கள் பாரம்பரிய வகுப்புவாத மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ ஏற்பாடுகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் ஒரு நில உரிமை முறையை அறிமுகப்படுத்தினர். பெரிய நில உரிமையாளர்கள், பெரும்பாலும் இல்லாத நிலப்பிரபுக்கள், பரந்த பகுதிகளின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டனர், மேலும் இந்த அமைப்பு சிறு விவசாயிகளை மேலும் கடனில் தள்ளியது. விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் பெரும்பாலும் ஒரு சிலரின் கைகளில் நிலம் குவிவதற்கு வழிவகுத்தது.

4. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி : விவசாயிகள் இயக்கங்களின் எழுச்சி மற்றும் விவசாய அதிருப்தி

வணிகமயமாக்கல் ஆழமடைந்ததால், விவசாய அமைதியின்மையும் வளர்ந்தது. கிராமப்புறப் பொருளாதாரம் அதிக சமூக மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கியது:

- விவசாயிகள் இயக்கங்கள் : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி முழுவதும் , இண்டிகோ விவசாயிகளின் சுரண்டலுக்கு எதிராக மகாத்மா காந்தி தலைமையிலான சம்பாரன் சத்தியாகிரகம் (1917), மற்றும் நிலத்திற்கு எதிரான விவசாயிகளின் போராட்டமான பர்தோலி சத்தியாகிரகம் (1928) போன்ற பல எழுச்சிகள் இருந்தன. வருவாய் உயர்வு.

- **விவசாய சங்கங்களின் எழுச்சி : விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் ஆழமான பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்கியதால், நில சீர்திருத்தங்களுக்கான தேவை மற்றும் விவசாய விளைபொருட்களுக்கு நல்ல விலை அதிகரித்தது. இந்த காலகட்டத்தில் குத்தகை விவசாயிகள் மற்றும் பங்குதாரர்களின் உரிமைகளுக்காக போராடும் விவசாய சங்கங்களின் எழுச்சியையும் கண்டது.**

5. சுதந்திரத்திற்குப் பின்: மேலும் வணிகமயமாக்கல் மற்றும் பசுமைப் புரட்சி (1947-1960கள்)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, அரசாங்கம் விவசாயத்தில் வணிகமயமாக்கலின் போக்கைத் தொடர்ந்தது, ஆனால் அத்துறையை நவீனமயமாக்க முயற்சித்தது.

- **பசுமைப் புரட்சி (1960கள்) : பசுமைப் புரட்சி, குறிப்பாக 1960கள் மற்றும் 1970களில், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் விவசாயத்தை வணிகமயமாக்குவதில் பெரும் பங்கு வகித்தது. ரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் இயந்திரமயமாக்கலின் பரவலான பயன்பாடு ஆகியவற்றுடன் கோதுமை மற்றும் அரிசி போன்ற பயிர்களில் அதிக மகசூல் தரும் வகைகளின் (HYVs) அறிமுகம், விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்தது. இது குறிப்பாக பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு உத்தரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் சந்தை சார்ந்த விவசாய நடைமுறைகளை விரிவாக்க அனுமதித்தது.**
- **ஒப்பந்த விவசாயம் : 1980 களில், விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் ஒப்பந்த விவசாயத்தை உள்ளடக்கியது, அங்கு தனியார் நிறுவனங்கள் குறிப்பிட்ட பயிர்களை (பெரும்பாலும் ஏற்றுமதிக்காக) வளர்ப்பதற்காக விவசாயிகளுடன் ஒப்பந்தங்களைச் செய்யத் தொடங்கின. இது இந்திய விவசாயிகளை உலகளாவிய சந்தைகள் மற்றும் பெருநிறுவன நலன்களுடன் மேலும் இணைத்தது.**

- **விவசாயத்தின் தாராளமயமாக்கல் : 1990 களில், இந்தியாவின் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலைத் தொடர்ந்து, விவசாய ஏற்றுமதிகள் அதிகரித்தன. இருப்பினும், இது பெரும்பாலும் உலகளாவிய விலை ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு பாதிப்பு மற்றும் உள்நாட்டு தேவைகளை விட சர்வதேச சந்தைகளுக்கு ஏற்ற பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான அதிகரித்து வரும் அழுத்தம் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து கொண்டது.**

6. 21 ஆம் நூற்றாண்டு: தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மற்றும் உலகமயமாக்கல்

சமீபத்திய தசாப்தங்களில், தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றம், தாராளமயமாக்கல் மற்றும் உலகளாவிய உணவுப் பொருளாதாரத்தின் விரிவாக்கம் ஆகியவற்றால் விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், துறை புதிய சவால்களை எதிர்கொள்கிறது:

- **கார்ப்பரேட் விவசாயம் மற்றும் வேளாண் வணிகம் : பெருநிறுவனங்கள் விவசாயத் துறையில் அதிகளவில் நுழைந்துள்ளன, மேலும் கார்ப்பரேட் விவசாயம் குறிப்பாக தோட்டக்கலை மற்றும் வேளாண் செயலாக்கத் தொழில்களில் இழுவை பெற்றுள்ளது. பெரிய பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இப்போது இந்தியாவின் விவசாய விநியோகச் சங்கிலிகளில் முதலீடு செய்கின்றன, சில சமயங்களில் பாரம்பரிய இடைத்தரகர்களைத் தவிர்த்து, சில பிராந்தியங்களில் சிறு விவசாயிகளை இடமாற்றம் செய்கின்றன.**
- **விவசாய ஏற்றுமதி : அரிசி, மசாலா, தேயிலை, காபி, பருத்தி போன்ற பல்வேறு விவசாயப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடாக இந்தியா மாறியுள்ளது. உலகளாவிய சந்தைகளில் விவசாயத்தை அதிக போட்டித்தன்மை கொண்டதாக மாற்றுவதில் அரசாங்கத்தின் கவனம் திரும்பியுள்ளது.**
- **நிலைத்தன்மை கவலைகள் : தொழில்துறை விவசாயத்தின் எழுச்சியுடன், நிலைத்தன்மை, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும்**

விவசாயிகளின் பொருளாதார அவலநிலை பற்றிய கவலைகள் வளர்ந்துள்ளன. நீண்ட கால உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆரோக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த நிலையான விவசாய நடைமுறைகளின் தேவைக்கான அங்கீகாரம் அதிகரித்து வருகிறது.

7. இந்திய விவசாயத்தில் வணிகமயமாக்கலின் தாக்கம்

விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் இந்தியாவில் பல நீடித்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது:

- பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஏற்றுமதி சார்ந்திருத்தல் : விவசாயம் அதிக ஏற்றுமதி சார்ந்ததாக மாறியுள்ளது, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கிறது, ஆனால் உலக சந்தைகளில் விலை ஏற்ற இறக்கங்களால் இத்துறை பாதிக்கப்படக்கூடியதாக உள்ளது.
- சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் : விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் கிராமப்புறங்களில் அதிக ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு வழிவகுத்தது. பெரிய நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் விவசாய வணிகர்கள் விகிதாச்சாரத்தில் பயனடைகிறார்கள், அதே நேரத்தில் சிறு விவசாயிகள் பெரும்பாலும் குறைந்த விலை, கடன் மற்றும் மோசமான சந்தை அணுகல் ஆகியவற்றால் போராடுகிறார்கள்.
- சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு : இரசாயன உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் நீர் அதிகம் தேவைப்படும் பயிர்கள் மீது அதிக நம்பிக்கை வைப்பது, மண் சிதைவு, நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் பல்லுயிர் இழப்பு போன்ற சிக்கல்களுக்கு வழிவகுத்தது.
- உணவுப் பாதுகாப்பின்மை : வணிகமயமாக்கல் சில பகுதிகளில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்தாலும், அது உணவுப் பயிர்களில் கவனம் செலுத்துவதைக் குறைத்து, உணவுப் பாதுகாப்பின்மைக்கு பங்களிக்கிறது, குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களில் ஏழைப் பிரிவினரிடையே.

1857 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் காலனித்துவக் கொள்கைகளால் ஆழமாக

பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அது சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் பல்வேறு பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழல்களின் கீழ் தொடர்ந்தது. வணிகமயமாக்கல் விவசாய வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தாலும், அது சமத்துவமின்மை, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும் உணவு பாதுகாப்பு தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க சவால்களையும் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்திய விவசாயத்தின் எதிர்காலம், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலையான மற்றும் உள்ளடக்கிய விவசாய நடைமுறைகளுடன் வணிக நலன்களை சமநிலைப்படுத்துவதைப் பொறுத்தது.

நீர்ப்பாசனக் கொள்கையின் பரிணாமம்

1857 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனக் கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சியானது, காலனித்துவ மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவ அரசாங்கங்கள் இந்தியாவின் பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்தின் மையமான விவசாயத்தை ஆதரிப்பதற்காக நீர் மேலாண்மையை எவ்வாறு கையாண்டன என்பது பற்றிய ஒரு கண்கவர் கதை. கொள்கைகள் காலப்போக்கில் மாறிவிட்டன, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் மற்றும் மாறிவரும் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முன்னுரிமைகள் ஆகிய இரண்டின் தாக்கம். இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனக் கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சியின் கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. பிரிட்டிஷாருக்கு முந்தைய இந்தியா: பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகள்

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்கு முன்பு, பல நூற்றாண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசன முறைகளின் வளமான பாரம்பரியத்தை இந்தியா கொண்டிருந்தது. இந்த அமைப்புகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் தேவைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் சமூகத்தால் இயக்கப்பட்டன. விவசாயிகள் கலவையைப் பயன்படுத்தினர்:

- **கால்வாய்கள் : சிந்து சமவெளி மற்றும் கங்கை சமவெளி போன்ற பல பகுதிகள் விரிவான கால்வாய் அமைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளன.**
- **தொட்டிகள் மற்றும் குளங்கள் : அரை வறண்ட பகுதிகளில், தொட்டிகள் மற்றும் குளங்கள் மூலம் மழைநீர் சேகரிப்பு பொதுவாக இருந்தது.**
- **கிணறுகள் மற்றும் படிக்கட்டு கிணறுகள் : நிலத்தடி நீர் உள்ள பகுதிகளில், குறிப்பாக ராஜஸ்தான் போன்ற வறண்ட பகுதிகளில் கிணறுகள் பொதுவானவை.**

இந்த பாரம்பரிய அமைப்புகள் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்டது மற்றும் சமூகம் மற்றும் பிராந்திய ஒத்துழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது, ஆனால் அவை பெரும்பாலும் பரவலாக்கப்பட்டன.

2. ஆரம்ப காலனித்துவ காலம் (1857-1900கள்): மாநில கட்டுப்பாட்டு நீர்ப்பாசனத்தின் ஆரம்பம்

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவம் இந்தியாவில் நீர் மேலாண்மை மற்றும் நீர்ப்பாசன முறைகளை அடிப்படையில் மாற்றியது. காலனித்துவக் கொள்கைகள் விவசாயத்திலிருந்து அதிக வருவாயை அதிகரிப்பதில் கவனம் செலுத்தியது, இது முதன்மையாக பணப்பயிர் உற்பத்திக்காக பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

- **மாநிலப் பொறுப்பாக நீர்ப்பாசனத்தை அறிமுகப்படுத்துதல் : ஏற்றுமதிக்கான விவசாயப் பொருட்களை சீராக வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு வழியாக ஆங்கிலேயர்கள் நீர்ப்பாசனத்தைக் கண்டனர், மேலும் அவர்கள் நீர் ஆதாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தினர். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நில வரி மூலம் வருவாயைப் பெருக்கும் கருவிகளாகக் காணப்பட்டன.**
- **நில வருவாய் அமைப்புகள் மற்றும் நீர்ப்பாசனம் : நிரந்தர தீர்வு (1793) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் பின்னர் ரியோத்வாரி மற்றும் மஹல்வாரி அமைப்புகள் பெரும்பாலும் நில வருவாய் சேகரிப்பை நோக்கி நீர் ஆதாரங்களை திசைதிருப்ப**

வழிவகுத்தது. அதிக வரி செலுத்த பயிர் விளைச்சலை அதிகரிப்பதற்கு நீர்ப்பாசனம் மையமானது.

- முதல் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் : இந்த காலகட்டத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் முதல் குறிப்பிடத்தக்க நீர்ப்பாசன முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர்:
    - கங்கை கால்வாய் (1854) : மேற்கு உத்தரபிரதேசத்தின் வளமான நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்காக ஆங்கிலேயர்கள் கங்கை கால்வாயை நீட்டித்தனர்.
    - சிந்து கால்வாய் (1860கள்) : ஆங்கிலேயர்கள் பஞ்சாபில் கால்வாய் நீர்ப்பாசன முறையை விரிவுபடுத்தினர், இது பின்னர் உலகின் மிகப்பெரிய நீர்ப்பாசன நெட்வொர்க்குகளில் ஒன்றாக மாறியது.
    - கோதாவரி மற்றும் கிருஷ்ணா கால்வாய்கள் (1890கள்) : பருத்தி மற்றும் பிற பணப்பயிர்களுக்கு ஆதரவாக தென் தக்காணப் பகுதியில் நீர்ப்பாசன முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

    இந்த அமைப்புகள் உள்ளூர் உணவுப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஏற்றுமதிச் சந்தைக்கான விவசாய உற்பத்தியை (நெசவுத் தொழிலுக்கான பருத்தி போன்றவை) அதிகரிப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றன.

- பஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாக நீர்ப்பாசனம் : பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பஞ்சத்தின் தாக்கத்தைத் தணிக்கும் ஒரு கருவியாக நீர்ப்பாசனத்தைப் பார்க்கத் தொடங்கியது. எடுத்துக்காட்டாக, சட்லெஜ்-யமுனா இணைப்புக் கால்வாய் (1849-1850) கட்டுமானமானது பஞ்சம் நிறைந்த பஞ்சாப் பகுதிகளுக்கு அதிக நீர்ப்பாசனத்தைக் கொண்டுவருவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

3. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி (1900-1947): விரிவாக்கம் மற்றும் நவீனமயமாக்கல்

ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் , பிரிட்டிஷ் இந்தியா நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைக் கண்டது,

முதன்மையாக விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது.

- பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் வளர்ச்சி : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷ் நீர்ப்பாசன முறைகளை கணிசமாக விரிவுபடுத்தியது . முக்கிய திட்டங்கள் அடங்கும்:
  - பரத்பூர் மற்றும் பக்ராநங்கல் திட்டங்கள் (பின்னர் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு விரிவாக்கப்பட்டது).
  - பஞ்சாப் மற்றும் கங்கை சமவெளிகளில் கால்வாய் பாசனம் மேலும் விரிவாக்கம் .
- இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகளில் கவனம் செலுத்துங்கள் : ஆங்கிலேயர்கள் புதிய நீர்ப்பாசன நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்தினர், இதில் பம்ப்களைப் பயன்படுத்துதல், லி ஃப்ட் பாசனம் மற்றும் கரைகள் கட்டுதல் ஆகியவை, கிடைக்கும் நீரின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்தன.
- பிரிட்டிஷ் கொள்கையின் வரம்புகள் : இந்த பெரிய அளவிலான திட்டங்கள் சில பகுதிகளில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவினாலும், அவை எப்போதும் நிலையானதாக இல்லை. பணப்பயிர்களின் மீது கவனம் செலுத்தப்பட்டது, இது உள்ளூர் உணவு பாதுகாப்பு தேவைகளை புறக்கணிக்க வழிவகுத்தது. கூடுதலாக, நீர் பெரும்பாலும் பெரிய நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் இல்லாத நில உரிமையாளர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, பாசன வளங்களை அணுகுவதில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்குகிறது.

4. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947-1960கள்): விரிவாக்கம் மற்றும் மாநில ஈடுபாடு

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, நீர்ப்பாசனக் கொள்கை காலனித்துவ வருவாய் நலன்களுக்கு சேவை செய்வதிலிருந்து தேசிய உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் விவசாய வளர்ச்சிக்கு மாறியது. இந்திய அரசாங்கம் நீர்ப்பாசனப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது மற்றும் கிராமப்புற வளர்ச்சியை ஆதரித்தது.

- திட்டமிடல் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்பு :
    - முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1951-1956) : விவசாய வளர்ச்சிக்கு நீர்ப்பாசனத்தின் முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ளது. விவசாய நவீனமயமாக்கலின் முக்கிய பகுதியாக நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவது திட்டம்.
    - தேசிய நீர்க் கொள்கை (1952) : விவசாய வளர்ச்சிக்கு நீர் ஆதாரங்களை சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, முதல் தேசிய நீர்க் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- முக்கிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் : 1950கள் மற்றும் 1960களில், முக்கிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன, அவற்றுள்:
    - பக்ராநங்கல் திட்டம் : பாசனம், மின் உற்பத்தி மற்றும் வெள்ளக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை இலக்காகக் கொண்ட மிகப்பெரிய பல்நோக்கு நதி பள்ளத்தாக்கு திட்டங்களில் ஒன்றாகும். பஞ்சாப், ஹரியானா, ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களில் இது பயனடைந்தது.
    - மகாநதி, கோதாவரி மற்றும் கிருஷ்ணா பேசின் திட்டங்கள் : விவசாயப் பகுதிகளுக்கு நீர் இருப்பை அதிகரிக்க பெரிய அணைகள் மற்றும் கால்வாய் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.
- பெரிய அணைகளுக்கு முக்கியத்துவம் : பாசனத்திற்காக நீர் ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அதன் மூலோபாயத்தின் ஒரு பகுதியாக பெரிய அணைகள் கட்டுவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியது. நர்மதா பள்ளத்தாக்கு திட்டம் மற்றும் சர்தார்இந்த போக்கின் ஒரு பகுதியாக சரோவர் அணை இருந்தது.

5. பசுமைப் புரட்சி (1960கள்-1970கள்): தீவிரப்படுத்துதல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றம்

1960 களின் பசுமைப் புரட்சி, பயிர்கள், உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் அதிக மகசூல் தரும் வகைகளை (HYVs)

அறிமுகப்படுத்தியது, இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனக் கொள்கை மற்றும் நடைமுறைகளை வியத்தகு முறையில் மாற்றியது.

- நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் விரிவாக்கம் : பசுமைப் புரட்சியானது நீர்ப்பாசன விரிவாக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஏற்கனவே நீர் ஆதாரங்கள் உள்ள பகுதிகளில் குறிப்பாக பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு உத்தரபிரதேசத்தில் அதிக தீவிர நீர்ப்பாசனத்தை ஊக்குவித்தது.
- நீர் பயன்பாட்டுத் திறனில் கவனம் : விவசாயத்தில் நீர் பயன்பாடு அதிகரித்ததால், பாரம்பரிய வெள்ளப் பாசனத்தின் திறமையின்மை மிகவும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இது வழிவகுத்தது:
    - நீர்-பயன்பாட்டு திறனை அதிகரிக்க, குறிப்பாக தண்ணீர் பற்றாக்குறை உள்ள பகுதிகளில் சொட்டுநீர் மற்றும் தெளிப்பு நீர்ப்பாசனம் போன்ற நுண்ணீர் பாசன நுட்பங்களை மேம்படுத்துதல் .
- நீர் மிகுந்த பயிர்கள் : நீர்ப்பாசனத்தின் அதிகரித்த பயன்பாடு அரிசி மற்றும் கோதுமை போன்ற, குறிப்பாக வடக்கு சமவெளிகளில், சில பகுதிகளில் நிலத்தடி நீரை அதிகமாக பிரித்தெடுக்க வழிவகுத்தது.

6. பசுமைப் புரட்சிக்குப் பின் (1980கள்-2000கள்): சவால்கள் மற்றும் சீர்திருத்தம்

1980கள் மற்றும் 1990களில், நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகள், குறிப்பாக நிலத்தடி நீரை அதிகமாகப் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களின் திறமையற்ற பயன்பாடு ஆகியவற்றுடன் பல சவால்கள் தோன்றத் தொடங்கின.

- நிலத்தடி நீர் குறைதல் : கால்வாய் பாசனம் குறைவாக உள்ள பகுதிகளில் (□.கா., ராஜஸ்தான், குஜராத், மகாராஷ்டிராவின் சில பகுதிகள்), பாசனத்திற்காக நிலத்தடி நீரை அதிகமாக நம்பியதால், நீர்நிலைகள் கடுமையாக குறைவதற்கு வழிவகுத்தது.

- தேசிய நீர் கொள்கை (1987) : நீர் மேலாண்மைக்கு மிகவும் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையின் முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டது. 1987 ஆம் ஆண்டு தேசிய நீர்க் கொள்கை தேவையை வலியுறுத்தியது:
    - நீர் பாதுகாப்பு : திறமையான நீர் பயன்பாட்டை ஊக்குவித்தல் மற்றும் வீணாவதைத் தடுப்பது.
    - மழைநீர் சேகரிப்பு : நீர் சேகரிப்பு மற்றும் சேமிப்பின் பரவலாக்கப்பட்ட முறைகளை பரிந்துரைத்தல்.
- நீர்ப்பாசன மேலாண்மை மற்றும் பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் : இந்த காலகட்டத்தில் உள்ளூர் நீர் ஆதாரங்களை நிர்வகிப்பதில் விவசாயிகளை ஈடுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட நீர் பயனர்கள் சங்கங்களை (WUAs) உருவாக்குவதன் மூலம் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் பரவலாக்கப்பட்ட மேலாண்மைக்கான உந்துதலைக் கண்டது .

7. சமீபத்திய வளர்ச்சிகள் (2000கள்-தற்போது): ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நிலையான அணுகுமுறைகள்

21 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனக் கொள்கையின் கவனம் நிலையான நீர் மேலாண்மை மற்றும் நீர் பற்றாக்குறையின் நெருக்கடியை நிவர்த்தி செய்வதை நோக்கி மாறியுள்ளது.

- தேசிய நீர்க் கொள்கை (2002) : திருத்தப்பட்ட தேசிய நீர்க் கொள்கையானது ஒருங்கிணைந்த நீர்வள மேலாண்மையின் (IWRM) அவசியத்தை வலியுறுத்தியது, இதில் பாதுகாப்பு, சமத்துவம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தில் செயல்திறன் ஆகியவை அடங்கும்.
- நீர்நிலை மேலாண்மை : நீண்ட கால நீர் இருப்பை உறுதி செய்வதற்காக நிலம், நீர் மற்றும் தாவர மேலாண்மையை ஒருங்கிணைக்கும் நீர்நிலை அடிப்படையிலான மேலாண்மையை அரசாங்கம் ஊக்குவித்தது .
- நுண்ணீர் பாசனம் மற்றும் சொட்டு நீர் பாசனம் : நுண்ணீர் பாசன முறைகளை மேம்படுத்துவது ஒரு முக்கியமான உத்தியாக உள்ளது, குறிப்பாக தண்ணீர் பற்றாக்குறை உள்ள பகுதிகளில். பிரதான் மந்திரிகிருஷிசிஞ்சாயீயோஜனா (PMKSY)

, 2015 இல் தொடங்கப்பட்டது, நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது, குறிப்பாக சொட்டுநீர் மற்றும் தெளிப்பான் அமைப்புகள்.

- நதிகளை இணைத்தல் மற்றும் படுகுழிக்கு இடையேயான நீர் பரிமாற்றம் : நர்மதா மற்றும் கென்- பெட்வா நதிகளை இணைப்பது போன்ற பெரிய திட்டங்கள் சீரற்ற நீர் இருப்பு உள்ள பகுதிகளில் தண்ணீரை மறுபகிர்வு செய்வதற்கான முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாகும்.
- நீர் பாதுகாப்பு முன்முயற்சிகள் : மழைநீர் சேகரிப்பு, பாரம்பரிய நீர்நிலைகளை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் திறமையான நீர்ப்பாசன நடைமுறைகளை செயல்படுத்துதல் போன்ற நீர் பாதுகாப்பு நுட்பங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

1857 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனக் கொள்கையின் பரிணாமம் காலனித்துவ மரபு, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய முன்னுரிமைகள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மற்றும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை போன்ற வளர்ந்து வரும் சவால்களின் சிக்கலான இடைவினையை பிரதிபலிக்கிறது. பணப்பயிர்கள் மற்றும் வருவாயை அதிகரிப்பதில் காலனித்துவ கவனம் செலுத்துவது முதல் நிலையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நீர் மேலாண்மைக்கான சமகால முக்கியத்துவம் வரை, இந்தியாவின் நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகள் அதன் விவசாயத் துறையின் மாறிவரும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தழுவின. எவ்வாறாயினும், நிலத்தடி நீர் குறைதல், நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் திறமையற்ற நீர் பயன்பாடு ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியான சவால்கள், வரும் பத்தாண்டுகளில் நீர்ப்பாசனத்திற்கு இன்னும் முழுமையான மற்றும் நிலையான அணுகுமுறையின் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நீர்ப்பாசன ஆணையங்கள்

1901-1902 மற்றும் 1927 இன் நீர்ப்பாசன ஆணையங்கள் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில் இந்தியாவின் நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இரண்டு கமிஷன்களும் நாட்டில் நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நீர்

மேலாண்மையின் நிலையை மதிப்பீடு செய்தன, பரிந்துரைகளை வழங்கின, மேலும் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் மற்றும் விவசாய வளர்ச்சிக்கான உத்திகளின் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒவ்வொரு கமிஷனையும் விரிவாகப் பார்ப்போம்:

1901-1902 இன் நீர்ப்பாசன ஆணையம்

1901-1902 ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசன ஆணையம் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்தால் இந்திய விவசாயத்தில் அதிகரித்து வரும் பாசனத்தின் முக்கியத்துவத்திற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டது, இது வருவாய் ஈட்டுவதற்கு அவசியமானது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகம் விவசாயப் பொருளாதாரம் மற்றும் ஏற்றுமதி சார்ந்த விவசாயக் கொள்கைகள் (பருத்தி மற்றும் இண்டிகோ போன்ற பணப் பயிர்கள்) ஆகிய இரண்டையும் ஆதரிக்க பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பின் அவசியத்தை ஏற்கனவே அங்கீகரித்திருந்தது. இந்தியாவில் நீர் வளங்களை மிகவும் திறம்பட நிர்வகிப்பதற்கான ஆர்வம் அதிகரித்து வரும் காலகட்டத்தில், குறிப்பாக தொடர்ச்சியான பஞ்சம் மற்றும் முக்கிய விவசாயப் பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் விரிவாக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஆணையம் கூட்டப்பட்டது.

ஆணையத்தின் நோக்கங்கள்

இந்தியாவில் தற்போதுள்ள நீர்ப்பாசன முறைகளை மதிப்பிடுவதும், அவற்றின் பலவீனங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைப்பதும் கமிஷனின் முக்கிய நோக்கமாகும். இது மேலும் பணிக்கப்பட்டது:

- நீர்ப்பாசனப் பணிகளின் நிலையை ஆய்வு செய்தல்.
- நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் வருவாய் திறனை மதிப்பீடு செய்தல்.
- நீர்ப்பாசனத்திற்கும் விவசாய உற்பத்தித்திறனுக்கும் இடையிலான உறவை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் நிர்வாகத்தில் முன்னேற்றங்களைப் பரிந்துரைத்தல்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பரிந்துரைகள்

காலனித்துவ காலத்தில் இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனக் கொள்கையை வடிவமைப்பதில் கமிஷனின் கண்டுபிடிப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

1. **நீர்ப்பாசனப் பணிகள் விரிவாக்கம்** :
    - **குறிப்பாக விவசாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனால் எதிர்பாராத மழை போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்ளும் பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனப் பணிகளை விரிவுபடுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆணையம் வலியுறுத்தியது. கால்வாய்கள் மற்றும் சேமிப்பு நீர்த்தேக்கங்களின் விரிவாக்கம் விவசாய உற்பத்தியை நிலைப்படுத்துவதற்கும் மழைப்பொழிவில் பருவகால ஏற்ற இறக்கங்களின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் இன்றியமையாததாகக் கருதப்பட்டது.**
2. **நீர்ப்பாசனத்திற்கான நிதி உதவி** :
    - **நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு பொது முதலீட்டின் மூலம் நிதியுதவி அளிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் அது தன்னிறைவானதாக இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. இது செலவினங்களை மீட்பதற்காக நீர் பயன்பாட்டிற்கு விவசாயிகளுக்கு கட்டணம் வசூலித்ததை உள்ளடக்கியது, மேலும் பாசனத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் பராமரிப்பு மற்றும் மேலும் விரிவாக்கத்திற்கு நிதியளிக்கும் நோக்கம் கொண்டது.**
3. **கால்வாய் பாசனம் மற்றும் பராமரிப்பு** :
    - **பஞ்சாப், உத்தரபிரதேசம் மற்றும் டெக்கான் பீடபூமி போன்ற பகுதிகளில் கால்வாய் பாசனத்தின் முக்கியத்துவத்தை கமிஷன் எடுத்துரைத்தது, கால்வாய் அமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் அதிக முதலீடு தேவை என்று பரிந்துரைத்தது. இந்த பெரிய அமைப்புகளின் பராமரிப்பு விவசாயிகளுக்கு சீரான நீர் விநியோகத்தை உறுதி செய்வதற்கு முக்கியமானது.**
4. **நீர் மேலாண்மை** :

- மாவட்ட மற்றும் மாகாண மட்டங்களில் நீர்ப்பாசனப் பணிகளை ஒழுங்கமைத்தல் உட்பட சிறந்த நீர் முகாமைத்துவத்தின் அவசியத்தை அது வலியுறுத்தியது. தண்ணீர் வீணாவதைத் தடுப்பது மற்றும் விவசாயிகளிடையே சமமாக விநியோகிக்கப்படுவதை உறுதி செய்வது குறித்தும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

5. பஞ்ச நிவாரணத்திற்கான நீர்ப்பாசனம் :
    - பஞ்ச அபாயங்களைக் குறைக்க நீர்ப்பாசன முறைகளைப் பயன்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்க பரிந்துரைகளில் ஒன்றாகும். நன்கு நிர்வகிக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசனம், வறட்சியின் ஆண்டுகளில் கூட நம்பகமான உணவு ஆதாரத்தை வழங்குவதன் மூலம் பஞ்சத்தின் அதிர்வெண் மற்றும் தீவிரத்தை குறைக்க உதவும் என்று ஆணையம் குறிப்பிட்டது.
6. பயிற்சி மற்றும் நிபுணத்துவம் :
    - நீர்ப்பாசனப் பணிகளில் ஈடுபடும் பொறியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளுக்கு சிறப்புப் பயிற்சியை நிறுவ ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. பெரிய நீர்ப்பாசன முறைகளை பராமரிப்பதற்கும் அவற்றின் செயல்திறனை உறுதி செய்வதற்கும் இது மிகவும் முக்கியமானது.
7. தனியார் எதிராக மாநில கட்டுப்பாடு :
    - நீர் மேலாண்மையின் தேசிய முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன முறைகள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. இருப்பினும், தனியார் நில உரிமையாளர்கள், குறிப்பாக நிலத்தடி நீர் பாசனம் அதிகம் உள்ள பகுதிகளில், நீர்ப்பாசனப் பணிகளில் பங்களிக்கலாம் என்ற கருத்துக்கு ஆதரவும் இருந்தது.

தாக்கம்

1901-1902 நீர்ப்பாசன ஆணையம் முறையான மற்றும் பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் அமைத்தது. அதன் பரிந்துரைகள், குறிப்பாக பஞ்சாப் மற்றும் கங்கை சமவெளி போன்ற பகுதிகளில் கால்வாய் பாசன விரிவாக்கத்திற்கு

வழிகாட்ட உதவியது. இருப்பினும், இந்த காலகட்டத்தில் பெரும்பாலான நீர்ப்பாசனக் கொள்கை காலனித்துவ வருவாய் அமைப்பின் தேவைகளால் வடிவமைக்கப்பட்டது, மேலும் இந்திய மக்களுக்கான உணவுப் பாதுகாப்பின் பரந்த தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பதிலாக ஏற்றுமதிக்கான விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

1927 இன் நீர்ப்பாசன ஆணையம்

1927 ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசன ஆணையம் சர் ஆர்தர் HWW ஹோல்ராய்டின் தலைமையில் இந்தியா முழுவதும் உள்ள நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் நிலையை ஆய்வு செய்வதற்கும் அவற்றின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்கும் நிறுவப்பட்டது. பல தசாப்தங்களாக பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன முறைகள் செயல்பாட்டில் இருந்த நேரத்தில் இந்த கமிஷன் வந்தது, ஆனால் இந்த அமைப்புகளில் திறமையின்மை மற்றும் சில பகுதிகளில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை மற்றும் வளங்களின் அதிகப்படியான பயன்பாடு பற்றிய கவலைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இந்த நேரத்தில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் விவசாய நெருக்கடி மற்றும் திறமையற்ற நீர்ப்பாசன முறைகளின் எதிர்மறையான தாக்கங்களை எதிர்கொள்ள அதிக அழுத்தத்தை எதிர்கொண்டது.

ஆணையத்தின் நோக்கங்கள்

1927 நீர்ப்பாசன ஆணையத்தின் முக்கிய நோக்கம்:

- தற்போதுள்ள நீர்ப்பாசன முறைகளின் அளவு மற்றும் அவற்றின் வரம்புகளை ஆராயுங்கள்.
- நீர் மேலாண்மை, நிர்வாகம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் பராமரிப்பு ஆகியவற்றில் முன்னேற்றங்களைப் பரிந்துரைக்கவும்.
- நீர்ப்பாசன முறைகளுக்கும் கிராமப்புற விவசாய மேம்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராயுங்கள்.
- மாறிவரும் காலநிலை நிலைமைகள் மற்றும் மக்கள்தொகை அழுத்தங்களின் வெளிச்சத்தில் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின்

நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கவும்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பரிந்துரைகள்

1927 ஆம் ஆண்டு ஆணையம் நீர்ப்பாசனத் திறனை மேம்படுத்துதல் மற்றும் வளர்ந்து வரும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் நோக்கில் பல முக்கியமான பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

1. முறையான திட்டமிடல் மற்றும் மேலாண்மை தேவை :
    - முறையான திட்டமிடல் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் திறமையான மேலாண்மை ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை ஆணையம் வலியுறுத்தியது. நீண்ட கால பராமரிப்பு உத்திகள் மற்றும் மேம்பாடுகளுடன் நீர்ப்பாசனப் பணிகள் விரிவான அடிப்படையில் திட்டமிடப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.
2. நீர் மேலாண்மை பரவலாக்கம் :
    - நீர்ப்பாசன முறைகளை நிர்வகிப்பதில் உள்ளூர் சமூகங்கள் மற்றும் நில உரிமையாளர்களின் அதிக ஈடுபாட்டை ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவோர் சங்கங்கள் (WUAs) ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்று அது அழைப்பு விடுத்தது , இது நீரின் பராமரிப்பு மற்றும் சமமான விநியோகத்திற்கு உதவும். இந்த அணுகுமுறை நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் நிர்வாகத்தை பரவலாக்குகிறது, மேலும் அவை உள்ளூர் தேவைகளுக்கு மிகவும் பதிலளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.
3. சிறு பாசனத்தில் கவனம் :
    - கிணறுகள், தொட்டிகள் மற்றும் சிறிய நீர்த்தேக்கங்கள் போன்ற சிறு நீர்ப்பாசனப் பணிகளின் முக்கியத்துவத்தை ஆணையம் எடுத்துரைத்தது. பெரிய கால்வாய் அமைப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது இந்த அமைப்புகள் மிகவும் நெகிழ்வானதாகவும் நிர்வகிக்க எளிதாகவும்

காணப்பட்டன . சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மேம்படுத்தவும் பராமரிக்கவும் ஆணையம் பரிந்துரைத்தது, அவை கிராமப்புற மக்களின் பெரும்பகுதிக்கு, குறிப்பாக குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த மற்றும் வறண்ட பகுதிகளில் சேவை செய்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

4. நீர்ப்பாசனம் மற்றும் விவசாய நடைமுறைகளின் ஒருங்கிணைப்பு :
    - நீர்ப்பாசன நடைமுறைகள் பரந்த விவசாய நடைமுறைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. இதில், நீர் இருப்பு, சிறந்த மண் மேலாண்மை மற்றும் கிடைக்கும் தண்ணீரைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவதற்கான மேம்பட்ட விவசாய நுட்பங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பயிர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது குறித்து விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது.
5. நிலையான நீர் பயன்பாடு :
    - நிலையான தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதன் அவசியத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு அதிகரித்தது. நீர், குறிப்பாக நிலத்தடி நீரை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராக எச்சரித்த ஆணையம், நீர் ஆதாரங்கள் குறைவதைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைத்தது. இது நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் அணைகள் போன்ற சிறந்த நீர் சேமிப்பு நுட்பங்களை பரிந்துரைத்தது மற்றும் மழைநீர் சேகரிப்பு போன்ற நடைமுறைகளை ஊக்குவித்தது.
6. ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புகளை மேம்படுத்துதல் :
    - பல ஆண்டுகளாக குறைந்த முதலீட்டு மற்றும் தவறான நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தி மேம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆணையம் வலியுறுத்தியது. கால்வாய் அமைப்புகளை நவீனமயமாக்குதல், பழைய தொட்டிகளை பழுதுபார்த்தல் மற்றும் புதுப்பித்தல் மற்றும்

சாத்தியமான இடங்களில் நீர்த்தேக்கங்களை விரிவுபடுத்துதல் ஆகியவற்றை பரிந்துரைத்தது.

7. விவசாய விரிவாக்க சேவைகளுக்கான ஆதரவு :
    - திறமையான நீர்ப்பாசன நடைமுறைகள், பயிர் சுழற்சி மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு குறித்து விவசாயிகளுக்குக் கற்பிக்க வேளாண் விரிவாக்க சேவைகளை நிறுவ ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. நீர்ப்பாசன முதலீடுகள் திறம்பட பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கு இத்தகைய திட்டங்கள் இன்றியமையாததாகக் கருதப்பட்டது.
8. நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கான நிதி உதவி :
    - நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை அதிகரிக்கவும், குறிப்பாக ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புகளைப் பராமரிக்கவும் புதியவற்றை மேம்படுத்தவும் ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் நீண்ட கால நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் நீர்ப்பாசனப் பணிகளுக்கு நிதியுதவி செய்ய வேண்டும் என்று அது முன்மொழிந்தது.

தாக்கம்

1927 ஆம் ஆண்டு நீர்ப்பாசன ஆணையம் இந்தியாவில் நீர் மேலாண்மைக் கொள்கைகளின் பரிணாம வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்தது. அதிகாரப் பரவலாக்கம், சிறு நீர்ப்பாசனம் மற்றும் விவசாய நடைமுறைகளுடன் நீர்ப்பாசன ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றின் மீதான அதன் முக்கியத்துவம் எதிர்கால நீர் மேலாண்மை உத்திகளை வடிவமைக்க உதவியது. இந்தப் பரிந்துரைகள் பல்வேறு பிராந்தியங்களில் நீரைப் பயன்படுத்துவோர் சங்கங்களை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது , பின்னர் அது சுதந்திர இந்தியாவில் நீர்ப்பாசன நிர்வாகத்தின் முக்கிய பகுதியாக மாறியது. கூடுதலாக, நிலையான நீர் பயன்பாட்டில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் திறமையான நீர் மேலாண்மையின் தேவை அதன் காலத்திற்கு முன்னதாகவே

இருந்தது மற்றும் அடுத்தடுத்த நீர் மேலாண்மை கொள்கைகளை பாதித்தது.

நீர்ப்பாசன ஆணையங்களின் மரபு

1901-1902 நீர்ப்பாசன ஆணையம் மற்றும் 1927 நீர்ப்பாசன ஆணையம் இந்தியாவின் நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன, குறிப்பாக நீர்ப்பாசன உள்கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் அதை மிகவும் முறையான மற்றும் நிதி ரீதியாக லாபகரமானதாக மாற்றுதல். முன்னாள் காலனித்துவ காலத்தில் பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன வளர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது, பிந்தையது அதிகாரப் பரவலாக்கம், சமூகப் பங்கேற்பு மற்றும் நிலையான நீர் பயன்பாடு ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்தியது, இது இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகளை பாதிக்கும்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் நீர்ப்பாசன நெட்வொர்க்குகளின் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது , மேலும் அவற்றின் பரிந்துரைகள் இன்றும் நீர் வளங்களை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகளில் எதிரொலிக்கின்றன.

பஞ்ச கொள்கை

1857 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் பஞ்சக் கொள்கையானது காலனித்துவ புறக்கணிப்பு, நெருக்கடிகளுக்கான பதில் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்ட ஒரு சிக்கலான வரலாற்றை பிரதிபலிக்கிறது. இயற்கைப் பேரழிவுகள், விவசாயப் பேரிடர் மற்றும் போதிய அரசின் நடவடிக்கையின்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக, சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய மற்றும் பிந்தைய இந்தியாவில் பஞ்சங்கள் வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியான அம்சமாக இருந்தன. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் (அல்லது அதன் பற்றாக்குறை) மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்தின் அலட்சியத்திலிருந்து, குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மிகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட பதில்களுக்கு

பஞ்ச மேலாண்மையின் பரிணாம வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது.

1. 1857க்கு முன்: காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்தியாவின் கீழ் பஞ்ச மேலாண்மை

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் மீது கட்டுப்பாட்டை நிறுவுவதற்கு முன்பு, பஞ்சங்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் நிர்வகிக்கப்பட்டன, பொதுவாக ஆட்சியாளர்கள் அல்லது சமூகங்கள். ஆட்சியாளர்கள் அடிக்கடி உணவு விநியோகம், பொது களஞ்சியசாலைகள் திறப்பு மற்றும் சில சமயங்களில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு வரி நிவாரணம் உள்ளிட்ட சில நிவாரணங்களை வழங்கினர். இருப்பினும், பெரிய அளவிலான பஞ்சங்களுக்கு பதிலளிக்கும் திறன் குறைவாக இருந்தது, மேலும் பஞ்சத்தின் விளைவுகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்கள் மீது கடுமையாக இருந்தன.

2. 1857-க்குப் பின்: பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ பஞ்சக் கொள்கை

1857 கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்திய பிறகு , காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கு பஞ்சக் கொள்கை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக மாறியது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில், குறிப்பாக டெக்கான், வங்காளம் மற்றும் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்பட்டது, மேலும் இவை அடிக்கடி பேரழிவை ஏற்படுத்தியது, மில்லியன் கணக்கான மக்களை பாதித்தது. உணவு நெருக்கடிகளின் தாக்கங்களைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக, விவசாயத்தின் மூலம் அதிக வருவாயைப் பெறுவதில் கவனம் செலுத்தாமல், அலட்சியம், மற்றும் பஞ்சம் தொடர்பான பிரிட்டிஷ் கொள்கை வகைப்படுத்தப்பட்டது.

தி கிரேட் பெங்கால் பஞ்சம் (1770) மற்றும் ஆரம்பகால காலனித்துவ அலட்சியம்

இந்த பஞ்சம் 1857 க்கு முன்பு ஏற்பட்டாலும், இது ஆரம்பகால காலனித்துவ அணுகுமுறைகளின் அடையாளமாகும். 1770 ஆம் ஆண்டின் பெரும் வங்காளப் பஞ்சம் சுமார் 10 மில்லியன் மக்களைக்

கொன்றது, முதன்மையாக வறட்சி, பயிர் இழப்பு மற்றும் காலனித்துவக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக வருவாய் பிரித்தெடுப்பதற்கு முன்னுரிமை அளித்தது. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகள் போதுமான நிவாரணம் வழங்கத் தவறிவிட்டனர், மேலும் இது குறைந்தபட்ச தலையீடு கொள்கைக்கு அடித்தளமிட்டது.

1860கள்: 'ஹேண்ட்ஸ்-ஆஃப்' கொள்கையின் தோற்றம்

1857 இந்தியக் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து , பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் உள்ளூர் விஷயங்களில் அதிகம் தலையிடத் தயங்கினார்கள். 1860கள் லாயிஸெஸ்-ஃபேயர் கொள்கைகளால் குறிக்கப்பட்டன, அதாவது உணவு நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சிறிதும் செய்யவில்லை, பஞ்சத்தை இயற்கைப் பேரிடராகக் கருதியது. பஞ்ச பாதிப்புகளைக் குறைப்பதை விட வருவாய் மற்றும் பொருளாதார நலன்களைப் பராமரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

1876-1878 பஞ்சமும் அதன் பின்விளைவுகளும்

- 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகவும் அழிவுகரமான பஞ்சங்களில் ஒன்று 1876 மற்றும் 1878 க்கு இடையில் ஏற்பட்டது, இது தெற்கு மற்றும் மேற்கு இந்தியாவை பாதித்தது. இந்த பஞ்சம் சுமார் 5.5 மில்லியன் மக்களின் மரணத்தை ஏற்படுத்தியது .
- பிரபு லிட்டன் , இந்தப் பஞ்சத்தின் போது அவர் ஆற்றிய பதிலுக்காக குறிப்பாக விமர்சிக்கப்படுகிறார். பரவலான பட்டினி மற்றும் துயரம் பற்றிய அறிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் மெதுவாக எதிர்வினையாற்றியது. காலனித்துவ அரசாங்கம் நில வரிகளின் வருமானத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்தது மற்றும் நிவாரண முயற்சிகள் குறைவாகவே இருந்தன.
- லெய்செஸ்-ஃபெயரின் பொருளாதாரத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில், சந்தையில் அரசின் தலையீட்டைக் குறைப்பதே பிரிட்டிஷ் அணுகுமுறையாக இருந்தது . இதன் பொருள் உணவு தானிய ஏற்றுமதி நிறுத்தப்படவில்லை, மேலும் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலைகள் வியத்தகு அளவில் உயர்ந்து நெருக்கடியை மோசமாக்கியது.

- காரணங்களை மதிப்பிடுவதற்கும் நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதற்கும் பஞ்ச கமிஷன்களை அமைத்தது , ஆனால் இந்த பதில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்குவதை விட பொருளாதார இடையூறுகளைத் தடுப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தியது.

1880 இன் பஞ்ச கமிஷன்

1880 ஆம் ஆண்டு பஞ்ச ஆணையம் பஞ்சங்களுக்கான காரணங்களை ஆராயவும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கவும் அமைக்கப்பட்டது. 1876-1878 பஞ்சத்தின் போது பயனுள்ள நிவாரண நடவடிக்கைகள் இல்லாததை ஆணையம் அங்கீகரித்தாலும், அதன் பரிந்துரைகள் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நலன்களில் வேரூன்றி இருந்தன. அரசாங்கக் கொள்கைகள் அல்லது புறக்கணிப்பைக் காட்டிலும் இயற்கையான காரணங்களாலும், மாறிவரும் நிலைமைகளுக்கு மக்கள் இயலாமையாலும் பஞ்சங்கள் ஏற்படுவதாக ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. அது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தலையீட்டிற்கு ஒப்புதல் அளித்தது, ஆனால் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை வேலைக்கு அமர்த்த பொதுப்பணித் திட்டங்களை உருவாக்க முன்மொழிந்தது.

1896-1897 மற்றும் 1899-1900 பஞ்சங்கள்

- இந்த பஞ்சங்களில், பிரிட்டிஷ் பதில் மீண்டும் மெதுவாகவும் போதுமானதாகவும் இல்லை. 1899-1900 பஞ்சம் மத்திய மற்றும் மேற்கு இந்தியாவில் உள்ள பகுதிகளை பாதித்தது மற்றும் 1.25 மில்லியன் மக்களின் இறப்புக்கு வழிவகுத்தது .
- அரசாங்கம் நிவாரணப் பணிகள் மற்றும் சில உணவு விநியோக திட்டங்களை உருவாக்கியது, ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை, மேலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மனிதாபிமான தேவைகளை விட பஞ்சத்தின் பொருளாதார தாக்கங்களை நிர்வகிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

1943 வங்காளப் பஞ்சம்

இது இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மிக மோசமான பஞ்சங்களில் ஒன்றாகும். பட்டினி, ஊட்டச்சத்து குறைபாடு மற்றும் நோய் காரணமாக சுமார் 3 மில்லியன் மக்கள் இறந்தனர். பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகத்தின் பதில் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது மற்றும் பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டது.

- **காரணம் மற்றும் சூழல் : மோசமான அரிசி அறுவடை, உணவு விநியோகச் சங்கிலிகளில் போர்க்கால இடையூறுகள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் போர்க்கால கொள்கைகள் ஆகியவை பஞ்சத்திற்கு பங்களித்தன. பிரித்தானியரின் பதில் பின்வருமாறு குறிக்கப்பட்டது:**
  - **தானிய ஏற்றுமதி : பரவலான பட்டினி இருந்தபோதிலும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் போர் முயற்சிக்கு ஆதரவாக இந்தியாவில் இருந்து அரிசியை ஏற்றுமதி செய்தது.**
  - **போதிய நிவாரணம் : பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் பஞ்சத்தின் தீவிரத்தை குறைத்து நிவாரணம் வழங்குவதில் தாமதம் செய்தது. உணவு விநியோகம் போதுமானதாக இல்லை, ரேஷன் போன்ற நடவடிக்கைகள் திறம்பட செயல்படுத்தப்படவில்லை.**
  - **சிவிலியன் இடப்பெயர்வு : பிரிட்டிஷ் இராணுவம் படகுகள் மற்றும் பிற போக்குவரத்து வாகனங்களுக்கும் கட்டளையிட்டது, பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை அடைவதற்கான நிவாரண முயற்சிகளின் திறனைக் கட்டுப்படுத்தியது.**

1943 ஆம் ஆண்டின் வங்காளப் பஞ்சம் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராக இந்தியப் பொதுக் கருத்தை வலுப்படுத்தியது மற்றும் சுயராஜ்யத்திற்கான அதிக அழைப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பஞ்ச மேலாண்மை (1947-தற்போது)

1947 இல் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய அரசாங்கம் பிரிட்டிஷ் அணுகுமுறையான laissez-faire லிருந்து விலகி, மேலும் செயலூக்கமான மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட பஞ்சத்தடுப்பு மற்றும் நிவாரணக் கொள்கைகளை செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. எவ்வாறாயினும், மக்கள் தொகை அழுத்தம், விவசாய நெருக்கடி மற்றும் தொடர்ச்சியான வறட்சி காரணமாக நாடு இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க சவால்களை எதிர்கொண்டது.

பசுமைப் புரட்சி மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு

பசுமைப் புரட்சி , குறிப்பாக பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் உத்தரபிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில், விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவியது, குறிப்பாக கோதுமை மற்றும் அரிசி. இது உணவுப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்தது மட்டுமல்லாமல், பிரதான பயிர்களில் இந்தியாவை மேலும் தன்னிறைவு அடையச் செய்தது. நவீன நீர்ப்பாசனம், அதிக மகசூல் தரும் விதைகள், ரசாயன உரங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பு பஞ்சம் ஏற்படுவதைக் குறைப்பதில் பெரும் பங்கு வகித்தது.

பீகாரில் 1966-67 பஞ்சம்

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பஞ்சங்கள் குறைவாக இருந்தபோதிலும், 1966-67 பீகார் பஞ்சம் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட பயிர் தோல்விகளால் பெரிய மக்கள் பாதிக்கப்படுவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்திய அரசாங்கம் உணவு உதவி, பொதுப்பணித் திட்டங்கள் மற்றும் நேரடி நிவாரண நடவடிக்கைகளுடன் பதிலளித்தது, ஆனால் இந்த நிகழ்வு ஒரு விரிவான உணவுப் பாதுகாப்பு அமைப்பின் அவசியத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை இன்னும் எழுப்பியது.

உணவு பாதுகாப்பு சட்டம்

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பல தசாப்தங்களில் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கான இந்தியாவின் அணுகுமுறை கணிசமாக மாறிவிட்டது:

- **பொது விநியோக முறை (PDS)** : 1950 **களில் ஏழைகளுக்கு மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை விநியோகிக்கும் வகையில்** PDS **நிறுவப்பட்டது. அது திறமையின்மை மற்றும் ஊழலின் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் அதே வேளையில், பஞ்சம் போன்ற சூழ்நிலைகளைத் தடுப்பதிலும், துன்ப காலங்களில் பசியைப் போக்குவதிலும் இந்த அமைப்பு முக்கியமானது.**
- **தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (2013)** : **இந்தியாவின் மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினருக்கு மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட இந்தச் சிறப்புச் சட்டம். மில்லியன் கணக்கான இந்தியர்களுக்கு, குறிப்பாக பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்களுக்கு உணவுப் பாதுகாப்பு அடிப்படை உரிமையாகக் கருதப்படுவதைச் சட்டம் உறுதி செய்கிறது.**

பேரிடர் மேலாண்மை மற்றும் நிவாரண அமைப்புகள்

பேரிடர் மேலாண்மை கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாக உருவானது . வறட்சி மற்றும் பஞ்சம் உள்ளிட்ட இயற்கை பேரிடர்களின் போது அவசர உதவிகளை கையா□ 2005 **ஆம் ஆண்டு தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் (NDMA) போன்ற நிறுவனங்களை அரசாங்கம் நிறுவியது .**

இந்திய அரசும் கவனம் செலுத்துகிறது:

- **வறட்சி நிவாரணம்** : **விவசாயிகளுக்கு மானிய விலையில் உணவு தானியங்கள் மற்றும் நிதி உதவி உள்ளிட்ட வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் வழங்குகிறது.**
- **நீர் மேலாண்மை மற்றும் நீர்ப்பாசனம்** : **இந்தியாவின் பெரும் பகுதிகள் வறட்சியால் பாதிக்கப்படுவதால், பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் நீர் மேலாண்மை நடைமுறைகள் பஞ்சத்தின் அபாயத்தைத் தணிப்பதில் ஒருங்கிணைந்தவை.**
- **பயிர் காப்பீடு : பிரதான் மந்திரி போன்ற அரசு திட்டங்கள்ஃபசல்பீமாயோஜனா** (PMFBY) 2016 **இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, வறட்சி உள்ளிட்ட இயற்கை பேரிடர்களால் ஏற்படும் இழப்பிலிருந்து விவசாயிகளைப்**

பாதுகாக்க பயிர்க் காப்பீடு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

1857 முதல் சுதந்திரம் வரை , பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ பஞ்சக் கொள்கை புறக்கணிப்பு, பொருளாதார நலன்கள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட தலையீடு ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்பட்டது. சில பஞ்ச கமிஷன்கள் பொதுப்பணி மற்றும் குறைந்தபட்ச உணவு விநியோகம் போன்ற நடவடிக்கைகளை முன்மொழிந்தாலும், மனித நலனைக் காட்டிலும் வருவாயை அதிகரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. 1943 வங்காளப் பஞ்சம் காலனித்துவக் கொள்கைகளின் பேரழிவு விளைவுகளை அம்பலப்படுத்திய ஒரு முக்கிய தருணம்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியா உணவுப் பாதுகாப்பு, விவசாய உற்பத்தித்திறன் மற்றும் பேரிடர் தயார்நிலைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, மிகவும் செயல்திறன் மிக்க மற்றும் நலன் சார்ந்த பஞ்ச மேலாண்மை அமைப்பை நோக்கி நகர்ந்தது. மேம்படுத்தப்பட்ட உணவு உற்பத்தி, உள்கட்டமைப்பு மற்றும் அவசரகால நிவாரண அமைப்புகள் காரணமாக பஞ்சத்தின் ஆபத்து கணிசமாகக் குறைந்துள்ள நிலையில், பருவநிலை மாற்றம், தண்ணீர் பற்றாக்குறை மற்றும் கிராமப்புற வறுமை போன்ற சவால்கள் சில பகுதிகளில் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கு தொடர்ந்து ஆபத்துக்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

பஞ்சக் கொள்கைக்கான இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் அணுகுமுறை, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் காலனித்துவ அலட்சியத்திலிருந்து மிகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட, நலன் சார்ந்த கட்டமைப்பிற்கு மாறுவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. நீண்ட கால உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதில் நாடு இன்னும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது, குறிப்பாக வறட்சி மற்றும் ஏழ்மையான பகுதிகளில், ஆனால் பஞ்சத்திற்கு அதன் பதில் காலனித்துவ காலத்தை விட மிகவும் வலுவானது மற்றும் முறையானது.

அலகு: II

தொழில்கள்

மாற்றத்தில் பாரம்பரிய தொழில்கள்

முதல் இந்திய சுதந்திரப் போருக்குப் பிறகு (1857 CE), காலனித்துவக் கொள்கைகள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், பொருளாதார மாற்றங்கள் மற்றும் மாறிவரும் உலகச் சந்தைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்தியாவின் பாரம்பரியத் தொழில்கள் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றங்கள் வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார நிலப்பரப்பு ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்ட கட்டங்களில் புரிந்து கொள்ளப்படலாம்.

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய தொழில்கள் (1857 CE க்கு முன்)

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முன், இந்தியா செழிப்பான மற்றும் மாறுபட்ட பாரம்பரிய தொழில்களைக் கொண்டிருந்தது, அவற்றுள்:

- ஜவுளி : பருத்தி, பட்டு மற்றும் கம்பளி ஜவுளிகளுக்கு இந்தியா புகழ்பெற்றது. அகமதாபாத், சூரத் மற்றும் வங்காளத்தின் டாக்கா போன்ற நகரங்கள் ஜவுளி உற்பத்திக்கான உலகளாவிய மையங்களாக இருந்தன, மஸ்லின், காலிகோ மற்றும் பட்டு துணிகள் சர்வதேச சந்தைகளில் மிகவும் விலை உயர்ந்தவை.
- கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் கைவினைப் பொருட்கள் : மட்பாண்டங்கள், உலோக வேலைகள், நகைகள், தரைவிரிப்புகள் மற்றும் மரவேலைகள் போன்ற கைவினைப்பொருட்கள் ராஜஸ்தான், குஜராத் மற்றும் உத்தரபிரதேசம் போன்ற பகுதிகளில் குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார நடவடிக்கைகளாக இருந்தன.
- விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற கைவினைத்திறன் : கிராமப்புற பொருளாதாரம் தன்னிறைவை அடிப்படையாகக் கொண்டது, உள்ளூர் சமூகங்கள் விவசாயம், மண்பாண்டங்கள், நெசவு மற்றும் சிறிய அளவிலான இரும்பு உருகுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளன.

இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகள் இந்தத் தொழில்களை மாற்றத் தொடங்கின, இது பல பாரம்பரியத் துறைகளின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது, குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் .

2. பாரம்பரிய தொழில்களில் காலனித்துவ தாக்கம் (1857-1947)

- கைத்தறி மற்றும் ஜவுளித் தொழிலின் சரிவு : பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலை சார்ந்த ஜவுளி உற்பத்தி (□.கா. மான்செஸ்டர் ஆலைகள்) அறிமுகமானது இந்தியாவின் கைத்தறித் தொழிலை கடுமையாக பாதித்தது. பாரம்பரிய நெசவாளர்கள், குறிப்பாக வங்காளம் மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், மலிவான இயந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட ஜவுளிகளிலிருந்து கடுமையான போட்டியை எதிர்கொண்டனர், இதன் விளைவாக பரவலான தொழில்மயமாதல் ஏற்பட்டது.
- கைவினைத் துறைகளின் தொழில்மயமாக்கல் : பாரம்பரிய கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள் மீதான

வரிகள் மற்றும் கட்டணங்கள், பிரிட்டிஷ்-உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் இறக்குமதியுடன் இணைந்து, உலோக வேலைப்பாடு, மட்பாண்டங்கள் மற்றும் மர வேலைப்பாடு போன்ற பல பாரம்பரிய கைவினைத் தொழில்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. பல திறமையான கைவினைஞர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை இழந்தனர்.

- விவசாய நெருக்கடி மற்றும் மாறிவரும் கிராமப்புற பொருளாதாரம் : ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு சேவை செய்ய ஆங்கிலேயர்கள் வணிக விவசாயத்தை அறிமுகப்படுத்தினர், இது இந்தியாவின் விவசாய நிலப்பரப்பை மாற்றியது. வாழ்வாதார விவசாயத்தில் இருந்து இண்டிகோ, பருத்தி மற்றும் அபின் போன்ற பணப்பயிர்களின் உற்பத்திக்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டது, பாரம்பரிய விவசாய முறைகளை சீர்குலைத்தது.

3. தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் ஆரம்பகால தேசியவாத இயக்கங்கள் (1900-1947)

ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் , வளர்ந்து வரும் தேசியவாத உணர்வு மற்றும் பொருளாதார தன்னிறைவு தேவை ஆகியவற்றுடன், பாரம்பரிய தொழில்களை புதுப்பிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:

- சுதேசி இயக்கம் : சுதேசி இயக்கம் (1905) உள்நாட்டுத் தொழில்களின் மறுமலர்ச்சி மற்றும் பிரிட்டிஷ் பொருட்களைப் புறக்கணிக்க அழைப்பு விடுத்தது. இது பாரம்பரிய கைவினைப்பொருட்கள், குறிப்பாக ஜவுளிகளின் மறுமலர்ச்சியைத் தூண்டியது. இது இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அகில இந்திய ஸ்பின்னர்கள் சங்கம் போன்ற நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கும் காதியை (கையால் சுழற்றப்பட்ட துணி) மேம்படுத்துவதற்கும் வழிவகுத்தது .
- சிறுதொழில் வளர்ச்சி : பெரிய தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு பகுதியாக, இந்திய சுதந்திர இயக்கம் பொருளாதார சுதந்திரத்தை உருவாக்க சிறிய அளவிலான, கிராமப்புற மற்றும் கைவினை சார்ந்த தொழில்களை ஊக்குவித்தது.

உள்ளூர் கைவினைத்திறனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது, மகாத்மா காந்தியின் கையால் நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆகியவற்றை ஊக்குவிப்பது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு இந்தியாவின் எதிர்ப்பின் அடையாளமாக மாறியது.

4. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மாற்றம் (1947-1980கள்)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, பாரம்பரிய தொழில்களின் பாரம்பரியத்தை பராமரிக்கும் அதே வேளையில் அதன் பொருளாதாரத்தை நவீனமயமாக்கும் சவாலை நாடு எதிர்கொண்டது. முக்கிய மாற்றங்கள் அடங்கும்:

- நவீனமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சி : இந்திய அரசாங்கம் ஒரு கலப்பு பொருளாதார மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டது, இது சிறிய அளவிலான மற்றும் குடிசைத் தொழில்களுக்கான ஊக்கத்துடன் அரசு தலைமையிலான தொழில்மயமாக்கலை ஒருங்கிணைத்தது. இருப்பினும், பாரம்பரிய தொழில்கள் புதிய தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் மற்றும் அதிகரித்த போட்டிக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்க வேண்டியிருந்தது.
- கைத்தறி மற்றும் காதி : இயந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட ஜவுளிகளின் ஆதிக்கம் இருந்தபோதிலும், கைத்தறி நெசவு மற்றும் காதியைப் பாதுகாக்க இந்திய அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்தது , அரசு நிதியுதவி நிறுவனங்கள் மற்றும் 1956 இல் நிறுவப்பட்ட காதி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் ஆணையம் (KVIC) போன்ற திட்டங்கள் .
- பாரம்பரிய கைவினைகளின் வீழ்ச்சி : சில பாரம்பரிய தொழில்கள் (குறிப்பாக கைவினைப்பொருட்கள், ஜவுளி மற்றும் மட்பாண்டங்கள்) நீடித்தாலும், அவை இயந்திரமயமாக்கல், சந்தைகள் மற்றும் நவீன உற்பத்தி நுட்பங்களை மாற்றுவதில் சிரமத்தை எதிர்கொண்டன. குறிப்பாக, கிராமப்புற குடிசைத் தொழில்கள், மூலதனப் பற்றாக்குறையாலும், புதிய தொழில்நுட்பங்களை அணுகுவதாலும் பாதிக்கப்பட்டன.

5. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் (1990கள்-தற்போது)

1990 களில், இந்தியாவின் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை பாரம்பரிய தொழில்களுக்கு புதிய சவால்களையும் வாய்ப்புகளையும் கொண்டு வந்தன:

- உலகளாவிய சந்தைகள் மூலம் மறுமலர்ச்சி : பல பாரம்பரிய தொழில்கள் உலகளாவிய போட்டியால் எதிர்மறையாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், சில துறைகள், குறிப்பாக ஜவுளி (உதாரணமாக, கைத்தறி மற்றும் பருத்தி துணிகள்) முக்கிய, சுற்றுச்சூழல் நட்பு மற்றும் கைவினைப் பொருட்களுக்கான சர்வதேச சந்தைகளின் தேவை காரணமாக மீண்டும் எழுச்சி அடைந்தன. .
- மதிப்பு கூட்டப்பட்ட தயாரிப்புகளுக்கு மாறுதல் : சில பாரம்பரிய தொழில்கள் உயர் மதிப்பு தயாரிப்புகளில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, காஷ்மீரில் பாரம்பரிய கம்பள நெசவு மற்றும் தமிழ்நாட்டில் கைத்தறி ஜவுளிகள் உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் ஒரு முக்கிய சந்தையைக் கண்டன.
- குடிசைத் தொழில்கள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு : கிராமப்புறங்களில், கிராமப்புற மேம்பாடு, □-காமர்ஸ் தளங்கள் மற்றும் பூட்டிக் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கான அரசு மற்றும் தனியார் துறையின் முன்முயற்சிகள் காரணமாக, பாரம்பரியத் தொழில்களான மண்பாண்டங்கள், நெசவு மற்றும் கரும்பு வேலைகள் புத்துயிர் பெற்றுள்ளன.
- போட்டி மற்றும் நவீனமயமாக்கலின் சவால்கள் : சில வெற்றிகள் இருந்தபோதிலும், மலிவான, அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் போட்டி மற்றும் உற்பத்தி செயல்முறைகளில் நவீனமயமாக்கல் இல்லாததால், பல பாரம்பரிய தொழில்கள் இன்னும் வீழ்ச்சியில் உள்ளன. சீனா போன்ற நாடுகளின் மலிவான உழைப்பு மற்றும் இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட செயல்முறைகளின் தாக்கம் இந்தத் துறைகளையும் பாதித்துள்ளது.

6. தற்போதைய போக்குகள் மற்றும் புதுமைகள் (2000கள்-தற்போது)

21 ஆம் நூற்றாண்டில், தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகள், உலகளாவிய சந்தை தேவை மற்றும் மாறிவரும் நுகர்வோர் விருப்பங்களால் உந்தப்பட்ட இந்தியாவின் பாரம்பரிய தொழில்கள் மேலும் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன:

- டிஜிட்டல் மாற்றம் : கைத்தறி ஜவுளி போன்ற பாரம்பரிய துறைகள் சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் விற்பனைக்கு டிஜிட்டல் தளங்களை அதிகளவில் பயன்படுத்துகின்றன (□.கா., கைவினைப்பொருட்களுக்கான ஆன்லைன் சந்தைகளின் வளர்ச்சி).
- நிலைத்தன்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த தயாரிப்புகள் : நிலைத்தன்மையை ஆதரிக்கும் உலகளாவிய போக்குகளுடன், கைத்தறி நெசவு மற்றும் இயற்கை விவசாயம் போன்ற பாரம்பரிய தொழில்கள் நெறிமுறை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் உணர்வுள்ள தயாரிப்புகளில் நுகர்வோர் ஆர்வத்தின் மூலம் புதிய வாழ்க்கையைக் கண்டுள்ளன.
- அரசாங்க ஆதரவு : PMEGP (பிரதமரின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம்) , மேக் இன் இந்தியா , மற்றும் திறன் இந்தியா போன்ற பல்வேறு அரசு திட்டங்கள் மற்றும் முயற்சிகள் பாரம்பரிய தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மூலம் கைவினைத் துறைகளின் மறுமலர்ச்சி, கைவினைஞர்களுக்கு உலகளாவிய சந்தைகளுக்கு சிறந்த அணுகலை வழங்கியுள்ளது.

1857 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியாவின் பாரம்பரியத் தொழில்கள் பெரும் சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளன, முதன்மையாக காலனித்துவ ஆட்சி, தொழில்மயமாக்கலின் எழுச்சி மற்றும் உலகமயமாக்கலின் சக்திகளால் ஏற்பட்ட இடையூறுகள் காரணமா□. இருப்பினும், அவை காலப்போக்கில் பின்னடைவு மற்றும் தகவமைப்புத் திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ளன, சில துறைகள் புதுமை மற்றும் புதிய சந்தைகளைக் கண்டறிகின்றன. இந்தத் தொழில்களைப் பாதுகாப்பதிலும் நவீனமயமாக்குவதிலும்

சவால்கள் இருக்கும் அதே வேளையில், நிலைத்தன்மை, கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் டிஜிட்டல் மார்க்கெட்டிங் ஆகியவற்றில் அதிகரித்து வரும் முக்கியத்துவம் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் அவற்றின் பொருத்தத்தை பராமரிக்க உதவுகிறது.

தொழில்மயமாதல்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் தொழில்மயமாதல் என்பது நாட்டின் பொருளாதார வரலாற்றின் ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும், இது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் ஒப்பீட்டளவில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய தொழில்துறை அடித்தளத்திலிருந்து அதிக விவசாய பொருளாதாரத்திற்கு மாற்றத்தை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த மாற்றம் இந்தியாவின் பொருளாதார அமைப்பு, சமூக கட்டமைப்பு மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சியில் நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. 1857 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் தொழில்மயமாதல் செயல்முறையின் விரிவான ஆய்வு, அதன் காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் அதன் தொடர்ச்சி அல்லது தலைகீழ் மாற்றத்தை உள்ளடக்கியது.

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்தியா: ஒரு செழிப்பான தொழில்துறை நிலப்பரப்பு (1857 க்கு முன்)

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முன், இந்தியா வலுவான மற்றும் மாறுபட்ட தொழில்துறையை கொண்டிருந்தது:

- ஜவுளி : வங்காளத்தில் இருந்து நுண்ணிய பருத்தி துணிகள் (காலிகோ, மஸ்லின்) மற்றும் குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிராவில் இருந்து பட்டு போன்ற உயர்தர ஜவுளிகளுக்காக இந்தியா உலகளவில் அறியப்பட்டது. இந்திய கைத்தறி மற்றும் கைவினைத்திறன் உலகளாவிய சந்தைகளைக் கொண்டிருந்தது, குறிப்பாக தென்கிழக்கு ஆசியா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஐரோப்பாவில்.
- உலோகம் மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள் : இந்திய கைவினைஞர்கள் உலோக வேலைகளில் சிறந்து விளங்கினர்

(எ.கா., மைசூர் மற்றும் பீகார் போன்ற பகுதிகளில் இரும்பு மற்றும் எஃகு), மட்பாண்டங்கள், மரவேலைகள் மற்றும் நகைகள் உற்பத்தி.

- கப்பல் கட்டுதல் மற்றும் விவசாயம் : இந்திய கப்பல் கட்டும் தொழில்கள் குறிப்பாக கேரளா மற்றும் குஜராத்தில் குறிப்பாக முன்னேறியது. மசாலா, பருத்தி, இண்டிகோ உள்ளிட்ட நாட்டின் விவசாயப் பொருட்களுக்கு அதிக வரவேற்பு இருந்தது.

இந்தியாவின் பொருளாதாரம் முக்கியமாக விவசாயம் சார்ந்ததாக இருந்தாலும், இந்தத் தொழில்கள் பொருளாதாரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாளர்களாக இருந்தன, மக்கள்தொகையில் கணிசமான பகுதியை வேலைக்கு அமர்த்தியது.

2. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் தாக்கம் (1757-1947) மற்றும் ஆரம்பகால தொழில்மயமாக்கல் (1857க்குப் பின்)

முதல் இந்திய சுதந்திரப் போருக்குப் பிறகு (1857) இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கல் செயல்முறை துரிதப்படுத்தப்பட்டது . இந்த வீழ்ச்சிக்கு பல காரணிகள் பங்களித்தன:

A. காலனித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கைகள் :

- பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஜவுளி ஆலைகளின் அறிமுகம் : தொழில்மயமாக்கலின் மிக முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று, பிரிட்டனில் இருந்து இயந்திரத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள், குறிப்பாக ஜவுளி இறக்குமதி ஆகும். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவிற்குள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதை ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகளைத் திணித்தது, அதே நேரத்தில் இந்தியா தனது சொந்த தயாரிப்புகளை ஏற்றுமதி செய்யும் திறனைக் குறைத்தது.
- கைத்தறித் தொழிலின் அழிவு : நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்ட பிரிட்டிஷ் ஜவுளித் தொழில், இந்திய கைத்தறிகளை விட மலிவாக ஜவுளிகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இது

இந்தியாவின் பூர்வீக ஜவுளித் தொழிலை, குறிப்பாக வங்காளம், தமிழ்நாடு மற்றும் உத்தரப் பிரதேசத்தில் நெசவுத் தொழிலின் மையங்களாக இருந்ததை அழித்தது.

- உள்ளூர் கைவினைப்பொருட்களின் வீழ்ச்சி : கருவிகள், உலோகப் பொருட்கள் மற்றும் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் உட்பட பிரிட்டனில் இருந்து முடிக்கப்பட்ட பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் , இந்தியாவில் பல பாரம்பரிய கைவினைப்பொருட்களை இடம்பெயர்த்தன. ஒரு காலத்தில் உள்ளூர் உற்பத்தியில் செழித்து வந்த திறமையான கைவினைஞர்கள் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் இறக்குமதியின் விளைவாக அழிவை எதிர்கொண்டனர்.

B. பொருளாதாரச் சுரண்டல் :

- செல்வத்தின் வடிகால் : பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் இந்தியாவில் இருந்து செல்வத்தை வெளியேற்ற வழிவகுத்தது , அங்கு பருத்தி, இண்டிகோ மற்றும் அபின் போன்ற மூலப்பொருட்கள் குறைந்த விலையில் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு செயலாக்கத்திற்காக பிரிட்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டன. ஒரு காலத்தில் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்த இந்தியாவின் தொழில்கள், இப்போது மூலப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கின, அதே நேரத்தில் பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரம் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களால் பயனடைகிறது.
- குடிசைத் தொழில்களின் அழிவு : கைவினைப் பொருட்கள், சிறு-தொழில்கள் மற்றும் உள்ளூர் கைவினைப்பொருட்கள் உற்பத்தி உள்ளிட்ட இந்தியாவின் உள்நாட்டுத் தொழில்களின் வளர்ச்சியை ஆங்கிலேயர்கள் தீவிரமாக ஊக்கப்படுத்தினர். இந்தத் தொழில்களின் முறையான சரிவு பரவலான வறுமை மற்றும் வேலையின்மைக்கு வழிவகுத்தது, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில்.
- நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் விவசாயத்தை சுரண்டுதல் : ஆங்கிலேயர்கள் பாரம்பரிய விவசாய முறைகளிலிருந்து நிலத்தையும் வளங்களையும் பணப்பயிர்களான இண்டிகோ, பருத்தி மற்றும் ஓபியம் போன்றவற்றுக்குத் திருப்பி, உள்ளூர்

பொருளாதாரங்களின் சமநிலையை சீர்குலைத்து விவசாய துயரங்களுக்கு பங்களிக்கும் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினர்.

C. தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொழில்துறை இடப்பெயர்வு :

- பிரிட்டிஷ் ரயில்வே மற்றும் உள்கட்டமைப்பு : ரயில்வேயின் அறிமுகம் இந்தியாவை ஒருங்கிணைக்க உதவியது மற்றும் வளங்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் பங்களித்தது, உள்ளூர் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு பதிலாக மூலப்பொருட்களின் போக்குவரத்தில் கவனம் செலுத்தும் காலனித்துவ பொருளாதாரத்தை நிறுவ உதவியது. ரயில்வே நெட்வொர்க் முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் பொருளாதார தேவைகளின் நலன்களுக்கு சேவை செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- உள்நாட்டு கண்டுபிடிப்புகளை ஒடுக்குதல் : பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் ஏற்கனவே உள்ள தொழில்களை நசுக்கியது மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவில் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் தொழில்துறை வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் எந்தப் பலனையும் காணவில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் முதன்மை ஆர்வம் பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரத்தின் நலனுக்காக வளங்களைப் பிரித்தெடுப்பதாகும்.

3. 1857-க்குப் பின்: தொழில்மயமாக்கலின் ஆழம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி - 1947)

- குடிசைத் தொழில் வீழ்ச்சி : 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் , இந்தியாவின் குடிசைத் தொழில்கள் வேகமாக வீழ்ச்சியடைந்தன. நெசவு மற்றும் பிற கைவினைக் கைவினைப்பொருட்கள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களின் வருகையால் குறைந்த தேவையைக் கண்டன . நெசவாளர்களும் கைவினைஞர்களும் வறுமையில் தள்ளப்பட்டனர் அல்லது விவசாயத்தை சார்ந்து இருந்தனர், இது காலனித்துவ கொள்கைகளின் கீழ் போராடும் ஒரு துறையாகும்.

- **பொருளாதார தேக்க நிலை** : இந்தியப் பொருளாதாரம் காலனித்துவ காலத்தின் பெரும்பகுதிக்கு தேக்கநிலையில் இருந்தது, தொழில்துறை அல்லது தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தில் சிறிய மறு முதலீடு இருந்தது. ஒரு காலத்தில் செழித்து வந்த ஜவுளி, கைவினைப் பொருட்கள், உலோகம் போன்ற தொழில்கள் வீழ்ச்சி அல்லது வழக்கொழிந்து போகத் தள்ளப்பட்டன.

4. தேசியவாத மறுமொழி மற்றும் தொழில்மயமாக்கலை மாற்றியமைப்பதற்கான முயற்சிகள் (1900-1947)

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் பாரம்பரிய தொழில்களின் வீழ்ச்சி பொருளாதார மறுமலர்ச்சி மற்றும் தன்னிறைவுக்கான அழைப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது, குறிப்பாக சுதேசி இயக்கம் (1905) மற்றும் பரந்த இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்:

- **சுதேசி இயக்கம்** : வங்காளப் பிரிவினையால் தூண்டப்பட்ட சுதேசி இயக்கம், உள்நாட்டுத் தொழில்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பிரிட்டிஷ் பொருட்களைப் புறக்கணிப்பதை வலியுறுத்தியது. மகாத்மா காந்தி பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்கு எதிர்ப்பின் அடையாளமாக கை நூற்புகளை (காதி) வென்றார், உள்ளூர் தொழில்கள் மற்றும் கைவினைப்பொருட்களை ஆதரிக்க இந்தியர்களை வலியுறுத்தினார்.
- **ஆரம்பகால தொழில்துறை மேம்பாடு** : சிறிய அளவிலான தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல் மற்றும் இந்தியருக்கு சொந்தமான வணிகங்களை மேம்படுத்துதல் உட்பட உள்நாட்டு தொழில்களை புதுப்பிக்க சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1910கள் மற்றும் 1920களில், ஜம்செட்ஜி டாடா போன்ற இந்திய தொழில்முனைவோர் எஃகு, ஜவுளி மற்றும் மின் உற்பத்தி போன்ற துறைகளில் தொழில்களை உருவாக்க முயன்றனர்.
- **பாரம்பரிய கைவினைகளின் மறுமலர்ச்சி** : தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு பகுதியாக, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பாரம்பரிய கைவினைப் பொருட்களைப் பாதுகாத்து புத்துயிர் பெறுவதற்கான முயற்சிகளும்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. இருப்பினும், பொருளாதாரத்தின் மீதான பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இந்த முயற்சிகள் பெரும்பாலும் அளவிலும் நோக்கத்திலும் குறைவாகவே இருந்தன.

5. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம்: தொழில்மயமாக்குவதற்கான முயற்சிகள் (1947-தற்போது)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, நாடு பல நூற்றாண்டுகளாக தொழில்மயமாதல் மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் சவாலை எதிர்கொண்டது. இருப்பினும், தொழில்மயமாக்கலின் மரபு நீடித்தது:

ஏ. தொழில்மயமாக்கல் கொள்கைகள் (1950கள்-1980கள்) :

- மாநில-தலைமைத் தொழில்மயமாக்கல் : கனரகத் தொழில்கள், எஃகு மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, இந்திய அரசாங்கம் அரசு தலைமையிலான தொழில்மயமாக்கல் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. ஜவஹர்லால் நேருவின் அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் இது இணைக்கப்பட்டது .
- பாதுகாப்புவாதம் மற்றும் இறக்குமதி மாற்றீடு : வெளிநாட்டுப் போட்டியிலிருந்து புதிய தொழில்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இறக்குமதி மாற்றீடு கொள்கைகளை இந்தியா செயல்படுத்தியது , மலிவான இறக்குமதிகளால் மூழ்கடிக்கப்படாமல் வளர அனுமதிக்கிறது. இருப்பினும், பாதுகாப்புவாத மாதிரியானது பாரம்பரிய தொழில்களின் கட்டமைப்பு பலவீனங்களை நிவர்த்தி செய்யவில்லை.
- சிறுதொழில்களின் மறுமலர்ச்சி : கைத்தொழில், கைத்தறி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் போன்ற பாரம்பரிய மற்றும் சிறிய அளவிலான தொழில்கள் தொழில்மயமாக்கப்பட்ட போதிலும், காதி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் ஆணையம் (KVIC) போன்ற அரசாங்கத் திட்டங்கள் மூலம் ஊக்குவிக்கப்பட்டன .

B. தொழில்மயமாக்கலை மாற்றியமைப்பதில் உள்ள சவால்கள் :

- **வளர்ச்சியடையாத உள்கட்டமைப்பு** : **தொழில்மயமாக்குவதற்கான முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், இந்தியாவின் உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியடையவில்லை, மேலும் அதன் பாரம்பரிய தொழில்கள் நவீன தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுடன் வேகத்தை வைத்திருக்கவில்லை. மேலும் முன்னேறிய பொருளாதாரங்களுடன் போட்டியிடுவதில் சிறிய அளவிலான தொழில்கள் தொடர்ந்து சவால்களை எதிர்கொண்டன.**
- **விவசாயத்தின் மேல் சார்ந்திருத்தல்** : **மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினர் தொடர்ந்து விவசாயத்தை நம்பியிருந்தனர், மேலும் பாரம்பரிய தொழில்கள் பெரும்பாலும் நவீன தொழிற்சாலை அடிப்படையிலான உற்பத்திக்கு ஆதரவாக ஓரங்கட்டப்பட்டன.**

C. உலகமயமாக்கல் மற்றும் 1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் :

- **தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் முறைசாரா பொருளாதாரம்** : 1990 **களில் உலகமயமாக்கல் மேலும் மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது, பாரம்பரிய தொழில்கள் சீனா போன்ற நாடுகளில் குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்வதிலிருந்து அதிக போட்டியை எதிர்கொள்கின்றன. இருப்பினும், ஜவுளி, கைத்தறி மற்றும் கைவினைப் பொருட்கள் போன்ற துறைகள் உலகளாவிய சந்தைகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன, இருப்பினும் இந்தத் தொழில்கள் பாதிக்கப்படக்கூடியவை.**
- **சேவைத் துறையின் எழுச்சி** : **தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் வணிகச் சேவைகள் உட்பட சேவை அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்தை நோக்கிய இந்தியாவின் மாற்றம், அதன் தொழில்துறை வேர்களிலிருந்து பொருளாதாரத்தை மேலும் தூரமாக்கியுள்ளது. உற்பத்தியில் சில மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டாலும், நாட்டின் தொழில்துறை தளம் மற்ற வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒப்பீட்டளவில் பலவீனமாகவே உள்ளது.**

1857 CE முதல் இந்தியாவில் தொழில்மயமாதல் என்பது பொருளாதாரச் சுரண்டல், அரசியல் அடிபணிதல் மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார முறைகளை மாற்றியமைத்தல் ஆகியவற்றின் கதையாகும். பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகள், மேற்கில் தொழில்துறை முன்னேற்றங்களுடன் இணைந்து, இந்தியாவின் பாரம்பரியத் தொழில்களை திட்டமிட்ட முறையில் சிதைத்தன. இந்தச் சரிவை மாற்றியமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தொழில்மயமாக்கலின் மரபு தொடர்கிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் இந்தியாவின் தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்க சவால்களை எதிர்கொண்டன, மேலும் சில பாரம்பரிய தொழில்கள் உலக சந்தைகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், மற்றவை நவீன பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்ப தொடர்ந்து போராடுகின்றன.

சிறிய அளவிலான தொழில்கள் மற்றும் பெரிய அளவிலான நவீன தொழில்கள்

இந்தியாவின் தொழில்துறை நிலப்பரப்பு 1857 முதல் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது, இது பெரும்பாலும் விவசாயப் பொருளாதாரத்திலிருந்து பன்முகப்படுத்தப்பட்ட தொழில்துறை தளமாக உருவாகியுள்ளது. இந்தியாவில் சிறிய அளவிலான மற்றும் பெரிய அளவிலான தொழில்களின் வளர்ச்சியை பல கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம், ஒவ்வொன்றும் அந்தக் காலத்தின் வரலாற்று, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழல்களை பிரதிபலிக்கிறது. 1857 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியாவில் சிறிய மற்றும் பெரிய அளவிலான தொழில்கள் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பதைப் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம் கீழே உள்ளது.

1. சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலம் (1857 - 1947)

சிறிய அளவிலான தொழில்கள்:

- **குடிசைத் தொழில்கள்:** பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும், நெசவு, மட்பாண்டம், தச்சு மற்றும் உலோக

வேலை போன்ற சிறிய அளவிலான தொழில்களின் வளமான பாரம்பரியத்தை இந்தியா கொண்டிருந்தது. இந்தத் தொழில்கள் பொதுவாக உழைப்பு மிகுந்தவை மற்றும் வீட்டு அல்லது கிராம அளவில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. சில குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு:

  - கைத்தறி நெசவு (எ.கா., காதி , பட்டு, பருத்தி ஜவுளி)
  - தரைவிரிப்பு நெசவு (எ.கா. காஷ்மீரி தரைவிரிப்புகள்)
  - பித்தளை மற்றும் செம்புப் பொருட்கள் (எ.கா. மொரதாபாத், பித்ரி பொருட்கள்)
  - மட்பாண்டங்கள் (எ.கா., டெரகோட்டா, நீல மட்பாண்டங்கள்)
- உள்நாட்டு கைவினைப்பொருட்கள்: பித்தளைப் பொருட்கள், நகைகள் மற்றும் கையால் கட்டப்பட்ட கம்பளங்கள் போன்ற பல்வேறு கைவினைப் பொருட்களுக்கு இந்தியா அறியப்பட்டது. இவை சிறிய அளவிலான தொழில்துறையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்கள் மற்றும் மரபுகளுடன் ஆழமாக பிணைக்கப்பட்டன.

பெரிய அளவிலான தொழில்கள்:

- ஆரம்பகால ஜவுளி ஆலைகள்: இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கலின் முதல் கட்டம் ஜவுளித் துறையில் ஏற்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ஆங்கிலேயர்கள் மும்பை (அப்போது பம்பாய்), அகமதாபாத் மற்றும் கல்கத்தா (இப்போது கொல்கத்தா) போன்ற பகுதிகளில் ஜவுளி ஆலைகளை அறிமுகப்படுத்தினர். இவை இந்தியாவில் பெரிய அளவிலான தொழில்களின் முதல் நிகழ்வுகள், ஆனால் அவை பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் நலன்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.
  - முதல் பருத்தி ஆலை (1818) : இந்தியாவின் முதல் பருத்தி ஆலை 1818 இல் மும்பையில் நிறுவப்பட்டது, இது இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கலின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

    - 1800களின் பிற்பகுதியில், "கிழக்கின் மான்செஸ்டர்" என்று அழைக்கப்படும் இந்தியாவின் ஜவுளித் தொழிலின் மையமாக பம்பாய் மாறியது.
- இரயில்வே: ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் இரயில்வே வலையமைப்பை அறிமுகப்படுத்தினர், இது பெரிய அளவிலான தொழில்மயமாக்கலுக்கு அடித்தளம் அமைத்தது.
- சணல் ஆலைகள்: ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது வங்காளத்தில் சணல் தொழில் மற்றொரு பெரிய பெரிய அளவிலான தொழிலாக மாறியது. இக்காலத்தில் சணல் உற்பத்தியில் இந்தியா முதலிடத்தில் இருந்தது.

காலனித்துவ ஆட்சியின் போது ஏற்பட்ட சவால்கள்:

- காலனித்துவ காலத்தில் இந்தியாவில் தொழில்துறை வளர்ச்சியானது பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நலன்களுக்கு (எ.கா., சணல், பருத்தி மற்றும் இண்டிகோ போன்ற பிரிட்டிஷ் தொழில்களுக்கான மூலப்பொருட்கள்) சேவை செய்யும் துறைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது.
- பிரிட்டிஷ் இறக்குமதிகள் உள்நாட்டு கையால் செய்யப்பட்ட பொருட்களை இடம்பெயர்ந்ததால், இந்தியப் பொருளாதாரம் சில துறைகளில், குறிப்பாக ஜவுளித் துறையில் பெருமளவில் தொழில்மயமாக்கப்பட்டது.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947 - 1991)

சிறிய அளவிலான தொழில்கள்:

- ஊக்குவிப்பு மற்றும் மேம்பாடு: சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, சிறிய அளவிலான தொழில்கள் (எஸ்எஸ்ஐ) இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய பகுதியாக மாறியது. இந்தத் தொழில்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதற்கும், கிராமப்புற வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும், தன்னம்பிக்கையை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஒரு வழிமுறையாகக் காணப்பட்டன.
    - தொழில்துறை கொள்கை தீர்மானம் (1956): இந்திய அரசாங்கம் கைவினைப்பொருட்கள், வேளாண்

செயலாக்கம் மற்றும் பாரம்பரிய தொழில்களுக்கு சிறப்பு முக்கியத்துவம் அளித்து, SSI களை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தும் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டது.

- காதி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் ஆணையம் (KVIC): 1957 இல் நிறுவப்பட்டது, KVIC காதி (ஹேண்ட்ஸ்பன் துணி) மற்றும் பிற கிராமத் தொழில்களின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்டது .

- முறைசாரா துறையின் வளர்ச்சி: பல ஆண்டுகளாக, இந்தியாவின் பணியாளர்களில் கணிசமான பகுதியினர் சிறிய அளவிலான மற்றும் முறைசாரா துறைகளில் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இந்த தொழில்களில் சிறிய ஜவுளி அலகுகள், உணவு பதப்படுத்துதல், ஆடை உற்பத்தி, பழுதுபார்ப்பு சேவைகள் மற்றும் கைவினைஞர் பொருட்கள் ஆகியவை அடங்கும்.
- தொழில்நுட்பம் மற்றும் கண்டுபிடிப்பு: இந்தியாவில் சிறிய அளவிலான தொழில்களின் எழுச்சிக்கு தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றம் மற்றும் சிறு அளவிலான தொழில்முனைவோரின் திறன், குறிப்பாக எலக்ட்ரானிக்ஸ், மருந்து மற்றும் உணவு பதப்படுத்துதல் போன்ற துறைகளில் புதுமைகளை உருவாக்குவதற்கு துணைபுரிகிறது.

பெரிய அளவிலான தொழில்கள்:

- பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்: அரசுக்கு சொந்தமான நிறுவனங்கள் மூலம் பெரிய அளவிலான தொழில்களை உருவாக்குவதில் இந்திய அரசு கவனம் செலுத்தியது. இந்த காலகட்டம் கனரக தொழில்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு திட்டங்களின் வளர்ச்சியைக் குறித்தது.
    - எஃகு தொழில்: டாடா இரும்பு மற்றும் எஃகு நிறுவனம் (டிஸ்கோ) 1907 இல் ஜாம்ஷெட்பூரில் நிறுவப்பட்டது, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, ஸ்டீல் அத்தாரிட்டி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் (SAIL) போன்ற பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் (PSUs) ஸ்டீல் துறையில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

- ஹெவி இன்ஜினியரிங் மற்றும் மெஷினரி: பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் லிமிடெட் (பிஹெச்இஎல்), ஹிந்துஸ்தான் ஏரோநாட்டிக்ஸ் லிமிடெட் (எச்ஏஎல்), மற்றும் இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் (ஐஓசி) போன்ற நிறுவனங்கள் பாதுகாப்பு, எரிசக்தி மற்றும் உள்கட்டமைப்புத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அமைக்கப்பட்டன.
- ஆட்டோமொபைல் தொழில்: 1950கள் மற்றும் 1960களில், இந்தியாவில் இந்துஸ்தான் மோட்டார்ஸ் போன்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களும், டாடா மோட்டார்ஸ் போன்ற தனியார் நிறுவனங்களும் ஆட்டோமொபைல் துறையை மேம்படுத்த உதவியது.

- பசுமைப் புரட்சி: 1960 களில் நடந்த பசுமைப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து இந்தியாவில் உணவு பதப்படுத்துதல் மற்றும் உரங்கள் போன்ற பெரிய அளவிலான விவசாயத் தொழில்கள் விரிவடைந்தன. இந்தப் புரட்சி உணவு உற்பத்தியை மேம்படுத்த உதவியது மற்றும் விவசாயப் பொருட்களைக் கையாளும் தொழில்களுக்கு ஆதரவளித்தது.
- உரிமம் மற்றும் கட்டுப்பாடு: சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில், பெரிய அளவிலான தொழில்களின் நுழைவைக் கட்டுப்படுத்தும் தொழில்துறை உரிமக் கொள்கைகளுடன், மிகவும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொருளாதாரம் நிறுவப்பட்டது. 1956 இன் தொழில்துறைக் கொள்கைத் தீர்மானத்தின் மூலம் அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தின் மீது கடுமையான கட்டுப்பாட்டைப் பராமரித்தது .

3. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் (1991 - தற்போது)

சிறிய அளவிலான தொழில்கள்:

- தாராளமயமாக்கல் நன்மைகள்: 1991 இல் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலுக்குப் பிறகு, இந்தியாவில் சிறிய அளவிலான தொழில்கள் குறைக்கப்பட்ட வர்த்தக தடைகள்

மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளுக்கான அணுகல் அதிகரித்ததன் மூலம் பயனடையத் தொடங்கின.

- தொழில்நுட்ப மேம்பாடு : தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT), மருந்துப் பொருட்கள் மற்றும் பொறியியல் போன்ற துறைகளில் சிறிய அளவிலான தொழில்கள் தொழில்நுட்ப மேம்படுத்தலுக்கு உட்பட்டுள்ளன மற்றும் சர்வதேச தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடிந்தது.
- இ-காமர்ஸ் மற்றும் ஸ்டார்ட்-அப்கள்: சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இ-காமர்ஸ் மற்றும் டிஜிட்டல் பிளாட்ஃபார்ம்களின் எழுச்சியானது, சிறிய அளவிலான தொழில்களுக்கு உலகளாவிய ரீதியை வழங்கியுள்ளது. ஃபேஷன், கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் போன்ற துறைகளில் உள்ள தொழில்முனைவோர் சர்வதேச சந்தைகளில் எளிதாக நுழைய முடிந்தது.

பெரிய அளவிலான தொழில்கள்:

- பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கம்: தாராளமயமாக்கலுடன், இந்தியாவில் பெரிய அளவிலான தொழில்கள் கணிசமாக விரிவடைந்தன. தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT), தொலைத்தொடர்பு, உயிரி தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆட்டோமொபைல் போன்ற புதிய துறைகளின் எழுச்சியும் இதில் அடங்கும்.
    - தகவல் தொழில்நுட்பத் துறை: இன்ஃபோசிஸ், விப்ரோ மற்றும் டிசிஎஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் உலகளாவிய ஜாம்பவான்களாக மாறி, இந்தியாவை மென்பொருள் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகளுக்கான முக்கிய மையமாக மாற்றியது.
    - டெலிகாம் மற்றும் எலெக்ட்ரானிக்ஸ்: மொபைல் போன் தொழில்துறை மற்றும் நுகர்வோர் எலக்ட்ரானிக்ஸ் ஆகியவை வேகமாக வளர்ந்தன, மைக்ரோமேக்ஸ் , லாவா மற்றும் கார்பன் போன்ற இந்திய நிறுவனங்கள் உள்நாட்டு சந்தையில் வீரர்களாக வளர்ந்து வருகின்றன.
- எஃப்.டி.ஐ மற்றும் உலகளாவிய ஒருங்கிணைப்பு: இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தின் தாராளமயமாக்கல் அதிக அந்நிய நேரடி

முதலீட்டிற்கு (எஃப்.டி.□) அனுமதித்தது, மேலும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் பெரிய அளவிலான செயல்பாடுகளை நிறுவத் தொடங்கின, குறிப்பாக வாகனம், சில்லறை வணிகம் மற்றும் உற்பத்தித் துறைகளில்.

- உள்கட்டமைப்பு மற்றும் ரியல் எஸ்டேட்: சாலைகள், விமான நிலையங்கள் மற்றும் வீட்டுவசதி உள்ளிட்ட உள்கட்டமைப்புக்கான தேவை, கட்டுமானம் மற்றும் ரியல் எஸ்டேட் வளர்ச்சியில் முக்கிய தனியார் நிறுவனங்களின் எழுச்சியைக் கண்டது.

1857 முதல் தற்போது வரை, இந்தியாவின் தொழில்துறை வியத்தகு முறையில் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்துள்ளது, பாரம்பரிய சிறிய அளவிலான தொழில்கள் மற்றும் காலனித்துவ காலத்தின் பெரிய அளவிலான தொழில்களில் இருந்து நவீன, பல்வகைப்பட்ட தொழில்துறை பொருளாதாரத்திற்கு நகர்கிறது. வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டில் சிறிய அளவிலான தொழில்கள் தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகிக்கும் அதே வேளையில், பெரிய அளவிலான தொழில்கள் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு, குறிப்பாக உற்பத்தி, தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு போன்ற துறைகளில் மையமாக உள்ளன. இரண்டு துறைகளையும் வளர்ப்பதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு, குறிப்பாக கொள்கை கட்டமைப்புகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை ஆதரவு, இந்தியாவின் தொழில்துறை பயணத்தை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

1857 CE முதல் இந்தியாவில் நவீன தொழில்கள்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் நவீன தொழில்களின் வளர்ச்சி பல முக்கிய வரலாற்று, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார காரணிகளால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த காலகட்டத்தில் உருவான முக்கிய நிலைகள் மற்றும் தொழில்களின் கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. 1857-க்குப் பின்: தொழில்மயமாக்கலின் ஆரம்ப கட்டங்கள்

- 1857 இன் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு , இந்தியா உறுதியாக பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது, மேலும் காலனித்துவ கொள்கைகள்

இந்தியாவின் வளங்களையும் மக்களையும் சுரண்டுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டன. இருப்பினும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சில தொழில்துறை வளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

- ஜவுளித் தொழில் : இந்தியாவில் வளர்ச்சியடைந்த முதல் குறிப்பிடத்தக்க நவீனத் தொழில்களில் ஒன்று ஜவுளித் தொழில், குறிப்பாக மும்பை (அப்போது பம்பாய்) மற்றும் அகமதாபாத் . இந்தியாவில் முதல் பருத்தி ஆலை 1818 இல் மும்பையில் நிறுவப்பட்டது, ஆனால் 1850 களில் இந்தத் துறை வேகமாக வளர்ந்தது, குறிப்பாக தொழில்துறை புரட்சியின் போது கச்சா பருத்திக்கான பிரிட்டிஷ் தேவை காரணமாக.
- சணல் தொழில் : 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், மூலப்பொருளுக்கு (சணல்) அருகாமையில் இருந்ததால் வங்காளத்தில் சணல் தொழில் செழித்தது. இந்தியாவில் முதல் சணல் ஆலை 1855 இல் ரிஷ்ராவில் நிறுவப்பட்டது , மேலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சணல் உற்பத்தியில் வங்காளம் உலகத் தலைவராக மாறியது.

2. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி: வளர்ச்சி மற்றும் தேசியவாத செல்வாக்கு

- இரும்பு மற்றும் எஃகு : ஜாம்செட்ஜி டாடாவால் 1907 ஆம் ஆண்டு ஜாம்ஷெட்பூரில் டாடா இரும்பு மற்றும் எஃகு நிறுவனத்தை (டிஸ்கோ) நிறுவியது இந்தியாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க மைல்கல்லைக் குறித்தது. இது இந்தியாவின் கனரக தொழில்துறைக்கு அடித்தளம் அமைத்தது.
- சிமென்ட் தொழில் : இந்தியாவில் முதல் சிமெண்ட் ஆலை 1914 இல் சத்தீஸ்கரில் நிறுவப்பட்டது , பின்னர் இந்தியாவின் உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியின் முக்கிய பகுதியாக மாறியது.
- சர்க்கரை மற்றும் காகிதம் : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ்நாடு மற்றும் மேற்கு வங்கத்தில் காகிதத் தொழில் தொடங்கப்பட்ட அதே வேளையில், உத்திரப் பிரதேசம் மற்றும் மகாராஷ்டிரா போன்ற இடங்களிலும் சர்க்கரைத் தொழில் வளர்ச்சியடைந்தது .

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947-1991): தேசியமயமாக்கல் மற்றும் அரசு தலைமையிலான வளர்ச்சி

- **இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு , ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமையில் தொழில்மயமாக்கலை நோக்கி வேண்டுமென்றே உந்துதல் இருந்தது , அவர் பொது மற்றும் தனியார் துறை ஈடுபாட்டுடன் கலப்பு பொருளாதாரத்தை கற்பனை செய்தார். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1951-56) கனரக தொழிற்சாலைகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்புகளை நிறுவுவதை வலியுறுத்தியது.**
- **பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் : எஃகு ஆலைகள் (□.கா. பிலாய் , ரூர்கேலா) , நீர்மின் நிலையங்கள் மற்றும் உர ஆலைகள் உட்பட பொதுத்துறையில் முக்கிய தொழில்கள் அமைக்கப்பட்டன .**
- **ஆட்டோமொபைல் தொழில் : 1945 இல் மஹிந்திரா & மஹிந்திரா நிறுவப்பட்டது , அதைத் தொடர்ந்து ஹிந்துஸ்தான் மோட்டார்ஸ் (அம்பாசடர் கார் தயாரிப்பாளர்) இந்தியாவின் ஆட்டோமொபைல் துறையின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.**
- **எரிசக்தித் துறை : சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் நீர் மின் நிலையங்களை நிறுவுவதில் கவனம் செலுத்தி எரிசக்தித் துறையின் வளர்ச்சியைக் கண்டது , பின்னர் அனல் மின் நிலையங்களின் வளர்ச்சியைக் கண்டது .**
- **இரசாயன மற்றும் மருந்துத் தொழில்கள் : இந்தியா இரசாயன மற்றும் மருந்துத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைக் கண்டது , BASF , Dr. Reddy's Laboratories மற்றும் Cipla போன்ற நிறுவனங்கள் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உலகளாவிய நிறுவனங்களாக வெளிப்பட்டன.**

4. தாராளமயமாக்கல் (1991-தற்போது): தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள்

- **1991 இல் , இந்தியா பொருளாதாரத்தை தாராளமயமாக்கும் குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. அரசாங்கம் இறக்குமதி வரிகளை**

குறைத்தது, தொழில்துறைகளை ஒழுங்குபடுத்தியது மற்றும் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை (FDI) ஊக்குவித்தது.

- தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) மற்றும் மென்பொருள் : 1990 களில் IT துறையின் எழுச்சி கண்டது , பெங்களூரு , ஹைதராபாத் மற்றும் சென்னை போன்ற நகரங்கள் மென்பொருள் மேம்பாடு மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகளுக்கான உலகளாவிய மையங்களாக மாறியது. இன்ஃபோசிஸ் , டிசிஎஸ் மற்றும் விப்ரோ போன்ற நிறுவனங்கள் சர்வதேச அரங்கில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.
- தொலைத்தொடர்பு : 1990 களில் தொலைத்தொடர்புத் துறையின் தாராளமயமாக்கல் மொபைல் மற்றும் பிராட்பேண்ட் சேவைகளில் விரைவான வளர்ச்சியைத் தூண்டியது, இந்தியாவை உலகின் மிகப்பெரிய தொலைத்தொடர்பு சந்தைகளில் ஒன்றாக மாற்றியது.
- ஆட்டோமொபைல் தொழில்துறை : ஹோண்டா , ஃபோர்டு மற்றும் ஹூண்டாய் போன்ற உலகளாவிய நிறுவனங்களின் வருகையால் ஆட்டோமொபைல் தொழில் ஒரு ஏற்றம் கண்டது , மேலும் டாடா மோட்டார்ஸ் மற்றும் மஹிந்திரா போன்ற இந்திய நிறுவனங்கள் கணிசமாக விரிவடைகின்றன.
- விண்வெளி மற்றும் பாதுகாப்பு : 2000 களில் இருந்து, இந்தியா தனது விண்வெளி மற்றும் பாதுகாப்பு உற்பத்தித் துறைகளை மேம்படுத்தி வருகிறது , HAL (Hindustan Aeronautics Limited) , BHEL மற்றும் DRDO (பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு நிறுவனம்) போன்ற நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.
- புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி : இந்தியா புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றலில், குறிப்பாக சூரிய மற்றும் காற்றாலை மின்சாரத்தில், லட்சியத் திட்டங்கள் மற்றும் வேகமாக வளர்ந்து வரும் தொழில்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது.
- -காமர்ஸ் மற்றும் ஸ்டார்ட்அப்கள் : கடந்த தசாப்தத்தில் ஃபிளிப்கார்ட் , ஸ்னாப்டீல் மற்றும் அமேசான் இந்தியா போன்ற நிறுவனங்களுடனும் , ஃபின்டெக் , ஹெல்த் டெக் மற்றும் எட்டெக் போன்ற துறைகளில் ஸ்டார்ட்அப்களின்

வளர்ச்சியுடனும், □-காமர்ஸில் பாரிய உயர்வைக் கண்டுள்ளது .

5. இந்தியாவில் நவீன தொழில்கள் (1991-க்குப் பின்)

- தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் மென்பொருள் சேவைகள் : இன்ஃபோசிஸ், விப்ரோ மற்றும் டிசிஎஸ் போன்ற நிறுவனங்களுடன், உலகளாவிய முன்னணி அவுட்சோர்சிங் மையம்.
- தொலைத்தொடர்பு : மொபைல் நெட்வொர்க்குகள், ஏர்டெல், ஜியோ மற்றும் வோடபோன் போன்ற ஜாம்பவான்களுடன் .
- மருந்துகள் மற்றும் பயோடெக்னாலஜி : இந்தியா பொதுவான மருந்து உற்பத்தியில் உலகளாவிய முன்னணியில் உள்ளது மற்றும் வளர்ந்து வரும் பயோடெக் துறையில் உள்ளது.
- ஜவுளி மற்றும் ஆடைகள் : தொழில்துறை சில பகுதிகளில் சரிவைக் கண்டாலும், இந்தியாவின் ஜவுளித் துறை குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது, குறிப்பாக ஏற்றுமதி சந்தைகளில் .
- ஆட்டோமொபைல்ஸ் : மின்சார வாகனங்களின் வளர்ச்சி, டாடா மோட்டார்ஸ் மற்றும் மஹிந்திரா எலக்ட்ரிக் போன்ற நிறுவனங்கள் எலக்ட்ரிக் மொபிலிட்டி சந்தையில் முன்னேறி வருகின்றன.
- புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல் : சூரிய, காற்று மற்றும் உயிர் ஆற்றல் விரிவாக்கம்.
- □-காமர்ஸ் : ஃபிளிப்கார்ட் , அமேசான் இந்தியா மற்றும் ஜொமாடோ போன்ற நிறுவனங்கள் டிஜிட்டல் சந்தையில் முன்னணியில் உள்ளன.
- விண்வெளி மற்றும் பாதுகாப்பு : இந்தியா மிகப்பெரிய இறக்குமதியாளர்களில் ஒன்றாக மாறியுள்ளது, இப்போது ராணுவம் மற்றும் விண்வெளி உபகரணங்களை உற்பத்தி செய்கிறது, வெளிநாடுகளுடன் இணைந்து பாதுகாப்பு உற்பத்தியில் பங்களிக்கிறது.

1857 முதல், இந்தியாவின் தொழில்துறை நிலப்பரப்பு பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் முதன்மையான விவசாயப் பொருளாதாரத்திலிருந்து பன்முகப்படுத்தப்பட்ட, தொழில்நுட்ப ரீதியாக மேம்பட்ட தொழில்துறை சக்தியாக மாறியுள்ளது. தேசியவாதம், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு அரசு தலைமையிலான தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் 1990 களில் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் போன்ற காரணிகள் அனைத்தும் இந்தியாவில் நவீன தொழில்களை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இன்று, ஜவுளி போன்ற பாரம்பரிய தொழில்கள் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம், உயிரி தொழில்நுட்பம் மற்றும் விண்வெளி போன்ற அதிநவீன துறைகளின் கலவையை இந்தியா கொண்டுள்ளது.

தொழில்மயமாக்கலின் நிலைகள்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கலின் நிலைகளை வெவ்வேறு வரலாற்று கட்டங்கள் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும், ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளால் குறிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலைகள் வெளிப்புற தாக்கங்கள் (பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சி போன்றவை) மற்றும் உள் காரணிகளால் (சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கொள்கைகள், பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உலகமயமாக்கல் போன்றவை) வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உள்ள முக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றும் மாற்றங்களுடன், இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கலின் நிலைகளின் அவுட்லைன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

1. தொழில்துறைக்கு முந்தைய மற்றும் ஆரம்பகால தொழில்மயமாக்கல் (1857 - 1947)

ஆரம்ப காலனித்துவ காலம் (1857 வரை)

- விவசாயப் பொருளாதாரம் : பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்கு முன்பு, ஜவுளி (குறிப்பாக பருத்தி மற்றும் பட்டு), உலோக வேலைகள், மட்பாண்டங்கள் மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள் போன்ற நன்கு வளர்ந்த தொழில்களுடன் இந்தியா ஒரு

செழிப்பான பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருந்தது. இந்தத் தொழில்கள் முக்கியமாக சிறிய அளவில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன, பெரும்பாலான உற்பத்தி கிராமங்கள் அல்லது உள்ளூர் பட்டறைகளில் நிகழ்கிறது.

- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம் : பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகள் இந்தியாவில் உள்ள பல பாரம்பரியத் தொழில்கள், குறிப்பாக ஜவுளித் தொழில்களை நீக்கியது. ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் தொழில்களுக்கான மூலப்பொருட்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்தினர் மற்றும் இந்தியாவை பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தையாக மாற்றினர், இது உள்நாட்டுத் தொழில்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் ஆரம்பகால தொழில்மயமாக்கல் (1857 - 1947)

- இரயில்வே அறிமுகம் : ஆங்கிலேயர்கள் 1850 களில் ரயில்வேயை அறிமுகப்படுத்தினர், இது மூலப்பொருட்கள் மற்றும் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களின் போக்குவரத்தை எளிதாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது, சில தொழில்துறை வளர்ச்சியைத் தூண்டியது.
- முதல் பருத்தி ஜவுளி ஆலைகள் : இந்தியாவின் முதல் ஜவுளி ஆலைகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மும்பையில் (அப்போது பாம்பே) நிறுவப்பட்டன. பம்பாய் நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலை 1854 இல் நிறுவப்பட்டது, இது இந்தியாவில் தொழில்துறை உற்பத்தியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பம்பாய் ஜவுளிக்கான தொழில்துறை மையமாக மாறியது.
- சணல் தொழில் : வங்காளத்தில் சணல் தொழில் , குறிப்பாக கல்கத்தா நகரில் (இப்போது கொல்கத்தா), பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது வேகமாக வளர்ந்தது. இப்பகுதியில் பெரிய அளவிலான சணல் ஆலைகள் நிறுவப்பட்டதன் மூலம், உலகின் மிகப்பெரிய சணல் உற்பத்தியாளராக இந்தியா ஆனது.

- **பிற தொழில்களின் வளர்ச்சி** : **இரும்பு மற்றும் எஃகு** (எ.கா., 1907 இல் நிறுவப்பட்ட டாடா ஸ்டீல்), **நிலக்கரி சுரங்கம் மற்றும் காகித ஆலைகள் போன்ற பிற தொழில்கள் தோன்றத் தொடங்கின**, **ஆனால் அவை ஆரம்பத்தில் சிறிய அளவில் இருந்தன மற்றும் முக்கியமாக பிரிட்டிஷ் அல்லது பிரிட்டிஷ்-இணைக்கப்பட்டவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. நிறுவனங்கள்**.

ஆரம்பகால தொழில்மயமாக்கலின் வரம்புகள்

- **காலனித்துவ காலத்தில் இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கலின் வேகம் மெதுவாக இருந்தது**, **ஆங்கிலேயர்கள் பல்வகைப்பட்ட தொழில்துறை வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதை விட மூலப்பொருள் பிரித்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்தினர்**.
- **இந்தியாவின் தொழில்துறை அடித்தளம் குறுகியதாகவே இருந்தது**, **பெரும்பாலான தொழில்கள் பம்பாயில் ஜவுளி மற்றும் வங்காளத்தில் சணல் போன்ற குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குள் மட்டுமே இருந்தன**.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தொழில்மயமாக்கல் (1947 - 1991)

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஆரம்பகால தொழில்மயமாக்கல் (1947 - 1960கள்)

- **1948 இன் தொழில்துறைக் கொள்கைத் தீர்மானம்** : **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு**, **இந்திய அரசாங்கம் 1948 இன் தொழில்துறை கொள்கைத் தீர்மானத்தை (IPR) ஏற்றுக்கொண்டது** , **இது நாட்டில் தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான கட்டமைப்பை வகுத்தது**. **பொருளாதார தன்னிறைவு மற்றும் வளர்ச்சிக்கு தொழில்மயமாக்கலின் முக்கியத்துவத்தை இந்தக் கொள்கை வலியுறுத்தியது**.
- **பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் : அரசுக்கு சொந்தமான நிறுவனங்கள் (PSUs) மூலம் எஃகு**, கனரக **இயந்திரங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற முக்கியமான துறைகளில் பெரிய அளவிலான தொழில்களை உருவாக்குவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறது** . **தொழில்மயமாக்கல் முதன்மையாக**

தனியார் (முக்கியமாக பிரிட்டிஷ்) மூலதனத்தின் கைகளில் இருந்த காலனித்துவ காலத்தில் இருந்து இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும்.

- டாடா ஸ்டீல் (1907) தேசியமயமாக்கப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டது.
- பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் லிமிடெட் (BHEL) மற்றும் ஸ்டீல் அத்தாரிட்டி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் (SAIL) ஆகியவை நிறுவப்பட்டன.

- ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துடன் (1951) திட்டமிடல் செயல்முறை தொடங்கியது , இது விவசாய வளர்ச்சி மற்றும் மின் உற்பத்தி, எஃகு உற்பத்தி மற்றும் போக்குவரத்து போன்ற அடிப்படைத் தொழில்களின் விரிவாக்கத்தில் கவனம் செலுத்தியது.

தொழில்மயமாக்கலின் நேருவியன் மாதிரி (1950கள் - 1960 கள்)

- மாநிலம் தலைமையிலான தொழில்மயமாக்கல் : இந்திய அரசாங்கம் ஒரு கலப்பு பொருளாதார மாதிரியை பின்பற்றியது, அங்கு தொழில்துறை வளர்ச்சியில் மாநிலம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. எஃகு, நிலக்கரி, எரிசக்தி மற்றும் பொறியியல் போன்ற கனரக தொழில்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது .
- பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் : ஹிந்துஸ்தான் ஏரோநாட்டிக்ஸ் லிமிடெட் (HAL) , பாரத் எலக்ட்ரானிக்ஸ் லிமிடெட் (BEL) மற்றும் இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் (IOC) போன்ற முக்கிய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டன.
- தொழில்நுட்பம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு : மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் , போக்குவரத்து நெட்வொர்க்குகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு அமைப்புகள் உள்ளிட்ட முக்கியமான உள்கட்டமைப்பின் வளர்ச்சி முக்கிய முன்னுரிமையாக இருந்தது. பெரிய தொழில்துறை வளாகங்கள், குறிப்பாக பிலாய் , துர்காபூர் மற்றும் ரூர்கேலாவில் நிறுவப்பட்டது , கனரக தொழில்களில் இந்தியாவின் நுழைவைக் குறித்தது.

1960கள் - 1970களில் சவால்கள் மற்றும் வரம்புகள்

- **பொருளாதார மந்தநிலை** : 1970**களில்**, **பொதுத்துறையில் திறமையின்மை**, **அதிகாரத்துவ தடைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகளின் பற்றாக்குறை உள்ளிட்ட பல்வேறு காரணிகளால் இந்தியாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சி குறையத் தொடங்கியது**.
- **இறக்குமதி மாற்று உத்தி** : **அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் வெளிநாட்டுப் பொருட்களின் மீதான நம்பிக்கையைக் குறைப்பதன் மூலம் உள்நாட்டுத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க இறக்குமதி மாற்றீட்டில் கவனம் செலுத்துகிறது. இருப்பினும்**, **இது** பல **துறைகளில் திறமையின்மை மற்றும் உலகளாவிய போட்டித்தன்மையின் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுத்தது**.

3. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் நவீன தொழில்மயமாக்கல் (1991 - தற்போது)

பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் (1991)

- **சந்தைப் பொருளாதாரத்திற்கு மாற்றம்** : **அப்போதைய நிதி அமைச்சர் மன்மோகன் சிங்கால் தொடங்கப்பட்ட 1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் இந்தியாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது. சீர்திருத்தங்களில் தாராளமயமாக்கல்**, **தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல்** (எல்பிஜி) **ஆகியவை அடங்கும்**, **இது உலகப் பொருளாதாரத்தில் இந்தியாவை ஒருங்கிணைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது**.
- **இறக்குமதி தடைகளில் குறைப்பு** : **அரசாங்கம் சுங்க வரிகளையும் வர்த்தக தடைகளையும் குறைத்தது**, **போட்டி மற்றும் வெளிநாட்டு மூலதனம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் இந்தியாவிற்குள் வருவதை ஊக்குவிக்கிறது**.
- **பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் தனியார்மயமாக்கல்** : பல **அரசுக்கு சொந்தமான நிறுவனங்கள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டன அல்லது தனியார் பங்கேற்பிற்கு**

திறக்கப்பட்டன, இது அதிக செயல்திறன் மற்றும் வெளிநாட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் (MNCs) நுழைவுக்கு வழிவகுத்தது.

புதிய தொழில்கள் மற்றும் துறைகளின் எழுச்சி

- தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) மற்றும் மென்பொருள் : இன்ஃபோசிஸ் , விப்ரோ மற்றும் டாடா கன்சல்டன்சி சர்வீசஸ் (TCS) போன்ற நிறுவனங்கள் மென்பொருள் மேம்பாடு மற்றும் IT சேவைகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் நிலையில், IT துறையானது உலகளாவிய முன்னணியில் உள்ளது .
- தொலைத்தொடர்பு மற்றும் மின்னணுவியல் : தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள் இந்திய நிறுவனங்களான பார்தி ஏர்டெல் மற்றும் ரிலையன்ஸ் கம்யூனிகேஷன்ஸ் தொலைத்தொடர்பு துறையில் வேகமாக விரிவடைய உதவியது. சாம்சங் , சோனி மற்றும் ஆப்பிள் போன்ற உலகளாவிய நிறுவனங்கள் இந்திய சந்தையில் நுழைந்ததன் மூலம் மின்னணுத் துறையும் வளர்ந்தது .
- ஆட்டோமொபைல் தொழில் : டாடா மோட்டார்ஸ் , மஹிந்திரா & மஹிந்திரா மற்றும் மாருதி சுசுகி போன்ற நிறுவனங்கள் முன்னணியில் இருப்பதால் , ஆட்டோமொபைல் தொழில் வேகமாக விரிவடைந்தது. இந்தியா கார் உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதிக்கான முக்கிய மையமாக மாறியது.

சேவை மற்றும் அறிவு சார்ந்த தொழில்களின் வளர்ச்சி

- சேவை சார்ந்த தொழில்களின் எழுச்சி இந்தியாவை உலகளாவிய சேவை மையமாக மாற்றியுள்ளது.
- மருந்துகள் : மருந்துத் தொழில் உலக சந்தையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது, அதன் பெரிய அளவிலான பொதுவான மருந்து உற்பத்தியின் காரணமாக இந்தியா "உலகின் மருந்தகமாக" உருவெடுத்துள்ளது.

உலகமயமாக்கல் மற்றும் அன்னிய நேரடி முதலீட்டின் பங்கு (FDI)

- அந்நிய நேரடி முதலீடு : குறிப்பாக சில்லறை வணிகம், உற்பத்தி மற்றும் உள்கட்டமைப்பு போன்ற துறைகளில் அந்நிய

நேரடி முதலீட்டில் (FDI) இந்தியா குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பைக் கண்டுள்ளது . வால்மார்ட் , மெக்டொனால்ட்ஸ் மற்றும் ஐகேஇஏ போன்ற உலகளாவிய பிராண்டுகள் போட்டி மற்றும் புதுமைகளை வளர்த்து, இந்திய சந்தையில் நுழைந்தன.

- உலகளாவிய விநியோகச் சங்கிலிகள் : இந்தியா உலகளாவிய விநியோகச் சங்கிலிகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியது, குறிப்பாக மின்னணுவியல், ஜவுளி மற்றும் வாகனத் துறைகளில். ஃபிளிப்கார்ட் மற்றும் அமேசான் போன்ற நிறுவனங்களின் தலைமையிலான இ-காமர்ஸின் எழுச்சி, தொழில்துறை மற்றும் சில்லறை வணிகத் துறைகளை மேலும் உயர்த்தியது.

சவால்கள் மற்றும் நிலைத்தன்மை

- வருமான சமத்துவமின்மை , பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் , சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் மற்றும் அதிக நிலையான வளர்ச்சிக்கான தேவை போன்ற சவால்களை இந்தியா எதிர்கொள்கிறது . பசுமை தொழில்நுட்பங்கள் , புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி மற்றும் டிஜிட்டல் தொழில்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ளும் கொள்கைகளில் அரசாங்கம் செயல்பட்டு வருகிறது .

இந்தியாவின் தொழில்மயமாக்கல் பல்வேறு கட்டங்களில் உருவாகியுள்ளது:

1. ஆரம்ப காலனித்துவ தொழில்மயமாக்கல் (1857 - 1947) சிறிய அளவிலான தொழில்கள், குறிப்பாக ஜவுளி மற்றும் சணல் மீது கவனம் செலுத்தியது.
2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தொழில்மயமாக்கல் (1947 - 1991) கனரகத் தொழில்கள் மற்றும் பொதுத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அரசு தலைமையிலான தொழில்துறை வளர்ச்சியைக் கண்டது.
3. தாராளமயமாக்கல் மற்றும் நவீன தொழில்மயமாக்கல் (1991 - தற்போது) தனியார்மயமாக்கல், வெளிநாட்டு முதலீடு மற்றும்

IT, மருந்து மற்றும் ஆட்டோமொபைல் போன்ற தொழில்நுட்பம் சார்ந்த துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு கவனம் செலுத்தியது.

இந்த நிலைகள் இந்தியாவை படிப்படியாக ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் விவசாயப் பொருளாதாரத்திலிருந்து உலகின் மிகப்பெரிய தொழில்துறை பொருளாதாரங்களில் ஒன்றாக மாற்றுவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

முக்கிய தொழில்கள்

(பருத்தி, சணல், இரும்பு மற்றும் எஃகு மற்றும் தோட்டத் தொழில்கள்)

பருத்தி , சணல் , இரும்பு மற்றும் எஃகு மற்றும் தோட்டத் தொழில்கள் போன்ற முக்கிய தொழில்களால் இந்தியாவின் தொழில்துறை வரலாறு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது . இந்தத் துறைகள் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்காற்றியது மட்டுமல்லாமல், நாட்டின் பரந்த சமூ□, அரசியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களையும் பிரதிபலித்தது. பருத்தி, சணல், இரும்பு மற்றும் எஃகு மற்றும் தோட்டத் தொழில்களில் கவனம் செலுத்தி, 1857 CE முதல் இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய தொழில்களின் விரிவான கண்ணோட்டம் கீழே உள்ளது.

1. பருத்தித் தொழில்

1857க்கு முந்தைய காலம்

- பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முன்பு, இந்தியா பருத்தி ஜவுளிகளின் முக்கிய உற்பத்தியாளராக இருந்தது, குறிப்பாக வங்காளத்தில் மஸ்லின் மற்றும் காதி போன்ற கையால்

நெய்யப்பட்ட பருத்தி துணிகளுக்கு பெயர் பெற்றது . குறிப்பாக குஜராத் , மகாராஷ்டிரா மற்றும் வங்காளம் போன்ற பகுதிகளில் இந்தியா நன்கு நிறுவப்பட்ட ஜவுளித் தொழிலைக் கொண்டிருந்தது .

- இருப்பினும், காலனித்துவ காலத்தில், பிரிட்டிஷ் தொழில்துறை கொள்கைகள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பருத்தி பொருட்களை இந்தியாவிற்கு இறக்குமதி செய்வதை ஊக்குவித்தன, இது பாரம்பரிய இந்திய பருத்தித் தொழிலின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

1857க்குப் பிந்தைய தொழில்மயமாக்கல் (பிரிட்டிஷ் சகாப்தம்)

- பருத்தி ஆலைகள் நிறுவுதல் : இந்தியாவின் முதல் பருத்தி ஆலை 1854 இல் மும்பையில் (பம்பாய்) நிறுவப்பட்டது , இது பம்பாய் நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலை என்று அழைக்கப்படுகிறது . மும்பை விரைவில் இந்தியாவின் பருத்தித் தொழிலின் மையமாக மாறியது, இப்பகுதியில் பல ஆலைகள் அமைக்கப்பட்டன.
- ஜவுளி ஆலைகளின் வளர்ச்சி : 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், பருத்தி ஜவுளித் தொழில் குறிப்பாக மும்பை , அகமதாபாத் மற்றும் கல்கத்தாவில் விரிவடைந்தது . இரயில்வே நெட்வொர்க்கின் வளர்ச்சியானது மூலப் பருத்தியை ஜவுளி ஆலைகளுக்கு திறமையாக கொண்டு செல்ல அனுமதித்தது, மேலும் முடிக்கப்பட்ட ஜவுளிகள் உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் சந்தைகளுக்கு அனுப்பப்படலாம்.
- ஏற்றுமதி சந்தைகள் : பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில், உலக சந்தையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பிரிட்டிஷ் ஜவுளித் தொழிலுக்கு இந்தியா கச்சா பருத்தியின் முக்கிய சப்ளையர் ஆனது. இருப்பினும், இந்தியாவில் உள்ள உள்ளூர் ஜவுளி ஆலைகள் உள்நாட்டு சந்தையில் குறிப்பிடத்தக்க இருப்பை உருவாக்கத் தொடங்கின, இருப்பினும் அவை ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் சந்தைகளுக்கு உற்பத்தி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947 - தற்போது)

- **சுதந்திரம் மற்றும் வளர்ச்சி** : 1947 **இல் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பருத்தி ஜவுளித் தொழில் இந்தியாவின் தொழில்துறை பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கியமான துறைகளில் ஒன்றாக மாறியது. பருத்தி ஜவுளி உற்பத்திக்கான முக்கிய மையங்களில் மும்பை , அகமதாபாத் , கோயம்புத்தூர் மற்றும் சூரத் ஆகியவை அடங்கும் .**
- **தொழில்நுட்ப மேம்பாடு : புதிய இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் அறிமுகம் மூலம் தொழில்துறை நவீனமயமாக்கலைக் கண்டது, இது உற்பத்தித்திறனை அதிகரித்தது. காதி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் ஆணையத்தின் (KVIC) கீழ் கைத்தறி மற்றும் காதியை மேம்படுத்துவதற்கான கொள்கைகளையும் அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது , இது கிராமப்புற மேம்பாடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது.**
- **சவால்கள் : காலப்போக்கில், தொழில்துறையானது காலாவதியான தொழில்நுட்பம், செயற்கை இழைகளின் போட்டி மற்றும் உலகளாவிய தேவையில் மாற்றம் போன்ற சவால்களை எதிர்கொண்டது. இருப்பினும், ஜவுளித் தொழில் இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாக உள்ளது, ஏற்றுமதி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் பங்களிக்கிறது.**

2. சணல் தொழில்

1857க்கு முந்தைய காலம்

- **உள்நாட்டு சணல் உற்பத்தி : இந்தியாவில் பல நூற்றாண்டுகளாக, குறிப்பாக வங்காளப் பகுதியில் (இன்றைய மேற்கு வங்காளம் மற்றும் பங்களாதேஷ்) சணல்**

வளர்க்கப்படுகிறது . கயிறுகள், பைகள் மற்றும் ஜவுளிகள் தயாரிக்க இழைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

1857க்குப் பிந்தைய தொழில்மயமாக்கல் (பிரிட்டிஷ் சகாப்தம்)

- **சணல் ஆலைகளின் வளர்ச்சி** : சணல் தொழில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் தொழில்மயமாக்கத் தொடங்கியது. வங்காளத்தில் சணல் ஆலைகள் நிறுவப்பட்டது , குறிப்பாக கல்கத்தாவைச் சுற்றி (இப்போது கொல்கத்தா), பெரிய அளவிலான சணல் உற்பத்தியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. குறிப்பாக சாக்குகள், பைகள் மற்றும் பேக்கேஜிங் பொருட்கள் போன்ற பொருட்களுக்கு உலகளாவிய சந்தைகளுக்கு ஏற்றவாறு சணல் தொழிலை ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கினர்.
- **பொருளாதாரத்தில் சணலின் பங்கு** : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இந்தியா உலகின் மிகப்பெரிய சணல் உற்பத்தியாளராக மாறியது, மேலும் வங்காளத்தில் உள்ள சணல் ஆலைகள் வேலைவாய்ப்பின் முக்கிய ஆதாரமாக மாறியது.
- **ஏற்றுமதி** : இந்தியா சர்வதேச சந்தைக்கு சணல் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கியது, குறிப்பாக தானியங்கள் மற்றும் மூலப்பொருட்கள் போன்ற பொருட்களின் பேக்கேஜிங்கிற்காக. சணல் குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றுமதி திறனைக் கொண்டிருந்தது, குறிப்பாக ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் சில பகுதிகளுக்கு.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947 - தற்போது)

- **தேசியமயமாக்கல் மற்றும் விரிவாக்கம்** : சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, அரசாங்கம் பல சணல் ஆலைகளை தேசியமயமாக்கியது மற்றும் பொது மற்றும் தனியார் துறைகள் மூலம் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்த நடவடிக்கை எடுத்தது. மேற்கு வங்கம் தொடர்ந்து சணல் தொழிலின் மையமாக இருந்தது, கொல்கத்தா மையமாக உள்ளது.
- **தொழில்துறையின் சரிவு** : பாலிப்ரோப்பிலீன் போன்ற செயற்கை மாற்றுகளின் போட்டியின் காரணமாக 1970 களில்

இருந்து சணல் தொழில் சவால்களை எதிர்கொள்ளத் தொடங்கியது. இது பாரம்பரிய சணல் சார்ந்த தொழில்களில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

- புத்துயிர் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் : இந்திய அரசாங்கம் 1980கள் மற்றும் 1990களில் சணல் துறைக்கு புத்துயிர் அளிக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தது, இதில் மானியங்கள் வழங்குவது மற்றும் ஏற்றுமதியை ஊக்குவிப்பது உட்பட. சுற்றுச்சூழல் நட்பு பேக்கேஜிங் பொருட்களின் எழுச்சி மற்றும் சணல் பைகள் மற்றும் பிற பொருட்களுக்கான வளர்ந்து வரும் தேவை ஆகியவற்றுடன் தொழில்துறை சில மறுமலர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது .

3. இரும்பு மற்றும் எஃகு தொழில்

1857க்கு முந்தைய காலம்

- பாரம்பரிய இரும்பு வேலை : இந்தியா இரும்பு மற்றும் எஃகு உற்பத்தியின் நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் வூட்ஸ் ஸ்டீல், குறிப்பாக கர்நாடகா மற்றும் தமிழ்நாடு போன்ற பகுதிகளில் , அதன் தரத்திற்காக மிகவும் விலைமதிப்பற்றது மற்றும் உலகளவில் வர்த்தகம் செய்யப்பட்டது.
- இரும்பு உருகுதல் : இரும்பு உருக்கும் பழங்கால நுட்பங்கள் குறிப்பாக பீகார் , ஒரிசா மற்றும் ஜார்கண்ட் ஆகிய இடங்களில் இரும்புத் தாது அதிகமாக இருந்தது.

1857க்குப் பிந்தைய தொழில்மயமாக்கல் (பிரிட்டிஷ் சகாப்தம்)

- டாடா ஸ்டீல் (1907) : 1907 இல் ஜாம்ஷெட்பூரில் டாடா இரும்பு மற்றும் எஃகு நிறுவனம் (டிஸ்கோ) நிறுவப்பட்டது இந்தியாவின் தொழில்மயமாக்கலில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். இது இந்தியாவின் முதல் ஒருங்கிணைந்த எஃகு ஆலையாகும், மேலும் காலனித்துவ காலத்தில் நாட்டின் வளர்ந்து வரும் எஃகு தேவையை பூர்த்தி செய்வதில் இது முக்கிய பங்கு வகித்தது.

- **அரசாங்க ஆதரவு** : **ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் இரும்பு மற்றும் எஃகு தொழில்களை மேம்படுத்துவதில் தங்கள் தொழில்துறை தேவைகளுக்கு (குறிப்பாக ரயில்வேக்கு) ஆதரவளிக்க ஆர்வமாக இருந்தனர். இருப்பினும், இந்தத் தொழில்களில் பெரும்பாலானவை சிறிய அளவிலானவை மற்றும் பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்கு சேவை செய்வதைக் குறிக்கின்றன.**

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947 - தற்போது)

- **பொதுத்துறை முதலீடு** : **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தன்னிறைவை மேம்படுத்துவதற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஆதரிப்பதற்கும், இரும்பு மற்றும் எஃகு உள்ளிட்ட கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு இந்திய அரசாங்கம் கணிசமான முக்கியத்துவம் அளித்தது. ஸ்டீல் அத்தாரிட்டி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் (SAIL) ஒரு பொதுத்துறை நிறுவனமானது 1973 இல் நிறுவப்பட்டது.**
- **தொழில் வளர்ச்சி** : **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் பிலாய் , துர்காபூர் மற்றும் ரூர்கேலா ஆகிய இடங்களில் பெரிய எஃகு ஆலைகள் நிறுவப்பட்டதன் மூலம் எஃகு தொழில்துறை விரைவான வளர்ச்சியைக் கண்டது. JSW ஸ்டீல் , டாடா ஸ்டீல் மற்றும் எஸ்ஸார் ஸ்டீல் ஆகியவை தனியார் துறையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.**
- **சவால்கள் மற்றும் நவீனமயமாக்கல்** : **தொழில்துறை ஆரம்பத்தில் காலாவதியான தொழில்நுட்பத்துடன் போராடியபோது, 1990கள் மற்றும் 2000 களில், எஃகு தொழில்துறையானது தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் மூலம் நவீனமயமாக்கத் தொடங்கியது, செயல்திறன் மற்றும் உலகளாவிய போட்டித்தன்மையில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. உலக அளவில் எஃகு உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று.**

4. தோட்டத் தொழில்கள் (தேயிலை, காபி மற்றும் ரப்பர்)

தேயிலை தொழில்

- அறிமுகம் : இந்தியாவில் தேயிலை சாகுபடி 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சியின் கீழ் தொடங்கியது. ஆங்கிலேயர்கள் அஸ்ஸாம் , டார்ஜிலிங் மற்றும் நீலகிரி மலைகளில் தேயிலை தோட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தினர் .
- விரிவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி : 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், இந்தியா ஒரு முக்கிய தேயிலை உற்பத்தியாளராக ஆனது, குறிப்பாக பிரிட்டன் மற்றும் உலகின் பிற பகுதிகளில் வளர்ந்து வரும் தேவையை பூர்த்தி செய்ய.
- சுதந்திரத்திற்குப் பின் : சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தேயிலை ஒரு முக்கிய ஏற்றுமதி பொருளாக இருந்தது, குறிப்பாக இங்கிலாந்து, ரஷ்யா மற்றும் பிற நாடுகளுக்கு. சிறந்த தோட்ட நிர்வாகம், தொழிலாளர்களுக்கான நியாயமான ஊதியம், நிலைபேறான முன்முயற்சிகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை அரசாங்கம் தேயிலை தொழிற்துறையை நவீனப்படுத்துவதற்காக அறிமுகப்படுத்தியது.

காபி தொழில்

- அறிமுகம் : காபி தோட்டத் தொழில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர்களால், முதன்மையாக கர்நாடகா , கேரளா மற்றும் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது .
- வளர்ச்சி : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இந்தியா காபி, குறிப்பாக அரேபிகா மற்றும் ரோபஸ்டா வகைகளை உற்பத்தி செய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருந்தது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பின் : சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, காபி உற்பத்தி நிலையான வளர்ச்சியைக் கண்டது, இந்தியா உலகளவில், குறிப்பாக ஐரோப்பா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் வட அமெரிக்காவிற்கு காபி ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் ஒன்றாக மாறியது.

ரப்பர் தொழில்

- அறிமுகம் : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயர்களால் ரப்பர் தொழில் இந்தியாவிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, குறிப்பாக கேரளாவில் , இது இந்தியாவின் ரப்பர் தோட்டங்களின் மையமாக மாறியுள்ளது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் இயற்கை ரப்பர் உற்பத்தியில் உலகின் மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளர்களில் ஒன்றாக இந்தியா ஆனது. ரப்பர் பல்வேறு தொழில்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது, குறிப்பாக டயர்கள் மற்றும் பிற வாகன தயாரிப்புகளின் உற்பத்தியில்.

பருத்தி , சணல் , இரும்பு மற்றும் எஃகு மற்றும் தோட்டப் பயிர்களான தேயிலை , காபி மற்றும் ரப்பர் போன்ற முக்கிய தொழில்கள் 1857 முதல் இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாற்றில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவை தொழில்துறை வளர்ச்சி, ஏற்றுமதி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. காலனித்துவக் கொள்கைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப சவால்கள் இந்தத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைப் பாதித்தாலும், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய உத்திகள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள், உலகமயமாக்கலுடன் சேர்ந்து, இந்தியாவின் தொழில்துறை நிலப்பரப்பின் முக்கிய பகுதிகளை நவீனமயமாக்கவும் மற்றும் இருக்கவும் அனுமதித்தன.

முதல் உலகப் போர் மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சியின் தாக்கம்

முதல் உலகப் போர் (1914-1918) மற்றும் 1857 முதல் இந்தியாவில் தொழில்துறை வளர்ச்சியின் தாக்கம் பன்முகத்தன்மை கொண்டது, அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகத் துறைகளில் ஆழமான வழிகளில் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. இந்த தாக்கங்களின் விரிவான பகுப்பாய்வு கீழே உள்ளது:

1. முதல் உலகப் போரின் (1914-1918) தாக்கம் இந்தியாவில்

அ பொருளாதார விளைவுகள்

- அதிகரித்த பொருளாதாரச் சுமை : முதல் உலகப் போர் இந்தியாவின் மீது குறிப்பிடத்தக்க நிதி நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவை ராணுவ தளவாடங்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கான தளமாக பயன்படுத்தியது . மூலப்பொருட்கள், துருப்புக்கள் மற்றும் நிதியுதவி வழங்குவதன் மூலம் இந்தியா போர் முயற்சிக்கு பங்களிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- பணவீக்கம் மற்றும் உணவுப் பற்றாக்குறை : போரினால் இந்தியாவில் பணவீக்கம் ஏற்பட்டது, வாழ்க்கைச் செலவு, குறிப்பாக உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்வு. போர் விவசாய உற்பத்தி மற்றும் வர்த்தகத்தை சீர்குலைத்தது, பஞ்சம் மற்றும் உணவு பற்றாக்குறையை அதிகப்படுத்தியது.
- தொழில்மயமாக்கல் : போர் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாக இந்தியாவிலிருந்து வளங்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் ஆங்கிலேயர்களின் முக்கியத்துவம் உள்நாட்டுத் தொழில்களில் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. பல உள்ளூர் தொழில்கள் இந்தியாவிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பிரிட்டிஷ் உற்பத்தி பொருட்களுடன் போட்டியிட போராடின.

பி. அரசியல் தாக்கம்

- தேசியவாதமும் அரசியல் அணிதிரட்டலும் : போர் இந்திய தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக்கு ஒரு ஊக்கியாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் போர் முயற்சிக்கு இந்திய பங்களிப்புகள் அரசியல் சலுகைகளுடன் சந்திக்கப்படவில்லை, இது வெறுப்பையும் சுயராஜ்யத்திற்கான கோரிக்கையையும் தூண்டியது. போர் சுதந்திர ஆசையை தீவிரப்படுத்தியது.
- அதிகரித்து வரும் அரசியல் செயல்பாடு : பால் கங்காதர் போன்ற இந்தியத் தலைவர்களின் அதிகரித்த ஈடுபாட்டுடன் அரசியல் நிலப்பரப்பு மாறியதுதிலகர் , அன்னி பெசன்ட் மற்றும் பலர், மக்களைத் திரட்டத் தொடங்கினர். ஹோம் ரூல் இயக்கம் போரின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் வேகம்

பெற்றது, இந்தியாவிற்கு அதிக சுயாட்சி வேண்டும் என்று வாதிட்டது.

- ரவுலட் சட்டம் (1919) : பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் மீதான விரக்தியானது அடக்குமுறையான ரவுலட் சட்டம் (1919) நிறைவேற்றப்பட்டதில் உச்சத்தை அடைந்தது, இது காலனித்துவ அரசாங்கம் இந்தியர்களை விசாரணையின்றி கைது செய்து காவலில் வைக்க அனுமதித்தது. இது ஜாலியன் வாலா உட்பட பரவலான போராட்டங்களுக்கும் வன்முறைகளுக்கும் வழிவகுத்ததுபாக் படுகொலை (1919).

c. சமூக மாற்றங்கள்

- தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீதான தாக்கம் : இந்தியாவில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு, குறிப்பாக பம்பாய் (மும்பை) மற்றும் கல்கத்தா (கொல்கத்தா) போன்ற இடங்களில் தொழில்துறையில் போர் உதவியது. இது தொழிற்சங்கங்கள் உருவாவதற்கும் தொழிலாளர் அமைதியின்மை அதிகரிப்பதற்கும் வழிவகுத்தது.
- பெண்களின் பங்கு : இந்தியாவில் உள்ள பெண்கள், போரின் போது தொழிலாளர் மற்றும் அரசியல் இயக்கங்களில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர், ஏனெனில் பட்டியலிட்ட ஆண்களால் காலியாக இருந்த தொழில்கள் மற்றும் சமூக சேவைகளில் அவர்கள் பாத்திரங்களை ஏற்றனர். இது பெண்களின் அதிகாரம் மற்றும் இறுதியில் இந்தியாவில் பெண்கள் உரிமை இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கும் பங்களித்தது.

2. 1857 முதல் இந்தியாவில் தொழில்துறை வளர்ச்சி

அ ஆரம்பகால வளர்ச்சிகள் (1857-1900)

- கிளர்ச்சிக்குப் பிந்தைய தாக்கம் : 1857 இந்தியக் கலகம் ஒரு திருப்புமுனை. கிளர்ச்சியை அடக்கிய பிறகு, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவின் மீதான தனது கட்டுப்பாட்டை இறுக்கியது மற்றும் இந்தியாவில் உள்நாட்டு தொழில் வளர்ச்சியை வளர்ப்பதை விட பிரிட்டனில்

தொழில்மயமாக்கலுக்கான ஆதாரங்களை பிரித்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்தியது.

- ரயில்வே மற்றும் உள்கட்டமைப்பு : பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று ரயில்வே விரிவாக்கம் ஆகும். 1850 முதல் 1900 வரை, இந்தியாவில் ரயில்வே வேகமாக வளர்ந்தது, பல்வேறு பகுதிகளை இணைக்கிறது மற்றும் சரக்குகள், வளங்கள் மற்றும் துருப்புக்களின் இயக்கத்தை எளிதாக்கியது. இது பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்கு சேவை செய்தாலும், பிராந்தியங்களை இணைப்பதன் மூலமும் சந்தைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும் எதிர்கால தொழில்மயமாக்கலுக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது.
- வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்மயமாக்கல் : ஆரம்ப காலனித்துவ காலத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்துறை வளர்ச்சி இருந்தது. உலக சந்தையில் போட்டியாக இருந்த ஜவுளி போன்ற உள்நாட்டு உற்பத்தித் தொழில்களை ஆங்கிலேயர்கள், மலிவான பிரிட்டிஷ் பொருட்களை சந்தையில் வெள்ளம் கொண்டு நசுக்கினர்.

பி. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தொழில்துறை வளர்ச்சி (1900-1947)

- இந்திய முதலாளிகளின் எழுச்சி : 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்து, சில இந்திய தொழில்முனைவோர் தொழில்களை, குறிப்பாக ஜவுளி, இரும்பு மற்றும் எஃகு ஆகியவற்றில் நிறுவத் தொடங்கினர். டாடாக்கள் , பிர்லாக்கள் மற்றும் மெர்மன்கள் போன்ற முக்கிய குடும்பங்கள் இந்திய தொழில்களின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.
    - டாடா இரும்பு மற்றும் எஃகு நிறுவனம் (டிஸ்கோ) இந்தியாவின் மிக முக்கியமான தொழில்துறை வளர்ச்சிகளில் ஒன்றாகும். இது பிரிட்டிஷ் மாதிரியான வளங்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் இருந்து அதிக உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, இந்திய தலைமையிலான தொழில்துறை திட்டத்திற்கு மாறுவதைக் குறிக்கிறது.

- ஜவுளித் தொழில் : குறிப்பாக பம்பாய், அகமதாபாத் மற்றும் சூரத் ஆகிய இடங்களில் ஜவுளித் தொழில் வளர்ச்சியடைந்த முதல் துறைகளில் ஒன்றாகும் . இந்திய மில் உரிமையாளர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆலைகளின் ஏகபோகத்தை சவால் செய்யத் தொடங்கினர் மற்றும் ஜவுளி ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கினர்.
- அரசியல் மற்றும் பொருளாதார தன்னம்பிக்கைக்கான வளர்ந்து வரும் தேவை : தொழில்துறை வளர்ச்சி தொடர்ந்ததால், பொருளாதார சுதந்திரத்திற்கான அழைப்புகளும் அதிகரித்தன. "சுதேசி" (தன்னம்பிக்கை) என்ற கருத்து இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் ஒரு மையக் கருப்பொருளாக மாறியது, குறிப்பாக 1905 வங்காளப் பிரிவினைக்குப் பிறகு, பிரித்து ஆட்சி செய்யும் முயற்சியாகக் காணப்பட்டது.

c. தொழில் வளர்ச்சியில் முதலாம் உலகப் போரின் பங்கு (1914-1918).

- போர்க்கால தொழில்துறை வளர்ச்சி : முதலாம் உலகப் போரின் போது, மூலப்பொருட்கள், உணவு மற்றும் துருப்புக்களின் சப்ளையராக இந்தியாவின் பங்கு சில தொழில்களுக்கு தற்காலிக ஊக்கத்தை அளித்தது. இராணுவப் பொருட்கள், ஜவுளிகள் மற்றும் உபகரணங்கள் போன்ற பொருட்களின் தேவை குறுகிய கால அதிகரிப்பைக் கண்டது.
- கனரக தொழில்துறையின் வளர்ச்சி : பிரிட்டனுடன் ஒப்பிடும்போது அது இன்னும் ஆரம்ப நிலையில் இருந்தபோதிலும், பாதுகாப்பு மற்றும் கனரகத் தொழிலுக்கான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான இந்தியாவின் திறனைப் போர் எடுத்துக்காட்டுகிறது. போருக்குப் பின், பிரிட்டனைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைப்பதற்காக உள்நாட்டுத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கான உந்துதல் அதிகரித்தது.
- தேசியவாத இயக்கங்கள் மீதான தாக்கம் : தொழில் வளர்ச்சி சுயராஜ்யத்திற்கான கோரிக்கையை தூண்டியது, ஏனெனில் பிரிட்டிஷ் தலையீடு தேவையில்லாமல் இந்தியா தனது பொருளாதாரம் மற்றும் தொழில்களை நிலைநிறுத்தும் திறனைக் கொண்டுள்ளது.

3. முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிகள் மற்றும் போர்களுக்கு இடையேயான காலம் (1918-1947)

- **பொருளாதாரத் தன்னம்பிக்கை : போருக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் பொருளாதாரத் தன்னிறைவுக்கான அதிக முயற்சிகளைக் கண்டது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC) மற்றும் பிற தேசியவாத குழுக்கள் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுக்கு வாதிட்டன, மேலும் ஸ்வராஜ் (சுயராஜ்யம்) க்கான பரந்த இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக தொழில்மயமாக்கலுக்கான அழைப்புகள் அதிகரித்து வருகின்றன .**
- **தொழில்துறை கொள்கை மற்றும் அரசின் தலையீடு : 1930களில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நலன்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்த ஒரு கட்டமைப்பிற்குள் இருந்தாலும், இந்தியாவின் தொழில்துறை உள்கட்டமைப்பின் சில அம்சங்களை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. இருப்பினும், ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற இந்தியர்கள் தொழில்மயமாக்கலில் அதிக அரசு ஈடுபாட்டிற்காக வாதிடத் தொடங்கினர்.**
- **இந்திய தொழில்துறை சங்கங்களின் உருவாக்கம் : இந்த காலகட்டத்தில் இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறை கூட்டமைப்பு (FICCI) போன்ற பல தொழில்துறை சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன, இது தொழில்துறை வளர்ச்சிக்காக வாதிடுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது மற்றும் அரசாங்க கொள்கைகளை பாதிக்கிறது.**

1857 முதல் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட முதல் உலகப் போர் மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சியின் தாக்கம் பொருளாதார சுயசார்பு மற்றும் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கான பரந்த போராட்டங்களுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. முதல் உலகப் போர் இந்திய தேசியவாதத்திற்கு ஒரு ஊக்கியாக செயல்பட்டது, அதே நேரத்தில் தொழில்துறை வளர்ச்சியின் சில அம்சங்களை விரைவுபடுத்தியது, குறிப்பாக ஜவுளி, இரும்பு மற்றும் எஃகு துறைகளில். போருக்குப் பிந்தைய காலம் மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், காலனித்துவ பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகள் பிரிட்டிஷ்

நலன்களுக்குச் சாதகமாக இருந்த போதிலும், உள்நாட்டுத் தொழில்களின் மெதுவான ஆனால் நிலையான வளர்ச்சியைக் கண்டது. இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கல் தேசியவாத சொற்பொழிவின் முக்கிய பகுதியாக மாறியது, மேலும் அதன் வளர்ச்சி 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கான களத்தை அமைக்க உதவியது .

இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எழுச்சி

1857 CE முதல் இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எழுச்சி இந்தியாவின் காலனித்துவ வரலாறு, மாறிவரும் உலகளாவிய பொருளாதார இயக்கவியல் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்திய சமூகத்தின் மாற்றம் ஆகியவற்றுடன் சிக்கலான முறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வளர்ச்சியானது, உள்ளூர் நிலைமைகள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்ஜியத்தால் திணிக்கப்பட்ட பெரிய பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்புகள் ஆகிய இரண்டின் தாக்கத்தால் பல கட்டங்களில் காணப்படலாம். இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பரிணாமம் என்பது ஒரு சிக்கலான செயல்முறையாகும், இதில் புதிய பொருளாதார உயரடுக்கின் தோற்றம், தொழில்துறை நடவடிக்கைகளின் விரிவாக்கம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளில் மூலதனத்தை ஒருங்கிணைப்பது ஆகியவை அடங்கும்.

1. 1857-க்கு முன்: பழங்குடி வணிகர் மற்றும் கைவினைஞர் வகுப்புகள்

1857 க்கு முன், இந்தியா ஒரு துடிப்பான பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருந்தது, குறிப்பாக ஜவுளி, உலோக வேலைகள் மற்றும் விவசாய உற்பத்தியில் செழிப்பான வர்த்தகம் மற்றும் தொழில். உள்ளூர் வணிக வகுப்புகள் (பனியாக்கள் , செட்டியார்கள் மற்றும் மார்வாரிகள் போன்றவை) வர்த்தகத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தன, இந்தியாவிற்குள்ளும் சர்வதேச அளவிலும், குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கான கடல்

வழிகள் வழியாக. பூர்வீக முதலாளித்துவத்தில் நிலம் வைத்திருக்கும் பிரபுக்கள் மற்றும் சக்திவாய்ந்த பிராந்திய ஆட்சியாளர்களும் அடங்குவர், அவர்கள் விவசாயம், வரிகள் மற்றும் வர்த்தகம் மூலம் செல்வத்தை குவித்தனர்.

இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகள் கடுமையான வரிகளை விதித்து, உள்ளூர் தொழில்களை சீர்குலைத்து, பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்காக இந்திய வர்த்தகத்தைத் திருப்பியதன் மூலம் இந்த பாரம்பரிய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தத் தொடங்கின.

2. 1857 இன் பின்விளைவுகள் மற்றும் புதிய பொருளாதார உயரடுக்குகளின் தோற்றம்

1857 இந்தியக் கிளர்ச்சி (சிப்பாய் கலகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) இந்திய வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனை. கிளர்ச்சியே நசுக்கப்பட்டாலும், அது காலனித்துவ நிர்வாகத்தில் பல குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. பிரிட்டிஷ் அரசானது கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடமிருந்து இந்தியாவை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்தியது, மேலும் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நலன்களை ஒருங்கிணைப்பதில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

1857-க்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், காலனித்துவ அரசு கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியது, இது ஒரு புதிய வகை தொழில்துறை மற்றும் வணிக உயரடுக்கின் உருவாக்கத்தை படிப்படியாக ஊக்குவிக்கிறது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசு இரயில்வே, துறைமுகங்கள் மற்றும் தந்திகள் போன்ற உள்கட்டமைப்பின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தது, இது மூலப்பொருட்களைப் பிரித்தெடுப்பதற்கும் பொருட்களை நகர்த்துவதற்கும் உதவியது. இருப்பினும், இந்தக் கொள்கைகள் முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்குப் பயனளித்தன, மேலும் இந்தியப் பொருளாதாரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொழில்துறை வளர்ச்சியுடன் பெரும்பாலும் விவசாயம் சார்ந்ததாகவே இருந்தது.

ஆயினும்கூட, 1857 க்குப் பிறகு புதிய முதலாளித்துவ சக்திகள் தோன்றின, குறிப்பாக பம்பாய் (இப்போது மும்பை), கல்கத்தா (இப்போது கொல்கத்தா) மற்றும் மெட்ராஸ் (இப்போது சென்னை) போன்ற நகர்ப்புற மையங்களில். இந்த நகரங்கள் வணிகம் மற்றும் நிதி மையங்களாக மாறியது, மேலும் இந்திய தொழில்முனைவோர் காலனித்துவ பொருளாதாரத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகிக்கத் தொடங்கினர்.

3. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி: இந்திய வணிக நிறுவனங்களின் எழுச்சி

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், குறிப்பாக குஜராத்தி, மார்வாரி மற்றும் பார்சி சமூகத்தினரிடையே இந்திய முதலாளித்துவத்தின் புதிய குழு உருவாகத் தொடங்கியது. இந்த வணிகர்கள் பெரும்பாலும் வர்த்தகம், வங்கி மற்றும் தொழில்துறை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர், மேலும் அவர்களில் பலர் பிரிட்டிஷ் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் மூலப்பொருட்களைக் கையாள்வதன் மூலம் தங்கள் செல்வத்தை உருவாக்கினர். அவற்றின் உயர்வுக்கான சில முக்கிய காரணிகள்:

- ரயில்வே மேம்பாடு : பிரிட்டிஷ் பொருளாதார மூலோபாயத்தின் இன்றியமையாத பகுதியாக இருந்த ரயில்வே கட்டுமானத்தில் இந்திய முதலாளிகள் அதிகளவில் முதலீடு செய்தனர். இந்திய நிதியாளர்களும் வர்த்தகர்களும் பெரும்பாலும் ரயில்வேயின் வளர்ச்சியில் முதலீடு செய்தனர், இருப்பினும் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் மேற்பார்வையின் கீழ் அவ்வாறு செய்தனர்.
- தோட்டங்கள் மற்றும் தொழில்கள் : சில இந்தியர்கள் சணல் , ஜவுளி , நிலக்கரி சுரங்கம் மற்றும் பருத்தி ஆலைகள் போன்ற வளர்ந்து வரும் தொழில்களில் வணிகங்களை நிறுவத் தொடங்கினர் . வங்காளம், மகாராஷ்டிரா, குஜராத் ஆகிய மாநிலங்களில் தொழில்களின் வளர்ச்சி முக்கியமானது.
- வணிகக் குடும்பங்களின் எழுச்சி : டாடாக்கள் , பிர்லாக்கள் மற்றும் அம்பானிகள் போன்ற முக்கிய குடும்பங்கள் பின்னர் பெரிய தொழில்துறை நிறுவனங்களாக மாறுவதற்கு

அடித்தளம் அமைக்கத் தொடங்கின. உதாரணமாக, ஜம்செட்ஜி டாடா இந்தியாவின் முதல் எஃகு ஆலையை நிறுவிய பெருமைக்குரியவர், அதே நேரத்தில் பிர்லாஸ் மற்றும் லால்பாய்ஸ் முக்கிய தொழில்துறை முயற்சிகளை நிறுவினர், முதன்மையாக ஜவுளி மற்றும் இரசாயனங்கள்.

4. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி: தொழில்துறை வளர்ச்சி மற்றும் ஒரு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பிறப்பு

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்தியப் பொருளாதாரம் சில முக்கியமான மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகத் தொடங்கியது. பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் இன்னும் பிரிட்டிஷ் மூலதனத்திற்கு சாதகமாக இருந்தாலும், ஒரு சில இந்திய தொழில்முனைவோர் பாரம்பரிய வர்த்தகத்தை தாண்டி உற்பத்தி மற்றும் தொழில்துறையில் பல்வகைப்படுத்தவும் மற்றும் செல்லவும் தொடங்கினர் .

வளர்ச்சிகள்:

- **சுதேசி இயக்கம் (1905-1908) : வங்காளப் பிரிவினையின் பிரதிபலிப்பாக இருந்த சுதேசி இயக்கம், உள்நாட்டுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதையும், இந்தியருக்குச் சொந்தமான தொழில்களை நிறுவுவதையும் ஊக்குவித்தது. இந்த தேசியவாத இயக்கம் பொருளாதார சுயசார்பு யோசனையை ஊக்குவிக்க உதவியது மற்றும் இந்திய தொழில்கள், குறிப்பாக ஜவுளி வளர்ச்சியில் பங்கு வகித்தது.**
- **தேசியவாத அரசியலில் இந்திய முதலாளிகளின் பங்கு : புதிய தலைமுறை இந்திய வணிகத் தலைவர்கள், குறிப்பாக பம்பாய், கொல்கத்தா மற்றும் அகமதாபாத், வளர்ந்து வரும் தேசியவாத அரசியலில் தங்களுக்கான பங்கைக் காணத் தொடங்கினர். இந்திய முதலாளித்துவவாதிகள் பெரும்பாலும் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களைத் தேடும் மிதவாத தேசியவாதிகளுடன் கூட்டணியில் இருந்தனர், ஆனால் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கான வழிகளையும் தேடுகின்றனர்.**

- தொழில்களின் வளர்ச்சி : இந்திய ஜவுளித் தொழில், குறிப்பாக பம்பாய் மற்றும் அகமதாபாத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது. பிர்லா , சேத்தியா மற்றும் ஷா குடும்பங்கள் ஜவுளி ஆலைகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர், அதே நேரத்தில் டாடாக்கள் எஃகு , நீர் மின்சாரம் மற்றும் இரசாயனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மாற்றப்பட்டனர்.
- வங்கி மற்றும் நிதி : பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி (1894) மற்றும் HDFC (1944) போன்ற புதிய இந்திய வங்கிகள் இந்த காலகட்டத்தில் நிறுவப்பட்டன, இருப்பினும் அவை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ விதிமுறைகளின் வரம்பிற்குள் செயல்பட்டன.

5. முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய மற்றும் போர்க் காலகட்டம்

முதலாம் உலகப் போரைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் இந்திய முதலாளிகளுக்கு பொருளாதார விரிவாக்கம் மற்றும் சவால்கள் இரண்டையும் கண்டது. ஒருபுறம், முதலாம் உலகப் போர், இந்தியத் தொழில்துறைக்கு பிரிட்டிஷ் இராணுவத்திற்கு பொருட்களை வழங்குவதற்கான வாய்ப்புகளைத் திறந்தது, மேலும் போரின் போது பல இந்திய நிறுவனங்கள் வளர்ந்தன. மறுபுறம், போருக்கு இடையிலான ஆண்டுகள் பொருளாதார உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் சமூக அமைதியின்மை ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்டன .

காலத்தின் அம்சங்கள்:

- தொழில்துறை ஒருங்கிணைப்பு : டாடா , பிர்லா மற்றும் மிஸ்திரி போன்ற பெரிய வணிக நிறுவனங்கள் ஜவுளி, எஃகு, இரசாயனங்கள் மற்றும் சிமெண்ட் உள்ளிட்ட பல்வேறு தொழில்களில் தங்கள் ஆர்வத்தை விரிவுபடுத்தியுள்ளன.
- பெரும் மந்தநிலையின் தாக்கம் (1929) : மந்தநிலை இந்திய தொழில்துறையை கடுமையாக பாதித்தது. சில இந்திய முதலாளிகள் நிதி நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டாலும், மற்றவர்கள் நெருக்கடியான தொழில்கள் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தினர்.

6. சுதந்திரத்திற்குப் பின்: நவீன முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் உருவாக்கம்

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு , இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஒரு புதிய இறையாண்மை நாட்டில் ஒரு புதிய பாத்திரத்தை ஏற்றது. இந்தியா ஒரு கலப்பு பொருளாதார மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டது , ஒரு சோசலிச பொதுநல அரசின் கூறுகளை ஒரு முதலாளித்துவ சந்தைப் பொருளாதாரத்துடன் இணைத்தது. முதல் பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமையில் பொதுத்துறை வேகமாக வளர்ந்தது, அதே நேரத்தில் தனியார் முதலாளிகள் தொழில்துறை வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர் .

- **நேருவியன் மாதிரி : நேருவின் கொள்கைகள் அரசு தலைமையிலான தொழில்மயமாக்கலுக்கு ஆதரவாக இருந்தது, இது பெரிய பொதுத்துறை நிறுவனங்களை நிறுவ வழிவகுத்தது. இருப்பினும், இந்திய முதலாளிகள், குறிப்பாக டாடாக்கள் , பிர்லாக்கள் மற்றும் மல்லையாக்கள் போன்ற முக்கிய குடும்பங்கள் , பெரும்பாலும் அரசுடன் இணைந்து வளர்ந்து வரும் தனியார் துறையில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.**
- **உரிமம் ராஜ் : சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பல தசாப்தங்களில், இந்திய அரசாங்கம் உரிம அனுமதி ராஜ்யை அமல்படுத்தியது , இது தனியார் துறையை பெரிதும் கட்டுப்படுத்தியது மற்றும் முக்கிய தொழில்களில் நுழைவதைக் கட்டுப்படுத்தியது. இந்த இறுக்கமான அரசுக் கட்டுப்பாட்டின் கொள்கையானது ஒரு அனுசரணை அமைப்பை உருவாக்கியது , அங்கு பெரிய தொழிலதிபர்கள் செயல்படவும் விரிவாக்கவும் அரசாங்க உரிமங்களை நம்பியிருந்தனர்.**

7. தாராளமயமாக்கல் மற்றும் புதிய முதலாளிகளின் எழுச்சி (1991-தற்போது)

1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் இந்தியாவின் பொருளாதார கொள்கைகளில் வியத்தகு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள், கட்டுப்பாடு நீக்கம்,

தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் அதிக ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை இந்திய முதலாளித்துவத்தை விரைவாக விரிவுபடுத்த அனுமதித்தன.

- புதிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எழுச்சி : பொருளாதாரத்தின் தாராளமயமாக்கல் தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) , தொலைத்தொடர்பு , ரியல் எஸ்டேட் மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்கள் போன்ற புதிய துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு அனுமதித்தது . தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள் முகேஷ் போன்ற புதிய வணிகக் குடும்பங்களை அனுமதித்தனஅம்பானியின் ரிலையன்ஸ் குழுமம் , அசிம் பிரேம்ஜியின் விப்ரோ , ரத்தன் டாடாவின் டாடா குழுமம் ஆகியவை உலக அளவில் பங்குபெறும்.
- குடும்ப வணிகங்களின் பங்கு : சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிறுவனங்கள் பங்கு வகித்தாலும், டாடாக்கள் , பிர்லாக்கள் மற்றும் அம்பானிகள் போன்ற குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான வணிகக் குழுக்கள் இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் முக்கியத் துறைகளில் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தின. இந்திய பங்குச் சந்தையில் பல முக்கிய முதலாளிகளின் செல்வம் அதிகரித்தது.

1857 முதல் இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எழுச்சி தழுவல், நெகிழ்ச்சி மற்றும் மாற்றத்தின் கதை. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தின் வணிகர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் முதல் காலனித்துவ காலத்திற்குப் பிந்தைய காலனித்துவ காலத்தின் தொழிலதிபர்கள் வரை, இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை வடிவமைப்பதில் இந்திய முதலாளிகள் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர். அவர்களின் வளர்ச்சி பெரும்பாலும் காலனித்துவக் கொள்கைகளால் எளிதாக்கப்பட்டது, ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிலப்பரப்பால் மாறியது. 21 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்தியா ஒரு சக்திவாய்ந்த, உலகமயமாக்கப்பட்ட முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தோற்றத்தைக் கண்டது, அது நாட்டின் பொருளாதார மாற்றத்தின் மையத்தில் உள்ளது.

அலகு: III

வர்த்தகம், நிதி மற்றும் வங்கி

உள்நாட்டு வர்த்தகம்

பல்வேறு அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணிகளால் தாக்கம் செலுத்தப்பட்ட வளர்ச்சிகளுடன், இந்தியாவில் உள்நாட்டு வர்த்தகம் நீண்ட மற்றும் சிக்கலான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. 1857 CE முதல், இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தக நிலப்பரப்பு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது, பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கைகள், ரயில்வேயின் வளர்ச்சி மற்றும் பின்னர், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பொருளாதார சீர்திருத்தங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது. 1857 CE முதல் இந்தியாவில் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் வரலாற்று கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. பிரிட்டிஷாருக்கு முந்தைய காலம் (1857க்கு முன்)

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முன், இந்தியா பல்வேறு பகுதிகளை இணைக்கும் நன்கு நிறுவப்பட்ட வர்த்தக வழிகளால் எளிதாக்கப்பட்ட உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் வளமான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்தது. ராஜ்ஜியங்களுக்குள்ளும், தக்காண பீடபூமி, கங்கைச் சமவெளி, கடலோரப் பகுதிகள் மற்றும் உள்நாடு போன்ற பகுதிகளிலும் வர்த்தகம் நிகழ்ந்தது. முக்கிய வர்த்தக பொருட்கள் அடங்கும்:

- விவசாயப் பொருட்கள் : தானியங்கள், மசாலாப் பொருட்கள் மற்றும் பருத்தி ஆகியவை உள்நாட்டில் வர்த்தகம் செய்யப்பட்டன.
- கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள் : ஜவுளி, மட்பாண்டங்கள் மற்றும் உலோக பொருட்கள் பல்வேறு பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு உள்நாட்டில் வர்த்தகம் செய்யப்படுகின்றன.
- ஆடம்பர பொருட்கள் : விலையுயர்ந்த கற்கள், பட்டு மற்றும் பிற உயர் மதிப்புள்ள பொருட்கள் வர்த்தகம் செய்யப்பட்டன.

உள்ளூர் சந்தைகள் (மண்டிகள்) மற்றும் பிராந்திய கண்காட்சிகள் (மேளாக்கள்) வர்த்தகத்திற்கான பொதுவான இடங்களாக இருந்தன, மேலும் போக்குவரத்துக்கு ஆறுகள் முக்கியமானவை.

2. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தின் தாக்கம் (1857க்குப் பின்)

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகம் இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, முதன்மையாக வர்த்தக முறைகளை திசைதிருப்பும் மற்றும் பொருளாதாரத்தை மாற்றியமைக்கும் கொள்கைகள் மூலம்.

அ ரயில்வே மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு

19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ரயில்வே அறிமுகமானது உள்நாட்டு வர்த்தகத்தை பாதிக்கும் மிக முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்றாகும். இது கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற சந்தைகளை மிகவும் திறம்பட இணைக்கும் வகையில் நீண்ட தூரத்திற்கு பொருட்களை நகர்த்த அனுமதித்தது. இது பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது:

- பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு : பிரித்தானியர்கள் மூலப்பொருள் உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளை ஏற்றுமதிக்கான துறைமுகங்களுடன் இணைக்க ரயில் வலையமைப்பை விரிவுபடுத்தினர், ஆனால் இது பல்வேறு பிராந்தியங்களுக்கு இடையே உள்நாட்டு வர்த்தகத்தையும் எளிதாக்கியது.

- விவசாயத்தில் நிபுணத்துவம் : குறிப்பிட்ட சில பயிர்களை (குஜராத்தில் பருத்தி, வங்காளத்தில் சணல் அல்லது பஞ்சாபில் கோதுமை போன்றவை) உற்பத்தி செய்வதில் நிபுணத்துவம் பெற்ற பகுதிகள் மற்றும் அவற்றை நாடு முழுவதும் மிகவும் திறமையாக வர்த்தகம் செய்தன.

பி. விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ், இந்திய விவசாயம் வணிக ரீதியிலானதாக மாறியது, பருத்தி, இண்டிகோ, அபின் மற்றும் தேயிலை போன்ற பணப் பயிர்கள் ஏற்றுமதிக்காக வளர்க்கப்பட்டன. இருப்பினும், உள்நாட்டு வர்த்தகம் விரிவடைந்தது, குறிப்பாக அரிசி, கோதுமை மற்றும் பருப்பு வகைகள், வளர்ந் வரும் நகர்ப்புற மையங்களுக்கு உணவளிக்க உள்நாட்டில் வர்த்தகம் செய்யப்பட்டது.

c. ஏகபோக வர்த்தக நடைமுறைகள்

ஆங்கிலேயர்கள் ஏகபோக வர்த்தக நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர், அங்கு அவர்கள் முக்கிய பொருட்களின் வர்த்தகத்தை (□.கா. உப்பு, ஜவுளி மற்றும் அபின்) அரசு நடத்தும் ஏஜென்சிகள் மூலமாகவோ அல்லது உள்ளூர் வர்த்தகர்களுடன் கூட்டாண்மை மூலமாகவோ கட்டுப்படுத்தினர். இது வர்த்தகத்தின் இலவச ஓட்டத்தை கட்டுப்படுத்தியது மற்றும் உள்நாட்டு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு அடிக்கடி தடையாக இருந்தது.

ff. பாரம்பரிய தொழில்களின் வீழ்ச்சி

பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் கைத்தறி நெசவு மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள் போன்ற பல பாரம்பரிய இந்திய தொழில்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பிரிட்டிஷ் ஜவுளிகள் இந்திய சந்தையில் வெள்ளம் புகுந்து, உள்ளூர் கைவினைத் தொழில்களை இடமாற்றம் செய்தது. இது உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் தன்மையை மாற்றியது, முன்பு உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் இப்போது இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947 முதல்)

1947 **இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மற்றும் தொழில்மயமாக்கலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் உள்நாட்டு வர்த்தக அமைப்பு பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது.**

அ சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பொருளாதார திட்டமிடல்

அரசாங்கம் ஒரு கலப்பு பொருளாதார மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டது, அங்கு பொது மற்றும் தனியார் துறைகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பங்கு வகித்தன. முதல் சில ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல், தொழில்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் கவனம் செலுத்தியது, இவை அனைத்தும் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தில் மாற்றங்களுக்கு பங்களித்தன:

- **தொழில்மயமாக்கல் தொழிற்சாலைகளின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது, வர்த்தகத்திற்கான புதிய தயாரிப்புகளை உருவாக்கியது.**
- **பசுமைப் புரட்சி (1960கள்): விவசாயத்தில் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், குறிப்பாக பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில், உணவு தானியங்கள், குறிப்பாக கோதுமை மற்றும் அரிசி உற்பத்தியை அதிகரித்தது, அவை நாட்டிற்குள் பரவலாக வர்த்தகம் செய்யப்பட்டன.**

பி. தேசியமயமாக்கல் மற்றும் மாநில கட்டுப்பாடு

இந்திய அரசாங்கம் எஃகு, நிலக்கரி மற்றும் போக்குவரத்து போன்ற முக்கிய தொழில்களை தேசியமயமாக்கியது. முன்பு தனியார் உரிமையின் கீழ் இருந்த பல துறைகளை அரசு தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தது. இது சில சந்தைகளில் தனியார் வர்த்தகர்களின் ஆதிக்கத்தை குறைத்தது, ஆனால் சில துறைகளில் திறமையின்மைக்கு வழிவகுத்தது.

c. உள்நாட்டு வர்த்தக கொள்கைகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள்

அத்தியாவசியப் பொருட்கள் சட்டம் (1955) மற்றும் பல்வேறு மாநில அளவிலான வர்த்தக ஒழுங்குமுறைகள் உட்பட, சரக்குகளின் சமமான விநியோகத்தை உறுதி செய்வதற்கும், பதுக்கல் மற்றும் கறுப்புச் சந்தையை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் பல ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியது . இருப்பினும், இந்த விதிமுறைகள் சில சமயங்களில் சுதந்திர வர்த்தகத்திற்கு தடைகளை உருவாக்கியது.

ஈ. வர்த்தகத்தில் பிராந்திய வேறுபாடுகள்

ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளர்ச்சி இருந்தபோதிலும், இந்தியாவில் உள்நாட்டு வர்த்தகம் தொடர்ந்து பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை பிரதிபலிக்கிறது. சில பகுதிகள் (மகாராஷ்டிரா, குஜராத் மற்றும் தமிழ்நாடு போன்றவை) நன்கு வளர்ந்த உள்கட்டமைப்புடன் வணிக மையங்களாக வளர்ந்தன, மற்றவை (குறிப்பாக வடகிழக்கு மற்றும் கிராமப்புறங்களில்) வளர்ச்சியடையாமல் இருந்தன மற்றும் தேசிய சந்தைகளில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்டன.

4. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் (1991 முதல்)

1991 இல் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய பெரிய சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தது:

- **கட்டுப்பாடுகள் நீக்கம் மற்றும் சந்தை சீர்திருத்தங்கள் : அரசு கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துவது அதிக தனியார் துறை பங்கேற்பு மற்றும் புதிய தொழில்கள் மற்றும் வணிகங்களின் எழுச்சிக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது.**
- **சில்லறை வர்த்தகம் மற்றும் ஈ-காமர்ஸின் வளர்ச்சி : நவீன சில்லறை வணிகச் சங்கிலிகள் (ரிலையன்ஸ், பிக் பஜார் மற்றும் பிற போன்றவை) மற்றும் இ-காமர்ஸ் தளங்கள் (ஃப்ளிப்கார்ட் மற்றும் அமேசான் போன்றவை) உள்நாட்டு**

வர்த்தகத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தி, நாடு முழுவதும் பொருட்களை அணுகக்கூடியதாக மாற்றியது.

அ உலகமயமாக்கல் மற்றும் பிராந்திய வர்த்தகம்

உலகப் பொருளாதாரத்தில் இந்தியா மேலும் ஒருங்கிணைக்கப்படுவதால், உள்நாட்டு வர்த்தகமும் சர்வதேச தரத்துடன் மிகவும் இணைந்துள்ளது. எலக்ட்ரானிக்ஸ், மருந்துகள் மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்கள் போன்ற மதிப்பு கூட்டப்பட்ட பொருட்களின் வர்த்தகத்தில் இந்தியா உயர்வைக் கண்டது. நாட்டிற்குள் சரக்குகளின் இயக்கம் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக மாறியது, குறிப்பாக பெருநகரங்களில்.

பி. உள்கட்டமைப்பில் முன்னேற்றம்

உள்கட்டமைப்பு, குறிப்பாக சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் தளவாடங்களில் அதிகரித்த முதலீடு, உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் எளிமையை கணிசமாக மேம்படுத்தியது. தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் (NHDP) மற்றும் நவீன சரக்கு வழித்தடங்களின் கட்டுமானம் ஆகியவை போக்குவரத்துச் செலவுகள் மற்றும் நேரத்தைக் குறைக்க உதவியது, மேலும் நாட்டிற்குள் பொருட்களை நகர்த்துவதை எளிதாக்கியது.

c. ஜிஎஸ்டி மற்றும் வர்த்தக ஒருங்கிணைப்பு

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (ஜிஎஸ்டி) ஒரு முக்கிய சீர்திருத்தமாகும், இது இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தக அமைப்பை பல மாநில மற்றும் மத்திய வரிகளை ஒரே வரியுடன் மாற்றியமைத்தது. இது மாநில எல்லைகளில் சரக்குகளின் சுதந்திரமான இயக்கத்தை எளிதாக்கியது மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகத்தின் சிக்கலைக் குறைத்தது.

5. தற்போதைய போக்குகள் மற்றும் சவால்கள்

இன்று, இந்தியாவில் உள்நாட்டு வர்த்தகம் பரந்த, ஆற்றல்மிக்க மற்றும் தொடர்ந்து உருவாகி வருகிறது. முக்கிய போக்குகள் அடங்கும்:

- டிஜிட்டல் மாற்றம் : ஈ-காமர்ஸ், மொபைல் பயன்பாடுகள் மற்றும் டிஜிட்டல் கட்டண முறைகள் உள்நாட்டு சந்தைகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளன, சிறிய வர்த்தகர்கள் தேசிய மற்றும் சர்வதேச நுகர்வோரை அடைய அனுமதிக்கிறது.
- விவசாய வர்த்தகம் : விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், சேமிப்பை மேம்படுத்துதல், விரயத்தைக் குறைத்தல் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையை உறுதி செய்வதில் சவால்கள் உள்ளன. பண்ணை சட்டங்கள் (2020) , சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தாலும், விவசாய வர்த்தக நடைமுறைகளை நவீனமயமாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
- சில்லறைப் புரட்சி : இந்தியாவின் சொந்த விரிவடைந்து வரும் சில்லறை வணிகத் துறையுடன் உலகளாவிய சில்லறை வணிக நிறுவனங்களின் நுழைவு நகர்ப்புற வர்த்தகத்தை மறுவடிவமைத்துள்ளது, அதே நேரத்தில் கிராமப்புறங்களில் சிறிய அளவிலான வர்த்தகம் நெகிழ்ச்சியுடன் உள்ளது.
- பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் : மகாராஷ்டிரா, தமிழ்நாடு, குஜராத் மற்றும் கர்நாடகா போன்ற மாநிலங்கள் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தில் தொடர்ந்து முன்னணியில் இருக்கும் அதே வேளையில், உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் மற்றும் வடகிழக்கு போன்ற பகுதிகள் தேசிய வர்த்தக நெட்வொர்க்குகளில் குறைவாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன.

1857 CE முதல் இந்தியாவில் உள்ள உள்நாட்டு வர்த்தகம், பெரும்பாலும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட, பாரம்பரிய அமைப்பிலிருந்து மிகவும் நவீன, சிக்கலான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் வலையமைப்பாக மாறியுள்ளது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவமானது உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, மேலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் இந்த நிலப்பரப்பை மேலும் மாற்றியது. இன்று,

இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தகம் உலகமயமாக்கப்பட்ட மற்றும் டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரத்தில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வருவதால், வாய்ப்புகள் மற்றும் சவால்கள் இரண்டாலும் குறிக்கப்படுகிறது.

வெளி வர்த்தகம்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் ஆழமான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது, வரலாற்று, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்கள், குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கொள்கைகளின் தாக்கம் மற்றும் 1990 களில் பொருளாதாரத்தின் தாராளமயமாக்கல் ஆகியவற்றின் தாக்கம். 1857 CE முதல் இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் சுருக்கம் பின்வருமாறு.

1. பிரிட்டிஷாருக்கு முந்தைய காலம் (கி.பி. 1857க்கு முன்)

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்கு முன்பு, இந்தியா ஒரு செழிப்பான வெளி வர்த்தக வலையமைப்பைக் கொண்டிருந்தது. இந்திய வணிகர்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுடன் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

- பட்டு மற்றும் பருத்தி ஜவுளி : இந்தியா மத்திய கிழக்கு, தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் ஐரோப்பா போன்ற பகுதிகளுக்கு ஜவுளி, குறிப்பாக பருத்தி மற்றும் பட்டு ஏற்றுமதியில் ஒரு பெரிய ஏற்றுமதியாளராக இருந்தது.
- மசாலா, தேநீர் மற்றும் இண்டிகோஸ் : இந்தியா மசாலா, இண்டிகோ மற்றும் பின்னர் தேயிலை, குறிப்பாக ஐரோப்பாவிற்கு முக்கிய சப்ளையர்.
- விலைமதிப்பற்ற கற்கள் மற்றும் உலோகங்கள் : இந்தியா அதன் ரத்தினங்கள் மற்றும் விலைமதிப்பற்ற உலோகங்களுக்கு நன்கு அறியப்பட்டதாகும், அவற்றை ரோமானியப் பேரரசு, தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் பின்னர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தது.
- சூரத் மற்றும் கேம்பே போன்ற துறைமுகங்கள் : இவை வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திற்கான மையங்களாக, குறிப்பாக

போர்த்துகீசியம், டச்சு, பிரஞ்சு மற்றும் பின்னர் ஆங்கிலேயர் போன்ற ஐரோப்பிய வர்த்தகர்களுடன் செயல்பட்டன.

முகலாயப் பேரரசு மற்றும் பல்வேறு பிராந்திய அரசுகள் மத்திய ஆசியா, பெர்சியா, ஐரோப்பா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றுடன் செயலில் வர்த்தகப் பாதைகளைப் பராமரித்தன. இருப்பினும், வர்த்தகம் ஓரளவு துண்டு துண்டாக இருந்தது, மேலும் பொருட்களின் ஓட்டம் பெரும்பாலும் உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

2. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலம் (1857-1947)

1857 முதல் 1947 வரையிலான காலகட்டம் இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திற்கு மாற்றமாக இருந்தது, முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கைகள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு சேவை செய்யும் வகையில் பொருளாதாரத்தை மறுசீரமைத்தது.

அ பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதார தாக்கம்

- காலனித்துவ ஏகபோகங்கள் மற்றும் ஏற்றுமதி சார்ந்த கொள்கைகள் : பிரித்தானியப் பேரரசின் நலனுக்காக இந்தியாவின் வளங்களைச் சுரண்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள். ஆங்கிலேயர்கள் பின்வரும் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினர்:
    - இந்தியாவில் இருந்து பிரிட்டனுக்கு மூலப்பொருட்களை (பருத்தி, இண்டிகோ, தேயிலை, சணல் மற்றும் அபின் போன்றவை) ஏற்றுமதி செய்வதை ஊக்குவித்தது.
    - இந்தியாவை மூலப்பொருட்களின் ஆதாரமாகவும், பிரிட்டிஷ் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கான சந்தையாகவும் வைத்திருப்பதற்காக, இந்திய உற்பத்தியின், குறிப்பாக ஜவுளியின் வளர்ச்சியை மட்டுப்படுத்தியது.
    - இந்திய ஏற்றுமதிகள் மீது கடுமையான வரிகள் விதிக்கப்பட்டு, இந்திய தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதை கடினமாக்கியது.

- **செல்வத்தின் வடிகால் : பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முக்கிய விமர்சனங்களில் ஒன்று பொருளாதார வடிகால் ஆகும், அங்கு வர்த்தகத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட செல்வம் பிரிட்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்தியா தனது சொந்த தொழில்களில் சிறிய மறு முதலீட்டுடன், பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்கான சந்தையாக மாறியது.**

பி. வர்த்தகத்திற்கான உள்கட்டமைப்பு விரிவாக்கம்

- **ரயில்வே : பிரித்தானியர்கள் விரிவான இரயில்வே வலையமைப்புகளை முதன்மையாக ஏற்றுமதிக்கான துறைமுகங்களுக்கு மூலப்பொருட்களை கொண்டு செல்வதற்கு வசதியாக உருவாக்கினர். இந்த இணைப்பு மேம்படுத்தப்பட்டாலும், உள்கட்டமைப்பு இந்தியாவை விட பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நலன்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.**
- **துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்து : சர்வதேச வர்த்தகத்தின் மையமாக விளங்கிய பம்பாய் (மும்பை), கல்கத்தா (கொல்கத்தா), மற்றும் மெட்ராஸ் (சென்னை) போன்ற முக்கிய துறைமுகங்களை ஆங்கிலேயர்கள் விரிவுபடுத்தினர். ஆங்கிலேயர்கள் கப்பல் போக்குவரத்தையும் கட்டுப்படுத்தினர், இது வர்த்தக வழிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்த உதவியது.**

c. ஏற்றுமதி பொருட்கள்

- **பருத்தி : பருத்தி ஒரு முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளாக இருந்தது, குறிப்பாக ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு, அதன் தொழில்துறை புரட்சியை எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தியது.**
- **ஓபியம் : இந்தியா அபின் சப்ளையர், குறிப்பாக சீனாவிற்கு, அபின் போர்களுக்கு வழிவகுத்தது.**
- **தேயிலை : இந்தியா தேயிலையின் முக்கிய ஏற்றுமதியாளராக மாறியது, குறிப்பாக பிரிட்டனுக்கு, தேயிலை விநியோகத்திற்காக முன்னர் சீனாவை நம்பியிருந்தது.**

- சணல் : சணல் உற்பத்திக்கான முக்கிய மையமாக வங்காளம் ஆனது, ஆங்கிலேயர்கள் சணல் தொழிலை உலகளாவிய தேவையை பூர்த்தி செய்யும் வகையில், குறிப்பாக ஐரோப்பாவில் வளர்த்து வந்தனர்.
- மூலப் பொருட்கள் : இண்டிகோ, உப்பு மற்றும் பல்வேறு விவசாயப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட பிற ஏற்றுமதிகள்.

ஈ. பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களின் இறக்குமதி

இந்தியாவின் இறக்குமதியில் ஜவுளி, இயந்திரங்கள் மற்றும் இரும்பு பொருட்கள் உட்பட பிரிட்டனில் இருந்து முடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. பிரிட்டிஷ் உற்பத்தியாளர்கள் இந்தியாவில் ஒரு சிறைபிடிக்கப்பட்ட சந்தையால் பயனடைந்தனர், இது உள்ளூர் தொழில்களின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947-1991)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, அதன் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது, புதிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முன்னுரிமைகளால் வடிவமைக்கப்பட்டது.

அ பொருளாதார தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் இறக்குமதி மாற்றீடு

- இறக்குமதி மாற்று தொழில்மயமாக்கல் (ISI) : சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, சுயசார்பு மற்றும் உள்நாட்டுத் தொழில்களை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தும் உள்நோக்கிய பொருளாதார உத்தியை இந்தியா ஏற்றுக்கொண்டது. இது இறக்குமதியின் மீதான குறைந்த நம்பிக்கை மற்றும் கனரக தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது.
- உரிமம் ராஜ் : புதிய உள்நாட்டுத் தொழில்களைப் பாதுகாக்க இறக்குமதி உரிமங்கள், கட்டணங்கள் மற்றும் ஒதுக்கீடுகள் மூலம் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் மீது அரசாங்கம் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தியது.
- வர்த்தக பங்காளிகளின் பல்வகைப்படுத்தல் : பிரிட்டனுடனான வர்த்தகம் தொடர்ந்த போது, இந்தியாவும் மற்ற நாடுகளுடன், குறிப்பாக சோவியத் யூனியன் மற்றும் சோசலிச முகாம்

நாடுகள், அத்துடன் புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகளுடன் வர்த்தக உறவுகளை வளர்க்கத் தொடங்கியது.

பி. ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி

- ஏற்றுமதி : சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் இந்தியாவின் ஏற்றுமதிகள் தேயிலை, அரிசி மற்றும் மசாலாப் பொருட்கள், அத்துடன் கனிமங்கள், மூலப்பொருட்கள் மற்றும் ஜவுளி போன்ற விவசாயப் பொருட்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டன.
    - தேயிலை : உலகின் மிகப்பெரிய தேயிலை ஏற்றுமதியாளர்களில் ஒன்றாக இந்தியா இருந்து வருகிறது.
    - ஜவுளி : இந்தியாவின் ஜவுளித் தொழில், குறிப்பாக பருத்தி ஜவுளி, குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றுமதிப் பொருளாகத் தொடர்ந்தது.
    - விவசாயப் பொருட்கள் : அரிசி, கோதுமை, சணல் மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்கள் உள்ளிட்ட பிற ஏற்றுமதிகள்.
- இறக்குமதி : இந்தியாவின் இறக்குமதி தொழில்துறை பொருட்கள், இயந்திரங்கள், பெட்ரோலியம் மற்றும் உணவு தானியங்கள் மீது கவனம் செலுத்தியது.
    - பெட்ரோலியம் : பெட்ரோலியத்தின் உள்நாட்டு உற்பத்தி மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், இந்தியா எண்ணெய் இறக்குமதியை பெரிதும் நம்பியுள்ளது.
    - இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பம் : தொழில்மயமாக்கலுக்கு இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும், குறிப்பாக சோவியத் யூனியன் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இருந்து.
    - உணவு தானியங்கள் : பசுமைப் புரட்சி இருந்தபோதிலும், பற்றாக்குறை காலங்களில் இந்தியா உணவு தானியங்களை தொடர்ந்து இறக்குமதி செய்தது.

c. அபிவிருத்தி உதவி மற்றும் வெளிநாட்டு உதவிகளில் கவனம் செலுத்துங்கள்

இந்தியா தனது வளர்ச்சித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் ஒன்றியம் போன்ற நாடுகளின் வெளிநாட்டு உதவி மற்றும் உதவியை நம்பியுள்ளது. இந்த வெளிநாட்டு உதவி பெரும்பாலும் உணவு உதவி, இயந்திரங்கள் மற்றும் மேம்பாட்டுக் கடன்கள் வடிவில் வந்தது.

4. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் (1991-தற்போது)

1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. நாடு அதன் பாதுகாப்புவாதக் கொள்கைகளிலிருந்து விலகி உலகச் சந்தைகளுக்குத் திறந்து விட்டது.

அ சீர்திருத்தங்கள்

- **வர்த்தகத்தின் தாராளமயமாக்கல் : அரசாங்கம் கட்டணங்களைக் குறைத்தது, உரிம ஆட்சியை அகற்றியது மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டை ஊக்குவித்தது, மேலும் திறந்த மற்றும் போட்டி பொருளாதாரத்திற்கு வழிவகுத்தது.**
- **ரூபாயின் மதிப்புக் குறைப்பு : 1991 இல், இந்தியா அதன் நாணய மதிப்பைக் குறைத்தது, அதன் ஏற்றுமதிகளை அதிக போட்டித்தன்மையுடன் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டை ஊக்குவித்தது.**
- **ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு : இந்தியா ஏற்றுமதி சார்ந்த வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துகிறது, குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகள், மருந்துகள், ஜவுளி மற்றும் பிற துறைகளில்.**

பி. முக்கியமான துறைகளின் வளர்ச்சி

- **தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) : இன்ஃபோசிஸ், விப்ரோ மற்றும் டிசிஎஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் தங்கள் சர்வதேச இருப்பை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம், ஐடி சேவைகள் மற்றும்**

மென்பொருள் ஏற்றுமதியில் இந்தியா உலகளாவிய முன்னணியில் உள்ளது.

- மருந்துகள் : இந்தியாவின் மருந்துத் தொழில் வேகமாக வளர்ந்தது, நாடு ஜெனரிக் மருந்துகளின் முக்கிய ஏற்றுமதியாளராக மாறியது, குறிப்பாக வளரும் நாடுகளுக்கு.
- ஜவுளி மற்றும் ஆடைகள் : இந்தியா தொடர்ந்து ஜவுளி ஏற்றுமதியாளராக இருந்தது, குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவின் சந்தைகளுக்கு.
- பொறியியல் பொருட்கள் : இந்தியாவின் பொறியியல் மற்றும் இயந்திரங்கள் ஏற்றுமதி, உலகளாவிய விநியோகச் சங்கிலிகளில் நாடு மேலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதால் வளர்ந்தது.
- விவசாய ஏற்றுமதி : அரிசி, பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளின் ஏற்றுமதி அதிகரிப்புடன், இந்தியாவின் விவசாய ஏற்றுமதிகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

c.உலகளாவிய வர்த்தக அமைப்புகளில் ஒருங்கிணைப்பு

- WTO உறுப்பினர் : இந்தியா 1995 இல் உலக வர்த்தக அமைப்பில் (WTO) உறுப்பினரானது, அதன் பொருளாதாரத்தை உலகளாவிய வர்த்தக அமைப்புகளுடன் மேலும் ஒருங்கிணைத்தது.
- இருதரப்பு மற்றும் பிராந்திய வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் : ஆசியான், ஜப்பான் மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உட்பட பல நாடுகள் மற்றும் பிராந்திய முகாம்களுடன் சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் (FTAs) மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தங்களில் இந்தியா கையெழுத்திட்டது.

ஈ. வர்த்தக கூட்டாளிகளில் மாற்றம்

- வர்த்தக கூட்டாளிகளின் பல்வகைப்படுத்தல் : அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவுடனான வர்த்தகம் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்த நிலையில், இந்தியாவும் கிழக்கு ஆசியா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆப்பிரிக்காவுடன் தனது வர்த்தக உறவுகளை வலுப்படுத்தியது. சீனாவுடனான இந்தியாவின்

வர்த்தகம் கணிசமாக விரிவடைந்தது, குறிப்பாக மூலப்பொருட்கள் மற்றும் உற்பத்திப் பொருட்களில்.

இ. வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தற்போதைய போக்குகள்

- சேவைகளில் வர்த்தகம் : சேவைகள், குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்பம், வணிக செயல்முறை அவுட்சோர்சிங் (பிபிஓ) மற்றும் சுகாதாரம் ஆகியவை இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் முக்கிய பகுதியாக மாறியுள்ளன.
- சீனாவுடனான அதிகரித்த வர்த்தகம் : அரசியல் பதட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், சீனா இந்தியாவின் மிகப்பெரிய வர்த்தக பங்காளிகளில் ஒன்றாக மாறியுள்ளது, குறிப்பாக மின்னணுவியல், இயந்திரங்கள் மற்றும் மூலப்பொருட்கள்.
- ஏற்றுமதி பல்வகைப்படுத்தல் : பொறியியல் பொருட்கள், இரசாயனங்கள் மற்றும் அதிக மதிப்புள்ள பொருட்களின் ஏற்றுமதி அதிகரிப்புடன், இந்தியா தனது ஏற்றுமதி கூடையை பல்வகைப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

1857 முதல் இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் வளங்களை காலனித்துவ சுரண்டலில் இருந்து சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சுயசார்பு மற்றும் பாதுகாப்புவாதத்தின் காலகட்டமாக, இறுதியாக 1990 களில் இருந்து உலகமயமாக்கல் மற்றும் தாராளமயமாக்கல் வரை குறிப்பிடத்தக்க கட்டங்களில் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலம் பாரம்பரிய வர்த்தக நடைமுறைகளை சீர்குலைத்து, இந்தியாவை மூலப்பொருட்களின் சப்ளையராக மாற்றிய அதே வேளையில், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கொள்கைகள் பொருளாதாரத்தை பன்முகப்படுத்தவும் இறக்குமதியைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்கவும் முயன்றன. 1990 களில் இருந்து, தாராளமயமாக்கல் இந்தியாவை உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஒருங்கிணைத்துள்ளது, நாடு சேவைகள், மருந்துப் பொருட்கள், ஜவுளி மற்றும் பொறியியல் ஏற்றுமதிகளில் ஒரு முக்கிய பங்காளியாக மாறியுள்ளது.

வர்த்தகம் மற்றும் பணவியல் கொள்கை

இந்தியாவின் வர்த்தகம் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் 1857 CE இல் இருந்து குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன, இது நாட்டின் மாறிவரும் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலப்பரப்பை பிரதிபலிக்கிறது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ சகாப்தம், 1947 இல் சுதந்திரத்தைத் தொடர்ந்து, உலகமயமாக்கல் மற்றும் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை நோக்கிய அடுத்தடுத்த மாற்றங்கள் அனைத்தும் இந்தியாவின் வர்த்தகம் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகளை வடிவமைத்துள்ளன. இங்கே ஒரு வரலாற்று கண்ணோட்டம்:

1. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலம் (1857-1947)

1857 முதல் 1947 வரையிலான காலகட்டம், உலகப் பொருளாதாரத்தில் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைப்பால் குறிக்கப்பட்டது, ஆனால் முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் ஒரு காலனியாக இருந்தது. பிரிட்டனின் நலனுக்காக இந்தியாவில் இருந்து வளங்களைப் பிரித்தெடுக்கும் வகையில் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் இது வர்த்தகம் மற்றும் பண அமைப்பு இரண்டையும் பாதித்தது.

வர்த்தகக் கொள்கை

- காலனித்துவ பொருளாதாரம் : பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்தியாவின் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் தேவைகளுக்கு சேவை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்தியா மூலப்பொருட்களின் முக்கிய சப்ளையர் (பருத்தி, இண்டிகோ, சணல் மற்றும் அபின் போன்றவை) மற்றும் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தையாக மாறியது.
- ஏற்றுமதி சார்ந்த கொள்கைகள் : பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் இந்தியாவில் உள்நாட்டுத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் அதே வேளையில் மூலப்பொருட்கள் மற்றும் விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகளை அமல்படுத்தியது. பருத்தி மற்றும் தேயிலை

போன்ற விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியும், பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களின் இறக்குமதியும் வர்த்தகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

- வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகள் : பிரித்தானியரால் விதிக்கப்பட்ட கட்டணங்கள் மற்றும் கடமைகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் தொழில்கள் மற்றும் கைவினைப் பொருட்களை ஊக்கப்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு காலத்தில் உலகப் புகழ் பெற்ற இந்திய ஜவுளிகள், பிரிட்டிஷ் இறக்குமதிக்கு ஆதரவான வர்த்தகக் கொள்கைகள் காரணமாக சந்தையில் பிரிட்டிஷ் ஜவுளிகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டன.

பணவியல் கொள்கை

- ரூபாயின் அறிமுகம் : ஆங்கிலேயர்கள், இந்திய அரசாங்கமானது பணவியல் கொள்கையின் மீது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ள நிலையில், பிரிட்டிஷ் பவுண்டுடன் இணைத்து, அதிகாரப்பூர்வ நாணயமாக ரூபாயை அறிமுகப்படுத்தினர். பிரிட்டிஷ் கிரீடம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு தங்கத் தரத்தை நிறுவியது, அதாவது இந்திய ரூபாயின் மதிப்பு தங்கத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது, உள்ளூர் பொருளாதார நிலைமைகள் அல்ல.
- 1861 ஆம் ஆண்டின் நாணயச் சட்டம் : இந்திய அரசாங்கம் 1861 ஆம் ஆண்டின் காகித நாணயச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது, இது காகித நாணயத்தை வெளியிட அனுமதித்தது. இருப்பினும், இது பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் நலன்களுக்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்குச் சேவை செய்தது.
- வங்கி முறை : இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (ஆர்பிஐ) 1935 இல் நிறுவப்பட்டது, இருப்பினும் அது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையில் வரையறுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது. பாங்க் ஆஃப் இங்கிலாந்து இந்திய பண விவகாரங்களில் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தது.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947-1991)

1947 இல் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியா ஒரு கலப்பு பொருளாதார மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டது, பொருளாதார திட்டமிடல் மற்றும் வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்த காலகட்டத்தில், இந்தியாவின் வர்த்தகம் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் தன்னம்பிக்கை, தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் சமூக நலனை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை பிரதிபலித்தன.

வர்த்தகக் கொள்கை

- இறக்குமதி மாற்று தொழில்மயமாக்கல் (ISI) : உள்நாட்டு தொழில்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் வெளிநாட்டு பொருட்களை சார்ந்திருப்பதை குறைப்பதில் பொருளாதார உத்தி கவனம் செலுத்துகிறது. அரசாங்கம் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்த சுங்கவரி மற்றும் அல்லாத தடைகளை அமல்படுத்தியது, மேலும் முக்கிய தொழில்களை கட்டுப்படுத்த பொதுத்துறை நிறுவனங்களை நிறுவியது.
- உரிமம் வழங்கும் முறை : புதிய தொழில்கள் நுழைவதை ஒழுங்குபடுத்தவும் அந்நியச் செலாவணியைக் கட்டுப்படுத்தவும் 1950கள் மற்றும் 1960களில் தொழில்துறை உரிமம் வழங்கும் முறையை அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த அமைப்பு தனியார் நிறுவன மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டின் வளர்ச்சியை மட்டுப்படுத்தியது.
- பொருளாதார தேசியவாதம் : வர்த்தகக் கொள்கையானது பொருளாதார தேசியவாதம் மற்றும் தன்னிறைவு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது, மேலும் 1990களின் ஆரம்பம் வரை இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அந்நிய செலாவணி கட்டுப்பாடுகள் (அந்நிய செலாவணி ஒழுங்குமுறை சட்டம், அல்லது ∴பெரா, 1973) அந்நிய செலாவணி வெளியேறுவதைக் கட்டுப்படுத்தவும் வெளிநாட்டு முதலீடுகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

- **பாதுகாப்புவாத வர்த்தகக் கொள்கைகள் : இந்தியாவின் வர்த்தக ஆட்சியானது அதிக கட்டணங்கள் மற்றும் ஒதுக்கீடுகளால் வகைப்படுத்தப்பட்டது. இது உள்நாட்டுத் தொழில்களைப் பாதுகாக்க உதவினாலும், இது திறமையின்மை மற்றும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டிக்கும் வழிவகுத்தது.**

பணவியல் கொள்கை

- **ரிசர்வ் வங்கியின் பங்கு : சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (ஆர்பிஐ) மத்திய வங்கியாக பொறுப்பேற்றது மற்றும் பணவியல் கொள்கையை ஒழுங்குபடுத்தும் பணியை மேற்கொண்டது. ரிசர்வ் வங்கி பணவீக்கம் மற்றும் வட்டி விகிதங்களை நிர்வகிப்பதில் கவனம் செலுத்தியது, இருப்பினும் அதன் பங்கு பெரும்பாலும் இறக்குமதி மாற்றீடு மற்றும் மத்திய திட்டமிடல் ஆகியவற்றின் பரந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.**
- **நாணயத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு : RBI நாணய வெளியீட்டை ஒழுங்குபடுத்தியது மற்றும் மாற்று விகிதங்களை நிர்வகிக்கிறது. இந்திய ரூபாய் 1966 வரை பிரிட்டிஷ் பவுண்டுடன் இணைக்கப்பட்டது, அது மதிப்பிழக்கப்பட்டது மற்றும் ரூபாய் அமெரிக்க டாலருடன் இணைக்கப்பட்டது.**
- **பணவீக்கம் மற்றும் நிதிப்பற்றாக்குறைகள் : இந்தியா அதிக பணவீக்கம் மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறையுடன் போராடியது, போர் செலவினங்களால் (1962 இல் இந்திய-சீனா போர் மற்றும் 1965 இல் நடந்த இந்திய-பாகிஸ்தான் போர் போன்றவை), உணவு பற்றாக்குறை மற்றும் பொருளாதார தவறான நிர்வாகத்தால் அதிகரித்தது.**
- **பொதுத்துறை மேலாதிக்கம் : அதன் சோசலிச சார்புகளுக்கு ஏற்ப, இந்தியா குறைந்த தனியார் துறை பங்கேற்புடன் முக்கிய தொழில்கள் மீதான அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கவனம் செலுத்தியது. பணவியல் கொள்கை பெரும்பாலும் இந்த மாதிரியை ஆதரிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டது.**

3. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் (1991-தற்போது)

1991 ஆம் ஆண்டின் பொருளாதார நெருக்கடி, பணச் சமநிலை நெருக்கடி மற்றும் கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறையால் குறிக்கப்பட்டது, இந்தியா தனது வர்த்தகம் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்ய கட்டாயப்படுத்தியது. இந்தக் காலகட்டம் சந்தை சார்ந்த சீர்திருத்தங்களை நோக்கி வியத்தகு மாற்றத்தைக் கண்டது.

வர்த்தகக் கொள்கை

- தாராளமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் : 1991 இல், வர்த்தகக் கொள்கைகளின் தாராளமயமாக்கலை உள்ளடக்கிய தொடர்ச்சியான பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை இந்தியா மேற்கொண்டது. அரசாங்கம் வரிகளைக் குறைத்தது, இறக்குமதி ஒதுக்கீட்டை நீக்கியது மற்றும் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை (FDI) ஊக்குவித்தது.
- உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) உறுப்பினர் : இந்தியா 1995 இல் உலக வர்த்தக அமைப்பில் உறுப்பினரானது, இது உலக வர்த்தக அமைப்பில் மேலும் ஒருங்கிணைத்தது. வரிகளைக் குறைப்பதற்கும், சேவைகளை தாராளமயமாக்குவதற்கும், இறக்குமதியின் மீதான அளவு கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாக அகற்றுவதற்கும் நாடு உறுதிபூண்டுள்ளது.
- ஏற்றுமதி-தலைமை வளர்ச்சியில் கவனம் : ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்க வர்த்தகக் கொள்கைகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கம் சிறப்பு பொருளாதார மண்டலங்கள் (SEZs) மற்றும் ஏற்றுமதி- இறக்குமதி வங்கி (EXIM Bank) போன்ற திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியது, குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் மருந்து போன்ற துறைகளில் ஏற்றுமதி சார்ந்த வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க.
- வர்த்தக பல்வகைப்படுத்தல் : இந்தியா தனது வர்த்தக பங்காளிகளை பல்வகைப்படுத்தத் தொடங்கியது மற்றும் இங்கிலாந்து போன்ற பாரம்பரிய சந்தைகளை சார்ந்திருப்பதை குறைக்க முயன்றது. ஆசியான், ஜப்பான் மற்றும் மத்திய கிழக்கில் உள்ள நாடுகள் உட்பட பல தடையற்ற வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் (FTAs) மற்றும் பிராந்திய வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் (RTAs) கையெழுத்திட்டன.

பணவியல் கொள்கை

- **பணவீக்க இலக்கு** : 2010**களில் பணவீக்க இலக்கு கட்டமைப்பை ஆர்பிஐ ஏற்றுக்கொண்டது, பணவீக்கத்திற்கான இலக்கு வரம்பை நிர்ணயித்தது** (**பொதுவாக** 4% +/- 2%). **இது பணவியல் கொள்கையில் அதிக வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புணர்வை நோக்கிய மாற்றத்தைக் குறித்தது**.
- **மாற்று விகிதக் கொள்கை** : **இந்திய ரூபாய் படிப்படியாக மேலும் நெகிழ்வானதாக மாற்றப்பட்டது, மேலும் இந்தியா கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மாற்று விகித ஆட்சியிலிருந்து நிர்வகிக்கப்பட்ட மிதவை முறைக்கு மாறியது. ரிசர்வ் வங்கி எப்போதாவது அந்நியச் செலாவணிச் சந்தைகளில் தலையிடும் போது, ரூபாயின் மதிப்பு பெரும்பாலும் சந்தை சக்திகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது**.
- **வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் நிதி சீர்திருத்தங்கள்** : RBI **கடன் சந்தைகள் மீதான அதன் கட்டுப்பாட்டை குறைத்து, சந்தை நிர்ணயிக்கப்பட்ட வட்டி விகித கட்டமைப்பை நோக்கி நகர்ந்தது. நேஷனல் பேமென்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா** (**என்பிசிஐ**) **நிறுவுதல் மற்றும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி** (**ஜிஎஸ்டி**) 2017 **இல் அமல்படுத்துதல் போன்ற நிதித் துறை சீர்திருத்தங்கள் இந்தியாவின் நிதி அமைப்புகளை மேலும் நவீனப்படுத்தியுள்ளன**.
- **நாணயக் கொள்கைக் குழு** (**MPC**) : 2016 **ஆம் ஆண்டில், வட்டி விகிதங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக**, RBI **க்குள் ஒரு** MPC**யை இந்தியா நிறுவியது. பணவியல் கொள்கை முடிவெடுப்பதில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக இந்த குழு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது**.

சவால்கள் மற்றும் வளர்ச்சிகள்

- **நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறை** : **இந்தியா தொடர்ந்து நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை நடத்தி வருகிறது, முக்கியமாக அதிக எண்ணெய் இறக்குமதி மற்றும் அதன் வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்திற்கு நிதியளிப்பதற்கான மூலதனத்தின் தேவை காரணமாக**.

- **பணவீக்கக் கட்டுப்பாடு : பணவீக்கத்தை நிர்வகித்தல், குறிப்பாக உணவுப் பணவீக்கம், ஒரு சவாலாகவே உள்ளது, இருப்பினும் பணவீக்கம் பொதுவாக சமீபத்திய ஆண்டுகளில் கட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.**
- **அந்நிய நேரடி முதலீடு மற்றும் வர்த்தகம் : இந்தியாவின் தாராளமயமாக்கப்பட்ட வர்த்தகக் கொள்கைகள் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை ஈர்த்துள்ளன, குறிப்பாக தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆட்டோமொபைல் துறைகளில். எவ்வாறாயினும், உலகளாவிய வர்த்தக பதட்டங்கள் அல்லது பொருளாதார இறையாண்மை பற்றிய உள்நாட்டு கவலைகள் போன்ற பாதுகாப்புவாத போக்குகள் அவ்வப்போது மீண்டும் தோன்றியுள்ளன.**
- **பிராந்திய மற்றும் உலகளாவிய ஒருங்கிணைப்பு : உலகப் பொருளாதாரத்தில் இந்தியா மேலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் வர்த்தக ஏற்றத்தாழ்வுகள், எண்ணெய் இறக்குமதியைச் சார்ந்திருத்தல் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரச் சூழலால் ஏற்படும் சவால்கள் ஆகியவை அதன் கொள்கை அணுகுமுறையை வடிவமைக்கின்றன.**

இந்தியாவின் வர்த்தகம் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் 1857 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன. பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்த காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து பாதுகாப்புவாத மற்றும் சோசலிச கொள்கைகளுடன் சுதந்திர இந்தியாவாகவும், இறுதியாக 1991 க்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தின் சந்தை சார்ந்த, தாராளமயமாக்கப்பட்ட கொள்கைகளாகவும் மாறியது. உத்திகள் உள்நாட்டு அபிலாஷைகள் மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார உண்மைகள் இரண்டையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இன்று, இந்தியா பொருளாதார வளர்ச்சியை நிதி நிலைத்தன்மையுடன் சமநிலைப்படுத்துதல், பணவீக்கத்தை நிர்வகித்தல் மற்றும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதல் போன்ற சவாலை எதிர்கொள்கிறது.

வங்கியியல்

(வணிக வங்கிகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி)

இந்தியாவில் வணிக வங்கியின் வளர்ச்சியானது, காலத்தின் பொருளாதாரத் தேவைகள், ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பு மற்றும் நாட்டின் பரந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் தாக்கம் செலுத்தும் ஒரு முற்போக்கான பயணமாக இருந்து வருகிறது. இந்தியாவில் வணிக வங்கிகளின் வரலாற்றை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியா வரை, பல ஆண்டுகளாக வங்கித் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தங்களைக் காணலாம். 1857 CE முதல் இந்தியாவில் வணிக வங்கிகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி பற்றிய விரிவான கணக்கு கீழே உள்ளது:

1. இந்தியாவில் வணிக வங்கிகளின் தோற்றம் (1857–1913)

இந்தியாவில் வணிக வங்கியின் வேர்கள் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில் இருந்தே காணப்படுகின்றன. இந்த காலகட்டத்தில், வங்கிகள் முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்கள் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக நிறுவப்பட்டன.

- **முதல் வணிக வங்கி – பெங்கால் வங்கி (1806):**
  - **இந்தியாவின் முதல் கூட்டு-பங்கு வங்கி 1806 இல் கொல்கத்தாவில் (அப்போது கல்கத்தா) நிறுவப்பட்ட பெங்கால் வங்கி ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து பாம்பே வங்கி (1840) மற்றும் பேங்க் ஆஃப் மெட்ராஸ் (1843) ஆகியவை நிறுவப்பட்டன . இந்த மூன்று வங்கிகளும் கூட்டாக பிரசிடென்சி வங்கிகள் என்று அழைக்கப்பட்டு , இந்தியாவில் நவீன வணிக வங்கியின் முன்னோடிகளாக இருந்தன.**
  - **இந்த வங்கிகளின் முதன்மை நோக்கம் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்தை ஆதரிப்பதும், பரந்த இந்திய மக்களுக்கு சேவை செய்வதை விட வர்த்தகத்தை எளிதாக்குவதும் ஆகும்.**
- **இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியாவின் ஸ்தாபனம் (1906):**

- இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா 1906 ஆம் ஆண்டு பிரசிடென்சி வங்கிகளின் இணைப்பாக நிறுவப்பட்டது, இது இந்தியாவில் வர்த்தகம் மற்றும் வணிக நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிப்பதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டது. இது பின்னர் 1955 இல் பாரத ஸ்டேட் வங்கியாக (SBI) ஆனது .

- உள்நாட்டு வங்கிகளின் எழுச்சி:
  - வெளிநாட்டு வங்கிகள் முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் நலன்களைப் பூர்த்தி செய்தாலும், உள்நாட்டு வங்கிகளும் இந்த காலகட்டத்தில் தோன்றின. பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி (PNB) 1894 இல் நிறுவப்பட்டது, இது பிரிட்டிஷ் வங்கிகளுக்கு மாற்றாக வழங்கும் முதல் பெரிய இந்திய வணிக வங்கிகளில் ஒன்றாகும்.
  - பலவீனமான நிதி அமைப்புகள் மற்றும் வெளிநாட்டு வங்கிகளின் மேலாதிக்கம் காரணமாக பல சிரமங்களை எதிர்கொண்டாலும், இந்த காலகட்டத்தில் பல உள்நாட்டு வங்கிகள் நிறுவப்பட்டன.

2. வளர்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கம் (1913–1947)

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல புதிய வங்கிகள் நிறுவப்பட்டன, ஆனால் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் வணிக வங்கியின் வளர்ச்சி மட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

- இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (RBI) – 1935:
  - இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (ஆர்பிஐ) நிறுவப்பட்டது , இது ஆரம்பத்தில் ஒரு தனியார் நிறுவனமாக செயல்பட்டது, ஆனால் பின்னர் இந்தியாவின் மத்திய வங்கியாக மாறியது. வங்கித் துறையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், நாணயத்தை நிர்வகிப்பதற்கும், கடைசி முயற்சியாக கடன் வழங்குவதற்கும் ஆர்பிஐ நிறுவப்பட்டது.
- வணிக வங்கிகள் விரிவாக்கம்:
  - இந்த காலகட்டத்தில், இந்தியாவில் பல புதிய வணிக வங்கிகள் நிறுவப்பட்டன, இருப்பினும் பல சிறிய மற்றும்

பிராந்திய இயல்புடையவை. HDFC வங்கி போன்ற சில வங்கிகள் (பின்னர் 1994 இல் நிறுவப்பட்டாலும், 1940 களில் வங்கி வளர்ச்சியில் அதன் தோற்றம் இருந்தது), உள்ளூர் வணிகங்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்குவதை மையமாகக் கொண்டு சிறிய பிராந்திய நிறுவனங்களாகத் தொடங்கின.

- பெரும் மந்தநிலையின் தாக்கம் (1929):
    - 1930களில் ஏற்பட்ட உலகப் பொருளாதாரச் சரிவு இந்திய வங்கி முறையைப் பாதித்தது, பல சிறிய மற்றும் உள்நாட்டு வங்கிகள் மோசமான மேலாண்மை மற்றும் மூலதனப் பற்றாக்குறையால் தோல்வியடைந்தன.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம் (1947–1991)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததைத் தொடர்ந்து, வங்கிகள் முழு நாட்டிற்கும், குறிப்பாக கிராமப்புற மற்றும் விவசாயத் துறைகளின் தேவைகளுக்கு சேவை செய்வதை உறுதிப்படுத்த வங்கித் துறையில் சீர்திருத்தங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க உந்துதல் இருந்தது.

- வங்கிகளின் தேசியமயமாக்கல் (1969):
    - வங்கிகளை அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரவும், சாதாரண மக்களுக்கு கடன் கிடைப்பதை மேம்படுத்தவும் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாக, இந்திய அரசாங்கம் 1969 இல் 14 பெரிய வணிக வங்கிகளை தேசியமயமாக்கியது . இதைத் தொடர்ந்து 1980 இல் மேலும் 6 வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டது .
    - தேசியமயமாக்கல் விவசாயம், சிறு தொழில்கள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு போன்ற துறைகளுக்கு வங்கிக் கடன்களை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. முந்தைய தனியார் மற்றும் வெளிநாட்டிற்குச் சொந்தமான வங்கி முறையின் கீழ் குறைவாக இருந்த துறைகளுக்கு கடன் வழங்கி, அரசுக்குச் சொந்தமான

வங்கிகள் இத்துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கின.

- கிளை நெட்வொர்க்கின் விரிவாக்கம்:
  - தேசியமயமாக்கலைத் தொடர்ந்து, வணிக வங்கிகளின் கிளை வலையமைப்பின் குறிப்பிடத்தக்க விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது, குறிப்பாக கிராமப்புற மற்றும் அரை நகர்ப்புற பகுதிகளில். இது இந்தியா முழுவதும் வங்கிச் சேவைகளின் ஊடுருவலை அதிகரிக்க உதவியது, குறிப்பாக குறைந்த வங்கிப் பகுதிகளில்.
- முன்னுரிமைத் துறை கடன் (PSL) அறிமுகம்:
  - 1970கள் மற்றும் 1980களில், RBI முன்னுரிமைத் துறை கடன் (PSL) போன்ற நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியது , இது வணிக வங்கிகள் தங்கள் கடனில் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை விவசாயம், சிறு தொழில்கள் மற்றும் சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கு ஒதுக்க வேண்டும்.
- தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மற்றும் நவீனமயமாக்கல்:
  - 1980கள் மற்றும் 1990களில் கணினிகளின் அறிமுகம் வங்கிச் செயல்பாடுகளை நவீனமயமாக்க உதவியது, பரிவர்த்தனைகளை விரைவாகவும் திறமையாகவும் மாற்றியது.

4. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் (1991–தற்போது வரை)

1991 இன் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் இந்தியாவில் வணிக வங்கிகளுக்கு ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இந்திய வங்கித் துறை கொள்கை மற்றும் தொழில்நுட்பம் ஆகிய இரண்டிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது.

- வங்கித் துறையின் தாராளமயமாக்கல்:
  - 1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் வங்கித் துறையின் தாராளமயமாக்கலுக்கு வழிவகுத்தது, அதிக போட்டி மற்றும் செயல்திறனை ஊக்குவித்தது. இந்திய அரசு தனியார் துறை வங்கிகளை நிறுவ அனுமதித்தது மற்றும்

வெளிநாட்டு வங்கிகள் இந்தியாவில் செயல்படுவதற்கான கதவைத் திறந்தது.

- தனியார் துறை வங்கிகளின் நுழைவு:
    - தாராளமயமாக்கலுக்குப் பிறகு, பல புதிய தனியார் துறை வங்கிகள் நிறுவப்பட்டன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை எச்டிஃப்சி வங்கி , ஐசிஐசிஐ வங்கி , ஆக்சிஸ் வங்கி மற்றும் கோடக் மஹிந்திரா வங்கி . இந்த வங்கிகள் மின்னணு வங்கி, தானியங்கி பணம் செலுத்தும் இயந்திரங்கள் (ATMகள்) மற்றும் இணைய வங்கி போன்ற நவீன வங்கி நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தியது.
- தொழில்நுட்பத்தின் அறிமுகம்:
    - வங்கித் துறையானது 1990 களில் ஏடிஎம்களின் வருகை, வங்கிச் செயல்பாடுகளின் கணினிமயமாக்கல் மற்றும் பெரிய அளவிலான பரிவர்த்தனைகளை எளிதாக்க உதவிய ரியல்-டைம் கிராஸ் செட்டில்மென்ட் (RTGS) அமைப்பின் அறிமுகம் ஆகியவற்றுடன் தொழில்நுட்பப் புரட்சியைக் கண்டது. 2000களில் மொபைல் பேங்கிங் மற்றும் டிஜிட்டல் வாலட்களின் பரவலான பயன்பாடு இந்தத் துறையை மேலும் மாற்றியது.
- வங்கித் துறை சீர்திருத்தங்கள்:
    - ரிசர்வ் வங்கி, வங்கி அமைப்பை வலுப்படுத்த பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது, இதில் மூலதனப் போதுமான அளவு, இடர் மேலாண்மை மற்றும் பெருநிறுவன நிர்வாகம் ஆகியவற்றில் கட்டுப்பாடுகளை கடுமையாக்கியது. 2013 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பேசல் III விதிமுறைகள் இந்திய வங்கிகளின் ஸ்திரத்தன்மையை மேலும் மேம்படுத்தியது.
    - பிரதான் மந்திரி ஜன்தன்யோஜனா (PMJDY) 2014 இல் தொடங்கப்பட்டது, வங்கியற்ற மக்களுக்கு வங்கிச் சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் நிதி உள்ளடக்கத்தை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்த திட்டத்தின் கீழ், மில்லியன் கணக்கான மக்கள் முதல் முறையாக வங்கிக் கணக்குகளைத் தொடங்கியுள்ளனர்.
- இணைத்தல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு:

- சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இந்திய அரசாங்கம் குறைவான ஆனால் பெரிய மற்றும் வலுவான வங்கிகளை உருவாக்க வங்கிகளை இணைக்கும் திட்டத்தை மேற்கொண்டுள்ளது. 2017 ஆம் ஆண்டில் ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா (எஸ்பிஐ) அதன் கூட்டாளிகளுடன் இணைக்கப்பட்டது மற்றும் 2020 ஆம் ஆண்டில் ஓரியண்டல் பேங்க் ஆஃப் காமர்ஸ் , யுனைடெட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா மற்றும் பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி ஆகியவற்றின் இணைப்பு ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க இணைப்புகளில் அடங்கும் .

- டிஜிட்டல் பேங்கிங் மற்றும் ஃபின்டெக் புரட்சி:
  - ஃபின்டெக் நிறுவனங்களின் எழுச்சி , Paytm , Google Pay , PhonePe போன்ற டிஜிட்டல் பேமெண்ட் தளங்கள் மற்றும் UPI (Unified Payments Interface) அறிமுகம் ஆகியவை இந்தியாவில் வங்கித் துறையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளன.
  - ஆன்லைன் வங்கி , டிஜிட்டல் பணப்பைகள் மற்றும் மொபைல் பேங்கிங் ஆகியவை வங்கிச் சேவைகளை மிகவும் வசதியாகவும் அணுகக்கூடியதாகவும் ஆக்கியுள்ளன, குறிப்பாக இளைய, தொழில்நுட்ப ஆர்வமுள்ள மக்களுக்கு.

இந்தியாவில் வணிக வங்கியின் வரலாறு நாட்டின் பரந்த பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பரிணாமத்தை பிரதிபலிக்கிறது. காலனித்துவ காலத்திலிருந்து அதன் வெளிநாட்டு ஆதிக்க வங்கி அமைப்புடன் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் வங்கிகளின் தேசியமயமாக்கல் வரை, பின்னர் தாராளமயமாக்கல் மற்றும் டிஜிட்டல் மாற்றம் வரை, வேகமாக மாறிவரும் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இந்திய வங்கி அமைப்பு வளர்ந்து வளர்ந்துள்ளது.

இன்று, இந்தியா பொது, தனியார் மற்றும் வெளிநாட்டு வங்கிகளின் கலவையுடன் மாறும் மற்றும் போட்டித்தன்மை வாய்ந்த வங்கித் துறையைக் கொண்டுள்ளது, அவை பாரம்பரிய வங்கியிலிருந்து டிஜிட்டல் நிதி தயாரிப்புகள் வரை பரந்த

அளவிலான சேவைகளை வழங்குகின்றன. இந்தியாவில் வணிக வங்கிகளின் எதிர்காலம் தொழில்நுட்பம், ஒழுங்குமுறை மாற்றங்கள் மற்றும் நிதி உள்ளடக்கத்தில் அதிக கவனம் செலுத்துதல் ஆகியவற்றால் தொடர்ந்து வடிவமைக்கப்படும்.

5. வளர்ச்சிஇந்தியாவில் வணிக வங்கிகள்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் வணிக வங்கிகளின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க பயணமாக இருந்தது, இது நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கிறது. இந்தியாவில் வணிக வங்கி வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கற்களின் கண்ணோட்டம் கீழே உள்ளது:

- சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலம் (1857–1947)
    - 1857 - முதல் வங்கி: இந்தியாவின் முதல் வணிக வங்கி அலகாபாத் வங்கி , 1865 இல் நிறுவப்பட்டது. இது வணிகர்கள் மற்றும் வணிகர்களுக்கான சேவைகளை வழங்குவதில் பங்கு வகித்த ஒரு தனியார் துறை வங்கியாகும்.
    - 1870 – பெங்கால் வங்கி: வங்காள வங்கி 1806 இல் நிறுவப்பட்டது (பெரும்பாலும் முதல் நவீன வணிக வங்கியாகக் கருதப்படுகிறது), அதைத் தொடர்ந்து 1840 இல் பாம்பே வங்கி மற்றும் 1843 இல் மெட்ராஸ் வங்கி. இந்த மூன்று வங்கிகளும் இணைந்து அடித்தளத்தை அமைத்தன. 1921 இல் இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியாவின். இவை பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயர்களால் நிறுவப்பட்டன மற்றும் இந்தியாவின் முக்கிய வணிக நகரங்களில் அவற்றின் தளத்தைக் கொண்டிருந்தன.
    - 1906 - இந்திய வங்கிகள்: 1894 இல் பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி மற்றும் 1906 இல் கனரா வங்கி நிறுவப்பட்டது , இந்திய தலைமையிலான வங்கி நிறுவனங்களில் முதல் வெற்றிகரமான முயற்சிகளைக் குறித்தது. இந்த நிறுவனங்கள் முக்கியமாக இந்திய மக்களுக்கு சேவை செய்தன, மேலும்

அவற்றின் ஸ்தாபனம் இந்திய வணிக சமூகத்தின் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார லட்சியங்களை பிரதிபலித்தது.

- 1913 - இந்திய ரிசர்வ் வங்கி: இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (ஆர்பிஐ) 1935 இல் நிறுவப்பட்டது, ஆரம்பத்தில் இது ஒரு தனியார் நிறுவனமாக இருந்தது. நாணயம் மற்றும் வட்டி விகிதங்களை நிர்வகித்தல் உட்பட, இந்தியாவில் உள்ள பணவியல் முறையை மேற்பார்வையிட RBI உருவாக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்தியப் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்த ஒரு சுதந்திரமான மத்திய வங்கி தேவை என்பதிலிருந்து இதை உருவாக்குவதற்கான யோசனை எழுந்தது.
- 1930கள்-40கள் - இந்திய வங்கியின் வளர்ச்சி: இந்த காலகட்டத்தில், பல இந்திய வங்கிகள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கின. இவற்றில் சில இந்திய வங்கி (1907) மற்றும் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா (1906) ஆகியவை அடங்கும், இவை இரண்டும் சுதந்திரத்தின் போது இந்திய வங்கி நிலப்பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க வீரர்களாக மாறியது.

- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம் (1947–1991)

  - 1947 - வங்கிகள் தேசியமயமாக்கல்: இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, வங்கித் துறையில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1969 ஆம் ஆண்டில் தேசியமயமாக்கலின் முதல் கட்டம் ஏற்பட்டது , 14 பெரிய வணிக வங்கிகளை அரசாங்கம் தேசியமயமாக்கியது, நிதி அமைப்பு தேசிய வளர்ச்சியின் நலன்களுக்காக, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் மற்றும் சமூகத்தின் விளிம்புநிலை பிரிவுகளுக்கு வேலை செய்வதை உறுதி செய்தது. 1980 ல் நடந்த மற்றொரு சுற்று தேசியமயமாக்கல் மேலும் 6 வங்கிகளை பொதுத் துறைக்குள் கொண்டு வந்தது.
  - 1970கள்-80கள் - விரிவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி: தேசியமயமாக்கலுடன், வங்கியின் நோக்கம் இந்தியா முழுவதும் கணிசமாக விரிவடைந்தது. கிராமப்புற மற்றும் அரை நகர்ப்புற பகுதிகளில் கிளைகளை நிறுவுவதை ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகளை அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது. லீட் பேங்க் திட்டம் (1969)

கிராமப்புறங்களில் வங்கிச் சேவையை மேம்படுத்துவதையும், விவசாயம் மற்றும் சிறுதொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது.

- 1980கள் - தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள்: 1980களில், இந்திய வங்கிகள் தங்கள் அமைப்புகளை நவீனமயமாக்கத் தொடங்கின, கணினிமயமாக்கலை அறிமுகப்படுத்தின, மேலும் மேம்பட்ட வங்கித் தொழில்நுட்பங்களை ஒருங்கிணைக்கத் தொடங்கின. இந்த காலகட்டத்தில் ஏடிஎம் நெட்வொர்க்குகள் தோன்றி வாடிக்கையாளர் சேவையை மேம்படுத்தும் முயற்சியைக் கண்டது.

- தாராளமயமாக்கல் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் (1991-தற்போது)

  - 1991 - பொருளாதார தாராளமயமாக்கல்: இந்திய வணிக வங்கிகளின் வளர்ச்சியில் முக்கிய திருப்புமுனை 1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுடன் வந்தது . இந்திய அரசாங்கம் தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியது, அந்நிய முதலீட்டிற்கு பொருளாதாரத்தை திறந்து, வங்கித் துறையில் கட்டுப்பாடுகளை குறைத்தது. நிதி நிறுவனங்களின் சீர்திருத்த மசோதா (1991) வங்கி அமைப்பின் மறுசீரமைப்புக்கு அடித்தளம் அமைத்தது, மேலும் தாராளமயமாக்கல் செயல்முறை தனியார் வங்கிகள் செழிக்க வழி வகுத்தது.
  - 1993 - தனியார் துறை வங்கிகள்: தாராளமயமாக்கலைத் தொடர்ந்து, பல தனியார் துறை வங்கிகளின் நுழைவை இந்தியா கண்டது. ஐசிஐசிஐ வங்கி (இது ஒரு தொழில்துறை நிதி நிறுவனமாகத் தொடங்கியது) 1994 இல் வணிக வங்கியாக மாறியது, மேலும் HDFC வங்கி (1994), ஆக்சிஸ் வங்கி (1994), மற்றும் கோடக் மஹிந்திரா வங்கி (2003) போன்ற வங்கிகள் புதிய, ஆற்றல்மிக்க நிறுவனங்களாக வெளிப்பட்டன. இந்திய வங்கித் துறை.
  - 2000கள் - தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள்: 2000கள் வங்கித் தொழில்நுட்பங்களில் விரைவான வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்தன. 1990 களின் பிற்பகுதியிலும் 2000 களின்

முற்பகுதியிலும் இணைய வங்கி அறிமுகம் , அதைத் தொடர்ந்து 2010 களில் மொபைல் பேங்கிங், மக்கள் நிதிச் சேவைகளை அணுகும் விதத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. நேஷனல் பேமெண்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா (என்பிசிஐ) கட்டண முறைகளை நவீனமயமாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது, இது யுனிஃபைட் பேமெண்ட்ஸ் இன்டர்ஃபேஸ் (யுபிஐ) போன்ற முயற்சிகளின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தது .

- **2010**கள் - இணைப்புகள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்புகள்: 2010களில், இந்திய அரசாங்கம் பொதுத்துறை வங்கிகளின் செயல்திறன் மற்றும் போட்டித்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்காக பல இணைப்புகளைத் தொடர்ந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, 2017 ஆம் ஆண்டில், எஸ்பிஐயின் ஐந்து கூட்டாளிகள் மற்றும் பாரதியாவின் இணைப்பை அரசாங்கம் அறிவித்தது.மகிளா வங்கி ஒரு நிறுவனமாக, இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பொதுத்துறை வங்கியான ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியாவை உருவாக்குகிறது .
- **2017** - திவால் மற்றும் திவால் குறியீடு **(IBC): 2016** இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திவால் மற்றும் திவால் குறியீடு இந்திய வங்கித் துறையில் ஒரு முக்கிய சீர்திருத்தமாகும், இது செயல்படாத சொத்துக்களை (NPAs) மீட்டெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இது வணிக வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் நடைமுறைகளுக்கு கடுமையான பொறுப்புணர்வைக் கொண்டு வந்தது.
- **2020**கள் - டிஜிட்டல் மாற்றம்: சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இந்திய வங்கிகள் டிஜிட்டல் பேங்கிங்கில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளன. ஆதார் அடிப்படையிலான அங்கீகாரம் , மொபைல் வாலட்டுகள் மற்றும் **UPI** மற்றும் **IMPS** போன்ற டிஜிட்டல் கட்டண முறைகள் போன்ற சேவைகள் வங்கி நவீனமயமாக்கல், நிதி சேர்க்கைக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பிரதான் மந்திரி ஜன்தன்யோஜனா (2014) வங்கி இல்லாத மக்களுக்கு நிதி அணுகலை விரிவுபடுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

இந்தியாவில் வணிக வங்கியின் வளர்ச்சியில் முக்கியமான கருப்பொருள்கள்:

1. தேசியமயமாக்கல் மற்றும் சமூகமயமாக்கல்: சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய அரசாங்கம் சமூக நலனுக்காக வங்கி விரிவாக்கத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்தது, கிராமப்புறங்கள், சிறு விவசாயிகள் மற்றும் தொழில்களில் கவனம் செலுத்தியது.
2. தொழில்நுட்ப தத்தெடுப்பு: தொழில்நுட்பம், குறிப்பாக 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், இந்திய வணிக வங்கிகள் செயல்படும் விதத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது, மேலும் அவற்றை வாடிக்கையாளர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் திறமையாகவும் மாற்றியது.
3. நிதி உள்ளடக்கம்: ஜன்தன் போன்ற திட்டங்களுடன்யோஜனா , இந்திய வங்கிகள் முன்பு பின்தங்கிய மக்களுக்கு வங்கிச் சேவைகளை வழங்குவதில் பணியாற்றி வருகின்றன.
4. ஒருங்கிணைப்பு: இந்திய வங்கித் துறை சமீபத்திய ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருங்கிணைப்பைக் கண்டுள்ளது, செயல்பாட்டுத் திறன் மற்றும் போட்டித்தன்மையை அதிகரிக்க பொதுத்துறை வங்கிகளின் இணைப்புகள்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் காலனித்துவ தொடக்கத்திலிருந்து நவீன டிஜிட்டல் யுகம் வரை, இந்தியாவில் வணிக வங்கியியல் ஆழமான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் பொது மற்றும் தனியார் துறை வங்கிகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் நிலையில், இந்தத் துறை இன்று மிகவும் போட்டித்தன்மை வாய்ந்ததாகவும், தொழில்நுட்ப ரீதியாக மேம்பட்டதாகவும், உள்ளடக்கியதாகவும் உள்ளது. இந்திய வங்கியின் எதிர்காலம் டிஜிட்டல் வங்கியில் புதுமைகள், நிதி உள்ளடக்கம் மற்றும் மேலும் ஒழுங்குமுறை சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்படும்.

மத்திய வங்கி

இந்தியாவின் மத்திய வங்கி அமைப்பு 1857 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்தியாவில் உள்ள மத்திய வங்கி, அதன் தற்போதைய வடிவத்தில், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (RBI) ஆகும் , ஆனால் அது நிறுவப்படுவதற்கு முன்பு பணவியல் மற்றும் வங்கிச் செயல்பாடுகளில் பல நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன.

1. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (RBI) - 1935 முதல் தற்போது வரை

- நிறுவப்பட்டது : 1935
- பங்கு : இந்திய ரிசர்வ் வங்கி என்பது இந்தியாவின் தற்போதைய மத்திய வங்கியாகும், இது இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டம், 1934 மூலம் அமைக்கப்பட்டது மற்றும் அதன் செயல்பாடுகளை ஏப்ரல் 1, 1935 இல் தொடங்கியது. இது ஆரம்பத்தில் ஒரு தனியார் நிறுவனமாக அமைக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் குறிப்பிடத்தக்க கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது, ஆனால் அது பின்னர் 1949 இல் தேசியமயமாக்கப்பட்டது.
- செயல்பாடுகள் : ரிசர்வ் வங்கி பணவியல் கொள்கை, நிதி அமைப்பின் ஒழுங்குமுறை, நாணய வெளியீடு, அந்நிய செலாவணி இருப்புக்களை பராமரித்தல் மற்றும் அரசாங்க கடனை நிர்வகித்தல் ஆகியவற்றிற்கு பொறுப்பாகும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், வட்டி விகிதங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் நிதி ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்வதில் இது முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

2. இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா (IBI) – 1921–1935

- நிறுவப்பட்டது : 1921
- ரிசர்வ் வங்கியின் முன்னோடி : ஆர்பிஐ நிறுவப்படுவதற்கு முன்பு, இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா (ஐபிஐ) சில மத்திய வங்கி செயல்பாடுகளை கையாளும் முக்கிய நிறுவனமாக செயல்பட்டது, இதில் அரசாங்கத்தின் வங்கியாளராக இருப்பதும் அடங்கும். இது மூன்று பிரசிடென்சி வங்கிகளை இணைப்பதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது: பாங்க் ஆஃப் பெங்கால், பாங்க் ஆஃப் பாம்பே மற்றும் பேங்க் ஆஃப்

மெட்ராஸ் . இருப்பினும், ஒரு மத்திய வங்கி இன்று செய்யும் முழு அளவிலான செயல்பாடுகளை இம்பீரியல் வங்கி கொண்டிருக்கவில்லை.

- 1935-க்குப் பின் : இம்பீரியல் வங்கி தேசியமயமாக்கலுக்குப் பிறகு 1955 இல் பாரத ஸ்டேட் வங்கியாக மறுசீரமைக்கப்பட்டது .

3. கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வங்கி (வங்காள வங்கி, பாம்பே மற்றும் மெட்ராஸ் வங்கி) – 1800கள்

- பாங்க் ஆஃப் பெங்கால் (1806), பாங்க் ஆஃப் பாம்பே (1840), மற்றும் பேங்க் ஆஃப் மெட்ராஸ் (1843) ஆகியவை இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது மூன்று பெரிய ஜனாதிபதி வங்கிகளாக இருந்தன. இந்த வங்கிகள் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆதரவின் கீழ் நிறுவப்பட்டது மற்றும் இந்தியாவில் நாணயத்தை வெளியிடுதல் மற்றும் நிறுவனத்தின் நிதி விவகாரங்களை நிர்வகித்தல் ஆகியவற்றின் பாத்திரத்தை வகித்தன.
- 1860 களில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த செயல்பாடுகளை எடுத்துக் கொண்டது, மேலும் இந்த வங்கிகள் பிரிட்டிஷ் ராஜ் செல்வாக்கின் கீழ் பிராந்திய வங்கிகளாக செயல்பட்டன.

4. இந்திய அரசு – 1857க்கு முந்தையது

- 1857 க்கு முன், இந்தியாவில் ஒரு மத்திய வங்கி இல்லை. இருப்பினும், இந்தியாவின் முதல் கூட்டு-பங்கு வங்கியான பாங்க் ஆஃப் ஹிந்துஸ்தான் (1770 இல் நிறுவப்பட்டது) மற்றும் படிப்படியாக நிறுவப்பட்ட பாம்பே மற்றும் பெங்கால் வங்கி உட்பட தனிப்பட்ட வங்கிகளால் நாணய வெளியீடு மற்றும் நிதி செயல்பாடுகள் நிர்வகிக்கப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும்.
- நிதி அமைப்பு பெரும்பாலும் கட்டுப்பாடற்றதாக இருந்தது, மேலும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கைகள் பிரிட்டிஷ் கருவூலத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டன, இது இந்தியாவில் நிதி மற்றும் நாணய விஷயங்களைக் கட்டுப்படுத்தியது.

முக்கிய:

1. **1857 க்கு முன் : பல வங்கிகள் (பாங்க் ஆஃப் ஹிந்துஸ்தான், பாங்க் ஆஃப் பெங்கால், பாம்பே, முதலியன) ஒரு ஒருங்கிணைந்த மத்திய வங்கி அமைப்பு இல்லாமல் பிராந்திய அளவில் இயங்குகின்றன.**
2. **1857 : இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டம் ஒரு மத்திய அதிகாரத்தை நிறுவ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (இன்னும் செயல்பாட்டில் இல்லை என்றாலும்).**
3. **1921 : இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா அரசாங்கத்தின் பண இருப்பை நிர்வகிப்பது போன்ற சில மத்திய வங்கிப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டது.**
4. **1935 : இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒரு மத்திய வங்கியின் பங்கை ஏற்க நிறுவப்பட்டது.**
5. **1947–49 : ரிசர்வ் வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டு இந்திய அரசின் கீழ் ஒரு பொது நிறுவனமாக மாறியது.**

RBI க்கு மாறியுள்ளது , இது இன்று இந்தியாவின் மத்திய வங்கியாக தொடர்ந்து செயல்படுகிறது.

அலகு: IV

போக்குவரத்து

கடந்த நூற்றாண்டுகளில், இந்தியாவில் உள்ள சமூக-பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களால் இந்தியாவில் போக்குவரத்து குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. 1857 CE முதல், இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனை, போக்குவரத்து வளர்ச்சி காலனித்துவ தாக்கங்கள், நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு பிந்தைய தொழில்மயமாக்கல் ஆகியவற்றுடன் ஆழமாக பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. இந்தியாவின் போக்குவரத்து வலையமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும், உலகப் பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

இந்தியாவில் போக்குவரத்து வகைகள்

1857 CE முதல், இந்தியாவில் போக்குவரத்து என்பது அதன் பரந்த மக்கள்தொகையின் பல்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பழமையான முறைகளிலிருந்து மேம்பட்ட அமைப்புகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய போக்குவரத்து வகைகள், அவற்றின் முறை மற்றும் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

1. ரயில் போக்குவரத்து

- **1857 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம்:** இந்தியாவில் முதல் பயணிகள் ரயில் 1853 ஆம் ஆண்டில் மும்பை மற்றும் தானே இடையே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது இந்திய ரயில்வேயின்

தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியின் போது இந்த அமைப்பு விரைவாக விரிவுபடுத்தப்பட்டது, முக்கியமாக வளங்களை பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் நிர்வாக நோக்கங்களுக்காக.

- சுதந்திரத்திற்குப் பின்: இந்திய ரயில்வே உலகின் மிகப்பெரிய ரயில்வே நெட்வொர்க்குகளில் ஒன்றாக வளர்ந்துள்ளது, நாடு முழுவதும் பயணிகள் மற்றும் சரக்கு சேவைகளை வழங்குகிறது.

2. சாலை போக்குவரத்து

- மாட்டு வண்டிகள் மற்றும் விலங்குகள் வரையப்பட்ட வாகனங்கள் (1857 க்கு முன்): மோட்டார் பொருத்தப்பட்ட வாகனங்கள் வருவதற்கு முன்பு, போக்குவரத்து பெரும்பாலும் மாட்டு வண்டிகள், குதிரை வண்டிகள் மற்றும் சரக்குகள் மற்றும் மக்களுக்கு குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் வண்டிகளை நம்பியிருந்தது.
- மோட்டார் வாகனங்கள் (1920 களில் இருந்து): 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மோட்டார் வாகனங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவுடன், சாலை போக்குவரத்து அமைப்பு விரிவடையத் தொடங்கியது. கார்கள், பேருந்துகள் மற்றும் டிரக்குகள் தனிப்பட்ட மற்றும் வணிகப் போக்குவரத்திற்காக பிரபலமடைந்தன.
- நவீன சாலை நெட்வொர்க்குகள்: சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியா தேசிய நெடுஞ்சாலைகள், மாநில நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் கிராமப்புற சாலைகளின் வளர்ச்சியுடன் அதன் சாலை உள்கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்துவதில் அதிக முதலீடு செய்தது.

3. நீர் போக்குவரத்து

- கடலோர மற்றும் உள்நாட்டு நீர்வழிகள் (1857 க்கு முந்தைய): இந்தியாவின் நீண்ட கடற்கரை பல்வேறு நாடுகளுடன் கடல் வர்த்தகத்தை எளிதாக்கியது. மும்பை, கொல்கத்தா, சென்னை, கராச்சி போன்ற துறைமுகங்கள் முக்கிய வர்த்தக மையங்களாக விளங்கின.

- **காலனித்துவ சகாப்தத்தின் வளர்ச்சி: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், துறைமுக நகரங்கள் மற்றும் கப்பல் வழிகள் வர்த்தகத்தை ஆதரிக்க விரிவாக்கப்பட்டன. சரக்குகளை கொண்டு செல்வதற்கு உள்நாட்டு ஆறுகளின் பயன்பாடும் தொடர்ந்தது.**
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மற்றும் மறுமலர்ச்சி: இன்று, நதிகள் வழியாக சரக்கு போக்குவரத்தை அதிகரிக்க தேசிய நீர்வழி மேம்பாட்டுத் திட்டத்துடன், உள்நாட்டு நீர்வழிகளை புத்துயிர் பெறுவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறது.**

4. விமான போக்குவரத்து

- **ஆரம்பகால விமானப் போக்குவரத்து (1900கள்): இந்தியாவின் முதல் விமான சேவை 1911 இல் தொடங்கியது, அலகாபாத் மற்றும் நைனிடால் இடையே ஒரு விமானம் . இருப்பினும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வணிக விமான போக்குவரத்து மெதுவாக வளர்ந்தது.**
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய விரிவாக்கம் (1950 களில் இருந்து): 1953 இல் இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் நிறுவப்பட்டது மற்றும் பின்னர் தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் தனியார் விமானங்களின் வளர்ச்சி விமானப் பயணத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. முக்கிய நகரங்களில் இந்தியாவை உலகத்துடன் இணைக்கும் சர்வதேச விமான நிலையங்கள் உள்ளன.**
- **நவீன யுகம் (2000கள் முதல்): குறைந்த கட்டண விமானங்களின் வளர்ச்சி (□.கா., இண்டிகோ, ஸ்பைஸ்ஜெட்) மற்றும் வளர்ந்து வரும் நடுத்தர வர்க்கம் ஆகியவை விமானப் பயணத்தை அணுகக்கூடியதாக ஆக்கியுள்ளன.**

5. மோட்டார் அல்லாத போக்குவரத்து

- **ரிக்ஷாக்கள் மற்றும் மாட்டு வண்டிகள்: ரிக்ஷாக்கள் (கையால் இழுக்கப்படும் மற்றும் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் இரண்டும்) குறுகிய தூர பயணத்திற்காக நகரங்களில் பொதுவான போக்குவரத்து வடிவமாக மாறியது.**
- **மிதிவண்டிகள் மற்றும் நடைபயிற்சி: 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், மிதிவண்டிகள் தனிப்பட்ட போக்குவரத்தின் பிரபலமான வடிவமாக மாறியது, குறிப்பாக நகரங்கள் மற்றும்**

நகரங்களில். கிராமப்புறங்களில் நடைபயிற்சி ஒரு முக்கிய போக்குவரத்து வழிமுறையாக உள்ளது.

6. மெட்ரோ ரயில் அமைப்புகள்

- கொல்கத்தா மெட்ரோ (1984): இந்தியாவின் முதல் மெட்ரோ ரயில் அமைப்பு கொல்கத்தாவில் 1984 இல் தொடங்கப்பட்டது. இது இந்தியாவில் நகர்ப்புற வெகுஜன போக்குவரத்து அமைப்புகளின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.
- முக்கிய நகரங்களில் விரிவாக்கம்: 2000க்குப் பிறகு, தில்லி, மும்பை, பெங்களூர் மற்றும் சென்னை போன்ற மற்ற முக்கிய நகரங்களுக்கு மெட்ரோ அமைப்புகள் விரிவடைந்து, திறமையான மற்றும் அதிக திறன் கொண்ட போக்குவரத்து தீர்வுகளை வழங்குகின்றன.

7. கேபிள் கார்கள் மற்றும் ரோப்வேகள்

- சுற்றுலா மற்றும் நிலப்பரப்பு-குறிப்பிட்ட போக்குவரத்து: மலைப்பாங்கான மற்றும் மலைப்பகுதிகளில், சுற்றுலாப் பயணிகள் மற்றும் உள்ளூர் மக்களுக்கு வசதியாக கேபிள் கார்கள் மற்றும் ரோப்வேக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக உத்தரகாண்டில் உள்ள அவுலி ரோப்வே மற்றும் டார்ஜிலிங் ரோப்வே ஆகியவை அடங்கும்.

8. வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் எதிர்கால முறைகள்

- மின்சார வாகனங்கள் (EV கள்): சமீபத்திய ஆண்டுகளில் மின்சார வாகனங்களுக்கு வலுவான உந்துதல் உள்ளது, இந்தியா மாசுபாட்டைக் குறைப்பதிலும், புதைபடிவ எரிபொருட்களைச் சார்ந்திருப்பதிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. மின்சார பேருந்துகள் மற்றும் கார்கள் பெருகிய முறையில் பொதுவானதாகி வருகிறது.
- ஹைப்பர்லூப் மற்றும் புல்லட் ரயில்கள்: அதிவேக ரயில் மற்றும் ஹைப்பர்லூப் திட்டங்களுக்கான திட்டங்கள் (மும்பை-அகமதாபாத் புல்லட் ரயில் போன்றவை) இந்தியாவில் போக்குவரத்தில் புரட்சியை

ஏற்படுத்துவதையும், பயண நேரத்தைக் குறைப்பதையும், பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

9. பகிரப்பட்ட மொபிலிட்டி

- **ரைடு-ஹெய்லிங் சேவைகள் (2010கள் முதல்):** Uber, Ola **மற்றும் பிற நிறுவனங்கள், ஆப்ஸ் அடிப்படையிலான ரைடு-ஹெய்லிங் சேவைகளை அறிமுகப்படுத்தி, நகர்ப்புற போக்குவரத்து முறைகளை மாற்றியுள்ளன.**
- **பைக்-பகிர்வு மற்றும் கார்பூலிங்: நெரிசல் மற்றும் மாசுபாட்டை எதிர்த்து நகரங்களில் இந்த சேவைகள் பிரபலமடைந்துள்ளன.**

10. டிராம்கள் (1900 முதல் சில நகரங்களில் தற்போது வரை)

- **காலனித்துவ காலத்தில் டிராம் அமைப்புகள்: இந்தியாவில்** 19 **ஆம் நூற்றாண்டில், குறிப்பாக கொல்கத்தாவில் டிராம்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவை ஒரு காலத்தில் முக்கியமான போக்குவரத்து முறையாக இருந்தன, ஆனால் பல அமைப்புகள் படிப்படியாக அகற்றப்பட்டுள்ளன.**
- **கொல்கத்தாவில் டிராம்கள்: சில வழித்தடங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டாலும், கொல்கத்தாவில் டிராம்கள் இன்னும் இயங்குகின்றன.**

1857 **ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவின் போக்குவரத்து நிலப்பரப்பு, அடிப்படை, கைமுறையான போக்குவரத்திலிருந்து இரயில்வே, சாலைகள், விமானப் பயணம் மற்றும் நவீன மெட்ரோ அமைப்புகளைக் கொண்ட அதிநவீன அமைப்பாக மாறியுள்ளது. ஒவ்வொரு கட்டமும் நாட்டின் சமூக-பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கிறது, சமீபத்திய ஆண்டுகளில் போக்குவரத்து தீர்வுகளில் நிலைத்தன்மை மற்றும் புதுமைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது.**

ரயில்வே

இந்தியாவில் ரயில்வேயின் வரலாறு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து வருகிறது, இது நாட்டிற்கு மாற்றமான காலகட்டத்தைக் குறிக்கிறது. 1857 CE முதல் இந்திய இரயில்வேயின் வளர்ச்சி மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியின் கண்ணோட்டம் இங்கே:

ஆரம்ப ஆரம்பம் (1850கள்-1860கள்)

- **இந்தியாவின் முதல் ரயில் (1853) : இந்தியாவின் முதல் பயணிகள் ரயில் ஏப்ரல் 16, 1853 அன்று மும்பை (அப்போது பம்பாய்) மற்றும் தானே இடையே 34 கிமீ தூரம் ஓடியது. இந்த ரயில் மூன்று இன்ஜின்களால் இழுக்கப்பட்டு சுமார் 400 பயணிகளை ஏற்றிச் சென்றது. இது இந்தியாவின் இரயில் பயணத்தின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது, இது முதன்மையாக பரந்த துணைக்கண்டம் முழுவதும் சரக்குகள் மற்றும் மக்களின் இயக்கத்தை எளிதாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.**
- **கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் பங்கு : அந்த நேரத்தில் இந்தியாவை ஆட்சி செய்த பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி, ரயில்வேயை நிறுவுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள உற்பத்தி மையங்களுக்கு மூலப்பொருட்களை (குறிப்பாக நிலக்கரி, பருத்தி மற்றும் விவசாய பொருட்கள்) திறம்பட கொண்டு செல்வதற்காக, துறைமுகங்களை உள்நாட்டில் இணைக்கும் ஆரம்ப கவனம் இருந்தது.**

விரிவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி (1870கள்-1900கள்)

- **விரைவான விரிவாக்கம் : 1860கள் மற்றும் 1870களில், வடமேற்கு இரயில்வே (தற்போது வடக்கு மற்றும் வடமேற்கு இரயில்வேயின் ஒரு பகுதி), தென்னிந்திய இரயில்வே மற்றும் பிற போன்ற இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு ஆங்கிலேயர்கள் இரயில் பாதைகளை விரிவுபடுத்தினர் . 1870 வாக்கில், இந்தியாவில் உள்ள ரயில் பாதைகளின் மொத்த நீளம் கணிசமாக விரிவடைந்தது.**
- **முக்கிய இரயில்வே அறிமுகம் : இக்காலத்தில் மெட்ராஸ் இரயில்வே , பம்பாய், பரோடா மற்றும் மத்திய இந்திய**

இரயில்வே மற்றும் இந்திய மிட்லாண்ட் இரயில்வே உட்பட பல சின்னமான இரயில் நிலையங்கள் மற்றும் நிலையங்கள் கட்டப்பட்டன .

- 1900கள் : 1900 வாக்கில், இந்திய இரயில்வே முக்கிய நகரங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களை இணைத்தது, மேலும் 1910 வாக்கில், நெட்வொர்க் கிட்டத்தட்ட 50,000 கிமீ பாதையாக விரிவடைந்தது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி (1900-1947)

- உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தாக்கம் : பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது, ரயில்வே தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்தது, இருப்பினும் பெரும்பாலும் காலனித்துவ பொருளாதாரத்திற்கு பயனளிக்கும் முதன்மை நோக்கத்துடன் இருந்தது. இரயில்வே இந்தியாவின் வளங்களைச் சுரண்ட உதவியது மற்றும் இரு உலகப் போர்களின் போதும் துருப்புக்களின் நகர்வுகளை எளிதாக்கியது.
- முதல் உலகப் போர் (1914-1918) : போரின் போது இரயில்வே ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது, துருப்புக்கள் மற்றும் பொருட்களை பரந்த தூரத்திற்கு நகர்த்தியது. இதன் விளைவாக நெட்வொர்க் மேலும் விரிவடைந்தது.
- பிரபலமான ரயில்களின் வளர்ச்சி : பஞ்சாப் மெயில் , டெக்கான் குயின் மற்றும் ஹவுரா மெயில் போன்ற பல பிரபலமான ரயில்கள் இயக்கத் தொடங்கி, இந்திய ரயில்வே வரலாற்றில் அடையாளமாக மாறியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம் (1947-1980கள்)

- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மாற்றங்கள் : 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு , புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கம் பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த ரயில்வேயை எடுத்துக் கொண்டது. இந்திய இரயில்வே தேசியமயமாக்கப்பட்டது மற்றும் நிர்வாகம் மற்றும் செயல்திறனை

மேம்படுத்துவதற்காக பல்வேறு மண்டலங்களாக கட்டமைக்கப்பட்டது.

- புதிய தொழில்நுட்பத்தின் அறிமுகம் : இந்திய அரசாங்கம் புதிய வகை ரயில்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியது. 1925 இல் பம்பாய்-புனே வழித்தடத்தில் தொடங்கி மின்சார இன்ஜின்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன , ஆனால் அவற்றின் பரவலான பயன்பாடு சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தொடங்கியது. இந்த காலகட்டத்தில் தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது, மேலும் நவீன இயந்திரங்கள், இரட்டை அடுக்கு ரயில்கள் மற்றும் சிறப்பு சொகுசு ரயில்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- ரயில்வேயின் பொற்காலம் : 1950கள் மற்றும் 1960கள் இந்திய இரயில்வேயின் "பொற்காலம்" எனக் குறிக்கப்பட்டது, நாடு முழுவதும் ரயில்கள் மிகவும் நம்பகமான மற்றும் மலிவு போக்குவரத்து முறையாக மாறியது. சதாப்தி எக்ஸ்பிரஸ் மற்றும் ராஜ்தானி எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற புதிய சேவைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

நவீனமயமாக்கல் மற்றும் சவால்கள் (1990கள்-தற்போது)

- தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் : 1990 களில் தொடங்கி, கணினிமயமாக்கப்பட்ட டிக்கெட் , அதிவேக ரயில்கள் மற்றும் பேலஸ் ஆன் வீல்ஸ் போன்ற சொகுசு ரயில்களின் அறிமுகத்துடன் இந்திய ரயில்வே நவீனமயமாக்கத் தொடங்கியது . சதாப்தி எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற அதிவேக ரயில்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதில் டெல்லி -ஆக்ரா வழித்தடம் முதன்மையானது .
- தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் நவீன திட்டங்கள் : 2000 மற்றும் 2010 களில், இந்திய ரயில்வே புல்லட் ரயில்கள் (மும்பை-அகமதாபாத் புல்லட் ரயில் திட்டம் போன்றவை) மற்றும் பாதைகளை மின்மயமாக்குதல் போன்ற பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது . இரயில் வலையமைப்பை மிகவும் நவீனமாகவும், வேகமாகவும், சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்றதாகவும் மாற்றுவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சரக்கு வழித்தடங்கள் போன்ற திட்டங்கள் சரக்கு போக்குவரத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

- இன்றைய நாள் : 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இந்திய இரயில்வே உலகின் மிகப்பெரிய இரயில் நெட்வொர்க்குகளில் ஒன்றாகும், இது 67,000 கிலோமீட்டர்களுக்கு மேல் பயணிக்கிறது மற்றும் தினசரி மில்லியன் கணக்கான பயணிகளுக்கு சேவை செய்கிறது. இந்த அமைப்பு அதிவேக ரயில் , ஸ்மார்ட் நிலையங்கள் மற்றும் நவீன தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் செயல்படுகிறது .

குறிப்பிடத்தக்க மைல்கற்கள்:

- ரயில்களின் அறிமுகம் : ராஜ்தானி எக்ஸ்பிரஸ் (1969), சதாப்தி எக்ஸ்பிரஸ் (1988), மற்றும் துரந்தோ எக்ஸ்பிரஸ் (2009) போன்ற ரயில்கள் இந்தியாவில் நீண்ட தூர, அதிவேக ரயில்களின் வளர்ச்சியில் முக்கிய அடையாளங்களாக உள்ளன.
- அதிவேக ரயில் மற்றும் புல்லட் ரயில்கள் : இந்தியா புல்லட் ரயில்களை மேம்படுத்துவதற்கான லட்சியத் திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது , மும்பை-அகமதாபாத் நடைபாதை ஒரு முதன்மைத் திட்டமாக உள்ளது, இது 2030 இல் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- மின்மயமாக்கல் : 2030 ஆம் ஆண்டுக்குள் முழு இரயில் வலையமைப்பையும் மின்மயமாக்குவதற்கான ஒரு பெரிய உந்துதல் நடந்து வருகிறது , இது ஒரு தூய்மையான மற்றும் நிலையான இரயில் அமைப்பை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- டிஜிட்டல் கண்டுபிடிப்பு : ஆன்லைன் டிக்கெட் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட பயணிகள் வசதிகள், நவீன ரயில்கள் மற்றும் நிலைய வசதிகள் உள்ளிட்ட டிஜிட்டல் கண்டுபிடிப்புகளை ரயில்வே ஏற்றுக்கொண்டது.

தற்போதைய நிலை

- **மிகப்பெரிய ரயில் நெட்வொர்க் : இந்தியா உலகின் நான்காவது பெரிய ரயில் நெட்வொர்க்கின் தாயகமாக உள்ளது மற்றும் உலகளவில் மிகப்பெரிய முதலாளிகளில் ஒன்றாகும்.**
- **நிலைத்தன்மை முன்முயற்சிகள் : தூய்மையான எரிசக்தி ஆதாரங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மையை வலியுறுத்தும் வகையில், 2030-க்குள் நிகர-பூஜ்ஜிய கார்பன் உமிழ்வு வலையமைப்பாக மாறுவதற்கு இந்திய ரயில்வே உறுதியளித்துள்ளது .**

இந்திய ரயில்வேயின் மரபு இந்தியாவின் தொழில்துறை, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒருங்கிணைந்ததாகும். அதன் தொடர்ச்சியான நவீனமயமாக்கல், விரிவடையும் மக்கள்தொகை மற்றும் போக்குவரத்துத் தேவைகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் நாட்டிற்கு சேவை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

சாலைகள்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் சாலைகளின் வளர்ச்சி என்பது பல்வேறு அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணிகளால் தாக்கம் செலுத்தப்பட்ட ஒரு சிக்கலான பயணமாகும். 1857 முதல் இந்தியாவில் சாலைகளின் பரிணாம வளர்ச்சியின் பொதுவான கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. பிரிட்டிஷாருக்கு முந்தைய காலம் (கி.பி. 1857க்கு முன்)

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முன்னர், இந்தியாவில் நன்கு நிறுவப்பட்ட சாலைகள் அமைப்பு இருந்தது, முதன்மையாக வர்த்தகம், பயணம் மற்றும் தகவல் தொடர்புக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. உதாரணமாக, மௌரிய மற்றும் முகலாய பேரரசுகள் விரிவான சாலை வலையமைப்புகளை உருவாக்கின . இருப்பினும், இந்த சாலைகள் பொதுவாக அடிப்படையானவை, பெரும்பாலும் செப்பனிடப்படாதவை மற்றும் முறையான பராமரிப்பு இல்லாதவை.

2. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலம் (1857-1947 CE)

1857 இந்தியக் கிளர்ச்சிக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு பகுதியாக சாலைகள் உள்ளிட்ட உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கண்டது. இந்த காலகட்டத்தை முக்கிய கட்டங்களாக பிரிக்கலாம்:

1857-க்குப் பின்: பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கின் விரிவாக்கம்

- **மூலோபாய மற்றும் இராணுவச் சாலைகள்** : 1857க்குப் பிறகு, துணைக் கண்டத்தை சிறப்பாகக் கட்டுப்படுத்தவும், துருப்புக்களின் சுமூகமான இயக்கத்தை உறுதிப்படுத்தவும், இராணுவ நோக்கங்களுக்காக சாலைகளை மேம்படுத்துவதில் பிரிட்டிஷ் கவனம் செலுத்தியது. இந்த சாலைகள் பெரும்பாலும் முக்கிய இராணுவ புறக்காவல் நிலையங்கள் மற்றும் வர்த்தக மையங்களை இணைக்க கட்டப்பட்டன.
- **இரயில்வே மற்றும் சாலைகள்** : பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் இரயில்வேயில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. இருப்பினும், சாலை கட்டுமானம் இன்னும் முக்கியமானது, குறிப்பாக ரயில் பாதைகள் சாத்தியமில்லாத பகுதிகளில்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி (1900-1947)

- **மோட்டார் வாகனங்கள்** : 1900 களின் முற்பகுதியில் இந்தியாவில் மோட்டார் வாகனங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. முக்கிய நகரங்கள் மற்றும் துறைமுகங்களை இணைக்கும் சாலைகள் போன்ற மோட்டார் வாகனங்களுக்காக செப்பனிடப்பட்ட அல்லது மேம்படுத்தப்பட்ட சில முக்கிய சாலைகளை ஆங்கிலேயர்கள் அமைத்தனர்.
- **கால்வாய் மற்றும் நீர்ப்பாசனச் சாலைகள்** : குறிப்பாக பஞ்சாப் போன்ற பகுதிகளில், கால்வாய் வலையமைப்புகள் விரிவாக்கப்பட்ட இடங்களில், நீர்ப்பாசன அமைப்புகளுக்கு ஆதரவாக சாலைகளும் கட்டப்பட்டன. இந்த சாலைகள் விவசாய பொருட்கள் போன்ற பொருட்களை சந்தைகளுக்கு கொண்டு செல்ல உதவியது.

- பொதுப்பணித் துறை (PWD) : 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், பிரிட்டிஷ் இந்தியா முழுவதும் சாலைகளின் கட்டுமானம் மற்றும் பராமரிப்பை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பொதுப்பணித் துறையை (PWD) ஆங்கிலேயர்கள் நிறுவினர்.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய (1947 - 1990கள்)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, சாலைகள் உட்பட நாட்டின் உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான தேசிய முயற்சியில் அரசாங்கம் இறங்கியது. முக்கிய முன்னேற்றங்கள் அடங்கும்:

1947-1960கள்: சாலை மேம்பாட்டின் ஆரம்ப ஆண்டுகள்

- தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் : தேசிய நெடுஞ்சாலை அமைப்பை அரசாங்கம் திட்டமிடத் தொடங்கியது. முதல் முக்கிய படி தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் சட்டம் 1956 அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது , இது தேசிய வளர்ச்சிக்கான முக்கிய சாலை தாழ்வாரங்களை நியமிக்க வழிவகுத்தது.
- கிராமப்புற சாலைகள் : நகர்ப்புறங்கள் முன்னேற்றம் கண்டாலும், கிராமப்புறங்கள், குறிப்பாக வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கில், தொடர்ந்து மோசமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. டெல்லி, பம்பாய் (மும்பை), மெட்ராஸ் (சென்னை) மற்றும் கல்கத்தா (கொல்கத்தா) போன்ற முக்கிய நகரங்களை இணைப்பதில் ஆரம்ப கவனம் செலுத்தப்பட்டது .

1970கள்-1980கள்: விரிவாக்கம் மற்றும் மேம்பாடு

- தேசிய சாலை வலையமைப்பின் மேம்பாடு : தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் (NHDP) 1990 களில் தொடங்கப்பட்டது, இது நான்கு முக்கிய நகரங்களை இணைக்கும் நெடுஞ்சாலைகளின் வலையமைப்பான தங்க நாற்கரத்தை உருவாக்குவது உட்பட சாலை வலையமைப்பை

மேம்படுத்துதல் மற்றும் விரிவுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. மும்பை, சென்னை மற்றும் கொல்கத்தா).

- சாலை உள்கட்டமைப்பில் முதலீடு அதிகரித்தது : சர்வதேச கடன்கள் மற்றும் நிதியுதவியின் ஆதரவுடன், அணுகலை மேம்படுத்துவதற்காக, குறிப்பாக எல்லை மற்றும் உள் பகுதிகளில் அதிக சாலைகளை அமைக்க அரசாங்கம் தொடங்கியது.

4. 1990கள் - தற்போது

- பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் (1991) : இந்தியாவின் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து, நாடு உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியின் வேகமான வேகத்தைக் கண்டது, சாலைகள் குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தைப் பெற்றன. தனியார் முதலீட்டின் அதிகரித்த ஓட்டம், அதிவேக நெடுஞ்சாலைகள், மேம்பாலங்கள் மற்றும் புதிய நெடுஞ்சாலைகள் உள்ளிட்ட விரைவான சாலை கட்டுமானத்திற்கு வழிவகுத்தது.
- தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் (NHDP) : 1990களின் பிற்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டு 2000கள் வரை தொடர்ந்த NHDP, இந்தியா முழுவதும் உள்ள தேசிய நெடுஞ்சாலைகளின் தரத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்த திட்டத்தில் புதிய சாலைகள் அமைத்தல், ஏற்கனவே உள்ள சாலைகளை அகலப்படுத்துதல் மற்றும் பாலங்கள் மற்றும் சுரங்கங்கள் கட்டுதல் ஆகியவை அடங்கும்.
- தங்க நாற்கர பாதை மற்றும் வடக்கு-தெற்கு மற்றும் கிழக்கு-மேற்கு வழித்தடங்கள் : தங்க நாற்கர சாலையின் நிறைவு (2001) மற்றும் வடக்கு-தெற்கு மற்றும் கிழக்கு-மேற்கு தாழ்வாரங்கள் போன்ற பிற திட்டங்கள் இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களை இணைத்து, வர்த்தகம் மற்றும் போக்குவரத்தை எளிதாக்குவதன் மூலம் இந்தியாவின் சாலை வலையமைப்பில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது.
- விரைவுச் சாலைகள் மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட சாலைகள் : கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக, தில்லி-மும்பை

தொழில்துறை தாழ்வாரம் (டிஎம்ஐசி) மற்றும் யமுனா விரைவுச்சாலை போன்ற விரைவுச் சாலைகள் முக்கிய நகரங்களுக்கு இடையிலான பயண நேரத்தை கணிசமாகக் குறைத்துள்ளன. கூடுதலாக, மெட்ரோ மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட சாலை திட்டங்கள் நகர்ப்புற மையங்களில் நெரிசலைக் குறைக்க உதவியுள்ளன.

சாலை மேம்பாட்டில் முக்கியமான மைல்கற்கள்

- தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் சட்டம் 1956 : சாலை மேம்பாடு மற்றும் திட்டமிடல் செயல்முறையை முறைப்படுத்தியது.
- இந்திய தேசிய நெடுஞ்சாலை ஆணையம் (NHAI) : தேசிய நெடுஞ்சாலைகளை மேம்படுத்த, பராமரிக்க மற்றும் நிர்வகிக்க 1988 இல் நிறுவப்பட்டது.
- பிரதான் மந்திரி கிராம் சதக்யோஜனா (PMGSY, 2000) : தொலைதூரப் பகுதிகளில் இணைப்பை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட கிராமப்புற சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம்.
- பாரத்மாலாபரியோஜனா (2017) : சாலை உள்கட்டமைப்பை மேலும் மேம்படுத்துவதற்கான சமீபத்திய முயற்சி, குறிப்பாக எல்லை மற்றும் கடலோர சாலைகள் மற்றும் தொழில்துறை தாழ்வாரங்களை இணைக்கிறது.

நவீன கால சாலை நெட்வொர்க்

இன்று, இந்தியா, தேசிய நெடுஞ்சாலைகள், மாநில நெடுஞ்சாலைகள், கிராமப்புற சாலைகள் மற்றும் நகர்ப்புற சாலைகள் உட்பட தோராயமாக 6.2 மில்லியன் கிலோமீட்டர் சாலைகளைக் கொண்ட உலகின் மிகப்பெரிய சாலை நெட்வொர்க்குகளில் ஒன்றாகும். இந்த சாலைகள் போக்குவரத்து, வர்த்தகம் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு முக்கியமானவை, தொலைதூர கிராமப்புறங்களை நகர்ப்புற மையங்களுடன் இணைக்கின்றன மற்றும் பரந்த நாடு முழுவதும் சுமூகமான பயணத்தை எளிதாக்குகின்றன. இந்தியாவில் சாலைவழிகளின் பரிணாமம், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலங்களில் அடிப்படை பாதைகளில் இருந்து, நாட்டின் பொருளாதாரம் மற்றும்

வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் ஒரு விரிவான, நவீன வலையமைப்பிற்கு நகர்ந்துள்ளது. இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு, குறிப்பாக வர்த்தகம், இணைப்பு மற்றும் இயக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சாலை உள்கட்டமைப்பில் முதலீடு மிக முக்கியமானது.

நீர்வழிகள்

இந்தியாவின் நீர்வழிகள் பல நூற்றாண்டுகளாக அதன் போக்குவரத்து, வர்த்தகம் மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்திற்கு மையமாக உள்ளன. கிபி 1857 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, தொழில்நுட்பம், நிர்வாகம் மற்றும் பொருளாதார முன்னுரிமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் உந்தப்பட்ட நீர்வளங்களின் பயன்பாடு மற்றும் மேம்பாட்டில் இந்தியா ஒரு மாற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. 1857க்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி மற்றும் முக்கியத்துவத்தை மையமாகக் கொண்டு, இந்தியாவின் நீர்வழிப் பாதைகளின் முறிவு இங்கே:

1. காலனித்துவ காலம் (1857 - 1947)

ஏ. உள்நாட்டு நீர்வழிகளின் வளர்ச்சி

- பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கு: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது, இந்தியாவில் உள்ள நீர்வழிகளின் முக்கியத்துவம், பொருட்களையும் மக்களையும் பரந்த தூரத்திற்கு கொண்டு செல்வதற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் ஆரம்ப உள்கட்டமைப்பின் பெரும்பகுதியை வகுத்தனர், குறிப்பாக பருத்தி, சணல் மற்றும் நிலக்கரி போன்ற மூலப்பொருட்களின் போக்குவரத்துக்காக.
- ரயில்வே மற்றும் நீராவி கப்பல்கள் அறிமுகம்:
    - கங்கை, பிரம்மபுத்திரா மற்றும் கோதாவரி போன்ற முக்கிய நதிகளில் நீராவி கப்பல்கள் மற்றும் ஆற்றுப்படகுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது உள்நாட்டு போக்குவரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கிறது.
    - கங்கை கால்வாய் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவுவதற்காக நீட்டிக்கப்பட்டு

மேம்படுத்தப்பட்டது, இது வர்த்தகத்திற்கான சிறந்த அணுகலுக்கும் உதவியது.

- கல்கத்தா துறைமுகம்: 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், கல்கத்தா (இப்போது கொல்கத்தா) வர்த்தகம் மற்றும் கடல்சார் நடவடிக்கைகளின் முக்கிய மையமாக மாறியது, ஹூக்ளி ஆற்றின் சேவை .

- முதல் பயணிக்கக்கூடிய கால்வாய் - தி ஹூக்லி நதி வழிசெலுத்தல் : தேயிலை, சணல் மற்றும் மசாலாப் பொருட்கள் போன்ற பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வசதியாக ஆங்கிலேயர்கள் தொடர்ச்சியான கால்வாய்களை உருவாக்கினர் மற்றும் ஆறுகளின் வழித்தடத்தை மேம்படுத்தினர். இந்த கால்வாய்கள் கல்கத்தா (தற்போது கொல்கத்தா) போன்ற பகுதிகளை இந்தியாவின் பிற பகுதிகளுடன் இணைக்க உதவியது.

B. துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்து வளர்ச்சி

- துறைமுகங்கள் மற்றும் துறைமுகங்கள்:
  - மும்பை (பம்பாய்) , சென்னை (மெட்ராஸ்) , கொச்சி மற்றும் கொல்கத்தா ஆகியவை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது முக்கிய துறைமுக நகரங்களாக மாறி, கடல் வர்த்தகத்தை எளிதாக்கியது மற்றும் இந்தியாவை சர்வதேச சந்தைகளுடன் இணைக்கிறது.
  - பிரிட்டிஷ் முதலீடுகள் இந்த துறைமுகங்களின் உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தியது, கப்பல்துறைகளின் கட்டுமானம் மற்றும் கடல் வர்த்தகத்திற்கான நீராவி கப்பல்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய (1947 - தற்போது)

A. உள்நாட்டு நீர்வழிகளில் கவனம் செலுத்துங்கள்

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, உள்நாட்டு நீர்வழிகளின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டில் புதுப்பிக்கப்பட்ட கவனம் செலுத்தப்பட்டது. புதிதாக சுதந்திரமடைந்த அரசாங்கம், நீர்வழிகளின் திறனை மிகவும் செலவு குறைந்த, ஆற்றல்-

திறனுள்ள மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ற போக்குவரத்து முறையாக அங்கீகரித்தது.

- தேசிய நீர்வழிகள் (NW):
    - தேசிய நீர்வழி 1 (NW-1): கங்கா -பாகீரதி-ஹூக்ளி நதி அமைப்பில் அலகாபாத்தை ஹல்டியாவுடன் இணைக்கிறது . இது இந்தியாவின் மிக முக்கியமான மற்றும் நீளமான தேசிய நீர்வழிகளில் ஒன்றாகும்.
    - தேசிய நீர்வழி 2 (NW-2): பிரம்மபுத்திரா ஆற்றின் வழியாக சாடியா (அஸ்ஸாம்) துப்ரியை இணைக்கிறது , வர்த்தகம் மற்றும் பயணிகள் சேவைகளை எளிதாக்குகிறது.
    - தேசிய நீர்வழி 3 (NW-3): மேற்கு கடற்கரை கால்வாயில் கொச்சியை கேரளாவில் உள்ள கொல்லத்துடன் இணைக்கிறது .
    - தேசிய நீர்வழி 4 (NW-4): கோதாவரி மற்றும் கிருஷ்ணா நதிகளில் காக்கிநாடாவை புதுச்சேரியுடன் இணைக்கிறது .
- உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு:
    - ஜவஹர்லால் நேரு துறைமுகம் மற்றும் கொச்சி , சென்னை மற்றும் கொல்கத்தா துறைமுகங்களை மேம்படுத்துவது போன்ற துறைமுக வசதிகளை மேம்படுத்த அரசாங்கம் பல திட்டங்களைத் தொடங்கியது .
    - உள்நாட்டு நீர்வழிகளை மேம்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் தேசிய நீர்வழிகள் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தியது.

B. துறைமுகங்களின் நவீனமயமாக்கல்

இந்தியாவின் நவீன துறைமுகங்கள் 1990களில் இருந்து விரிவான நவீனமயமாக்கலைக் கண்டுள்ளன. முக்கிய துறைமுகங்கள் - மும்பை , சென்னை , கொச்சி , கொல்கத்தா மற்றும் விசாகப்பட்டினம் - வர்த்தகத்திற்கான நுழைவாயில்களாக உள்ளன. மும்பை இன்டர்நேஷனல் கன்டெய்னர் டெர்மினல் மற்றும் ஜவஹர்லால் நேரு போர்ட் டிரஸ்ட் ஆகியவை சர்வதேச சரக்குகளுக்கான முக்கிய மையங்களாக மாறியுள்ளன.

- துறைமுக இணைப்பு: சரக்குகளின் சீரான போக்குவரத்தை உறுதி செய்வதற்காக நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் ரயில் பாதைகள் போன்ற உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகளின் மூலம் துறைமுகங்கள் மற்றும் உள்நாட்டு நீர்வழிகளுக்கு இடையிலான இணைப்பை மேம்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சி. நதி போக்குவரத்தின் மறுமலர்ச்சி

கடந்த சில தசாப்தங்களில், சாலை மற்றும் இரயில் போக்குவரத்திற்கு சுற்றுச்சூழலுக்கு நிலையான மாற்றாக, சரக்கு மற்றும் பயணிகள் போக்குவரத்து ஆகிய இரண்டிற்கும் ஆறுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான புதுப்பிக்கப்பட்ட உந்துதல் உள்ளது.

- அரசு முயற்சிகள்:
  - சாகர்மாலா திட்டம் (2015 இல் தொடங்கப்பட்டது) துறைமுகங்களை நவீனமயமாக்குவது மற்றும் உள்நாட்டு நீர் போக்குவரத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
  - தேசிய நீர்வழிச் சட்டம், 106 உள்நாட்டு நீர்வழிப் பாதைகளை தேசிய நீர்வழிப் பாதைகளாக அறிவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, இது சரக்கு மற்றும் பயணிகள் கப்பல்களுக்கான போக்குவரத்துத் திறனை மேம்படுத்துகிறது.
- சுற்றுச்சூழல் நன்மைகள்: நீர்வழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் சுற்றுச்சூழல் நன்மைகள் பற்றிய அங்கீகாரம் அதிகரித்து வருகிறது. நீர் போக்குவரத்தைப் பயன்படுத்துவது கார்பன் தடயத்தைக் குறைக்கிறது மற்றும் சாலை மற்றும் ரயில் அமைப்புகளில் அழுத்தத்தைக் குறைக்கும்.

D. சர்வதேச இணைப்பு மற்றும் வர்த்தகம்

பிராந்திய வர்த்தகத்தை அதிகரிக்க அண்டை நாடுகளுடன் தனது நீர்வழி இணைப்பை மேம்படுத்த இந்தியா முயன்றது:

- **கலடன் மல்டி-மாடல் டிரான்ஸிட் டிரான்ஸ்போர்ட் திட்டம் : கடல், நதி மற்றும் சாலை போக்குவரத்து ஆகியவற்றின் மூலம் இந்தியாவின் கிழக்கு துறைமுகங்களை மியான்மர் துறைமுகங்களுடன் இணைக்கிறது.**
- **இந்தியா-பங்களாதேஷ் உள்நாட்டு நீர் போக்குவரத்து நெறிமுறை : இந்த ஒப்பந்தம் இந்தியா மற்றும் வங்காளதேசத்தின் பகிர்வு நதிகளை போக்குவரத்துக்காக பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது, இரு நாடுகளுக்கு இடையே வர்த்தகத்தை மேம்படுத்துகிறது.**

3. நீர்வழிகள் மேம்பாட்டில் உள்ள சவால்கள்

சாத்தியமான போதிலும், இந்தியாவின் நீர்வழிகள் பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன:

- **மாசுபாடு : கங்கை மற்றும் யமுனை போன்ற முக்கிய நதிகள் பெரிதும் மாசுபட்டுள்ளன, இது போக்குவரத்துக்கான நீரின் தரத்தை பாதிக்கிறது.**
- **உள்கட்டமைப்பு வரம்புகள் : மேம்பாடுகள் செய்யப்பட்டாலும், பல நதிகளில் பூட்டுகள் மற்றும் முனையங்கள் போன்ற நவீன உள்கட்டமைப்புகள் இல்லை.**
- **நில ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் ஆற்றுப்படுகை அரிப்பு : பல ஆறுகள் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் அரிப்புக்கு உட்பட்டு, வழிசெலுத்தலை சீர்குலைக்கிறது.**
- **பருவகால மாறுபாடுகள் : வறண்ட காலங்களில் குறைந்த நீர்மட்டம் சில ஆறுகளில் வழிசெலுத்தலை கடினமாக்குகிறது.**

4. தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால அவுட்லுக்

- **ஸ்மார்ட் போர்ட்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த போக்குவரத்து : நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் நீர் போக்குவரத்தின் ஒருங்கிணைப்பு செயல்திறனை மேம்படுத்துகிறது. ஸ்மார்ட் போர்ட்கள், செயல்பாடுகளின் டிஜிட்டல் மயமாக்கல் மற்றும் தளவாடங்களை நிர்வகிப்பதில் AI மற்றும் IoT பயன்பாடு**

ஆகியவை இந்தியாவில் நீர்வழிகளின் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

- நிலையான வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் : நிலைத்தன்மைக்கான உலகளாவிய உந்துதலைக் கருத்தில் கொண்டு, சாலை மற்றும் இரயில் போக்குவரத்தை நம்புவதைக் குறைத்து, பசுமையான போக்குவரத்து விருப்பமாக நீர்வழிகளைப் பயன்படுத்துவதில் இந்தியா அதிக கவனம் செலுத்துகிறது.

இந்தியாவின் நீர்வழிகள் 1857 ஆம் ஆண்டு முதல் மூலோபாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, காலனித்துவ காலப் போக்குவரத்து வழிகளில் இருந்து வணிகம், தளவாடங்கள் மற்றும் பிராந்திய ஒத்துழைப்பில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் நவீன நெட்வொர்க்காக பரிணமித்தது. பல சவால்கள் இருந்தபோதிலும், பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நலன்களுக்காக அதன் நீர்வழி உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதில் நாடு முன்னேறி வருகிறது.

நகரங்களின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

1857 CE முதல் இந்தியாவில் நகரங்களின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சியானது அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணிகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு சிக்கலான செயல்முறையாகும், குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் போது மற்றும் அதற்குப் பிறகு. இந்தியாவில் நகரங்களின் வளர்ச்சியின் முக்கிய கட்டங்களின் கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. காலனித்துவ காலம் (1857 - 1947)

1857க்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு

1857 கிளர்ச்சிக்குப் பிந்தைய காலம் (இந்திய சுதந்திரத்தின் முதல் போர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் மற்றும் நிர்வாக மாற்றங்களைக் கண்டது. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி கலைக்கப்பட்ட பிறகு, பிரிட்டிஷ் கிரீடம் நேரடி கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டது, இது நகர்ப்புற மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது:

- **உள்கட்டமைப்பின் வளர்ச்சி: ஆங்கிலேயர்கள் ரயில்வே, சாலைகள் மற்றும் துறைமுகங்களின் வலையமைப்பை நிறுவினர், இது வர்த்தகம், இடம்பெயர்வு மற்றும் நகரங்களின் வளர்ச்சியை எளிதாக்கியது. பம்பாய் (மும்பை), கல்கத்தா (கொல்கத்தா), மெட்ராஸ் (சென்னை), பின்னர் அகமதாபாத் போன்ற முக்கிய துறைமுகங்கள் முக்கிய நகர்ப்புற மையங்களாக மாறியது.**
- **புதிய நகர திட்டமிடல்: ஆங்கிலேயர்கள் புதிய நகர திட்டமிடல் கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தினர், குறிப்பாக கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் டெல்லி போன்ற நகரங்களில், ஐரோப்பிய பாணி அமைப்பு, சாலைகள், பூங்காக்கள் மற்றும் நிர்வாக கட்டிடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நகரங்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட முறையில் வளரத் தொடங்கின, பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களை இந்தியப் பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்கின்றன.**
- **வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்மயமாக்கல்: வளங்களை பிரித்தெடுப்பதில் மற்றும் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்துவதில் பிரிட்டிஷ் கவனம் செலுத்தியதால், நகரங்கள் வணிகத்திற்கான மைய மையமாக மாறியது. தொழில்துறை வளர்ச்சி, குறிப்பாக ஜவுளி (எ.கா., பம்பாயில்) மற்றும் சணல் (எ.கா., கல்கத்தாவில்), நகரமயமாக்கலைத் தூண்டியது.**
- **இடம்பெயர்வு: பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அமைப்பு உள் மற்றும் சர்வதேச குடியேற்றத்தை ஊக்குவித்தது. தொழிற்சாலைகள், ரயில்வே மற்றும் கட்டுமானப் பணிகளுக்காக கிராமப்புறங்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தோர் நகரங்களுக்கு இழுக்கப்பட்டனர். கூடுதலாக, ஒப்பந்த தொழிலாளர் இடம்பெயர்வு நடந்தது, குறிப்பாக மொரிஷியஸ், பிஜி மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற பகுதிகளுக்கு, இந்தியாவில் உள்ள நகரங்களை பாதிக்கிறது.**

சமூக மற்றும் கலாச்சார மாற்றம்

- **சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள்: அறிவார்ந்த மற்றும் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு நகரங்கள் மையங்களாக மாறின. பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் மெட்ராஸ் போன்ற முக்கிய**

நகரங்கள் பெண்களின் உரிமைகள், சமூக நீதி மற்றும் கல்விக்காக வாதிடும் இயக்கங்களின் எழுச்சியைக் கண்டன.

- கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி: பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுதல் (எ.கா., கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் 1857, பம்பாய் பல்கலைக்கழகம் 1857) நகரங்களின் அறிவுசார் மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது, மேலும் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை தேடும் மக்களை மேலும் ஈர்த்தது.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1947 - 1991)

பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள்

- பிரிவினையும் அதன் தாக்கமும்: 1947ல் இந்தியாவின் பிரிவினை நகர்ப்புற நிலப்பரப்பை கணிசமாக மாற்றியது. பாகிஸ்தானில் இருந்து அகதிகள் வருகையால் டெல்லி, மும்பை போன்ற நகரங்களில் மக்கள் தொகை பெருகியது. இடம்பெயர்ந்த மக்களை உள்வாங்கியதால் இந்த நகரங்கள் வேகமாக விரிவடைந்தன.
- தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி: சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில், இந்தியா தொழில்மயமாக்கல் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டது, இது பம்பாய், அகமதாபாத், சென்னை, கொல்கத்தா மற்றும் பெங்களூரு போன்ற நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது. ஜவுளி, ரசாயனங்கள் மற்றும் எஃகு போன்ற தொழில்கள், அத்துடன் பொதுத்துறையின் எழுச்சி, வேலைகளை வழங்கியது மற்றும் கிராமப்புறங்களில் இருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்களை ஈர்த்தது.
- நகரங்களின் விரிவாக்கம்: வீட்டு வசதி, போக்குவரத்து மற்றும் சேவைகளுக்கான தேவை அதிகரித்து வருவதால் நகர்ப்புற மையங்கள் விரிவடைந்தன. நகரங்களில் முறைசாரா குடியேற்றங்கள் (சேரிகள்) ஒரு பொதுவான அம்சமாக மாறியதன் மூலம், இந்த வளர்ச்சி அடிக்கடி இடையூறாக இருந்தாலும், புதிய சுற்றுப்புறங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

நகரமயமாக்கல் மற்றும் திட்டமிடல் சவால்கள்

- நகரமயமாக்கல் செயல்முறை துரிதப்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் பல நகரங்கள் நெரிசல், போதிய உள்கட்டமைப்பு, மாசுபாடு மற்றும் மோசமான வீட்டுவசதி போன்ற சவால்களுடன் போராடின. டெல்லி, பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தா போன்ற நகரங்கள் பெருகிவரும் மக்கள்தொகைக்கு போதுமான வாழ்க்கை நிலைமைகளை வழங்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க சவால்களை எதிர்கொண்டன.
- கிராமப்புறங்களில் இருந்து இடம்பெயர்தல்: மக்கள் தொகை அழுத்தம், கிராமப்புற வளர்ச்சியின்மை மற்றும் நகரங்களில் வேலைகள் கிடைப்பது ஆகியவற்றின் காரணமாக சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு அதிகரித்தது. பசுமைப் புரட்சியின் போது (1960கள்-1970கள்) இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட விவசாயம் கிராமப்புறங்களில் வேலை இழப்புக்கு வழிவகுத்ததால் இந்த இடம்பெயர்வு தீவிரமடைந்தது.

3. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் வளர்ச்சி (1991 - தற்போது)

பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உலகமயமாக்கல்

- தாராளமயமாக்கல் (1991 முதல்): 1991 இன் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் உலகமயமாக்கலுக்கான கதவுகளைத் திறந்து, நகரங்களில் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. பெங்களூர், ஹைதராபாத், புனே மற்றும் குர்கான் போன்ற நகரங்கள் தேசிய மற்றும் சர்வதேச முதலீடுகளை ஈர்த்து, தகவல் தொழில்நுட்ப மற்றும் சேவைத் துறை மையங்களாக உருவெடுத்தன.
- சேவைப் பொருளாதாரத்தின் எழுச்சி: தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சி நகரங்களை உலகமயமாக்கப்பட்ட வர்த்தக மையங்களாக மாற்றியது. பெங்களூர், ஹைதராபாத் மற்றும் புனே போன்ற நகரங்கள் ஐடி பூங்காக்கள், கால் சென்டர்கள் மற்றும் பிபிஓக்களில் பாரிய வளர்ச்சியைக் கண்டன, இது ஒரு

புதிய வகையான நகர்ப்புற மக்கள்-படித்த, திறமையான நிபுணர்களுக்கு வழிவகுத்தது.

- உலகளாவிய நகரங்கள்: உலகமயமாக்கல் காஸ்மோபாலிட்டன் நகர்ப்புற மையங்களின் எழுச்சிக்கும் வழிவகுத்தது. மும்பை, டெல்லி மற்றும் பெங்களூர் போன்ற நகரங்கள் உலக வரைபடத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன, வெளிநாட்டு முதலீடுகள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க வெளிநாட்டினரை ஈர்த்தன.

நகர்ப்புற விரிவாக்கம் மற்றும் சவால்கள்

- விரைவான நகரமயமாக்கல்: பொருளாதார வளர்ச்சி விரைவான நகரமயமாக்கலுக்கு வழிவகுத்தது, நகரங்கள் அவற்றின் அசல் எல்லைகளுக்கு அப்பால் விரிவடைகின்றன. இதன் விளைவாக புறநகர் மற்றும் செயற்கைக்கோள் நகரங்களின் வளர்ச்சி, அடிக்கடி போக்குவரத்து நெரிசல், தண்ணீர் பற்றாக்குறை மற்றும் மாசுபாடு போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுத்தது.
- குடிசைகள் மற்றும் முறைசாரா குடியேற்றங்கள்: பொருளாதார வளர்ச்சி இருந்தபோதிலும், இந்திய நகரங்களின் பெரும் பகுதிகள் முறைசாரா வளர்ச்சியைத் தொடர்கின்றன. மும்பை, டெல்லி மற்றும் கொல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் உள்ள சேரிகள், புதிய நகர்ப்புற வளர்ச்சிகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே இருக்கின்றன, சமத்துவமின்மை மற்றும் நகர்ப்புற வறுமையின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.
- ஸ்மார்ட் சிட்டிஸ் மிஷன் (2015 முதல்): நகர்ப்புற உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தவும், பொதுப் போக்குவரத்தை மேம்படுத்தவும், மேலும் நிலையான நகர்ப்புற சூழலை உருவாக்கவும் இந்திய அரசாங்கம் "ஸ்மார்ட் சிட்டிஸ் மிஷன்" தொடங்கப்பட்டது. அகமதாபாத், புனே மற்றும் இந்தூர் போன்ற நகரங்கள் இந்த முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக உள்ளன.

4. இந்திய நகரங்களின் வளர்ச்சியின் போக்குகள்

- நகரமயமாக்கல் விகிதம்: இந்தியாவில் நகரமயமாக்கல் விகிதம் படிப்படியாக அதிகரித்து வருகிறது, 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 34% மக்கள் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். வரும் பத்தாண்டுகளில் இது உயரும் என கணிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன, 2031க்குள் 600 மில்லியன் மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்வார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- மெகா-சிட்டிகள் மற்றும் நகர்ப்புற கிளஸ்டர்கள்: மும்பை, டெல்லி, கொல்கத்தா, சென்னை மற்றும் பெங்களூரு போன்ற பெரிய நகரங்கள் "மெகாசிட்டிகளாக" மாறிவிட்டன, மக்கள் தொகை 10 மில்லியனுக்கும் அதிகமாக உள்ளது. இந்த நகரங்கள் முக்கிய பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார மையங்களாக செயல்படுகின்றன.
- இடம்பெயர்வு மற்றும் மக்கள்தொகை: நகரங்களின் வளர்ச்சியில் இடம்பெயர்வு தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. கிராமப்புறங்கள், அண்டை நாடுகள் மற்றும் பிற மாநிலங்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தோர் நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கின்றனர். அகமதாபாத், ஜெய்ப்பூர் மற்றும் லக்னோ போன்ற பிராந்திய நகரங்களின் எழுச்சிக்கு சிறிய நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்களில் இருந்து உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு காரணமாக உள்ளது.
- ஸ்மார்ட் மற்றும் நிலையான நகரங்கள்: புதிய நகர்ப்புற மையங்கள் நிலைத்தன்மை, பசுமையான இடங்கள் மற்றும் ஸ்மார்ட் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றன. நவி மும்பை, சண்டிகர் மற்றும் குர்கான் போன்ற நகரங்கள் திட்டமிடப்பட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சியின் புதிய அலையை பிரதிபலிக்கின்றன.

1857 முதல் இந்தியாவில் நகரங்களின் வளர்ச்சி காலனித்துவ மரபுகள், தொழில்மயமாக்கல், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மற்றும் சமீபத்திய உலகமயமாக்கல் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று, இந்தியா முன்னோடியில்லாத அளவிலான நகரமயமாக்கலை அனுபவித்து வருகிறது, இது நகர்ப்புற திட்டமிடல், உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக சமத்துவத்திற்கான வாய்ப்புகள் மற்றும் சவால்களை முன்வைக்கிறது. புத்திசாலித்தனமான, நிலையான மற்றும்

உள்ளடக்கிய நகர்ப்புற வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் நகரத்தை உருவாக்கும் செயல்முறை தொடர்ந்து உருவாகி வருகிறது.

துறைமுகங்களின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

1857 CE முதல் இந்தியாவில் துறைமுகங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் நாட்டின் காலனித்துவ வரலாறு, பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வர்த்தக இயக்கவியல் ஆகியவற்றுடன் ஆழமாக பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. இந்தியா, அதன் விரிவான கடற்கரையுடன், எப்போதுமே ஒரு முக்கியமான கடல்சார் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் 1857-க்குப் பிந்தைய காலகட்டம் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கண்டது, பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நலன்கள் மற்றும் உலகளாவிய வர்த்தக நெட்வொர்க்குகளின் நவீனமயமாக்கல் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இந்திய துறைமுகங்கள் எவ்வாறு உருவாகியுள்ளன என்பது பற்றிய கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. 1857க்கு முந்தைய சூழல்

கல்கத்தா (கொல்கத்தா) , பம்பாய் (மும்பை) , மெட்ராஸ் (சென்னை) , சூரத் மற்றும் கொச்சி போன்ற நன்கு நிறுவப்பட்ட துறைமுகங்கள் இருந்தன . இந்த துறைமுகங்கள் முதன்மையாக தென்கிழக்கு ஆசியா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஐரோப்பாவுடனான வர்த்தகத்திற்கான மையங்களாக இருந்தன. இருப்பினும், 1857 க்குப் பிறகு துறைமுகங்களின் வளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பிரிட்டிஷ் உலகளாவிய வர்த்தக நெட்வொர்க்குகளின் விரிவாக்கத்தால் உந்தப்பட்டது.

2. 1857க்குப் பின்: பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சியின் கீழ் துறைமுகங்களின் விரிவாக்கம்

1857 இன் இந்தியக் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு , ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் முழுக் கட்டுப்பாட்டையும் எடுத்துக் கொண்டனர், இது மேலும் கட்டமைக்கப்பட்ட விரிவாக்கம் மற்றும் துறைமுக

உள்கட்டமைப்பின் நவீனமயமாக்கலின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது, இது பேரரசின் தேவைகள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் உலகப் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றால் உந்தப்பட்டது.

- மும்பை (பம்பாய்): 1857க்குப் பிறகு மும்பை துறைமுக நகரமாக வளர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவிற்கு இடையே வர்த்தகத்திற்கான நுழைவாயிலாக இந்தியாவின் மேற்குக் கடற்கரையில் அதன் மூலோபாய இருப்பிடத்தை ஆங்கிலேயர்கள் அங்கீகரித்தனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், சர்வதேச சந்தைகளுக்கு பருத்தி, ஜவுளி மற்றும் அபின் ஏற்றுமதி செய்வதற்கான முக்கிய துறைமுகங்களில் ஒன்றாக மும்பை மாறியது.
    - மும்பை துறைமுக அறக்கட்டளை (MPT) 1873 இல் நிறுவப்பட்டது, இது நகரத்தை இந்தியாவின் பரபரப்பான துறைமுகங்களில் ஒன்றாக மாற்றியது, வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்துகிறது.
- கல்கத்தா (கொல்கத்தா): 1911 ஆம் ஆண்டு வரை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தலைநகராக விளங்கிய கல்கத்தா, குறிப்பாக சணல், அரிசி மற்றும் தேயிலை போன்ற மூலப்பொருட்களின் ஏற்றுமதிக்கான முக்கிய வர்த்தக மையமாக இருந்தது. கொல்கத்தா துறைமுக அறக்கட்டளை (KoPT) 1870 இல் நிறுவப்பட்டது, துறைமுக உள்கட்டமைப்பை நவீனமயமாக்கும் மற்றும் விரிவாக்கும் நோக்கத்துடன், ஹூக்ளி நதி மற்றும் நேதாஜி சுபாஸ் கப்பல்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது .
- சென்னை (மெட்ராஸ்): சென்னை வர்த்தகத்திற்கு, குறிப்பாக பருத்தி மற்றும் உப்புக்கான முக்கிய துறைமுகமாக மாறியது. மெட்ராஸ் போர்ட் டிரஸ்ட் 1881 இல் நிறுவப்பட்டது, மேலும் இந்த துறைமுகம் குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் தொழில் புரட்சியின் போது இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி இரண்டிற்கும் ஒரு மையமாக வேகமாக வளர்ந்தது.
- சூரத் மற்றும் கொச்சின்: சூரத் மற்றும் கொச்சி போன்ற பிற சிறிய துறைமுகங்களும் முக்கியமானவை, ஆனால் பம்பாய் அல்லது கல்கத்தாவுடன் ஒப்பிடும்போது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சியைக் கண்டன. இருப்பினும், அவர்கள் ஐரோப்பிய

சந்தைகளுக்கு மசாலா மற்றும் ஜவுளி போன்ற விவசாய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

- மற்ற பிராந்திய துறைமுகங்கள்: இந்த முக்கிய துறைமுகங்களுடன், விசாகப்பட்டினம் மற்றும் மங்களூரு போன்ற சிறிய துறைமுகங்களும் வளரத் தொடங்கின, குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ரயில்வே நிறுவப்பட்ட பின்னர், கடலோரப் பகுதிகளில் இருந்து உள்நாட்டில் வர்த்தகம் செய்ய வசதியாக இருந்தது.

3. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி: வர்த்தகம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பின் வளர்ச்சி

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், உலகப் பொருளாதாரம் விரிவடைந்ததும், இந்திய துறைமுகங்களின் பங்கும் அதிகரித்தது. காலனித்துவ சக்திகள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் இந்தியப் பொருளாதாரம் ஆகிய இரண்டின் வளர்ந்து வரும் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக பிரிட்டிஷ் துறைமுக உள்கட்டமைப்பில் முதலீடு செய்தது. இந்த காலம் கண்டது:

- மொத்த சரக்குகளை கையாள்வதற்காக, குறிப்பாக பருத்தி, தேயிலை, சணல் மற்றும் பின்னர், இரும்பு தாது போன்ற மூலப்பொருட்களின் வளர்ந்து வரும் ஏற்றுமதிக்காக, சிறப்பு கப்பல்துறைகள் மற்றும் கப்பல்களின் வளர்ச்சி.
- நவீன கிரேன்கள், கிடங்குகள் மற்றும் கப்பல்துறை வசதிகள் போன்ற துறைமுக வசதிகளை மேம்படுத்துதல் .

இருப்பினும், இந்திய துறைமுகங்கள் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தன, மேலும் துறைமுகங்கள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் போது மூலப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் கவனம் செலுத்தின.

4. சுதந்திரத்திற்குப் பின் (1947) முதல் 1980கள் வரை: விரிவாக்கம் மற்றும் தேசியமயமாக்கல்

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, துறைமுக உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தவும், திறன்களை விரிவுபடுத்தவும்,

வெளிநாட்டு வர்த்தக வழிகளில் தங்கியிருப்பதைக் குறைக்கவும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்திய அரசாங்கம், துறைமுக அறக்கட்டளைகள் மற்றும் பொதுத்துறை முதலீடுகள் மூலம், நாடு முழுவதும் உள்ள துறைமுக வசதிகளை மேம்படுத்துவதையும், நவீனமயமாக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

- முக்கிய துறைமுகங்கள் மேம்பாடு: 1961 இல், பெரிய துறைமுக அறக்கட்டளை சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, பெரிய துறைமுகங்களின் நிர்வாகத்திற்கான முறையான அமைப்பை உருவாக்கியது. இந்த காலகட்டத்தில் உள்ள சில முக்கியமான துறைமுகங்கள்:
    - விசாகப்பட்டினம் , இரும்புத் தாது ஏற்றுமதியைக் கையாளும் முக்கிய துறைமுகமாக விளங்குகிறது.
    - கொச்சி (கொச்சி) , பெட்ரோலியப் பொருட்களைக் கையாளும் வசதிகளை விரிவுபடுத்தியது, குறிப்பாக பெட்ரோலிய முனையத்தை உருவாக்கியது.
    - மும்பையும் கொல்கத்தாவும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைத் தொடர்ந்தன , ஆனால் பல்வேறு வகையான சரக்குகளைக் கையாள்வதில் பன்முகத்தன்மையை நோக்கி ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது.
- கப்பல் கட்டுதல் மற்றும் தொழில்மயமாக்கல்: இந்த காலகட்டத்தில், இந்தியாவில் வளர்ந்து வரும் கப்பல் துறையை பூர்த்தி செய்வதற்காக , குறிப்பாக மும்பை மற்றும் கொச்சி போன்ற இடங்களில் கப்பல் கட்டும் தளங்களின் வளர்ச்சியும் இருந்தது .
- தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள்: 1960கள் மற்றும் 1970களில் இந்திய துறைமுகங்களில் சரக்குக் கொள்கலன் கையாளுதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது கப்பல் துறையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது.

5. 1980-2000: தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார் துறைமுகங்களின் வளர்ச்சி

1990 களில் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் இந்திய துறைமுகங்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. செயல்திறன் மற்றும் திறனை அதிகரிக்க அரசாங்கம் துறைமுகத் துறையை தனியார் நிறுவனங்களுக்கு திறக்கத் தொடங்கியது. தாராளமயமாக்கல் தற்போதுள்ள துறைமுகங்களை நவீனமயமாக்குவதற்கும் புதிய தனியார் துறைமுகங்களின் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

- தனியார் துறைமுகங்கள்: மும்பைக்கு அருகிலுள்ள ஜவஹர்லால் நேரு துறைமுகம் (JNPT) , முந்த்ராவில் உள்ள அதானி துறைமுகம் மற்றும் கிருஷ்ணப்பட்டினம் போன்ற துறைமுகங்கள் இந்தியாவின் துறைமுக உள்கட்டமைப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.
- கொள்கலன் முனையங்களின் விரிவாக்கம்: இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி ஆகிய இரண்டிலும், குறிப்பாக உற்பத்தி மற்றும் சர்வதேச வர்த்தகத்தின் உலகளாவிய வளர்ச்சியுடன், கொள்கலன் சரக்குகள் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கியது. சென்னை , கொல்கத்தா மற்றும் மும்பை போன்ற முக்கிய துறைமுகங்கள் இந்த காலகட்டத்தில் தங்கள் கொள்கலன் கையாளும் வசதிகளை விரிவுபடுத்தின.
- ஏற்றுமதியில் வளர்ச்சி: விசாகப்பட்டினம் மற்றும் பாரதீப் போன்ற கிழக்குக் கடற்கரையில் உள்ள துறைமுகங்களும் , குறிப்பாக சீனா போன்ற நாடுகளுக்கு நிலக்கரி மற்றும் இரும்புத் தாது போன்ற கனிமங்களின் ஏற்றம் அதிகரித்து வருவதால், வளர்ந்தன.

6. 2000-தற்போது: நவீனமயமாக்கல் மற்றும் உலகளாவிய ஒருங்கிணைப்பு

2000 களின் முற்பகுதியில் இருந்து, இந்தியாவின் துறைமுகத் துறை விரைவான நவீனமயமாக்கலைக் கண்டது, செயல்திறன், ஆட்டோமேஷன் மற்றும் அதிகரித்து வரும் சரக்கு கையாளும் திறன் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. சில முக்கிய முன்னேற்றங்கள் அடங்கும்:

- துறைமுகங்களின் விரிவாக்கம்: ஜவஹர்லால் நேரு போர்ட் டிரஸ்ட் (JNPT) , முந்த்ரா துறைமுகம் மற்றும் கொச்சி துறைமுகம் போன்ற நவீன ஆழ்கடல் துறைமுகங்களின் வளர்ச்சி இந்தியாவை குறிப்பிடத்தக்க உலகளாவிய வர்த்தக பங்காளியாக மாற்றியுள்ளது. சாகர்மாலா திட்டம் , 2015 இல் தொடங்கப்பட்டது, துறைமுகங்களை நவீனமயமாக்குதல், செயல்திறனை மேம்படுத்துதல் மற்றும் கடலோர கப்பல் போக்குவரத்தை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது .
- அதிகரித்து வரும் சர்வதேச வர்த்தகம்: ஐடி சேவைகள், மருந்துப் பொருட்கள், ஜவுளிகள் மற்றும் பொறியியல் பொருட்களில் ஏற்றுமதி அதிகரித்துள்ளதால், உலகளாவிய கடல் வர்த்தகத்தில் இந்தியா முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.
- தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்பு: மும்பை , கொல்கத்தா மற்றும் சென்னை போன்ற துறைமுகங்கள் தன்னியக்க சரக்கு கையாளும் அமைப்புகள், மின்னணு ஆவணங்கள் மற்றும் ஸ்மார்ட் போர்ட் மேலாண்மை அமைப்புகள் போன்ற ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அதிநவீன தொழில்நுட்பங்களைக் கொண்டுள்ளன.
- பிரத்யேக சரக்கு வழித்தடங்கள்: முக்கிய துறைமுகங்களை உள்நாட்டில் இணைக்கும் பிரத்யேக சரக்கு வழித்தடங்களின் வளர்ச்சி செயல்திறனை அதிகரித்து போக்குவரத்து செலவுகளை குறைத்துள்ளது.
- தனியார் துறை முதலீடு: முந்த்ரா மற்றும் ஜவஹர்லால் நேரு துறைமுகம் போன்ற துறைமுகங்கள் தனியார் துறை முதலீட்டால் பயனடைந்து, பெரிய கப்பல்கள் மற்றும் கொள்கலன்களைக் கையாளும் திறன் மற்றும் உள்கட்டமைப்பை அதிகரித்துள்ளன.

1857 ஆம் ஆண்டு முதல், இந்திய துறைமுகங்கள் உலகளாவிய வர்த்தகத்தில் சிறு பங்குதாரர்களாக இருந்து உலகளாவிய விநியோகச் சங்கிலிகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதிகளாக மாறியுள்ளன. இந்த துறைமுகங்களின் வளர்ச்சியானது இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியை பிரதிபலிக்கிறது, மூலப்பொருள் ஏற்றுமதியில் கவனம் செலுத்தும் காலனித்துவ

பொருளாதாரத்தில் இருந்து உலகளாவிய உற்பத்தி, சேவைகள் மற்றும் ஏற்றுமதியில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வகைப்பட்ட பொருளாதாரம் வரை. 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 21ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் துறைமுகங்களின் நவீனமயமாக்கல் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களின் ஈடுபாடு ஆகியவை இந்தியத் துறைமுகங்கள் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைவதையும் உலகளாவிய கடல்சார் வர்த்தக அரங்கில் போட்டித்தன்மையுடன் இருப்பதையும் உறுதி செய்துள்ளன.

கொல்கத்தா நகரத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி

மேற்கு வங்காளத்தின் தலைநகரான கொல்கத்தா (முன்னர் கல்கத்தா), ஒரு சிறிய மீனவ கிராமத்திலிருந்து இந்தியாவின் மிக முக்கியமான கலாச்சார, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மையங்களில் ஒன்றாக பரிணமித்த நீண்ட மற்றும் ஆற்றல்மிக்க வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. 1857 CE முதல் அதன் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி பல கட்டங்களாக பிரிக்கப்படலாம், இது பல்வேறு அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்களால் குறிக்கப்படுகிறது. 1857 முதல் இன்றுவரை நகரத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையின் விரிவான பார்வை இங்கே:

1. 1857க்குப் பின்: பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலம் (1857–1947)

. 1857 இந்தியக் கிளர்ச்சியின் தாக்கம்:

- 1857 இன் இந்தியக் கிளர்ச்சியின் போது கொல்கத்தா ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது, இருப்பினும் நகரம் கிளர்ச்சியின் மையப் புள்ளியாக இல்லை. கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்தியது, இது கிழக்கிந்திய கம்பெனியிலிருந்து பிரிட்டிஷ் மகுட ஆட்சிக்கு மாறியது. 1772 முதல் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தலைநகராக இருந்த கொல்கத்தா, இந்த காலகட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மையமாகத் தொடர்ந்தது.

பி. உள்கட்டமைப்பு விரிவாக்கம்:

- இரயில்வே : கொல்கத்தாவில் முதல் இரயில் நிலையம் 1854 இல் கட்டப்பட்டது. இரயில்வே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, பொருட்கள் மற்றும் மக்கள் போக்குவரத்தை எளிதாக்குவதன் மூலம் நகரத்தின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தியது.
- துறைமுகங்கள் : கொல்கத்தாவின் துறைமுகம் காலனித்துவ காலத்தில் இந்தியாவில் மிகவும் பரபரப்பான ஒன்றாகும். குறிப்பாக பருத்தி, சணல் மற்றும் தேயிலை வணிகத்திற்கு இந்த துறைமுகம் முக்கியமானது, இந்த நகரத்தை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் பொருளாதார மையமாக மாற்றியது.
- நகர்ப்புற திட்டமிடல் : ஆங்கிலேயர்கள் புதிய உள்கட்டமைப்பு மற்றும் கட்டிடக்கலை திட்டங்களை வகுத்தனர், இதில் பெரிய மாளிகைகள், பள்ளிகள் மற்றும் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் (1857 இல் நிறுவப்பட்டது) போன்ற நிறுவனங்களை நிர்மாணிப்பது உட்பட அறிவுசார் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தது.

c. பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் தொழில்மயமாக்கல்:

- வங்காளத்தின் அருகிலுள்ள பகுதிகளில் வளர்க்கப்படும் குறிப்பாக சணல், தொழில்களுக்கு இந்த நகரம் ஒரு மையமாக மாறியது. வணிகம் மற்றும் உற்பத்திக்கான முக்கிய மையமாக மாறியதால் நகரின் பொருளாதாரம் செழித்தது.
- கொல்கத்தா இம்பீரியல் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா (இப்போது பாரத ஸ்டேட் வங்கி) உட்பட பல முக்கிய வங்கி நிறுவனங்களுக்கும் தாயகமாக இருந்தது.

. சமூக மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சி:

- பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலம் கொல்கத்தாவில் மேற்கத்திய கல்வியால் உந்தப்பட்ட ஒரு புதிய படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சியைக் கண்டது. இந்தக் குழு பிரம்மோ போன்ற அக்கால சீர்திருத்த இயக்கங்களில் ஈடுபட்டதுசமாஜ் (இந்து சமுதாயத்தை சீர்திருத்துதல்) மற்றும் இலக்கிய மற்றும் கலை இயக்கங்களின் எழுச்சி.
- கொல்கத்தா 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இந்தியாவின் கலாச்சார

மறுமலர்ச்சியின் மையமாக மாறியது, ரவீந்திரநாத் தாகூர், பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்யாயா மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற முக்கிய நபர்கள் நகரத்தின் கலாச்சார அதிர்வுக்கு பங்களித்தனர்.

2. போர்க் காலம் மற்றும் சுதந்திரப் போராட்டங்கள் (1947–1947)

. அரசியல் அமைதியின்மை மற்றும் தேசியவாத இயக்கங்கள்:

- இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது கொல்கத்தா அரசியல் செயல்பாட்டின் மையமாக இருந்தது. ஒத்துழையாமை இயக்கம், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் மற்றும் பல்வேறு அரசியல் பிரிவுகளின் உருவாக்கம் போன்ற பல முக்கிய நிகழ்வுகளை இந்நகரம் நடத்தியது.
- சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்ற தலைவர்கள் முக்கியத்துவம் பெற்று, அடிக்கடி எதிர்ப்புகள், வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் சட்ட மறுப்பு பிரச்சாரங்களை நகரம் கண்டது .

பி. பொருளாதார மற்றும் சமூக சவால்கள்:

- ஒரு முக்கியமான தொழில்துறை மையமாக இருந்தபோதிலும், 1930 களின் பெரும் மந்தநிலை நகரத்தின் பொருளாதாரத்தை பாதித்தது. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் விரிவடைந்தன, மேலும் நகரம் வறுமை மற்றும் கூட்ட நெரிசலுடன் போராடியது.
- சமூக-அரசியல் கொந்தளிப்பு பல குடியிருப்பாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது, பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையில் வளர்ந்து வரும் ஏற்றத்தாழ்வு.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி மற்றும் சவால்கள் (1947–1970கள்)

. பிரிவினையும் அதன் பின்விளைவுகளும்:

- 1947 இல், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது, கொல்கத்தா மேற்கு வங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. இந்தியாவின்

பிரிவினையானது கிழக்கு வங்காளத்திலிருந்து (இப்போது பங்களாதேஷ்) அகதிகள் பெருமளவில் நகரத்திற்கு வர வழிவகுத்தது, மேலும் அதன் வளங்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பை மேலும் கஷ்டப்படுத்தியது.

- நகரத்தின் மக்கள்தொகை வேகமாக வளர்ந்தது, இது கூட்ட நெரிசல், வீட்டுவசதி பற்றாக்குறை மற்றும் பொது சேவைகள் நெருக்கடிக்கு வழிவகுத்தது.

பி. தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் பொருளாதார சரிவு:

- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் கொல்கத்தாவின் தொழில்துறை தளம், குறிப்பாக சணல் மற்றும் ஜவுளித் துறையில், இந்தியா மற்றும் உலகின் பிற பகுதிகளின் போட்டி காரணமாக வீழ்ச்சியடைந்தது.
- பல தொழில்கள் மூடப்பட்டன, மேலும் நகரம் வேலையின்மை மற்றும் தொழில்துறை தேக்கத்துடன் போராடியது.

c. அரசியல் மற்றும் சமூக உறுதியற்ற தன்மை:

- கொல்கத்தா இடதுசாரி அரசியலின் மையமாக மாறியது. 1967 ஆம் ஆண்டில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) (சிபிஐ(எம்)) மேற்கு வங்கத்தில் ஆட்சியைப் பிடித்தது, இது நீண்ட கால இடதுசாரி ஆட்சியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.
- 1960கள் மற்றும் 1970களில் தொழிலாளர் அமைதியின்மை, வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் போராட்டங்களால் நகரம் குறிக்கப்பட்டது, இது தொழில்துறை உற்பத்தியைப் பாதித்தது.

4. பொருளாதார மாற்றம் மற்றும் உலகமயமாக்கல் (1980கள்-2000கள்)

. தொழில் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் மறுமலர்ச்சி:

- 1980கள் மற்றும் 1990களில் கொல்கத்தாவின் பொருளாதாரத்தை, குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்பம்,

சேவைகள் மற்றும் கல்வித் துறைகளில் புத்துயிர் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

- இந்த நகரம் இந்தியாவில் தகவல் தொழில்நுட்ப அவுட்சோர்சிங்கின் வளர்ந்து வரும் மையமாக மாறியது. பல மென்பொருள் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் கொல்கத்தாவில் செயல்படுகின்றன, மேலும் இந்திய புள்ளியியல் நிறுவனம் மற்றும் ஜாதவ்பூர் பல்கலைக்கழகம் போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள் மாணவர்களையும் நிபுணர்களையும் ஈர்த்தது.

பி. உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாடு:

- மெட்ரோ ரயில் அமைப்பின் விரிவாக்கத்துடன் கொல்கத்தாவின் உள்கட்டமைப்பு மேம்பட்டது (இந்தியாவின் முதல் மெட்ரோ 1984 இல் கொல்கத்தாவில் தொடங்கப்பட்டது).
- புதிய வணிக வளாகங்கள், மேம்பாலங்கள் மற்றும் நகர்ப்புற வீட்டுத் திட்டங்களுடன் நகரத்தை நவீனமயமாக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இருப்பினும், போக்குவரத்து நெரிசல், மோசமான சுகாதாரம் மற்றும் போதுமான பொது சேவைகள் தொடர்பான சவால்களை நகரம் இன்னும் எதிர்கொண்டது.

c. அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை:

- மம்தா பானர்ஜியின் திரிணாமுல் காங்கிரஸ் (டிஎம்சி) ஆட்சிக்கு வரும் 2011 வரை இடதுசாரி அரசாங்கம் பல தசாப்தங்களாக அதன் ஆட்சியைத் தொடர்ந்தது . டிஎம்சி நகரின் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது.

5. இன்றைய கொல்கத்தா (2010கள்-தற்போது)

. நகரமயமாக்கல் மற்றும் நவீனமயமாக்கல்:

- சமீபத்திய ஆண்டுகளில், கொல்கத்தா விரைவான நகரமயமாக்கலைக் கண்டுள்ளது. 2021 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி நகரத்தின் மக்கள்தொகை

மில்லியனைத் தாண்டியது, இது இந்தியாவின் மிகப்பெரிய நகரங்களில் ஒன்றாகும்.

- சாலைகள், பொதுப் போக்குவரத்து மற்றும் கழிவு மேலாண்மை ஆகியவற்றில் மேம்பாடுகளுடன் ஸ்மார்ட் சிட்டி முயற்சிகளில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. நியூ டவுன் பகுதி போன்ற உயரமான கட்டிடங்கள், மால்கள் மற்றும் வணிக மாவட்டங்கள் கட்டப்படுவதை நகரம் காண்கிறது.

பி. பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் புதிய துறைகள்:

- தகவல் தொழில்நுட்பம், கல்வி மற்று சுகாதாரத் துறைகளில் கவனம் செலுத்தி அறிவு சார்ந்த பொருளாதாரத்தை நோக்கி நகரம் மாறுகிறது.
- ஃபின்டெக் ஆகியவற்றில் முதலீடுகள் அதிகரித்து வருவதால், கொல்கத்தா ஸ்டார்ட்அப்களுக்கான மையமாகவும் மாறி வருகிறது .

c. கலாச்சார மையம்:

- துர்கா பூஜை கொண்டாட்டங்கள் போன்ற புகழ்பெற்ற நிகழ்வுகளை வழங்கும் கொல்கத்தா இந்தியாவின் கலாச்சார தலைநகரமாக அதன் அந்தஸ்தை தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது .
- இந்த நகரம் இலக்கிய மற்றும் கலை நபர்களின் தாயகமாக உள்ளது மற்றும் கல்வி மற்றும் அறிவுசார் செயல்பாடுகளுக்கான முக்கிய மையமாக உள்ளது.

. சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவால்கள்:

- முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், காற்று மாசுபாடு, நெரிசல், மலிவு வீடுகள் இல்லாமை மற்றும் போக்குவரத்து நெரிசல் போன்ற சவால்களை நகரம் எதிர்கொள்கிறது.
- சேரிகளின் வளர்ச்சி மற்றும் பொது சேவைகள் போதுமான அளவு வழங்கப்படாதது ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சினைகளாக உள்ளன.

1857 முதல் கொல்கத்தாவின் வளர்ச்சி காலனித்துவம், சுதந்திரப் போராட்டம், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய அரசியல் மாற்றங்கள் மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்கள் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய தலைநகராக இருந்து நவீன பெருநகர மையமாக மாறியது, கொல்கத்தாவின் பரிணாமம் இந்திய வரலாற்றில் பரந்த போக்குகளை பிரதிபலிக்கிறது. பல நவீன சவால்களை எதிர்கொண்டாலும், நகரம் பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் கல்வி மையமாக தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது.

புது தில்லி நகரத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி

இந்தியாவின் தலைநகரான புது தில்லியின் வளர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தற்போது வரை குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 1857 CE முதல் இன்று வரை நகரம் எவ்வாறு உருவானது என்பது பற்றிய கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் ஆரம்ப காலனித்துவ காலம் (1857க்கு முன்)

ஷாஜஹானாபாத் (பழைய டெல்லி) போன்ற பல வம்சத் தலைநகரங்களைக் கொண்ட ஒரு வரலாற்று நகரமாக இருந்தது . செங்கோட்டை, ஜமா மஸ்ஜித் மற்றும் சாந்தினி போன்ற அடையாளங்களைக் கொண்ட முகலாயர் காலத்தில் டெல்லியில் ஒரு வளமான கட்டிடக்கலை மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியம் இருந்தது.சௌக் பகுதி.

2. 1857 கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு

1857ல் நடந்த கிளர்ச்சி (இந்திய கலகம் அல்லது சிப்பாய் கலகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) டெல்லியின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாகும். பிரிட்டிஷ் படைகள் கிளர்ச்சியை நசுக்கியது, ஒரு தண்டனை நடவடிக்கையாக, பழைய டெல்லியின் பெரும்பகுதி அழிக்கப்பட்டது. முகலாய தலைநகராக இருந்த நகரம் தரமிறக்கப்பட்டது, மேலும் ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் நிர்வாக

தலைமையகத்தை கல்கத்தாவிற்கு (இப்போது கொல்கத்தா) மாற்றினர்.

3. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மற்றும் புது தில்லியைக் கட்டுவதற்கான முடிவு (1857–1911)

- மறுகட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாக விரிவாக்கம் : 1857க்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் டெல்லியை பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இராணுவ மற்றும் நிர்வாக மையமாக மாற்றத் தொடங்கினர். தில்லியில் பல நகர்ப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஆங்கிலேயர்கள் மேற்கொண்டனர், இருப்பினும் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்கத்தா மற்றும் பம்பாய் (மும்பை) ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது இரண்டாம் நிலை நகரமாகவே இருந்தது.
- கட்டிடக்கலை செல்வாக்கு : ஆங்கிலேயர்கள் புதிய சாலைகள், கட்டிடங்கள் மற்றும் பொது இடங்கள் கட்டுவது உட்பட காலனித்துவ பாணி கட்டமைப்புகளை உருவாக்கத் தொடங்கினர். சிவில் லைன்ஸ் போன்ற புதிய பகுதிகளை நிறுவுதல் மற்றும் விக்டோரியா கால பாராளுமன்ற கட்டிடம், இந்தியா கேட் மற்றும் பிற நிர்வாக கட்டிடங்கள் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகளில் அடங்கும்.

4. புது டெல்லியின் உருவாக்கம் (1911–1947)

- தலைநகர் புது தில்லிக்கு மாற்றம் : 1911 ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தலைநகரை கல்கத்தாவிலிருந்து டெல்லிக்கு மாற்றும் முடிவை அறிவித்தார். இது புது தில்லியின் நவீன வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தையும் ஆதிக்கத்தையும் குறிக்கும் வகையில் ஒரு புதிய நகரத்தை உருவாக்கத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.
- புது தில்லியை வடிவமைத்தல் : பிரிட்டிஷ் கட்டிடக் கலைஞர் எட்வின் லுடியன்ஸ் , ஹெர்பர்ட் பேக்கருடன் இணைந்து புதிய தலைநகரை வடிவமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். லுடியன்ஸ் மற்றும் பேக்கரின் திட்டம் இன்று மத்திய டெல்லியில் காணப்படும் பிரமாண்டமான காலனித்துவ கட்டிடக்கலைக்கு

அடித்தளம் அமைத்தது. புது தில்லியின் வளர்ச்சியில் பரந்த பவுல்வர்டுகளை அமைத்தல், பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள் கட்டுதல் மற்றும் தோட்டங்கள், நீரூற்றுகள் மற்றும் இந்தியா கேட் மற்றும் ராஷ்டிரபதி போன்ற ஈர்க்கக்கூடிய அடையாளங்களை அமைத்தல் ஆகியவை அடங்கும்.பவன் (வைஸ்ராயின் குடியிருப்பு).

- நிறைவு மற்றும் திறப்பு விழா (1931) : புது தில்லி 1931 இல் அதிகாரப்பூர்வமாக பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தலைநகராக மாறியது. இந்த நகரம் குடியிருப்பு, நிர்வாக மற்றும் வணிக நோக்கங்களுக்காக தனித்தனி மண்டலங்களுடன் திட்டமிடப்பட்டது. இந்த நேரத்தில் கட்டப்பட்ட சில முக்கிய அடையாளங்கள் பின்வருமாறு:
    - ரைசினா ஹில் : வைஸ்ராயின் இல்லம், இப்போது ஜனாதிபதியின் இல்லம்.
    - செயலகம் : முக்கிய அரசு அலுவலகங்களைக் கொண்ட வளாகம்.
    - கன்னாட் பிளேஸ் : ஆங்கிலேயர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட வணிக மற்றும் கலாச்சார மையம்.
    - இந்தியா கேட் : முதலாம் உலகப் போரின்போது இறந்த பிரிட்டிஷ் வீரர்களுக்கான போர் நினைவுச்சின்னம்.

5. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி (1947–தற்போது)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, புது டெல்லி இந்தியக் குடியரசின் தலைநகரானது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் நகரம் விரைவான வளர்ச்சியையும் மாற்றத்தையும் கண்டது:

அ சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய உடனடி சகாப்தம் (1947-1960கள்)

- பிரிவினை மற்றும் இடம்பெயர்வு : 1947 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் பிரிவினையானது பாகிஸ்தானில் இருந்து பெருமளவில் அகதிகள் வருவதற்கு வழிவகுத்தது, மேலும் அவர்களில் பலர் டெல்லியில் குடியேறினர், நகரத்தின் மக்கள் தொகையை அதிகரித்தனர். இதன் விளைவாக, குறிப்பாக கிழக்கு டெல்லி போன்ற பகுதிகளில் முறைசாரா

குடியிருப்புகள் மற்றும் சேரிகளின் விரைவான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

- நகர்ப்புற விரிவாக்கம் : சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டம் குறிப்பிடத்தக்க உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியைக் கண்டது. இந்திய அரசாங்கம் சிவில் லைன்ஸ், லுடியன்ஸ் டெல்லி போன்ற புதிய சுற்றுப்புறங்களை உருவாக்கத் தொடங்கியது, பின்னர், கல்காஜி , கிரேட்டர் கைலாஷ் மற்றும் பல பகுதிகள் .

பி. விரிவாக்கம் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் (1970கள்-1990கள்)

- நகரமயமாக்கல் மற்றும் வீட்டுவசதி : 1970கள் மற்றும் 1980களில், புது தில்லி அதன் நகர்ப்புற விரிவாக்கத்தின் விரைவான விரிவாக்கத்தைக் கண்டது. நொய்டா, குர்கான் மற்றும் ஃபரிதாபாத் போன்ற செயற்கைக்கோள் நகரங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன, ஏனெனில் அவை மலிவு விலையில் வீட்டு வசதிகளை வழங்கின மற்றும் வணிக மையங்களாக செயல்பட்டன. இந்த காலகட்டத்தில் புது தில்லியின் மக்கள் தொகை அதிகரித்தது.
- பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் : 1990 களின் முற்பகுதியில் இந்தியாவின் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலுடன், புது தில்லி ஒரு வியத்தகு மாற்றத்தைக் கண்டது. சந்தைகளின் திறப்பு, வர்த்தகம் மற்றும் சேவைகளின் வளர்ச்சி மற்றும் நொய்டா மற்றும் குர்கான் போன்ற பகுதிகளில் தகவல் தொழில்நுட்ப மையங்களின் வளர்ச்சி ஆகியவை நகரத்தின் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தன.

c. சமீபத்திய வளர்ச்சி மற்றும் சவால்கள் (2000–தற்போது)

- உள்கட்டமைப்பு நவீனமயமாக்கல் : 21 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தில்லி மெட்ரோ (2002 இல் தொடங்கப்பட்டது), நவீன மேம்பாலங்கள், விரைவுச் சாலைகள் மற்றும் விமான நிலைய விரிவாக்கம் போன்ற முக்கிய திட்டங்களுடன், உள்கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க முதலீடுகளைக் கண்டது. இது நெரிசலைக் குறைக்கவும், நகரின் இணைப்பை மேம்படுத்தவும் உதவியது.

- நகர்ப்புற சவால்கள் : இருப்பினும், புது தில்லி மாசுபாடு, நெரிசல், பல பகுதிகளில் போதுமான பொது சேவைகள் மற்றும் பணக்கார மற்றும் ஏழை சுற்றுப்புறங்களுக்கு இடையே அதிகரித்து வரும் ஏற்றத்தாழ்வு போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.
- ஸ்மார்ட் சிட்டி மற்றும் நிலைத்தன்மை முன்முயற்சிகள் : காற்று மாசுபாட்டைக் குறைத்தல், கழிவு மேலாண்மையை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பசுமையான இடங்களை உருவாக்குதல் உள்ளிட்ட முயற்சிகள் உட்பட நகரத்தை மேலும் நிலையானதாக மாற்றுவதற்கு டெல்லி அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. 2015 இல் தொடங்கப்பட்ட ஸ்மார்ட் சிட்டி மிஷன், உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதையும் நகர்ப்புற வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- நவீன பொருளாதார வளர்ச்சி : இன்று, புது தில்லி ஒரு பொருளாதார சக்தி மையமாக உள்ளது, தகவல் தொழில்நுட்பம், தொலைத்தொடர்பு, நிதி மற்றும் கல்வித் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது. குர்கான், நொய்டா மற்றும் காசியாபாத் போன்ற அண்டை நகரங்களை உள்ளடக்கிய NCR (தேசிய தலைநகர் பகுதி), இந்தியாவின் மிக முக்கியமான பொருளாதார மையங்களில் ஒன்றாகும்.

ஆண்டுகளில் வளர்ச்சிகள்

- மக்கள்தொகை வளர்ச்சி : புது தில்லியின் மக்கள்தொகை வேகமாக வளர்ந்து, 1947 இல் சுமார் 1 மில்லியனிலிருந்து இன்று 20 மில்லியனுக்கும் அதிகமாக உள்ளது, இது உலகின் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட நகரங்களில் ஒன்றாகும்.
- அரசியல் முக்கியத்துவம் : தலைநகராக, புது தில்லி இந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக மையமாக உள்ளது, பாராளுமன்றம், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் ஜனாதிபதியின் இல்லம் போன்ற அனைத்து முக்கிய அரசு நிறுவனங்களையும் கொண்டுள்ளது.

- **கலாச்சார மற்றும் கல்வி மையம் : இந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனம்** (IIT), **ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்** (JNU) **மற்றும் பல்வேறு அருங்காட்சியகங்கள், திரையரங்குகள் மற்றும் கலாச்சார மையங்கள் போன்ற நிறுவனங்களுடன், நகரம் ஒரு கலாச்சார மற்றும் கல்வி மையமாக உருவாகியுள்ளது.**

1857 **முதல் இன்று வரையிலான புது தில்லியின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு காலனித்துவ திட்டமிடல், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மாற்றம், நகரமயமாக்கல் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் ஆகியவற்றின் சிக்கலான விவரிப்பைக் காட்டுகிறது. இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் ஒரு சிறிய, மூலோபாய நகரத்திலிருந்து இந்தியாவின் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையின் மையத்தில் ஒரு பரந்த பெருநகரமாக உருவாகியுள்ளது. மாசுபாடு மற்றும் நெரிசல் போன்ற சவால்களை எதிர்கொண்டாலும், புது தில்லி ஒரு முக்கிய உலகளாவிய நகரமாக தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது.**

சென்னை நகரின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி

சென்னை (முன்னர் மெட்ராஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது) 1857 CE **முதல் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியை அனுபவித்தது, ஒரு சிறிய கடற்கரை நகரத்திலிருந்து இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களில் ஒன்றாக மாறியது. காலப்போக்கில் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் வளர்ச்சிப் பாதையை பல்வேறு கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்.**

1. ஆரம்ப காலனித்துவ காலம் (1857-1900)

1857 **ஆம் ஆண்டில், மெட்ராஸ் ஏற்கனவே நன்கு நிறுவப்பட்ட பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ துறைமுக நகரமாக இருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில், நகரத்தின் வளர்ச்சி முதன்மையாக பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நலன்களால் உந்தப்பட்டது, உள்கட்டமைப்பின்**

வளர்ச்சி மற்றும் நகரத்தின் பங்கு ஒரு முக்கிய நிர்வாக மற்றும் வணிக மையமாக இருந்தது.

- பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மற்றும் உள்கட்டமைப்பு : சாலைகள், ரயில் பாதைகள் மற்றும் துறைமுக வசதிகள் ஆகியவற்றின் கட்டுமானத்துடன், ஆங்கிலேயர்கள் நகரின் உள்கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்தினர். சென்னையிலிருந்து ஆற்காடு வரையிலான முதல் ரயில் பாதை 1856 இல் திறக்கப்பட்டது, இது இணைப்பை மேம்படுத்தியது.
- நகரமயமாக்கல் : 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மெட்ராஸ் மக்கள் தொகை வேகமாக வளர்ந்தது, பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களில் இருந்து இடம்பெயர்வு மற்றும் பிரிட்டிஷ் மற்றும் ஐரோப்பிய குடியேறியவர்களின் வருகை காரணமாக.
- தொழில்மயமாக்கல் : மெட்ராஸ் முதன்மையாக ஒரு வர்த்தக மற்றும் நிர்வாக மையமாக இருந்தபோது, நகரம் தொழில்மயமாக்கலின் தொடக்கத்தையும் கண்டது, ஜவுளி, பொறியியல் மற்றும் கப்பல் கட்டுதல் போன்ற தொழில்கள் வேரூன்றியுள்ளன.

2. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப வளர்ச்சி (1900-1947)

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வளர்ந்து வரும் தேசியவாத உணர்வுகளுடன், உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகிய இரண்டிலும் மேலும் விரிவாக்கம் கண்டது.

- நகரத்தின் விரிவாக்கம் : இந்த காலகட்டத்தில், எழும்பூர் , மயிலாப்பூர் மற்றும் தி.நகர் போன்ற பகுதிகளின் வளர்ச்சியுடன், அதன் வரலாற்று சிறப்புமிக்க செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைக்கு அப்பால் நகரம் விரிவடைந்தது .
- கலாச்சார மற்றும் கல்வி வளர்ச்சிகள் : மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகம் (1857 இல் நிறுவப்பட்டது) போன்ற நிறுவனங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன, கல்வி மற்றும் கலாச்சார மையமாக நகரத்தின் பங்கிற்கு பங்களித்தன. இந்த நகரம் தென்னிந்திய இலக்கியம், பாரம்பரிய இசை மற்றும் நடனத்திற்கான மையமாகவும் மாறியது.

- துறைமுகத்தின் வளர்ச்சி : தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் அதற்கு அப்பால் உள்ள வர்த்தகத்திற்கான முக்கிய நுழைவாயிலாக மாறியதால் சென்னை துறைமுகம் முக்கியத்துவம் பெற்றது.
- சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் : பெரியார் □.வி.ராமசாமி போன்ற தலைவர்கள் மற்றும் நீதிக்கட்சி போன்ற பல சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களின் மையமாக இந்த நகரம் இருந்தது, சமூக நீதி, கல்வி மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளுக்காக வாதிட்டது.

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம் (1947-1970கள்)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, மெட்ராஸ் (1996 இல் சென்னை என மறுபெயரிடப்பட்டது) புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு மாநிலத்தின் தலைநகராக மாறியது, அதன் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

- அரசியல் மற்றும் நிர்வாக முக்கியத்துவம் : திராவிடம் போன்ற பிராந்திய அரசியல் கட்சிகளின் எழுச்சியுடன் சென்னை ஒரு முக்கியமான அரசியல் மையமாக மாறியது.முன்னேத்ரா1960களில் முக்கியத்துவம் பெற்ற கழகம் (திமுக).
- தொழில்துறை வளர்ச்சி : நகரம் கணிசமான தொழில்மயமாக்கலைக் கண்டது, குறிப்பாக ஆட்டோமொபைல் உற்பத்தி (□.கா., 1997 இல் ஃபோர்டு தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது), ஜவுளி மற்றும் மின்னணுவியல் போன்ற துறைகளில்.
- நகரமயமாக்கல் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு : அடையாறு , வேளச்சேரி மற்றும் பெசன்ட் நகர் போன்ற புறநகர் மேம்பாடுகளுடன், குடியிருப்பு மற்றும் வணிக நிறுவனங்களின் அதிகரிப்பைக் கண்டு, நகரம் வேகமாக விரிவடையத் தொடங்கியது .
- கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பம் : 1959 இல் நிறுவப்பட்ட இந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனம் (IIT-M) போன்ற நிறுவனங்களுடன்

மதராஸ் ஒரு கல்வி மையமாக மாறியது. பாரத் ஹெவி போன்ற முக்கிய நிறுவனங்களுடன் தொழில்நுட்பம் மற்றும் பொறியியல் துறைகளின் வளர்ச்சியிலும் நகரம் முன்னேறத் தொடங்கியது. எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் லிமிடெட் (BHEL) செயல்பாடுகளை அமைக்கிறது.

4. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் வளர்ச்சி (1990கள்-தற்போது)

1990 களில் இருந்து, சென்னை விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் நகரமயமாக்கலை கண்டது, உலகளாவிய தாக்கங்கள் நகரத்தை மாற்றியது.

- பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் : 1990 களின் முற்பகுதியில், இந்தியாவின் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் சென்னையின் தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் மென்பொருள் தொழில்களில் ஒரு ஏற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. 1990 களின் பிற்பகுதியில் டைடல் பார்க் நிறுவப்பட்டது, சென்னை ஒரு முக்கிய தகவல் தொழில்நுட்ப மையமாக எழுவதற்கான தொடக்கத்தைக் குறித்தது.
- உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு : சென்னை அதன் மெட்ரோ அமைப்பின் விரிவாக்கம் (சென்னை மெட்ரோ, 2015 முதல் இயங்குகிறது), புதிய சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் மேம்பாலங்கள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் நகர ங்களின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் 2000 மற்றும் 2010 களில் கணிசமான உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியைக் கண்டது.
- உற்பத்தி மற்றும் வாகனத் தொழில் : சென்னை ஆட்டோமொபைல் உற்பத்திக்கான முக்கிய மையமாக மாறியது, பல கார் உற்பத்தி ஆலைகள் (ஹூண்டாய், ஃபோர்டு, ரெனால்ட்-நிசான்) மற்றும் துணைத் தொழில்கள் இருப்பதால், நகரம் பெரும்பாலும் "இந்தியாவின் டெட்ராய்ட்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.
- ரியல் எஸ்டேட் ஏற்றம் : விரைவான நகரமயமாக்கலுடன், நகரத்தில் ரியல் எஸ்டேட் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க

வளர்ச்சியைக் கண்டது, குறிப்பாக OMR (பழைய மகாபலிபுரம் சாலை), அண்ணா நகர் மற்றும் T. நகர் போன்ற பகுதிகளில்.

- சர்வதேச இணைப்பு : சென்னை சர்வதேச விமான நிலையம் மற்றும் சென்னை துறைமுகம் ஆகியவை தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து, சர்வதேச வர்த்தகம் மற்றும் பயணத்தில் நகரத்தை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

5. சவால்கள் மற்றும் நிலைத்தன்மை (21 ஆம் நூற்றாண்டு)

நகரம் வளர்ந்து வருவதால், போக்குவரத்து நெரிசல், மாசுபாடு மற்றும் கழிவு மேலாண்மை உள்ளிட்ட விரைவான நகரமயமாக்கல் தொடர்பான சவால்களை அது எதிர்கொண்டது.

- நகர்ப்புற திட்டமிடல் சிக்கல்கள் : சென்னையின் மக்கள்தொகை 10 மில்லியனைத் தாண்டிய நிலையில், போதுமான உள்கட்டமைப்பு, வீட்டுவசதி மற்றும் சேவைகளைப் பராமரிப்பதில் நகரம் சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது.
- வெள்ளம் மற்றும் காலநிலை மாற்றம் : 2015 ஆம் ஆண்டின் பேரழிவு வெள்ளத்தில் காணப்பட்டதைப் போல, தீவிர வானிலை நிகழ்வுகள், குறிப்பாக மழைக்காலத்தின் வெள்ளம் ஆகியவற்றால் நகரம் பெருகிய முறையில் பாதிக்கப்படக்கூடியதாக உள்ளது. காலநிலை மாற்றம் நகரத்தின் நீண்டகால நிலைத்தன்மைக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.
- ஸ்மார்ட் சிட்டி முன்முயற்சிகள் : சமீப ஆண்டுகளில், பொதுப் போக்குவரத்து, கழிவு மேலாண்மை மற்றும் நகர்ப்புற நடமாட்டத்தை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தி, இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க, ஸ்மார்ட் சிட்டி முயற்சிகளை அரசாங்கம் தொடங்கியுள்ளது.

1857 முதல் இன்று வரையிலான சென்னையின் பயணம், மாறிவரும் அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக நிலப்பரப்புகளுக்கு நகரத்தின் நெகிழ்ச்சி மற்றும் மாற்றியமைக்கும் தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது. இது ஒரு சிறிய காலனித்துவ துறைமுக நகரத்திலிருந்து அதன் பல்வேறு தொழில்கள், கல்வி

நிறுவனங்கள் மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்திற்காக அறியப்பட்ட உலகளாவிய பெருநகரமாக உருவாகியுள்ளது. நகரம் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருவதால், நகரமயமாக்கலை நிலைத்தன்மையுடன் சமநிலைப்படுத்துவது அதன் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய சவாலாக உள்ளது.

அலகு: ஐ

தேசியவாத விமர்சனம்

1857 CE முதல் இந்தியாவில் தேசியவாத விமர்சனம் பல்வேறு நிலைகளில் உருவானது, இது நாட்டின் மாறிவரும் சமூக-அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார நிலைமைகளை பிரதிபலிக்கிறது. இது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டம், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்து விடுதலை மற்றும் இந்திய அடையாளத்தை வலியுறுத்துதல் ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. காலனித்துவ எதிர்ப்பு முதல் நவீன இந்திய தேசிய அரசை உருவாக்குவது வரை பல அறிவுசார், அரசியல் மற்றும் சமூக சக்திகளால் விமர்சனம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1857 CE முதல் இந்தியாவில் தேசியவாத விமர்சனம் பற்றிய விரிவான கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. 1857 இன் கிளர்ச்சி (முதல் சுதந்திரப் போர்)

1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி, பெரும்பாலும் முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது , இது இந்தியாவின் காலனித்துவ வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்தது. இது ஒரு முழுமையான ஒருங்கிணைந்த தேசியவாத இயக்கமாக இல்லாவிட்டாலும், இந்திய வீரர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் ஆட்சியாளர்கள் தலைமையிலான பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான முதல் பெரிய, பெரிய அளவிலான எதிர்ப்பை இந்தக் கிளர்ச்சி பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.

- காலனித்துவத்தின் விமர்சனம் : கிளர்ச்சியானது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தின் மீதான விமர்சனத்தின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது, அங்கு இந்திய உயரடுக்குகளும் பொது மக்களும் பொருளாதார சுரண்டல், சமூகக் கொள்கைகள் மற்றும்

இந்திய கலாச்சாரம் மற்றும் மதத்தின் அவமரியாதைக்கு எதிராக தங்கள் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தினர்.

- கிளர்ச்சியின் மரபு : கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டாலும், அது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைக்க வழிவகுத்தது, மேலும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடமிருந்து நிர்வாகத்தை நேரடியாகக் கைப்பற்றியது. இருப்பினும், அது எதிர்கால தேசியவாத இயக்கங்களுக்கு விதைகளை விதைத்தது.

2. ஆரம்பகால தேசியவாதத்தின் தோற்றம் (1870கள்-1900கள்)

1857 கிளர்ச்சியை அடக்கிய பிறகு, புதிய தலைமுறை இந்திய அறிவுஜீவிகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை விமர்சிக்கத் தொடங்கினர் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சுயராஜ்யத்திற்காக வாதிட்டனர். இந்த காலகட்டம் ஆரம்பகால இந்திய தேசியவாதத்தின் தோற்றத்தைக் கண்டது .

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC) : 1885 இல் நிறுவப்பட்டது, INC தேசியவாத கோரிக்கைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான முக்கிய தளமாக மாறியது. ஆரம்பத்தில், காங்கிரஸ் மிதவாதமாக இருந்தது, முழு சுதந்திரத்தை விட அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தில் அதிக பங்கேற்பை மட்டுமே நாடியது.
- முக்கிய நபர்கள் : தாதாபாய் போன்ற தலைவர்கள்நௌரோஜி , கோபால கிருஷ்ண கோகலே , மற்றும் பாலகங்காதர்திலகர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் எதிர்மறையான தாக்கங்களை, குறிப்பாக அதன் பொருளாதாரச் சுரண்டலை எடுத்துக்காட்டத் தொடங்கினார். நௌரோஜியின் செல்வத்தின் வடிகால் என்ற கருத்து, பிரிட்டனின் நலனுக்காக இந்தியாவின் வளங்களை வடிகட்ட பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை நேரடியாக விமர்சித்தது.
- சமூக மற்றும் கலாச்சார விமர்சனம் : சுவாமி விவேகானந்தர் மற்றும் ரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற அறிவுஜீவிகள் காலனித்துவ கொள்கைகளுக்கு அடிபணிந்த இந்திய கலாச்சாரத்தின் சீரழிவை விமர்சித்தனர். அவர்கள் இந்திய

விழுமியங்களுக்குத் திரும்புதல், மேற்கத்தியமயமாக்கல் மீதான விமர்சனம் மற்றும் கல்வி மற்றும் தன்னம்பிக்கையை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினர்.

3. தீவிர தேசியவாதத்தின் எழுச்சி (1900–1919)

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், தேசியவாதத்தின் தீவிர வடிவம் வெளிப்பட்டது, இது முழு சுதந்திரத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தது மற்றும் மிதமான சீர்திருத்தங்களை நிராகரித்தது.

- சுதேசி இயக்கம் (1905) : ஆங்கிலேயர்களால் 1905 ஆம் ஆண்டு வங்காளப் பிரிவினைக்கு விடையிறுக்கும் வகையில், சுதேசி இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது, இது பிரிட்டிஷ் பொருட்களைப் புறக்கணிக்க மற்றும் உள்நாட்டுத் தொழில்களின் மறுமலர்ச்சிக்கு அழைப்பு விடுத்தது.
- தீவிரவாத தேசியவாதம் : லாலா போன்ற தலைவர்கள்லஜபதி ராய் , பிபின் சந்திர பால் மற்றும் பால் கங்காதர்திலகர் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துடன் நேரடி மோதலுக்கு அழைப்பு விடுத்தார் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரக் கோரினார். விமர்சனம் சுயராஜ்யத்தின் (சுவராஜ்) அவசியத்தை மையமாகக் கொண்டது.
- காந்தியின் நுழைவு : 1915 இல் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து மகாத்மா காந்தி திரும்பியது இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் குறித்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் மீதான அவரது விமர்சனம் அகிம்சை (அஹிம்சை) , கீழ்ப்படியாமை மற்றும் சுய-சார்பு (சுதேசி) ஆகியவற்றில் வேரூன்றியிருந்தது , குறிப்பாக உப்பு அணிவகுப்பு, ஒத்துழையாமை மற்றும் வன்முறையற்ற போராட்டங்கள்.

4. காந்திய தேசியவாதம் மற்றும் வெகுஜன இயக்கங்கள் (1920–1947)

இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் காந்தியின் தலைமை தேசியவாத இயக்கத்தை வெகுஜன அடிப்படையிலான போராட்டமாக

மாற்றியது, காலனித்துவ ஆட்சியை எதிர்ப்பதில் இந்திய மக்களை நேரடியாக ஈடுபடுத்தியது.

- ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920–1922) : பிரிட்டிஷ் அரசுடன் ஒத்துழையாமைக்கான காந்தியின் அழைப்பு, பிரிட்டிஷ் பொருட்கள், பள்ளிகள் மற்றும் நீதிமன்றங்களைப் புறக்கணிப்பது உட்பட, மக்களிடையே ஆழமாக எதிரொலித்தது.
- கீழ்ப்படியாமை இயக்கம் (1930-1934) : 1930 இல் நடந்த உப்பு அணிவகுப்பு பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பின் அடையாளமாக மாறியது. காந்தி மற்றும் பிற தலைவர்கள் உப்பு உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகபோகத்தை விமர்சித்தனர், தன்னிறைவு மற்றும் பிரிட்டிஷ் சட்டங்களை நிராகரிப்பதற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்தினர்.
- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942) : இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, காந்தியின் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், இந்தியாவிலிருந்து பிரித்தானியர்களை உடனடியாக வெளியேறுமாறு அழைப்பு விடுத்தது. இது சுதந்திரத்திற்கான முழுமையான கோரிக்கையாக இருந்தது மற்றும் ஆங்கிலேயர்களால் வன்முறை அடக்குமுறையை சந்தித்தது, ஆனால் இது காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராக மக்களை ஊக்கப்படுத்த உதவியது.

5. சமூக மற்றும் கலாச்சார ஏகாதிபத்தியத்தின் விமர்சனங்கள்

காலனித்துவ ஆட்சியின் அரசியல் விமர்சனங்களுடன், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் கலாச்சார மற்றும் சமூக விளைவுகளுக்கு வலுவான அறிவார்ந்த பதில் இருந்தது.

- ஓரியண்டலிசம் எதிராக மேற்கத்தியமயமாக்கல் பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்யாய் மற்றும் விவேகானந்தர் போன்ற இந்திய அறிவுஜீவிகள் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக இந்திய கலாச்சாரம், ஆன்மீகம் மற்றும் மரபுகளை மேம்படுத்தினர்.

- மேற்கத்திய கல்வியின் விமர்சனம் : ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் பள்ளிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவிய போது, பல தேசியவாதிகள் தங்கள் சொந்த கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாற்றிலிருந்து அந்நியப்பட்ட இந்தியர்களின் வகுப்பை உருவாக்குவதில் மேற்கத்திய கல்வி முறையை அதன் பங்கிற்கு விமர்சித்தனர். மகாத்மா காந்தி மற்றும் சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்ற தலைவர்கள் இந்தியர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் மற்றும் தேசப் பெருமையை வளர்க்கும் உள்நாட்டு கல்வி முறைக்கு வாதிட்டனர்.

6. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தேசியவாதம் (1947–தற்போது)

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, புதிய சவால்களுக்கு விடையிறுக்கும் வகையில் தேசியவாத விமர்சனம் உருவானது:

- பிரிவினையும் மதச்சார்பின்மையும் : இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானாக இந்தியா பிரிந்தது மிகப்பெரிய வன்முறை மற்றும் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் இடம்பெயர்வதற்கு வழிவகுத்தது. தேசியவாத விமர்சனம், இந்த சூழலில், மத அடையாளம் மற்றும் இந்திய அரசின் மதச்சார்பற்ற தன்மை பற்றிய பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்தது.
- பொருளாதார தேசியவாதம் : ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் இந்திரா காந்தி போன்ற சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தலைவர்கள் பொருளாதார தேசியவாதத்தை ஊக்குவித்தார்கள், சுயசார்பு, தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் சமூக நீதி ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தினர், அதே நேரத்தில் இந்தியாவை சுரண்டிய ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அமைப்புகளையும் விமர்சித்தார்.
- புதிய தாராளவாதத்தின் விமர்சனங்கள் : 1990களில் உலகமயமாக்கலின் எழுச்சியுடன், தேசியவாத விமர்சனம் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் வெளிநாட்டு செல்வாக்கின் முகத்தில் இந்தியாவின் இறையாண்மையைப் பாதுகாப்பதாக மாறியது. சுதேசி ஜாக்ரன் போன்ற இயக்கங்கள்மான்ச் மற்றும் பிறர் பொருளாதார

தேசியவாதத்திற்கு திரும்ப வேண்டும் என்று வாதிடுகின்றனர், தடையற்ற சந்தை கொள்கைகளின் விளைவுகளை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றனர்.

தாதாபாய்நௌரோஜி

தாதாபாய்நௌரோஜி ஒரு முக்கிய இந்திய தேசியவாதி, கல்வியாளர் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதி ஆவார், அவர் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தார். அவர் 1825 இல் மும்பையில் (அப்போது பாம்பே) பிறந்தார் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசியல் வட்டாரங்களில் பெரும் செல்வாக்கு பெற்ற முதல் இந்தியர்களில் ஒருவரானார். இந்தியாவில் நௌரோஜியின் பயணம் மற்றும் பங்களிப்புகள், குறிப்பாக 1857 முதல், நாட்டின் காலனித்துவ வரலாற்றின் முக்கிய பகுதியாகும். 1857 முதல் இந்தியாவில் அவரது வாழ்க்கை மற்றும் பணி பற்றிய கண்ணோட்டம் இங்கே:

1. ஆரம்ப வாழ்க்கை மற்றும் கல்வி (1857க்கு முன்)

1857க்கு முன், நௌரோஜி இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் திடமான கல்வியைப் பெற்றிருந்தார். அவர் மும்பையிலும் பின்னர் லண்டனிலும் படித்தார், அங்கு அவர் லண்டன் பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் பேராசிரியரான முதல் ஆசியரானார். அவர் இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களால் ஈர்க்கப்பட்டார் மற்றும் மேற்கத்திய கல்வியையும் வெளிப்படுத்தினார்.

2. 1857 கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு பங்கு (1857-1870கள்)

1857 கிளர்ச்சியின் பின்விளைவு (பெரும்பாலும் இந்தியக் கலகம் அல்லது முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) இந்தியாவை நோக்கிய பிரிட்டிஷ் கொள்கையில் ஒரு மாற்றத்தைக் குறித்தது. கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டாலும், அது இந்திய சமூகத்தில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த காலகட்டத்தில், நௌரோஜி கிளர்ச்சியில் பங்கேற்கவில்லை என்றாலும், அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

- **சமூக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பொது ஆலோசனை:நௌரோஜி இந்திய மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பதிலும், வறுமை மற்றும் பாகுபாடு போன்ற சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதிலும் கவனம் செலுத்தினார். பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அமைப்பு இந்தியாவைச் சுரண்டுவதைப் பற்றி அவர் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்.**
- **பிரிட்டிஷ் ராஜ் மற்றும் பொருளாதார விமர்சனம்: அவர் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதார தாக்கத்தை, குறிப்பாக இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கு செல்வத்தை வெளியேற்றுவதைப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினார். இந்தியாவின் வளங்கள் பிரித்தெடுக்கப்படுவதாகவும், இந்த சுரண்டல் நாட்டை ஏழ்மைப்படுத்துவதாகவும் அவர் நம்பினார்.**

3. பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் சிந்தனை (1870-1880கள்)

- **"செல்வத்தின் வடிகால்" கோட்பாடு:நௌரோஜி "செல்வத்தின் வடிகால்" கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதில் மிகவும் பிரபலமானவர். ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் சொந்த பொருளாதாரத்திற்கு பயனளிக்கும் வகையில் இந்தியாவின் வளங்களை வடிகட்டுகிறார்கள், இந்தியாவை வறுமையில் ஆழ்த்துகிறார்கள் என்று அவர் வாதிட்டார். இதை அவர் தனது செல்வாக்குமிக்க படைப்பான *Poverty and Un-British Rule in India* (1901) இல் வெளிப்படுத்தினார்.**
- **இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்:நௌரோஜி 1880களின் பிற்பகுதியில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் (INC) சேர்ந்தார். அதன் ஆரம்பகால உருவாக்கத்தில் அவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார் மற்றும் இந்திய சுயராஜ்யத்திற்கான வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தார். காங்கிரஸ் ஆரம்பத்தில் மிகவும் மிதமானதாகவும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கட்டமைப்பிற்குள் சீர்திருத்தங்களில் கவனம் செலுத்தியதாகவும் இருந்த போதிலும், இந்தியாவிற்கு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் மாற்றங்களைத் தூண்டும் தலைவர்களில் நௌரோஜியும் ஒருவர்.**

4. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்த முதல் இந்தியர் (1892–1895)

1892 ஆம் ஆண்டில், நௌரோஜி பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் இந்தியர் ஆனார். அவர் லண்டனில் உள்ள ஃபின்ஸ்பரி சென்ட்ரல் மாவட்டத்தின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக லிபரல் கட்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார் . அவரது வெற்றி, பிரிட்டிஷ் அரசியலில் இந்தியர்களின் வளர்ந்து வரும் ஈடுபாட்டின் அடையாளமாக இருந்தது, ஆனால் நௌரோஜியின் அரசியல் வாழ்க்கை அக்காலத்தின் இனரீதியான தப்பெண்ணங்கள் காரணமாக வரம்பிற்குட்பட்டதாக இருந்தது. நௌரோஜி பாராளுமன்றத்தில் இருந்த காலத்தில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவின் பொருளாதார அவலநிலையை, குறிப்பாக "செல்வத்தின் வடிகால்" பிரச்சினையை தொடர்ந்து எடுத்துரைத்தார். அவர் இந்திய உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுத்தவர் மற்றும் இந்தியாவிற்கும் பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஸ்தாபனத்திற்கும் இடையே ஒரு இணைப்பாக மாறினார்.

5. இந்திய சுதந்திரத்திற்கான பங்களிப்புகள் (1890கள்-1900கள்)

இந்தியாவுக்குத் திரும்பிய பிறகும், நௌரோஜி இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரமான நபராக இருந்தார். இந்திய சுயராஜ்யத்தின் அவசியத்தையும் இந்தியாவின் சொந்த அரசியல் அமைப்புகளின் வளர்ச்சியையும் அவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார்.

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைமை:நௌரோஜி 1886 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவரானார், அங்கு அவர் தனது மேடையைப் பயன்படுத்தி அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசியல் அமைப்பில் இந்தியர்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கோரினார்.
- "இந்தியாவின் கிராண்ட் ஓல்ட் மேன்" என்ற மரபு:நௌரோஜி சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கான அவரது முன்னோடி பங்களிப்புகளின் காரணமாக "இந்தியாவின் பெரிய மனிதர்" என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்டார். அவர் 1917 இல் இறக்கும் வரை அரசியலில் ஈடுபட்டார், இந்தியாவின் சுயாட்சிக்கான தனது வாதத்தைத் தொடர்ந்தார்.

6. மரணம் மற்றும் மரபு

நௌரோஜி 1917 இல் காலமானார், ஆனால் அவரது மரபு அப்படியே இருந்தது. அவரது பணி இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சுதந்திர கோரிக்கைகளுக்கு அறிவுசார் அடித்தளத்தை அமைத்தது. பொருளாதார சீர்திருத்தம், சமூக மாற்றம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் இந்திய பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவற்றிற்காக அவர் வாதிட்டது, மகாத்மா காந்தி மற்றும் ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற எதிர்கால தலைமுறை தலைவர்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது. தாதாபாய் 1857 முதல் நௌரோஜியின் வாழ்க்கை இந்தியாவின் நலன் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான அவரது இடைவிடாத அர்ப்பணிப்பால் குறிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகால இந்திய தேசியவாத சிந்தனையை வடிவமைப்பதில் அவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார் மற்றும் இந்தியாவின் சுதந்திர போராட்டத்தின் ஸ்தாபக பிதாக்களில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார்.

அமர்த்தியா சென்

அமர்த்தியா சென், ஒரு புகழ்பெற்ற இந்திய பொருளாதார நிபுணர் மற்றும் தத்துவவாதி ஆவார், அவர் நலன்புரி பொருளாதாரம், சமூக தேர்வு கோட்பாடு மற்றும் வளர்ச்சி பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் பணியாற்றியதற்காக மிகவும் பிரபலமானவர். இருப்பினும், 1857 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியாவின் பரந்த வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தை நீங்கள் கேட்பது போல் தெரிகிறது, அந்தச் சூழலில் சென்னின் பங்களிப்புகளில் சில கவனம் செலுத்துகிறது. அதை உடைப்போம்:

1857 CE முதல் இந்தியா: ஒரு வரலாற்று கண்ணோட்டம்

கிபி 1857 முதல் இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய காலகட்டம், பின்வரும் முக்கிய கட்டங்களால் குறிக்கப்படுகிறது:

1. **பிரிட்டிஷ் ராஜ் (1858-1947)** :
    - 1857 இன் இந்தியக் கிளர்ச்சி (பெரும்பாலும் முதல் சுதந்திரப் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது) ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்தது. அது அடக்கப்பட்டாலும்,

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சி முடிவுக்கு வரவும், இந்தியாவில் நேரடி பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை நிறுவவும் வழிவகுத்தது.

- 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெறும் வரை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சி தொடர்ந்தது, இந்த நேரத்தில், உள்கட்டமைப்பு, கல்வி மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இருப்பினும், வளங்களின் சுரண்டல், பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இருந்தன.

2. இந்திய சுதந்திர இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் 1947 வரை) :
    - சுபாஷ் சந்திரபோஸ் போன்றவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கியப் பங்கு வகித்தனர்.
    - தாதாபாய் போன்ற தலைவர்கள் உட்பட இந்தக் காலகட்டத்தில் பொருளாதார சிந்தனைநௌரோஜி மற்றும் கோபால் கிருஷ்ண கோகலே , பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில், குறிப்பாக செல்வத்தின் வடிகால் மீதான தீங்கான விளைவுகளில் கவனம் செலுத்தினர்.
3. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியா (1947-1980கள்) :
    - 1947 இல் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியா பொது மற்றும் தனியார் துறைகளை இணைத்து ஒரு கலப்பு பொருளாதார மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டது. பொருளாதார திட்டமிடல் மையமாக இருந்தது, மேலும் நேரு போன்ற தலைவர்களின் கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்பட்ட தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் விவசாய வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தது.
    - 1950கள் முதல் 1970கள் வரை கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைக் கண்டது, ஆனால் வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மை ஆகியவை நீடித்தன, இது நாட்டின் வளர்ச்சி மாதிரி பற்றிய விவாதத்தைத் தூண்டியது.
4. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் (1990கள் மற்றும் அதற்கு அப்பால்) :

- 1991 ஆம் ஆண்டில், இந்தியா பெரிய பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டது, அரசு கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பொருளாதாரத்திலிருந்து சந்தை சார்ந்த பொருளாதாரத்திற்கு நகர்ந்தது. இந்த காலகட்டம் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் அதிகரித்த வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு வழிவகுத்தது, ஆனால் வருமான சமத்துவமின்மையும் அதிகரித்தது.

அமர்த்தியா சென்னின் பங்களிப்புகள்

அமர்த்தியா சென்னின் பணி முதன்மையாக வருமானம் மற்றும் செல்வம் பற்றிய பாரம்பரியக் கருத்துக்களைக் கடந்து பொருளாதார வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதைச் சுற்றியே உள்ளது. அவரது பங்களிப்புகளை பின்வரும் முக்கிய பகுதிகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

1. நலன்புரி பொருளாதாரம் மற்றும் திறன் அணுகுமுறை :
    - திறன் அணுகுமுறையின் வளர்ச்சிக்காக சென் மிகவும் பிரபலமானவர் - மக்கள் தாங்கள் மதிக்கும் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான உண்மையான சுதந்திரம்.
    - இந்த அணுகுமுறை வளர்ச்சியின் அளவீடாக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பாரம்பரிய கவனம் செலுத்துவதை சவால் செய்கிறது மற்றும் அதற்கு பதிலாக சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் அரசியல் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட வாழ்க்கைத் தரத்தை வலியுறுத்துகிறது.
2. சமூக தேர்வு கோட்பாடு :
    - சமூகத் தேர்வுக் கோட்பாட்டில் சென்னின் பணியானது, சமூகம் எவ்வாறு தனிப்பட்ட விருப்பங்களை கூட்டு முடிவுகளாக, நியாயம் மற்றும் நீதியைக் கருத்தில் கொண்டு ஒருங்கிணைக்க முடியும் என்பதை ஆய்வு செய்தது.
    - இந்த கோட்பாடு இந்தியாவிலும் அதற்கு அப்பாலும் ஜனநாயகம், சமத்துவம் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கம் ஆகியவற்றில் தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

3. **சுதந்திரமாக வளர்ச்சி** :
    - *டெவலப்மென்ட் ஆஸ் ஃப்ரீடம் என்ற* **அவரது செல்வாக்குமிக்க புத்தகத்தில் , உண்மையான வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரம் அல்லது பொருள் வளர்ச்சி மட்டுமல்ல, மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சுதந்திரத்தை விரிவுபடுத்துவதை உள்ளடக்கியது என்று சென் வாதிட்டார். அவர் வறுமையை இந்த சுதந்திரங்களின் பற்றாக்குறையுடன் இணைத்தார், மாறாக வருமானம் இல்லாதது.**
    - **இந்த கருத்து இந்தியாவிலும் உலக அளவிலும் வளர்ச்சிக் கொள்கை மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு உத்திகளை வடிவமைத்தது, சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் பங்கேற்பை வலியுறுத்தும் கொள்கைகளுக்கு வாதிடுகிறது.**
4. **இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி** :
    - **இந்தியாவில், வளர்ச்சி, சமத்துவமின்மை மற்றும் வறுமை குறித்த சென்னின் கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 1950கள் மற்றும் 1960களின் அரசு தலைமையிலான வளர்ச்சி மாதிரியானது தொழில்மயமாக்கலில் மிகக் குறுகிய கவனம் செலுத்தியதை அவர் விமர்சித்தார், மேலும் கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற சமூக சேவைகளை விரிவுபடுத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று வாதிட்டார்.**
    - **அவர் இந்தியாவில் பொருளாதார சமத்துவமின்மையை கடுமையாக விமர்சித்தவர், சமூக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியின் பலன்கள் முழு மக்களையும் சென்றடைவதை உறுதி செய்வதற்கான வளங்களை சிறப்பாக விநியோகிக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார்.**
5. **அரசியல் தத்துவம்** :
    - **நீதி, ஜனநாயகம் மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தி அரசியல் தத்துவத் துறையில் சென் பெரும் பங்களிப்பை அளித்துள்ளார்.**
    - **அவரது புத்தகமான *தி ஐடியா ஆஃப் ஜஸ்டிஸ்*, நீதி என்பது சமத்துவமின்மையைக் குறைப்பது மற்றும் தனிநபர்கள்**

நல்ல வாழ்க்கையைப் பற்றிய தங்கள் சொந்த கருத்தைத் தொடரும் திறன்களைக் கொண்டிருப்பதை உறுதி செய்வதாக இருக்க வேண்டும் என்று வாதிடுகிறது.

இந்தியாவின் வளர்ச்சியில் தாக்கம்

இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கான அணுகுமுறையில், குறிப்பாக வறுமை ஒழிப்பு, கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சமூக நீதி தொடர்பான கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் சென்னின் பணி ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உதாரணமாக:

- கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் ஆகியவை வளர்ச்சியின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக அவர் அளித்த முக்கியத்துவம் இந்தத் துறைகளை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட அரசாங்கக் கொள்கைகளை பாதித்துள்ளது.
- வறுமை , சென்னின் கட்டமைப்பில், வெறுமனே வருமானத்தைப் பற்றியது அல்ல மாறாக வாய்ப்புகள் இல்லாதது. அவரது கருத்துக்கள் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய விவாதங்களுக்கு அடித்தளமாக உள்ளன, மேலும் அவை இந்தியாவின் சமூக நலத் திட்டங்கள் குறித்த சொற்பொழிவில் எதிரொலிக்கின்றன.

முடிவில், சென் 1857 இன் முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகளை விட மிகவும் பிற்பகுதியில் பிறந்தார், அவரது பங்களிப்புகள் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிப் பாதையில், குறிப்பாக சமூக நீதி, சமத்துவமின்மை மற்றும் மனித நல்வாழ்வு பற்றிய ஒரு முக்கியமான கண்ணோட்டத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. அவரது செல்வாக்கு பொருளாதாரக் கோட்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டது, இந்தியாவின் சமூகக் கொள்கைகள் மற்றும் வளர்ச்சி இலக்குகளை ஆழமாக பாதிக்கிறது.

ராஜா செல்லையா

ராஜா செல்லையா (1922-2013) ஒரு முக்கிய இந்தியப் பொருளாதார நிபுணர் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர் ஆவார், குறிப்பாக இந்தியாவின் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மற்றும்

பொது நிதித்துறையில் அவர் செய்த குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளுக்காக அறியப்பட்டவர். இருப்பினும், "1857 CE முதல்" என்ற குறிப்பு தவறான புரிதல் அல்லது குழப்பமாக இருக்கலாம், ஏனெனில் ராஜா செல்லையா மிகவும் பிற்பாடு பிறந்தார் மற்றும் அவரது பங்களிப்புகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வந்தது. வரலாற்று சூழலை தெளிவுபடுத்துகிறேன்:

1. வரலாற்றுச் சூழல் (1857க்குப் பின் இந்தியா)

1857 க்குப் பிறகு, 1857 இன் இந்தியக் கிளர்ச்சியால் குறிக்கப்பட்டது (இந்திய சுதந்திரத்தின் முதல் போர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது), பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கண்டது. இந்தக் காலகட்டம் இந்தியப் பொருளாதாரம், சமூகம் மற்றும் அரசியலில் பெரும் மாற்றங்களைக் கண்டது. சில முக்கிய நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு:

- பொருளாதார மாற்றங்கள் : பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சி ரயில்வே போன்ற உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்த வழிவகுத்தது, ஆனால் அது பிரிட்டனின் நலனுக்காக இந்தியாவின் வளங்களை சுரண்டியது. பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்தியாவில் இருந்து மூலப்பொருட்களைப் பிரித்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்தியது.
- சமூக சீர்திருத்தங்கள் : ஆங்கிலேயர்கள் புதிய சட்ட மற்றும் கல்வி முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர், மேலும் மேற்கத்திய சிந்தனைகள் இந்திய சமூகத்தை பாதிக்கத் தொடங்கின.
- தேசியவாதம் மற்றும் சுதந்திர இயக்கம் : 1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி, வளர்ந்து வரும் தேசியவாத உணர்விற்கு ஒரு ஊக்கியாக இருந்தது, இது இறுதியில் 1947 இல் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்தது.

2. ராஜா செல்லையாவின் வாழ்க்கை மற்றும் பணி

ராஜா செல்லையா 1922 இல் பிறந்தார், மேலும் இந்தியப் பொருளாதாரத்திற்கு அவரது பங்களிப்புகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வந்தது. அவரது தொழில் வாழ்க்கையின் சுருக்கம் இங்கே:

- **ஆரம்ப வாழ்க்கை மற்றும் கல்வி : ராஜா செல்லையா தென் மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் பிறந்தார். பொருளாதாரம் படித்து பின்னர் அரசு ஊழியராக பணியாற்றினார்.**
- **பொருளாதாரக் கொள்கை பங்களிப்புகள் : இந்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை உருவாக்கத்தில், குறிப்பாக 1950கள் மற்றும் 1960களில் முக்கியப் பங்கு வகித்தார். அவரது முக்கிய பங்களிப்புகளில் ஒன்று இந்திய வரிவிதிப்பு அமைப்பில் இருந்தது . வரிச் சீர்திருத்தங்களுக்கான முக்கியமான பரிந்துரைகளை வழங்கிய வரிவிதிப்பு விசாரணை ஆணையத்தின் (1963-1964) தலைவராகப் பணியாற்றினார் .**
- **இந்தியப் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களில் செல்வாக்கு : இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பொருளாதார உத்திகளை உருவாக்கியவர்களில் செல்லையாவும் ஒருவர். அவர் இந்திய திட்டக் குழுவை வடிவமைக்க உதவினார் , வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் மற்றும் வரிவிதிப்பு முறையை மேம்படுத்தும் நிதி சீர்திருத்தங்களுக்கு வாதிட்டார்.**
- **தாராளமயமாக்கலுக்கான பங்களிப்பு : தாராளமயமாக்கலுக்கு முந்தைய அவரது மிகவும் பிரபலமான பணி என்றாலும், செல்லையாவின் கருத்துக்கள் 1990 களின் முற்பகுதியில் இந்தியாவின் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.**

3. மரபு மற்றும் பங்களிப்புகள்

ராஜா செல்லையா இந்தியாவின் பொருளாதார கட்டமைப்பை மேம்படுத்த உதவிய ஒரு பொருளாதார நிபுணராக நினைவுகூரப்படுகிறார். அவரது முக்கிய பங்களிப்புகள் பின்வருமாறு:

- **பொது நிதி மற்றும் நிதிக் கொள்கைக்காக வாதிடுதல் .**
- **இந்தியாவில் வரி முறையை சீர்திருத்தம் .**
- **நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கையை வடிவமைத்தல்.**

1980 கள் மற்றும் 1990 களில் அவரது பணி இந்தியாவின் பொருளாதார செயல்திறனை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவின் வளர்ச்சிப் பாதையைப் புரிந்துகொள்வதில் அவர் ஒரு முக்கிய நபராக இருக்கிறார்.

ராஜா செல்லையாவின் பொருளாதார பங்களிப்புகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது, குறிப்பாக இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பொது நிதி மற்றும் வரிக் கொள்கையை வடிவமைப்பதில் அவரது பணி 1947 க்குப் பிந்தைய இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு அவசியம். 1857 இன் குறிப்பு காலனித்துவ இந்தியாவின் சூழலில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஆனால் ராஜா செல்லையாவின் வாழ்க்கை அல்லது பங்களிப்புகளுடன் நேரடியாக இணைக்கப்படவில்லை.

சி.ரங்கராஜன்

சி. ரங்கராஜன் , 1939 இல் பிறந்தார், ஒரு முக்கிய இந்திய பொருளாதார நிபுணர் மற்றும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் (RBI) முன்னாள் கவர்னர் ஆவார். அவர் இந்தியாவில் பொருளாதாரக் கொள்கை, பணவியல் சீர்திருத்தம் மற்றும் நிதி மேலாண்மை ஆகியவற்றில் செல்வாக்கு மிக்க பங்களிப்புகளுக்காக அறியப்படுகிறார். ரங்கராஜனின் வாழ்க்கை பல தசாப்தங்களாக நீடித்தது, மேலும் அவர் இந்தியாவின் பொருளாதார மற்றும் நிதி நிறுவனங்களில் பல முக்கிய பாத்திரங்களை வகித்துள்ளார்.

பின்னணி மற்றும் கல்வி:

ரங்கராஜன் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் பிறந்தார். அவர் பொருளாதாரத்தில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார் மற்றும் சென்னையில் உள்ள பிரசிடென்சி கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றார், அதைத் தொடர்ந்து மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் மேம்பட்ட படிப்பைப் பெற்றார். அவர் பொருளாதாரத்தில் தனது பிஎச்டியை முடித்தார், அவரது கல்வி அடித்தளத்தை உறுதி செய்தார்.

தொழில் சிறப்பம்சங்கள்:

1. **பொருளாதார ஆலோசனைப் பாத்திரங்கள் : இந்தியாவில் பொருளாதாரக் கொள்கையை வடிவமைப்பதில் ரங்கராஜனின் நிபுணத்துவம் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளது. அவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார் மற்றும் பல்வேறு முக்கிய பாத்திரங்களில் பணியாற்றினார், இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மைக்கு பங்களித்தார்.**
2. **இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னர் (ஆர்பிஐ) : அவர் 1992 முதல் 1997 வரை ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநராகப் பணியாற்றினார், இது இந்தியாவின் வங்கி மற்றும் நிதித் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தங்களால் குறிக்கப்பட்டது. இந்திய நிதிச் சந்தைகளை தாராளமயமாக்குவதிலும், பணவியல் கொள்கையில் முக்கிய சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்துவதை மேற்பார்வையிட்டதிலும் ரிசர்வ் வங்கியில் ரங்கராஜனின் பதவிக்காலம் நினைவுகூரப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில், ரங்கராஜன் இந்தியாவின் 1991 ஆம் ஆண்டு நிலுவைத் தொகை நெருக்கடியின் பின்விளைவுகளை நிர்வகிக்க உதவினார், நாட்டின் மீட்சிக்கு பங்களித்தார்.**
3. **கொள்கை மற்றும் ஆலோசனைப் பாத்திரங்கள் : ரிசர்வ் வங்கியில் பணிபுரிந்த பிறகு, ரங்கராஜன் இந்தியத் திட்டக் கமிஷன் உட்பட பல குழுக்களில் ஈடுபட்டுள்ளார். பணவீக்க இலக்கு, நிதி ஒழுக்கம் மற்றும் பொருளாதார திட்டமிடல் ஆகியவற்றில் இந்தியாவின் கொள்கைகளை வடிவமைத்த பல உயர்மட்ட குழுக்களுக்கு அவர் தலைமை தாங்கினார்.**
4. **பிற பங்களிப்புகள் : அவர் இந்தியப் பிரதமரின் பொருளாதார ஆலோசனைக் குழுவின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார், மேலும் பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல் ஆகியவற்றில் அவர் ஆற்றிய பணி, நாட்டின் முன்னணி பொருளாதார வல்லுனர்களில் ஒருவராக அவருக்கு மரியாதை அளித்துள்ளது.**

இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கை மீதான தாக்கம்:

1990 **களில் இருந்து இந்தியாவின் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை, குறிப்பாக நிதித்துறை தாராளமயமாக்கல் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகளை இயக்குவதில் ரங்கராஜன் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளார். ரிசர்வ் வங்கியில் அவரது தலைமை இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் ஸ்திரப்படுத்த உதவியது, மேலும் பல்வேறு பொருளாதார சிக்கல்கள் குறித்த அவரது ஆலோசனைகள் தொடர்ந்து மதிக்கப்படுகின்றன. வறுமை ஒழிப்பு, கிராமப்புற மேம்பாடு மற்றும் பொருளாதார திட்டமிடல் தொடர்பான கொள்கைகளிலும் அவர் பணியாற்றியதால், அவரது பணி நிதிச் சீர்திருத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான ரங்கராஜனின் அர்ப்பணிப்பு இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் பாதை மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்தில் அதன் ஒருங்கிணைப்பு ஆகிய இரண்டையும் வடிவமைத்துள்ளது.**

1857**-க்குப் பிந்தைய இந்தியாவின் பொருளாதார நிலப்பரப்பில் மிகவும் மதிக்கப்படும் நபர்களில் சி. ரங்கராஜன் ஒருவர், அதன் வளர்ச்சி மற்றும் உலகளாவிய ஒருங்கிணைப்புக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கினார். ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநராக அவர் பதவி வகித்த காலம் மற்றும் அவரது பல்வேறு கொள்கைப் பாத்திரங்கள் இந்தியாவின் நிதி மற்றும் பொருளாதார நிர்வாகத்தில் நீடித்த பாரம்பரியத்தை விட்டுச் சென்றுள்ளன.**

1857 **முதல் இந்தியாவில் தேசியவாத விமர்சனம் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான ஆரம்ப எதிர்ப்பிலிருந்து சமூக, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார பரிமாணங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த விமர்சனமாக உருவாகியுள்ளது. அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்கான ஆரம்பகால கோரிக்கைகள் முதல் காந்தியின் தலைமையில் சுதந்திரத்திற்கான முழு அளவிலான போராட்டம், பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மற்றும் உலக ஏகாதிபத்தியம் மீதான சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய விமர்சனங்கள் வரை, இந்திய தேசியவாதம் தொடர்ந்து அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக இந்திய**

அடையாளம், கலாச்சாரம் மற்றும் இறையாண்மையை வரையறுக்கவும் பாதுகாக்கவும் முயன்றது. . மதச்சார்பின்மை, பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் உலகளாவிய செல்வாக்கு பற்றிய விவாதங்கள் சமகால இந்தியாவில் தேசியவாதத்தின் சொற்பொழிவை வடிவமைக்கின்றன.